

Giới thiệu Trở Thành Nam thần Nữ Nhân

Tên gốc: 成为"男神"的女人 - 雪原幽灵

Hán Việt: Thành vì "Nam" thần đích nữ nhân

Converter: Chihiro

Editor: Phong Vũ Tuyết Tuyết [Hina_love_BB]

Des bìa: PhThu02 - Võ Hạ Thu

Tình trạng truyện: Hoàn 179 chương

Thể loại: Nguyên sang, Ngôn tình, Tương lai, HE, Tình cảm, Khoa học viễn tưởng, Huyền huyền, Tu chân, Xây dựng sự nghiệp, Y thuật, Sáng văn, Nhẹ nhàng, Phát sóng trực tiếp, Cải trang giả dạng, Bình bộ thanh vân, Kim bài đề cử, Nữ cường

An Nhân vốn là người sống ở Trái Đất nhưng lại có cơ hội được xuyên qua đến thế giới tu chân, hòa mình vào cuộc sống ở đây nên cô đã cân trọng tu luyện thành một người được sư, lại ở lúc độ kiếp uống lộn thuốc, làm cho thân thể phát sinh dị biến, chìm vào ngủ say, lần nữa tỉnh lại, đã là một ngàn tám trăm năm về sau.

Tu chân văn minh đứt gãy, thế giới thay đổi hoàn toàn, cô cũng bởi vì tác dụng của thuốc, mất đi đặc thù của nữ giới, không có cách nào tu luyện bình thường, chỉ có thể hấp thu linh lực từ hoa cỏ.

Từ đây, An Nhân đi lên con đường tu hành lấy hoa nhập đạo.

Cô chế thuốc, đối với việc trị liệu bệnh tâm thần có hiệu quả vô cùng kì diệu.

Loại hoa của cô, đang ở trong kế hoạch chiếm lĩnh thế giới.

Cô là muốn trở thành "Nam" thần nữ nhân quốc dân.

Cô không cần thận chọc đến nam thần thật sự, người đang nghĩ ngợi làm cách nào đem chính mình bẻ cong.

[tu chân tương lai, nữ giả nam trang, tô sáng HE.]

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Nghìn năm về sau

Editor: **Phong Vũ Tuyết Tuyết**

Chương 1: Nghìn năm về sau

An Nhân đứng ở trên đảo nhỏ, nhìn biển rộng mênh mông xanh thẳm vô bờ, trên mặt hiện ra vài phần nghi hoặc cùng mờ mịt.

Kỳ quái, cô không phải đang tìm tu ở núi Thương Tuyền sao? Như thế nào một giấc ngủ dậy, lại xuất hiện trên tòa đảo nhỏ này? Nguyên bản linh khí lưu chuyển trong không gian cùng trời đất, cũng trở nên cực kỳ loãng. Chẳng lẽ cô lại xuyên qua?

Không thể trách An Nhân có suy đoán này, bởi vì cô đã từng xuyên qua một lần, bởi vì một hồi tai nạn trên không, từ Trái Đất thế kỉ 21, xuyên qua tu chân văn minh Thiên Dao Tinh, rồi mới được ân sư mạng nhập Linh Nguyên Phái, từ một người được đồng nho nhỏ bắt đầu, trải qua hơn trăm năm khổ tu, rốt cuộc trở thành một tiên được sư có chút thành tựu.

Nhưng mà tiếc nuối chính là, cô ở đợt độ kiếp cuối cùng, nhầm lẫn một quả thượng phẩm tổ nguyên đan, làm cho linh lực nghịch chuyển, trở lại ban đầu, trong lúc vô ý mở sai thiên kiếp, chìm vào ngủ say.

Khi lần nữa tỉnh lại, đã là thương hải tang điền, vật chuyển tinh di.

*Thương hải tang điền, vật chuyển tinh di: Ý chỉ sự thay đổi. Cơ mà ta không biết dùng thành ngữ nào cho phù hợp.

Không chỉ hoàn cảnh thay đổi, tu vi của cô cũng trên diện rộng giảm xuống, linh lực trong cơ thể cạn kiệt, ngay cả pháp thuật sơ cấp đều khó có thể làm.

Mặt khác.....

An Nhân sờ sờ ngực chính mình, vùng đất bằng phẳng, đặc thù của phái nữ không thấy, biến thành giới tính không rõ ràng, kỳ quái. Nếu trên tay không có nhẫn trữ vật, cô có lẽ sẽ cho rằng bản thân mình đã thay đổi một thân thể khác.

Đang tìm tư gian, chân trời mơ hồ truyền đến một trận tiếng rít, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy nơi xa trên tầng mây, xuất hiện..... Một loạt phi cơ?

Cái này là sản phẩm của khoa học kỹ thuật, làm sao lại có thể xuất hiện ở tu chân văn minh phát đạt Thiên Dao Tinh? Thiên Dao Tinh đương nhiên không phải là không có khoa học kỹ thuật, nhưng tuyệt đối không phải loại lấy kim loại chế tạo thành máy móc, mà hình dáng của cái này cùng máy bay Trái Đất gần như tương tự, chỉ là thoát nhìn càng thêm tiên tiến. Cánh thành nửa hình cung, mang theo một vòng vàng sáng màu vàng kim, như mũi tên nhọn từ trên cao xẹt qua.

Ủa?

Quý đạo bay giống như có điểm kỳ quái?

Không phải "Có điểm" kỳ quái, là thật sự rất kỳ quái! Nó đang hướng mặt biển lao nhanh xuống!

An Nhân trở mắt nhìn nó lập tức vọt vào biển rộng, rồi mới cùng mặt biển chạm vào nhau, phát ra ầm ầm một tiếng vang lớn, nổ mạnh làm bốc lên một dòng khí lớn, khung mây móc hỗn loạn từng mảnh nhỏ, bỗng nhiên hướng bốn phía nổ tung, cho dù cách xa nhau hơn mười dặm, cũng có thể cảm giác được loại lực kinh khủng kia đánh vào.

Bất quá mấy chục giây, mặt biển lại khôi phục bình lặng, giống như những chuyện phát sinh vừa rồi hết thảy chỉ là ảo giác.

Thẳng đến lúc mơ hồ nghe thấy có âm thanh cầu cứu từ phía xa truyền đến, An Nhân lúc này mới lấy lại tinh thần, cũng không nghĩ nhiều lắm, lập tức thả người nhảy, đập sóng nước triều rui ro phóng đi, kết quả còn không có lao ra hơn mười mét, liền một đầu chìm xuống biển rộng, bắn lên nhiều đóa bọt sóng.

Một lát sau, An Nhân từ trong nước ngoi lên, buồn bực mà vỗ vỗ trán. Cô hoàn toàn đã quên hiện giờ tu vi của mình đã giảm đi, tạm thời không có cách nào thi triển ngự không phi hành*, đập lãng trực sóng** linh tinh pháp thuật.

*Ngự không phi hành: bay trên không trung, như trong tiên hiệp.

**Đập lãng trực sóng: Đi/chạy trên mặt nước.

Ở trong nước ngâm một hồi, An Nhân tâm niệm khẽ nhúc nhích, từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một viên thủy lân đan. Đan dược loại này có thể thấm vào chân lông, cùng chất lông bên ngoài phát sinh phản ứng, ở ngoài làn da của cơ thể hình thành một lớp dưỡng mỏng, làm người ta thích ứng được với hoàn cảnh dưới đáy biển, như con cá giống nhau du lịch.

Cô ở Linh Nguyên Phái tu luyện mấy năm nay, thành tựu lớn nhất đó là đem kiến thức hóa học đã học ở kiếp trước kết hợp với thuật pháp luyện dược, sáng tạo ra một loại phương pháp luyện dược đặc biệt. Đan dược mà cô từng luyện chế qua, hiệu quả khó lường trước được, không chỉ có tác dụng trong việc đề cao tu vi cực phẩm mà còn có tác dụng với sinh hoạt giải trí thiên môn.

Tuy rằng pháp lực bị hạn chế, nhưng trong nhẫn trữ vật vẫn còn vô số đan dược hoa hòe loè loẹt, đủ để giúp cô giải quyết không ít việc.

Thủy lân đan tiến vào cơ thể, trên người An Nhân lập tức hiện ra một vàng sáng màu lam nhạt, nhẹ nhàng từng đợt từng đợt, quanh quanh vòng vòng, giống như phủ thêm một bộ áo lụa trong suốt.

Thân hình quay cuồng, An Nhân điều động linh lực ít ỏi trong cơ thể, nhanh chóng bơi nhanh về phía địa điểm sụp đổ, giữa biển rộng về ra một dải sáng màu lam nhạt.

Thủy lân đan hiệu quả chỉ có ba giờ, lấy tốc độ của An Nhân, đại khái có thể đi qua đi lại khoảng mười lần.

Trước mắt có thể tìm thấy được người sống sót không quá mười người, bọn họ trên người đều xuất hiện tinh thần dao động cực kỳ hỗn loạn, giống như vừa mới đã trải qua tàu hỏa nhập ma, nhưng cô nhìn trên những người sống sót đó không có phát hiện bất luận dấu hiệu tu luyện.

Tạm thời áp xuống nghi hoặc trong lòng, An Nhân bắt đầu đầu vào đáy mà cứu người. Để tránh không cần thiết phiền toái, trước khi cô cứu người, đều sẽ đem đối phương làm hôn mê đi.

Cô đối với tình huống hiện tại, thân ở hoàn cảnh hoàn toàn không biết gì cả, vẫn là cẩn thận một chút thì tốt hơn.....

Hạ Lãm trôi dạt ở giữa biển rộng mênh mông vô bờ, nước biển lạnh băng không ngừng đè ép thân thể hần, tứ chi gần như chết lặng, tầm mắt một mảnh mơ hồ, đại não truyền đến từng trận đau nhức, làm hần không có cách nào tập trung tinh thần.

Hạ Lãm vốn dĩ có phi cơ riêng của chính mình, chỉ là đang kiểm tra tu sửa, cho nên hần liền ngồi lên phi cơ hàng không dân dụng này. Ai biết thế nhưng lại gặp tinh thần lực dị biến giả. Dị biến sinh ra tinh thần lực này, làm cho mọi người ở bên trong bao gồm cơ trưởng nháy mắt mất đi thị giác cùng cảm giác, phi cơ cũng đồng thời mất đi khống chế, từ không trung rơi xuống.

Hạ Lãm nhờ vào tinh thần lực cường đại cùng tổ chất thân thể hơn người, mới bảo toàn tính mạng giữa sự cố này, hơn nữa đã cố hết sức mà bảo vệ tính mạng của một số người. Nhưng tinh thần lực của hắn cũng đã chịu tổn thương rất lớn, lại ở giữa hoàn cảnh bất lợi, không biết có chờ đến lúc cứu viện tìm đến hay không.

Tùng đột choáng váng hướng hắn đánh úp lại, Hạ Lãm cắn răng kiên trì. Đang hoảng hốt, dư quang đột nhiên thoáng nhìn một đạo ánh sáng hiện lên.

Ánh sáng màu lam nhạt, giống như một ngôi sao băng xẹt qua, giữa biển rộng u ám, hình thành một chùm tia sáng tuyệt đẹp mà hoa mỹ.

Đó là cái gì?

Hạ Lãm đang muốn nhìn kỹ, chùm tia sáng cũng đã biến mất, ngay sau đó, hắn cảm giác đại não đau xót, ý thức hoàn toàn chìm vào bóng tối.....

An Nhân sau khi đem một người sống sót cuối cùng cứu lên bờ, hiệu quả của thủy lân đan cũng không sai biệt lắm mất tác dụng.

Trên bờ cát, tứ tung ngang dọc nằm chín người. Sáu nam ba nữ, tuổi từ khoảng mười tuổi đến hơn kém năm mươi, quần áo trên người rõ ràng có khác với phong cách tu chân thời đại cổ xưa.

Bọn họ đều không phải người tu chân, nhưng tinh thần lực lại cực kỳ sinh động, trong cơ thể còn cất giấu một loại linh lực bẩm sinh, trong đó một người linh lực đặc biệt không lồ.

Đúng lúc này, hai cô hơi thở đột nhiên biến mất. Trong chín tên người sống sót, có hai người bởi vì thương thế quá nặng, cuối cùng vẫn là không thể sống sót.

Ánh mắt An Nhân trong lúc vô ý đảo qua một người trong đó người chết, phát hiện khuôn mặt hắn thế nhưng cùng chính mình có vài phần giống nhau.

An Nhân đi qua, từ trong túi tiền của hắn tìm được một thẻ căn cước*, mặt trên ghi thông tin cơ bản của hắn.

*Thẻ chứng minh thân phận, giống như CMND.

Lạc Y, nam, sinh năm 3177, công dân của liên bang tự do Thiên Sùng, trị liệu sư cấp ba, tinh thần lực cấp bậc D.

Chữ viết trên thẻ cùng Thiên Dao Tinh giống nhau như đúc, An Nhân suy đoán cô hẳn là còn ở Thiên Dao Tinh, xem thời đại người chết này sinh ra, cách thời gian cô ngủ say, đại khái đã qua hơn một ngàn năm.

Tuy nói tu chân không phân rõ ngày đêm, nhưng thời gian một ngàn năm, vẫn là có điểm vượt qua mức tưởng tượng của cô.

An Nhân suy tư một lát, rồi mới đem bàn tay đặt ở trên trán Lạc Y, bắt đầu đọc lấy ký ức của hắn. Phương thức này đối với đại não người sống sẽ tạo thành tổn thương nhất định, nếu là người chết, chuyện này liền không cần bận khoăn nữa.

Ký ức có chút mơ hồ, nhưng đủ để cho An Nhân đại khái hiểu biết cuộc đời Lạc Y. Hắn là một cô nhi, tuy rằng tinh thần lực cấp bậc chỉ có D, thiên phú cũng thực bình thường, nhưng là người chăm chỉ hiếu học, bất quá 21 tuổi, liền tốt nghiệp học viện y học Bellevue, trở thành một trị liệu sư cấp ba. Lần này trở về, là tính toán tìm một phần công việc ổn định, nỗ lực kiếm tiền, để có khả năng mà giúp đỡ cô nhi viện đã dưỡng dục hắn lớn lên.

Đáng tiếc trời có mưa gió thất thường, lúc hắn học xong, đầy lòng hy vọng mà trở về, lại bị tai nạn trên không cướp đi tuổi trẻ sinh mệnh.

An Nhân nhìn thẻ căn cước trên tay, trong lòng bỗng quyết định.

"Lạc Y, hy vọng anh không thấy ngạc nhiên, tôi khả năng muốn mượn thân phận của anh một đoạn thời gian." An Nhân đứng trước thanh niên đã chết, nhẹ giọng nói, "Đổi lại, tôi sẽ hoàn thành tâm nguyện của anh, thay anh giúp đỡ cô nhi viện kia."

An Nhân cúi cúi người, rồi mới đem quần áo trên người thanh niên cởi ra, lại từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một bộ quần áo mới tinh một lần nữa thay cho hắn. Bộ quần áo này là dùng nguyên liệu đặc thù chế thành, nước lửa không xâm, ngàn năm không hỏng, tối đa có thể mà bảo đảm xác chết hoàn hảo. Mà cô, đổi sang bộ quần áo vốn dĩ mặc ở trên người Lạc Y kia.

Tiếp theo, An Nhân lại ở trong đảo nhỏ tìm một chỗ tốt, thích đáng đem Lạc Y an táng, lúc này mới trở lại bờ cát.

Lúc này, sắc trời đã tối, mặt biển đen kịt, chỉ có thể nhìn đến vỏ sò trên bờ cát phản xạ từng điểm ánh sáng nhỏ.

Không biết qua bao lâu, dư lại bảy người sống sót, liên tiếp từ hôn mê tỉnh lại. Khi phát hiện chính mình còn sống, đều vui sướng mừng rỡ phát khóc.

Hạ Lãm một mình ngồi ở một bên, yên lặng quan sát mọi người đang chúc mừng, trong đầu hồi tưởng lại ánh sáng lam trước khi hôn mê đã thấy. Nếu hắn không nhìn lầm, kia hẳn là một người, hoặc là, là một mỹ nhân ư?

Tòa đảo nhỏ này cách địa điểm xảy ra chuyện ít nhất mấy chục dặm, nếu không có ngoại lực tương trợ, bọn họ những người này không có khả năng trong lúc tinh thần bị hao tổn, cả người bị thương, lại lâm vào tình huống hôn mê, sống sót bay lên bờ.

Tầm mắt Hạ Lãm ở trên từng người đảo qua một lượt, tựa hồ muốn tìm kiếm cái gì.

An Nhân nhận thấy được ánh mắt Hạ Lãm nhìn quét lại đây, nhưng cũng không có để ý, chuyên tâm nghiên cứu đồng hồ Lạc Y mang trên tay. Đây hẳn là thiết bị điện tử lên mạng, chỉ là đã hỏng, trừ bỏ chiếu sáng, các công năng khác đều không thể khởi động.

Bất quá, đồng hồ mấy người khác còn khá hoàn hảo, hơn nữa đã hướng ra phía ngoài gửi đi tín hiệu cầu cứu khẩn cấp.

Không trung mờ mờ ảo ảo phóng tới vài chùm tia sáng, mấy đội cứu hộ theo tín hiệu nơi phát ra, thuận lợi tìm được mọi người nơi đảo nhỏ.

Hơn mười phi cơ trước sau ở trên đảo hạ xuống, hàng trăm binh sĩ trang bị vũ khí nối đuôi nhau mà xuống, một người sĩ quan đi đến trước mặt Hạ Lãm, hướng hẳn chào theo nghi thức quân đội: "Hạ tiên sinh, thập phần xin lỗi, cứu viện tới muộn, làm ngài sợ hãi."

"Không cần khách sáo, trước tiên rời đi nơi này rồi hẳn nói." Hạ Lãm dư quang đảo qua, nhìn đến một trung niên tuổi chừng trên dưới bốn mươi bước nhanh chạy tới, trên mặt mang theo biểu tình vui mừng đan xen: "Hạ gia, ngài không có việc gì thật sự là quá tốt!"

Hạ Lãm trầm giọng nói: "Bảo tiêu cùng trợ lý của ta đều mất liên lạc, ông tiếp tục dẫn người ở trên biển tìm kiếm, nhìn xem còn có những người sống sót khác hay không."

"Tìm kiếm đang được tiến hành, thỉnh Hạ gia yên tâm."

Hạ Lãm gật gật đầu, không nói chuyện nữa. Tuy rằng vừa mới đã trải qua một hồi nguy nan, nhưng trong mắt hắn nhuệ khí chưa từng giảm đi chút nào, đáng người thẳng, giống như một cây thương tùng, vững vàng mà cao ngạo.

An Nhân cùng những người khác dưới sự hộ tống của binh sĩ, lục tục đăng ký, còn Hạ Lãm ngồi riêng trên một phi cơ khác.

Nhìn ra được thân phận của hắn không giống bình thường, nhưng An Nhân đối với việc này hứng thú không lớn, trước mắt yêu cầu cần làm, chính là mau chóng hiểu biết cùng thích ứng thời đại quen thuộc mà lại xa lạ này.

Hơn một ngàn năm qua đi, linh khí trong trời đất trở nên loãng như thế, không biết còn có những người tu chân khác tồn tại hay không?

oOo

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: "Hoa hoa thế giới";

Editor: **Phong Vũ Tuyết Tuyết**

Chương 2: "Hoa hoa thế giới"

Phi cơ chở khách gặp rủi ro lần này thuộc công ty hàng không Cảnh Vân, tuy rằng nguyên nhân tạo thành sự cố trực tiếp là tình thần lực dị biến giả kia, nhưng công ty hàng không trước đó không có tiến hành kiểm tra nghiêm khắc tình thần trạng thái hành khách, vì vậy cũng không thể trốn tránh trách nhiệm.

Mức bồi thường lớn còn không phải vấn đề lớn nhất, mà điều làm những người cấp cao Cảnh Vân hoảng sợ chính là, Hạ Lãm thế nhưng cũng ngồi trên chuyến bay lần này!

Hạ Lãm là nhân vật gì? Là con út trưởng Liên bang tự do Duy Tự Giả, là người trẻ tuổi nhất trong lịch sử mang tinh thần cường hóa cấp S, người thừa kế duy nhất của gia tộc Hạ thị tôn quý, cường đại, giàu có, trong cảm nhận của quốc dân đây chính là siêu cấp nam thần.

Tuy rằng vị đại nhân này may mắn thoát nạn, nhưng lấy địa vị cùng sự nổi tiếng của hắn, ngênh đón công ty hàng không Cảnh Vân, là chuyện đá kích rất lớn xưa nay chưa từng có. Bọn họ không chỉ phải ứng phó cấp trên chỉ trích, còn phải chịu lửa giận dân chúng, cô phiếu trên diện rộng tụt dốc, tín dụng trong một đêm phá sản.

Các bình luận tiêu cực trên mạng bàn tán đến che trời lấp đất, các phóng viên giống như tiêm máu gà, khắp nơi tìm kiếm người sống sót trong sự cố lần này cùng người nhà nạn nhân.

An Nhân cùng những người sống sót khác ở cùng nhau, trực tiếp đến một cơ sở y tế chuyên khoa để điều trị và hồi phục, tránh đi dòng phóng viên kia.

Sau khi xác minh thân phận, bệnh viện đã tiến hành kiểm tra một số người.

An Nhân thi triển một cái pháp thuật nhỏ, thuận lợi che giấu giới tính thật của chính mình. Sau khi kiểm tra kết thúc, cô lấy thân phận "Lạc Y", được sắp xếp vào một cái phòng bệnh riêng biệt, chờ đợi kết quả sự cố. Tại đây trong lúc này, cô không thể tiếp xúc truyền thông, nhưng có thể liên hệ người thân.

Bất quá, cho dù là 1800 năm trước, hay là 1800 năm sau, cô ở tình cầu này đều không có người thân, Lạc Y cũng vậy.

Trong mấy giờ liên tục sử dụng pháp thuật, hao tổn không ít linh lực, An Nhân tuy rằng rất muốn hiểu biết thời đại này hết thảy, nhưng hiện tại thật sự quá mức mệt mỏi, đầu vừa kê gối liền thiếp đi.

"Đại nhân, ngài hiện tại tinh thần lực quá thật không ổn định, yêu cầu trị liệu càng sớm càng tốt!"

Giữa phòng nghiên cứu ngầm, Hạ Lãm vừa mới làm xong kiểm tra, một số nhà trị liệu kiểm tra xong kết quả liền báo cáo với hắn.

Hạ Lãm dựa vào sofa, lộ ra thân trên chỉ chút vết thương, trán ả ả đau nhức làm thần kinh hắn căng chặt, cả người phát ra hơi thở lạnh lạnh. Cho dù không cần người khác nhắc nhở, hắn cũng có thể cảm giác được tinh thần lực có biến đổi. Làm một cường hóa giả cấp S, lực khống chế hắn có được không giống bình thường, nhưng đồng thời, một khi tinh thần lực xuất hiện vấn đề, trị liệu khó khăn cũng tăng thêm gấp bội.

"Kêu Tá Cách lại đây." Hạ Lãm xoa xoa ả ả đường, trầm giọng phân phó nói.

"Tá Cách còn ở Nava, chỉ sợ phải sáu tiếng sau mới có thể về đến đây." Một chuyên viên trị liệu khuyên bảo, "Không bằng trước hết mời bác sĩ Tô Thiên lại đây giúp ngài trị liệu một chút?"

Hạ Lãm nhíu nhíu mày: "Không cần, các người đều đi ra ngoài đi, ta muốn nghỉ ngơi."

Một số nhà trị liệu không dám nhiều lời, cùng nhau rời khỏi phòng.

Chờ khi mọi người rời đi, Hạ Lãm trên mặt lập tức lộ ra thần sắc dữ tợn, ngón tay cắm sâu vào lòng bàn tay, cơ bắp trên người căng chặt đến cực điểm, ngay sau đó, chỉ nghe "Bang bang" vài tiếng giòn vang, các đồ dùng thủy tinh trong phòng đồng thời nổ tung, mảnh vỡ bay vút.....

Một đêm ngủ ngon, An Nhân ngày hôm sau tỉnh lại tinh thần phấn chấn, rửa mặt xong, rốt cuộc có thời gian thu thập tin tức tất yếu.

Làm người xuất thân từ Trái Đất thế kỷ 21, năng lực tiếp thu của An Nhân đối với các loại công nghệ cao vẫn là vô cùng tốt. Không quá hai ba tiếng đồng hồ, cô liền học xong cách hoạt động cơ bản vài loại thiết bị thường dùng, trong đó thiết bị thích hợp hiểu biết tình huống trước mặt chính là Internet ảo.

Internet ảo trải rộng toàn cầu, có thể nối mạng với tất cả sản phẩm truyền thông điện tử. Đồng hồ đeo tay cô lấy từ chỗ của Lạc Y có thể lên mạng, đáng tiếc đã hỏng, trước mắt không có cách nào sử dụng với thời điểm hiện tại, chỉ có thể mượn dùng mạng công cộng ở bệnh viện thu hoạch tin tức.

Chính như cô đã suy đoán trước đó, nơi này quả thật là 1800 năm sau của Thiên Dao Tinh. Căn cứ vào lịch sử ghi lại, ở 1800 năm trước, Thiên Dao Tinh đã từng đã xảy ra thảm họa lớn làm cho nền văn minh đứt gãy. Từ đó về sau, những thứ về tu chân, tất cả đều được xem như là thần thoại hoặc truyền thuyết lưu truyền tới nay. Cho đến bây giờ, cũng không tìm thấy dấu vết tồn tại của người tu chân, và linh khí trong trời đất cũng biến mất không bóng dáng.

Kể từ đó, người ở Thiên Dao Tinh tiến hóa tinh thần lực, trong cơ thể cũng sinh ra một loại linh lực bẩm sinh. Linh lực mạnh yếu, quyết định tiềm năng của tinh thần lực. Tinh thần lực cấp bậc từ thấp đến cao, chia làm bảy cấp bậc: F, E, D, C, B, A, S. Tinh thần lực càng mạnh, ở các lĩnh vực có khả năng đạt được thành tựu cũng sẽ càng cao.

Lạc Y, người An Nhân giả thân phận, là một trị liệu sư cấp ba, tinh thần lực cấp bậc D, vốn dĩ chỉ có thể trị liệu tinh thần lực cường hóa giả dưới cấp D, nhưng hắn chăm học khổ luyện, cho nên đột phá hạn chế cấp bậc, đem phạm vi trị liệu vượt qua đến cấp C, mặc dù là cấp C cũng chỉ là khó khăn lắm mới vượt qua chứng nhận của chuyên gia trị liệu đạt tiêu chuẩn mà thôi.

Lạc Y không phải thiên tài, so với những cường hóa giả cùng tuổi khác, ở sức sáng tạo cùng tính linh hoạt không bằng người khác, nhưng hắn có được ưu điểm không kẻ nào có thể bằng được, đó chính là chăm chỉ nỗ lực. Thời gian hắn học tập hơn những người khác mấy lần, năng lực đều vùi đầu vào những nghiên cứu tẻ nhạt. Có lẽ hắn vĩnh viễn không có khả năng trở thành một chuyên gia trị liệu xuất sắc, nhưng chắc chắn là một vị trị liệu ưu tú.

Nhưng mà mọi việc khó lường, Lạc Y còn chưa mở ra khát vọng, liền chết trọng vụ tai nạn này.

An Nhân không khỏi vì hắn cảm thấy đáng tiếc.

"Lạc Y tiên sinh, cơm trưa đã đến giờ." Một người y tá đẩy bàn ăn đi vào, nhìn An Nhân lộ ra một nụ cười quyến rũ tươi cười, "Đây là bệnh viện đặc biệt vì ngài chuẩn bị bữa ăn dinh dưỡng, hy vọng ngài thích."

"Cám ơn." An Nhân cười đáp lại.

Y tá hai mắt lóe sáng, trái tim đập bịch bịch.

Thanh niên trước mắt là người đàn ông đẹp nhất mà cô đã từng gặp, mày kiếm mắt sáng, soái khí bức người, làn da tinh tế như tuyết, mái tóc đen dài tùy ý trên áo, cử chỉ vừa phải, lộ ra một loại tiêu sái tùy tính.

An Nhân ở Linh Nguyên Phái tu luyện mấy năm, trên người mang theo khí chất xuất trần của tu sĩ, hơn nữa dáng người cao gầy, tiếng nói thuần tịnh, tính cách bình đạm, không có giống phụ nữ diễm đạm tinh tế, ngay trang thành đàn ông không hề không thoải mái.

"Nếu còn có yêu cầu gì, trực tiếp rung chuông là được, tôi sẽ đến ngay." Y tá buông bàn ăn, mang theo chổi non đang nảy mầm nhảy nhót trong tim rời đi.

An Nhân một bên an tĩnh mà hưởng thụ cơm trưa, một bên tiếp tục lên mạng tìm kiếm tin tức.

Tuy rằng tu vi của cô đã không bằng trước, nhưng cũng đạt tới Tích Cốc kỳ, nhu cầu ăn uống cũng không cao. Vì tránh cho người khác hoài nghi, cô vẫn là dựa theo thói quen bình thường ăn cơm.

Hiện tại điều làm An Nhân phát sầu chính là, thời đại này không có người tu chân, cũng không có linh khí, cô nên tu luyện như thế nào đây?

Trog cơ thể con người có linh lực bẩm sinh thật ra không tồi, nhưng không dễ dàng lấy được, trừ phi cô sử dụng thủ đoạn cường chế vi phạm phép trời.

Chẳng lẽ thật sự không có cách nào hấp thu linh khí nữa ư?

An Nhân thường thức dao nĩa trên tay, ánh mắt lơ đãng đảo qua bồn hoa góc tường, ngay sau đó dừng lại.

Đi? Là ảo giác sao? Vừa mới nảy giống như cảm nhận được một tia linh khí dao động?

An Nhân đứng dậy đi đến gần bồn hoa, duỗi tay cầm một chiếc lá cây.

Không sai, quả thật là linh khí!

An Nhân trong mắt hiện lên một tia vui sướng. Tuy rằng linh khí cực kỳ ít, nhưng nó quả là linh khí thiên nhiên mà cô cần.

Vì để nghiệm chứng suy đoán của bản thân, An Nhân lập tức đi ra phòng bệnh, xuống cầu thang hướng về hoa viên bệnh viện.

Một đường sai bước, tóc dài tung bay dưới nắng, hấp dẫn đồng đảo ánh mắt nhiệt tình của thiếu nữ.

Trong hoa viên, cây cối tươi tốt, tràn đầy sức sống. An Nhân đi dạo một vòng, phát hiện đa số thực vật đều có chứa linh khí, chỉ là độ dày không cao, dùng để tu luyện xa xa không đủ. An ủi duy nhất chính là, linh khí ẩn trong hoa cỏ đang nở rộ, cao hơn nhiều so với những cây xanh thông thường.

Nếu có một biển hoa, hẳn là miễn cưỡng có thể thỏa mãn được điều kiện tu luyện của An Nhân.

Ngắn ngủn trong nháy mắt, An Nhân liền xác định được con đường sinh hoạt sau này cùng mục tiêu phát triển. Đó chính là tạo ra những cánh đồng hoa, gieo trồng hoa cỏ.

Ba ngày sau, bao gồm An Nhân và những người sống sót, mỗi người đều được nhận 70 vạn điểm tín dụng, một số nạn nhân khác là 150 vạn. Sở dĩ được nhận nhiều đến thế, chủ yếu vẫn là do lực ảnh hưởng của Hạ Lãm.

An Nhân đem phần lớn điểm tín dụng đều quyên cho cô nhi viện Cộng Tế, đây là tiền an ủi thuộc về Lạc Y, cô không có tư cách chiếm dụng, nhưng vì mau chóng thích ứng thời đại này, chỉ có thể trước mượn một số ít, chờ sau này kiếm được lời sẽ trả lại đầy đủ. Cô hứa hẹn với Lạc Y, sẽ thay hẳn chăm sóc cô nhi viện kia.

Ba tháng sau.

An Nhân ngồi trước màn hình ảo, dùng giọng nói để nhập văn bản: 【 thân, đã giao hàng cho khách mua ngưng hương đan, xin hãy chú ý kiểm tra và nhận hàng. 】

Trên màn hình, nhân vật hoạt hình trên đầu gắn tên "Thiên sứ 1 hào" trả lời: 【 chủ tiệm, bạn bán ngưng hương đan thật sự giống như trên tư liệu giới thiệu, có thể làm người ta phát ra mùi thơm tự nhiên tươi mát từ cơ thể sao? 】

An Nhân: 【 đương nhiên, tất cả các dược phẩm của hàng bán ra, đều đã được chứng nhận bởi các công hội dược phẩm, chất lượng của đan dược bình thường đều từ 4 sao trở lên. 】

Thiên sứ 1 hào: 【 Giấy chứng thực tôi có xem qua, nhưng bán ra ngoài mới 700 điểm, so với những sản phẩm sản xuất hàng loạt bên ngoài cũng có điểm rẻ hơn, lòng tôi có chút rối. 】

An Nhân: 【 ..... Điều đó chỉ chứng minh một việc, đồ vật tôi bán hàng ngon giá rẻ. 】

Vật liệu ngưng hương đan rẻ tiền, luyện chế đơn giản, giá cả này đã được năm lần chi phí hao tổn.

Kết thúc cuộc trò chuyện, An Nhân bắt đầu cân nhắc có nên định giá lại một lần nữa hay không?

Ba tháng trước, cô ở ngoại ô thành phố Thương Viêm thuê một căn nhà ở cùng vài mẫu ruộng tốt, bắt đầu gieo trồng hoa cỏ trên diện rộng. Khi cô mới tiến vào Linh Nguyên Phái, chủ yếu chính là phụ trách gieo trồng dược thảo, hiện giờ cũng coi như là trở lại nghề chính. Cô dùng linh lực bản thân đào tạo hạt giống, tỉ lệ sống sót cao, sinh trưởng nhanh chóng, chất lượng cùng linh khí cũng cao hơn hoa cỏ bình thường.

Để phát triển bền vững, An Nhân đã mở một cửa hàng online tên là "'Hóa hoa thế giới'", bán ra đan dược, kiểm điểm tín dụng. Ở thời đại này ngành sản

xuất chế được đứng đầu, mọi người có nhu cầu lớn đối với các dược phẩm có công dụng như là ổn định tinh thần, đề cao sức đề kháng, làm đẹp, làm sạch, bổ dưỡng, điều hòa thân thể. Hầu hết mọi người sẵn sàng mua sắm thuốc trên Internet hơn các loại thuốc được sản xuất hàng loạt và chất lượng.

An Nhân luyện chế đan dược, công dụng độc đáo, chất lượng cao, giá cả hợp lý, mở cửa hàng chỉ mới hai tháng, liền thu hoạch được một đám người mua cố định. Chỉ là trước mắt đan dược cô luyện chế đều là những dược phẩm bình thường, chủng loại cũng ít đến đáng thương, trong nhiều cửa hàng dược phẩm trực tuyến không phải là dễ thấy, tiền lời cũng chỉ có thể duy trì mức yêu cầu cơ bản.

Vốn dĩ cô cũng không để ý tiền lời cao thấp, nhưng gần đây cô nhìn trúng một loại hoa hiếm —— mức năng lượng tinh thần cao nhất trong tất cả những bông hoa cô đã thấy từ trước đến nay, chỉ là không có hạt giống bán ra, thành ra giá cả cây phi thường mắc, một gốc cây ít nhất cần tiêu phí tiền tiết kiệm của cô trong vòng một năm.

Vì mua nó, An Nhân quyết định luyện chế thêm vài loại dược mới, bán ra giá cao.

oOo

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Ngưng hương đan cùng Tịnh tâm phần

Editor: **Phong Vũ Tuyết Tuyết**

Chương 3: Ngưng hương đan cùng Tịnh tâm phần

"Hạ gia, tình huống của ngài so với tưởng tượng của tôi càng nghiêm trọng, một mình tôi chỉ sợ không có cách nào giúp ngài ổn định tinh thần lực." Tá Cách vừa mới giúp Hạ Lãm hồi phục một chút tinh thần lực, cả người có vẻ thập phần mệt mỏi.

"Có biện pháp giải quyết không?" Hạ Lãm rót một ly rượu vang đỏ cho chính mình, hồ hững nhìn ra ngoài cửa sổ.

"Có hai phương án." Tá Cách ở cứng nhắc một bên làm ký lục, trả lời, "Một là mời ít nhất bốn chuyên viên trị liệu cấp 7, mỗi tháng thay phiên giúp ngài hồi phục tinh thần lực; hai là chuẩn bị được phẩm trung cấp ổn định tinh thần 5 sao trở lên, dùng định kỳ."

Hạ Lãm nhẹ nhàng đóng cửa chất lỏng giữa ly, trầm mặc không nói.

Chuyên viên trị liệu cấp 7 số lượng thưa thớt, nhưng là lấy thân phận của hắn cùng địa vị, tìm đủ bốn người cũng không có gì khó khăn, cái khó chính là công tác bảo mật. Để người ngoài tham dự trị liệu, rất khó bảo đảm tình trạng tinh thần của hắn không bị tiết lộ. Làm người bảo vệ tự do liên bang, gánh vác bảo hộ trật tự, cân đối lực lượng chức trách, tinh thần ổn định của bản thân hắn chính là một loại uy hiếp cùng tượng trưng. Một khi xuất hiện biến cố, các loại nhân tố không yên ổn liền nối đuôi nhau mà tới.

Đến nỗi dược phẩm trung cấp tinh thần 5 sao, từ trước đến nay dù ra giá bao nhiêu cũng không có người bán, mặc dù là Hạ Lãm, cũng không có khả năng thu mua với số lượng lớn.

Tá Cách thở dài một hơi: "Đáng tiếc trước mắt còn không có người có thể nghiên cứu chế tạo ra dược thượng phẩm chuyên môn trị liệu tinh thần lực cấp S, nếu không vấn đề của ngài cũng không thành vấn đề."

Hạ Lãm không để ý đến hắn cảm thán, phân phó nói: "Việc thu mua dược phẩm liền giao cho cậu, thuận tiện giúp ta tìm kiếm vài tên chuyên viên trị liệu cao cấp thân thể trong sạch, trước âm thầm lưu ý, tạm thời không cần cùng bọn họ tiếp xúc."

"Được."

Đúng lúc này, ngoài cửa truyền đến âm thanh nhắc nhở có khách tới.

Hạ Lãm click mở màn hình theo dõi, hỏi: "Có chuyện gì?"

Người trong màn hình cung kính trả lời: "Hạ gia, trợ lý mới cùng bảo tiêu đã tới rồi, hiện tại ngài không biết có thời gian gặp bọn họ hay không?"

"Vào đi." Tắt đi video, Hạ Lãm nhìn thoáng qua Tá Cách.

Tá Cách hiểu ý, đứng dậy cáo từ.

Một người thanh niên dáng vẻ rất là quân nhân mang theo sáu, bảy người đi vào phòng, đứng yên trước mặt Hạ Lãm, cúi đầu nói: "Hạ gia, những người này đều là từ bốn gia chọn lựa tinh anh, không biết ngài có vừa lòng hay không?"

Hạ Lãm ánh mắt từ bọn họ trên người xẹt qua, giống như dòng nước lạnh xâm nhập, làm năm nam hai nữ đứng trước mặt hần cảm thấy lạnh thấu xương, cũng không dám hít thở mạnh.

Phòng một mảnh yên tĩnh, hô hấp mỗi người cùng tim đập tựa hồ đều rõ ràng có thể nghe, một loại hương thanh nhẹ như có như không ở trong không khí phiêu tán, kỳ lạ mà giảm bớt sự đau đớn của Hạ Lãm bởi vì tinh thần hao tổn dần phát tới.

"Cô, tên là gì?" Hạ Lãm hỏi chuyện, đối tượng là một cô gái xinh đẹp kiều diễm khoảng hai mươi lăm, hai sáu tuổi.

"A? Hạ gia hỏi tôi?" Cô gái trong mắt hiện lên một tia thất thố, ngay sau đó thực mau trấn định xuống dưới, đè nén hưng phấn trả lời, "Tôi gọi " Elsa "."

Hạ Lãm gật gù đầu, không hề nhìn cô, quay đầu nhìn bên người thanh niên nói: "Lưu lại ba người, còn lại tiễn đi."

Elsa cũng không phải là người ưu tú nhất trong mấy người kia, nhưng cô lại là trợ lý duy nhất bị Hạ Lãm giữ lại. Cô tưởng ngoại hình chính mình xuất sắc giành được hảo cảm của Hạ Lãm, lại không biết nguyên nhân chân chính là trên người cô có mùi thơm lạ lùng.

【 Chủ tiệm, bạn có còn Giác mộng đan nữa không? Các huynh đệ tôi gần nhất chất lượng giấc ngủ đều không tốt. 】

Trên màn hình, một con gấu chibi béo đô đô ở trong khung thoại bên cạnh lẩn qua lẩn lại.

An Nhân một bên mân mê dược liệu, một bên đáp trả: 【 Giác mộng đan tạm thời thiếu hàng, tôi giới thiệu cho cậu một loại sản phẩm tương tự -- Tịnh tâm phân. Trước khi đi ngủ, đổ vào một ít nước ấm, sau đó đắp khăn trước khi đi ngủ ba phút, có thể đảm bảo ngủ một đêm ngon giấc. 】

Gấu con không có quảng thâm mắt: 【 Tổng cộng có bao nhiêu, tôi lấy hết. 】

An Nhân: 【 Trước mắt tồn kho 13 bình. 】

Gấu con không có quảng thâm mắt: 【 Thế cũng quá ít, tôi có vài trăm huynh đệ lận! 】

An Nhân: Mấy trăm huynh đệ các cậu cùng nhau mất ngủ?

Gấu con không có quảng thâm mắt: 【 Chủ tiệm, có thể đặt hàng trước hay không? 】

An Nhân: 【 Có thể, cậu muốn đặt trước nhiều ít? 】

Gấu con không có quảng thâm mắt: 【 Giác mộng đan 100 viên, Tịnh tâm phân 50 bình, tạm thời trước tiên nhiều cỡ đó, vậy khi nào mới có hàng? 】

An Nhân: 【 Một tuần. 】

Gấu con không có quảng thâm mắt: 【 Ok, tôi đi đặt hàng, trước tiên đem 13 bình Tịnh tâm phân trong kho kia gửi tôi. 】

Cuối cùng một cái dấu chấm câu kết thúc, gấu con chibi đột nhiên tại chỗ nổ mạnh, hóa thành một đoàn mây nắm biến mất ở trong màn hình.

Tại trại huấn luyện thực địa, Cao Nghị ngón tay tung bay, dứt khoát lưu loát mà đem Tịnh tâm phân "Hoa hoa thế giới" bán ra toàn bộ mua hết.

"Như thế nào?" Thâm Hải đi tới, nhìn thoáng qua màn hình.

Cao Nghị buồn bực nói: "Giác mộng đan đã hết hàng, chủ tiệm đề cử ta mua loại Tịnh tâm phân này."

"Tịnh tâm phân? Không biết hiệu quả như thế nào."

"Giác mộng đan là loại dược phẩm thông thường ta đã dùng qua có hiệu quả tốt nhất, nói vậy Tịnh tâm phân chắc cũng không đến nỗi nào đâu."

Mỗi ngày bọn họ đều phải tiến hành huấn luyện mô phỏng tinh thần cường độ cao, làm cho tinh thần lực cực kỳ nhạy bén, khó có thể đi vào giấc ngủ. Thử dùng qua các loại thuốc ngủ, nhưng hiệu quả không được như mong muốn, hơn nữa tinh thần lực càng cao, tác dụng của dược phẩm cũng càng nhỏ.

Cho đến hơn mười ngày trước, Cao Nghị từ một shop online tên là ""Hoa hoa thế giới"" mua mấy viên Giác mộng đan, sau khi dùng, không chỉ có mấy lần ngủ một đêm ngon giấc, hơn nữa tinh thần lực xao động cũng được bình phục. Ngày hôm sau tỉnh lại tinh thần tràn đầy, nét mặt toả sáng, ở trong một đám đàn ông suy sút, có vẻ phá lệ "Lấp lánh động lòng người".

"Rốt cuộc thật sự tốt như cậu nói sao?" Văn Mậu vẻ mặt không cho là đúng, "Cửa hàng nhà này mới một sao, danh điều chưa biết, không chừng mua phải thuốc giả. Theo tôi thấy, vẫn là tiếp tục mua sắm ở Ngọc Thanh Các đi, thực sĩ Javson của Ngọc Thanh Các chính là một vị dược tề cấp 5."

Cao Nghị trông mắt vừa chuyển, tiến đến trước mặt Văn Mậu, tặc lưỡi mà cười nói: "Nếu không, chúng ta đánh cuộc?"

Lần trước hần mua Giác mộng đan, chỉ có một ít người thử qua, đại đa số người còn giữ thái độ hoài nghi, Văn Mậu chính là một trong số đó.

"Đánh cuộc như thế nào?" Văn Mậu cũng không sợ điều này, lập tức tiếp chiêu.

"Chúng ta chọn một người đại diện, thí nghiệm phân biệt hiệu quả hai loại được phẩm, nhìn xem ai đi vào giấc ngủ nhanh hơn, chất lượng giấc ngủ tốt hơn." Cao Nghị búng tay một cái, "Người thua lơ đãng vòng quanh giáo trường 10 vòng."

"Đánh cuộc." Văn Mậu hào khí cùng Cao Nghị đập tay quyết định, hoàn toàn không chú ý Thâm Hải bên cạnh ý vị thâm trường nhìn hẩn một cái.

Trưa hôm đó, Tinh tâm phần Cao Nghị mua trên mạng được đưa đến.

Hắn cùng Văn Mậu đánh cuộc cũng truyền khắp doanh địa, phần lớn các binh lính tinh lực quá lớn buổi tối không ngủ được, tất cả đều hứng thú bùng bùng chờ đợi kết quả tỷ thí.

Văn Mậu đưa ra chính là sản phẩm mới chứa cùng hoàn của Ngọc Thanh Các, Cao Nghị lấy ra đương nhiên là Tinh tâm phần của "Hoa hoa thể giới".

Hai binh lính xung phong nhận việc thí nghiệm được phẩm, một người bỏ vào miệng, một người đắp lên mặt, rồi mới nằm trên giường, ở trước mắt bao người, chờ đợi buồn ngủ đột kích.

Trong phòng chen chúc mười mấy người, bên ngoài còn vây quanh cả trăm người, không ai nói chuyện, tất cả đều dùng ánh mắt ngốc nghếch giống như thiếu năng trí tuệ trừng mắt nhìn người nằm trên giường.

Qua một lúc lâu sau, rốt cuộc có người nhin không được nhỏ giọng nói: "Các cậu cảm thấy, bọn họ dưới tình huống như vậy có thể ngủ sao....."

Quần chúng vây xem: "....."

Những người cường hóa cảm giác độ cao nhảy bển, tùy tiện một chút gió thổi cỏ lay đều có thể bùng tỉnh, chưa kể đến những người mà họ đào tạo đều là từ những người lính.

Lắng nghe hàng trăm người thở cùng tim đập, nghe đến lên men, tràn ngập "hoocmon nam tính" nồng nặc cùng bệnh chân thối, tâm lý bị chấn thương kéo dài hàng chục ngàn dặm, chỉ cần là người sống, chỉ sợ đều không thể ngủ được.

Đang lúc không khí xấu hổ hết sức, một tiếng ngáy rất nhỏ đột nhiên từ trên một trong hai cái giường truyền đến.

Mọi người dò dẫm nhìn lại, chỉ thấy người đại diện thử thuốc của Cao Nghị, cái khăn lông che mặt, ngực phập phồng, trong miệng phát ra tiếng ngáy đều đều, nghiêm nhiên giống như là đang ngủ say.

"Sương mù thảo, cái này cũng quá già đời!" Văn Mậu khiếp sợ mà nhìn Cao Nghị, "Vì thắng tôi, các cậu liền kỹ thuật diễn hèn hạ cũng dùng tới."

Cao Nghị: "....." Trên thực tế, hắn cũng cảm thấy người anh em trên giường kia là đang diễn kịch. Nhưng anh em chính mình muốn diễn, hắn có biện pháp gì, hắn cũng thực tuyệt vọng a.

Lúc này, người thử nghiệm nằm ở trên giường khác mở mắt ra, quay đầu nhìn về phía giường người anh em đối diện, nói: "Huynh đệ, được rồi, hôm nay đến đây thôi, chúng ta lần sau lại so tiếp."

Nhưng mà, người anh em giường đối diện không hề phản ứng, tiếp tục chuyên tâm công việc, không hề quan tâm đến lời hắn.

Quần chúng vây xem: Bàn lĩnh giả bộ ngủ của anh em này tuyệt đối là đã luyện qua.....

Văn Mậu không thể nhịn được nữa, nhắc chân liền chuẩn bị đá hắn.

"Chậm đã." Thâm Hải ngăn cản nói, "Mọi người cẩn thận cảm ứng tinh thần lực của hắn một chút."

Mọi người đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó ngưng thần tĩnh khí, hướng trên giường tìm kiếm.

"Dì? Tinh thần lực của hắn như thế nào ổn định như vậy?"

"Mười phút trước ta đã xét qua tinh thần lực của hắn, là đang ở trong trạng thái dao động mạnh. Thoa thuốc bất quá ngăn ngừa vài phút, tinh thần lực của hắn liền ổn định?"

"Không biết có phải ảo giác hay không, ta giống như cảm thấy có chút buồn ngủ?"

"Ta cũng vậy."

"Ta cũng."

"Cho nên, hắn là thật sự ngủ rồi!?"

"....."

Cái này, tất cả mọi người đều không bình tĩnh, động tác nhất trí nhìn về phía Cao Nghị, ánh mắt nóng bỏng vô cùng.

Giấc ngủ vẫn luôn là thứ khiến cho phần lớn của những người tinh thần cường hóa bận tâm, giấc ngủ của bọn họ thường thường một ngày không đủ 4 giờ, hơn nữa trước sau ở trong trạng thái nửa ngủ nửa tỉnh. Cứ việc tinh thần lực nhạy bén có thể làm cho bọn họ luôn luôn giữ được thanh tỉnh, nhưng thiếu ngủ kéo dài, rất dễ dàng xảy ra tinh thần hỗn loạn, làm cho tinh thần bị thương.

Hiện giờ, thế nhưng có một loại dược, có thể làm cho bọn họ nhanh chóng đi vào giấc ngủ, hơn nữa không chịu ảnh hưởng của hoàn cảnh!

Đây quả thực chính là cứu tinh của các cường hóa giả! Kia cái gì chứa cùng hoàn, trực tiếp có thể ném!

Văn Mậu không hề tranh luận mà thua trận đánh cuộc này. Hắn cũng không thoái thác, ở xảo trá Cao Nghị mấy bình tĩnh tâm phần sau, cầm quần áo cời ra nhanh chóng, vui sướng mà trần truồng chạy đi.

Ngày hôm sau, An Nhân vừa mới đăng nhập shop online của chính mình, liền phát hiện Tịnh tâm phần tăng thêm mấy trăm đơn đặt hàng, doanh số các loại dược phẩm liên quan khác cũng tăng lên trên diện rộng.

An Nhân có chút rối rắm, mặc dù có nhiều đơn đặt hàng là chuyện tốt, nhưng vài loại dược phẩm này định giá cũng không cao, mà hiện tại số lượng khổng lồ, yêu cầu tốn không ít thời gian, cô vốn dĩ tính toán lên kế hoạch luyện chế dược phẩm giá cao, chỉ sợ là phải hoãn lại.....

oOo

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Bi kịch "Tạ Đình người tâm phúc";

Editor: **Phong Vũ Tuyết Tuyết**

Chương 4: Bi kịch "Tạ Đình người tâm phúc"

An Nhân ở trong hoa điền bố trí tứ phương Khai vận trận, lấy linh thạch làm nguồn năng lượng, nhưng tăng lên chất lượng hoa cỏ, linh lực cũng tăng theo tốc độ sinh trưởng. Gieo trồng đơn giản, hoa cỏ hấp thu toàn bộ linh khí cung cấp từ trận pháp, chờ hoa cỏ trưởng thành, khu vực này dần dần hình thành một vòng tuần hoàn, linh khí tập trung thay đổi lẫn nhau, sinh sôi không thôi.

Bất quá, vòng tuần hoàn hình thành yêu cầu cả một quá trình. An Nhân trên tay có ba mươi mấy viên linh thạch, một viên linh thạch có thể đảm bảo cung cấp đủ linh khí cho bốn mẫu đồng ruộng trong ba bốn năm. Chỉ cần không có tiêu hao gì khác thêm vào, ước chừng cuối hai ba năm, trận pháp liền có thể tự hành vận chuyển.

Trông hơn mười hoa thảo san sát nối tiếp nhau, đầy đủ sắc màu, tầng tầng lớp lớp phủ kín vùng đất lớn, giống như một đại dương rực rỡ sắc màu, theo gió phấp phồng, hương hoa đưa đến từng đợt di chuyển quanh người.

An Nhân từ giữa biển hoa đi qua, mang theo từng phiến cánh hoa. Cánh hoa ở trong không trung xoay quanh bay múa, ngay sau đó tựa như có ý thức, tập trung đến lòng bàn tay cô, hóa thành điểm sáng biến mất không bóng dáng.

Thu thập đầu đủ tài liệu cần thiết cho luyện dược, An Nhân trở lại chỗ ở, lấy ra lô đỉnh, bắt đầu một ngày luyện dược.

"Hoa hoa thế giới" của An Nhân trước mắt chủ yếu bán ra năm loại thường quy dược vật, Ngưng hương đan, Giác mộng đan, Bổ nguyên đan, Tịnh tâm phần cùng Thanh trần thủy.

Cái gọi là thường quy dược vật, chính là dược phẩm liên quan đến sinh hoạt hằng ngày, bao gồm làm sạch, điều dưỡng, ngủ, làm đẹp, bổ dưỡng từ từ. Ngoại trừ thường quy dược vật, còn có vài loại như dược phẩm trị liệu, dược phẩm chuyên tinh, dược phẩm có chức năng đặc biệt cùng với dược phẩm đào tạo động thực vật.

Bởi vì mở cửa hàng không lâu, tổng số lượng chủng loại sản phẩm bán ra cũng không nhiều lắm, cho nên danh tiếng "Hoa hoa thế giới" ở trong các cửa hàng tương tự khác không tính là đặc biệt cao, nhưng tỉ lệ khen ngợi đạt tới 99%, dư lại 1% không phải người da đen hộ chuyên nghiệp, chính là một bên chỉ điểm gian thương một bên tiếp tục trung thành hạ đơn hắc phần*.

*hắc phần: atifan, ngược lại với hồng phần: fan. "Hắc phần" ở đây là chỉ những người mặc dù rất tích cực nhận xét bình luận có tốt có xấu, chê nhưng hơn khen, nhưng không mang ác ý, nhiều khi sẽ giúp chủ top nhận ra điểm mạnh yếu để khắc phục, cũng gần như là một thể loại fan khác.

An Nhân luyện dược sử dụng lô đỉnh, là tác phẩm của vị luyện kim đại sư viễn cổ, thuộc về Tiên Khí, dùng để luyện chế loại dược thông thường đến phẩm cấp cũng không có này, thật sự là lãng phí tài năng, mỗi lần khi mở lò, cô đều có thể cảm giác được nó ủy khuất.

"Lulu ngoan, chúng ta hiện tại gặp nạn, mọi thứ đều đơn sơ, chờ sau này tu vi khôi phục, luyện chế tiên dược thượng phẩm cũng chỉ là việc trong một giây!" An Nhân kiên nhẫn trấn an lô đỉnh đang cáu kỉnh nhà mình.

Lô đình rung lên vài cái, từ giữa nóc khe hở phun ra một hơi sương mù lớn, rồi mới liền bất động, ồm ồm mà mân mê nguyên liệu trong bụng mình.

Bởi vì nguyên liệu có hạn, hơn nữa An Nhân không muốn pha loãng được tính, luyện chế rất nhiều đan dược bán thành phẩm, cho nên lượng đan một lò cũng không phải rất nhiều. Tuy rằng dựa theo tiêu chí đánh giá hiện nay, liền tính chỉ là bán thành phẩm, chất lượng cũng đã vượt xa các sản phẩm cùng loại khác.

Tận dụng lúc dược phẩm còn ở trong lô đình ôn dưỡng, An Nhân mở ra Tinh Võng xem trang web, tùy tay nhấn vào một cái diễn đàn, một cái bản đồ tuyên truyền đầy màu sắc đột nhiên nhảy ra màn hình: 【 Vũ hội hóa trang kỳ diệu vui vẻ nhất long trọng nhất kì quái nhất sắp tổ chức ở sân vận động Nữ thần ánh trăng! 】

Cái quỷ gì đây? An Nhân cũng không nhìn liền tắt đi.

Cô tiến vào cái diễn đàn này, nội dung thảo luận chủ yếu là cùng dược phẩm có quan hệ, bao gồm đề cử loại dược dùng tâm đắc cùng với các loại tiệm thuốc chất lượng tốt.

【 Nghĩ lại năm ấy niên thiếu ngây ngô khi thử dùng qua những thuốc viên hắc ám kia! 】

【 Thân tình đề cử, Ngọc Thanh Các tiểu tươi mát thuốc tăng lực ~ một phút đồng hồ thấy ngay hiệu quả, liên tục một trăm phút! 】

【 Tôi muốn biết thời điểm nào diễn đàn mới có thể xóa sạch những cái quảng cáo rác rưởi đó, diễn đàn mở màn hôm nay liền thiếu chút nữa lóe sáng đến mù mắt vì mỗ NC vũ hội quảng cáo pop-up đây! (tiêu đề vận động đủ 60 sao?) 】

【 Ngày hôm qua mua được một viên thuốc viên đặc hiệu, nghe nói có thể làm người ta nhảy cao 30 mét, hôm nay cố ý tới phát sóng trực tiếp, nếu nhảy không đến 30 mét, tôi nhất định phải khiếu nại cái cửa hàng kia! 】

Một đám topic từ trước mắt lướt qua, ánh mắt An Nhân nhất định, tò mò mở bài phát sóng trực tiếp kia.

Topic vì là hình thức phát sóng trực tiếp, sau khi tiến vào có thể nhìn thấy một cái không gian giả thuyết truyền phát tin, người vậy xem giữa không gian lấy các loại hình tượng chibi dễ thương xuất hiện, có thể tùy ý phun tào*, cũng có thể tùy ý điều chỉnh chữ viết của mình cùng hiệu quả âm thanh.

*Không rõ nghĩa từ này lắm, hình như là "phi nhỏ, muốn nói gì thì nói" hay sao ấy. Không rõ nghĩa nên không chắc nữa, ai biết thì giúp mình với nhé ^^!

Lúc này, đối diện màn ảnh phát sóng trực tiếp là một bàn sứ bày viên thuốc màu đỏ.

"Đây là nhân vật chính hôm nay: Tung vãn đan, trung phẩm 2 sao, có nguồn gốc từ dược phòng "Truyền lại đời sau", giá cả 4999 điểm. Công hiệu chủ yếu là trong khoảng thời gian ngắn giúp tăng cường cơ bắp cùng khả năng nhảy cao, yêu cầu sử dụng cần người có tinh thần lực ít nhất đạt tới cấp D, hơn nữa không có bệnh tật." Trong video truyền đến âm thanh của lâu chủ* ""Tạ Đình người tâm phúc".

*chủ của bài topic.

Lâu 1*: 【 Chiếm tòa vậy xem. 】

*số thứ tự comment trong một topic.

Lâu 3: 【 Lâu chủ, bên cạnh cậu có nhân viên cấp cứu hay không? Nếu không đúng sự thật, kiến nghị mãnh liệt cậu chạy nhanh tìm một chỗ dự phòng! 】

Lâu 3: 【 Chỉ nhìn một cách đơn thuần, thuốc viên nhìn qua vẫn là rất ngon miệng. 】

Lâu 4: 【 Lâu chủ, đừng nói nhầm nữa, mau nhanh uống thuốc. 】

"Tạ Đình người tâm phúc": "Đừng nóng vội, vì để đạt tới hiệu quả tốt nhất, tôi đã cất công tìm một nơi an tĩnh, rộng rãi, không có chướng ngại vật làm nơi thí dược*, mời xem."

*thử thuốc.

Màn ảnh thay đổi, xuất hiện ở giữa màn ảnh chính là một tòa kiến trúc loang lổ cũ xưa.

"Tạ Đình người tâm phúc": "Tòa kiến trúc này chuẩn bị phải phá bỏ và dời đi nơi khác, độ cao khoảng cỡ 29.5 mét. Nếu không có gì ngoài ý muốn, sau khi tôi uống thuốc, một lúc sau liền có thể nhảy lên mái nhà."

Lâu 23: 【 Lâu chủ, cậu thể nhưng tìm được loại nguy lâu hiếm thấy này, chỉ bằng vào điểm này, đã đủ cho 999. 】

【 Mèo lười khen thưởng "Tạ Đình người tâm phúc" đến tìm đường chết 999 điểm. 】

【 "Bát ca không mặc đồ" khen thưởng "Tạ Đình người tâm phúc" đến tìm đường chết 999 điểm. 】

【 "Cẩn người một ngụm" khen thưởng "Tạ Đình người tâm phúc" đến tìm đường chết 999 điểm. 】

.....

Sau khi liên tiếp khen thưởng, màn ảnh rút cuộc chuyển hướng qua dừng sĩ thí được hôm nay -- "Tạ Đình người tâm phúc".

Lâu 44: 【..... Trăm triệu lần không nghĩ tới lâu chủ có hình dạng như thế này. 】

Lâu 45: 【 Lâu chủ, người bán được cho cậu trước đó có suy sết qua cân nặng của cậu hay không? 】

Lâu 46: 【 Nhìn ra lâu chủ đường kính trên dưới trái phải không đủ 5 cm 】

*Chẳng hiểu ẻm nói gì @@,đáng lẽ phải là "quá" chứ nhĩ???

Lâu 47: 【 Tôi đánh cuộc 13 điểm đến tìm đường chết, lâu chủ nhiều nhất chỉ có thể nhảy 9 mét. 】

Lâu 48: 【 Chỉ có tôi cảm thấy điều lo lắng nhất chính là việc chạm đất an toàn khi từ không trung rơi xuống như thế nào sao? 】

Lâu 49: 【 Ngồi chờ lâu chủ biểu diễn trời cao trụ vật*. 】

*trên cao rơi xuống

"Tạ Đình người tâm phúc": "Mọi người không cần lo lắng, tinh thần lực của tôi cấp C, thân thể cường tráng, đồ bảo hộ chu toàn, đừng nói 30 mét, chính là 50 mét cũng đừng nghĩ làm khó tôi. Được rồi, đừng nói nhảm nữa, tôi muốn uống thuốc."

"Tạ Đình người tâm phúc" đem Tung vôn đan ném vào trong miệng, biểu tình vắn vẹo mà nuốt xuống, rồi mới bình luận: "Hương vị này giống như mùi phân lên men....."

Lâu 75: 【 Đưa cậu 999 điểm đến tìm đường chết, cảm phiền cậu không cần miêu tả cụ thể hương vị thuốc viên, chúng tôi chỉ cần biết nó rất khó ăn là được. 】

Hai phút sau, hiệu quả của Tung vôn đan bắt đầu phát huy.

"Tạ Đình người tâm phúc": "Tôi hiện tại cảm giác cả người nóng lên, máu, thú, sôi trào, giống như tùy thời đều có thể bùng nổ!"

Lâu 115: 【Gogogo! Lâu chủ, phóng lên trời cao!! 】

"Tạ Đình người tâm phúc" đem máy ảnh thiết lập hình thức theo dõi chuyển bay, rồi mới tại chỗ làm mấy cái động tác chuẩn bị, tiếp theo hú lên một tiếng quái dị, thân thể mập mập giống như tên lửa xông ra ngoài, khi còn cách nguy lâu kia khoảng mười mét, đột nhiên thả người nhảy lên.....

"A a a a a..... A ách ách ách????!!!"

"Tạ Đình người tâm phúc" chỉ nhảy đến một nửa, thân thể liền bắt đầu rơi xuống phía dưới, rồi mới lấy tư thế quay cuồng cực kỳ không khoa học rơi trở lại mặt đất.

Lâu 199: 【 Lâu chủ! Người có khỏe không??? 】

Lâu 235: 【 nói 30 mét đâu? Lúc này mới một nửa còn không đến! 】

Lâu 257: 【 Tôi cảm thấy đây không hẳn là do thuốc lỗi, chủ yếu là cân nặng của lâu chủ quá mức. 】

Lâu 283: 【 Hiệu quả vật lý của thuốc quả thật tùy người mà khác nhau, nhưng không đến mức chênh lệch lớn như thế đâu. Theo lý mà nói, 30 mét hẳn là sau khi trải qua nhiều lần thí nghiệm mà ra số liệu cơ bản nhất, liên tính cân nặng của lâu chủ quá mức, nhưng cũng sẽ không thấp quá 3 mét. 】

Lâu 300: 【 Sản phẩm cao cấp, hiệu quả không tốt, giám định hoàn tất. 】

Dưới lầu tất cả đều là phi nhử, thỉnh thoảng hỗn loạn tỏ vẻ đồng tình đối với dừng sĩ của lâu chủ lấy thân tìm đường chết mà khen thưởng.

Lúc này, An Nhân chú ý tới trong video "Tạ Đình người tâm phúc" thất tha thất thểu mà từ trên mặt đất bò dậy, ánh mắt rời rạc, tràn đầy mồ hôi, che lại ngực không ngừng thở hổn hển. Cô nhú nhú mày, trong lòng ần ần cảm thấy không quá thích hợp.

Lâu 412: 【 Lâu chủ không sao chứ? Đáng vẻ sao lại thoát nhìn rất khó chịu? 】

Lâu 413: 【 không xong, hẳn giống như xuất hiện bệnh trạng của tinh thần dị ứng. 】

Lâu 414: 【 Lâu chủ, bên cạnh cậu có bác sĩ hoặc là thiết bị chữa bệnh hay không!!! 】

Lâu 415: 【 Mau nhanh gọi điện thoại cấp cứu đi! 】

.....

"Tạ Đình người tâm phúc" thân thể nghiêng một cái, té xỉu trên mặt đất, phòng phát sóng trực tiếp lập tức lâm vào một mảnh hỗn loạn.

Lần này thí được lấy việc thất bại chấm dứt, đến nỗi Tung vân đan, đương nhiên là bị chịu công kích, vừa mới đưa ra thị trường liền gặp phải nguy cơ ế hàng.....

An Nhân rời khỏi topic, mặt lộ vẻ trầm tư.

"Tạ Đình người tâm phúc" phát sóng trực tiếp tuy rằng bởi vì ngoài ý muốn mà gián đoạn, lại gợi ý cho An Nhân một con đường tuyên truyền không tồi -- phát sóng trực tiếp trên mạng.

Ở thời đại toàn dân uống thuốc này, chủng loại dược phẩm hoa hoè loè loẹt, phẩm chất tốt xấu lẫn lộn, tuy rằng phần lớn đều trải qua đánh giá thử nghiệm thuốc, nhưng cũng chỉ có thể cam đoan ăn không chết người. Danh tiếng tốt đẹp, phải cần đồng đảo người mua tự mình thử dùng, tích lũy theo tháng ngày.

Phẩm chất dược phẩm chia làm bốn cấp bậc: hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm, thánh phẩm, mỗi phẩm cấp lại chia làm 1-5 sao. Mức thấp nhất của sản phẩm 5 sao thể hiện mức chất liệu cao cấp cao nhất có thể được tinh chế, giống nhau đều rất khó lại đột phá đến trung phẩm. Nhưng mà, An Nhân lại dùng nguyên liệu cấp thấp luyện chế ra trung phẩm 4 sao, cái này ở thế giới hiện tại có thể nói là chưa thấy bao giờ, chỉ là chính cô không để bụng, ngay khi người khác đều giống như cô, có thể dùng dược liệu cấp thấp luyện chế ra dược phẩm trung phẩm, nhiều lắm chính là hiệu quả chênh lệch chút ít mà thôi.

Lần này thí nghiệm Tung vân đan, thuộc về loại dược phẩm có công năng đặc thù, tuy rằng được đánh giá là trung phẩm 2 sao, nhưng hiệu quả hiển nhiên hữu danh vô thực*, còn có tác dụng phụ nhất định. Dựa theo tiêu chuẩn của An Nhân, loại dược phẩm chất lượng như vậy chỉ có thể làm như phế phẩm* thu về xử lý, tuyệt đối không có khả năng bán ra giá cao.

*sản phẩm lỗi, đồ bỏ đi.

*không giống vẻ bề ngoài

Một loại dược phẩm trung phẩm thông thường tùy ý ở "Hoa hoa thế giới" giá bán đều không vượt qua 1000, cửa hàng nhà này chẳng những công khai bán ra thứ tàn phẩm, thế nhưng còn dám ra giá 4999!

An Nhân thật sâu cảm thấy chính mình định giá thật sự quá bảo thủ!

Đồng thời, cô cũng hạ quyết tâm muốn nghiên cứu chế tạo một ít loại dược phẩm khác. Trị liệu, chuyên khoa, và loại dược phẩm có công năng đặc thù, đều cao hơn dược phẩm bình thường.

Suy xét đến năng lực kinh tế của chính mình, mua không nổi dược liệu quá tốt, chỉ có thể tạm thời loại bỏ loại dược phẩm thể chất Tung vân đan. Chế tạo mỹ phẩm thật ra rất đơn giản, nhưng thời đại này mỹ phẩm đã phát triển đến nhất định độ cao, giá cả rất khó tăng lên.

Như vậy, nên luyện chế loại dược phẩm gì đây?

Đang trong lúc suy tư, ánh mắt An Nhân lơ đãng thoáng nhìn góc quảng cáo: 【 Vũ hội kì diệu lớn nhất, tuyệt vời nhất, long trọng nhất và trang phục đặc sắc nhất trong lịch sử... 】

Hừm? Vũ hội hóa trang.....

An Nhân tâm niệm vừa động, ma xui quỷ khiến mở địa điểm quảng cáo này ra.

Vũ hội hóa trang được tổ chức vào một tháng sau, số người tham gia là 3000 người, giá vé là 2598 điểm.... Bỏ qua tin tức này, An Nhân nhanh chóng tìm thấy một số lượng lớn các hình ảnh và video có liên quan. Vũ hội hóa trang lớn nhất đặc sắc nhất chính là "Ăn diện", lấy thần bí, mới lạ, cổ quái như một điểm bán hàng, sáng tạo một cách kỳ quái, phóng thích thế giới ảo tưởng của chính mình. Mỗi lần đều sẽ có một cái chủ đề, lần này chủ đề là "Kỳ ảo".

Những người tham gia vũ hội, đa số lấy kỹ thuật trang điểm để hóa trang, tuy rằng có điểm đặc sắc riêng của chính mình, nhưng vẫn cảm thấy có chút khô khan, không đủ sinh động.

Ánh mắt An Nhân lóe sáng, nắm bắt được cơ hội kinh doanh.

Ăn diện? Quá đơn giản!

Việc sử dụng đạo cụ trang điểm chỉ có thể được coi là phương án cuối cùng, trang điểm thực sự hẳn là - biến hình!

oOo

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Biến hình đan

Editor: **Phong Vũ Tuyết Tuyết**

Chương 5: Biến hình đan

An Nhân dùng tên ""Hoa Hoa Minh chủ"" ở trên diễn đàn này đăng ký một nick, vì tiêu điểm của chính mình sáng lập một cái phòng ảo, rồi mới đăng topic tuyên truyền tân dược*.

*Thuốc mới. Minh hạn chế dùng từ thuốc để tránh cảm giác nặng nề nhé ^^!

【 Muốn biết gien lặn của mình ẩn giấu tiềm lực ra sao? "Biến hình đan" thần kì sẽ giúp bạn hoa lệ lột xác -- "Hoa hoa thế giới" ngẫu nhiên tặng cho năm vị Hoa hữu, miễn phí tặng một viên Biến hình đan. 】

Topic sau khi đăng lên, rất nhanh liền có người nhảy vào.

Lâu 1: 【 Biến hình đan? Là thứ gì? 】

Lâu 2: 【 Thoạt nhìn nghe thật trâu bò, có chút muốn thử xem. 】

Lâu 3: 【 Hóa ra là "Hoa hoa thế giới"? Chậm một chút. Lâu chủ, tôi là người mua trung thành của cậu. 】

Lâu 4: 【 Lâu chủ, có dám kỹ càng tỉ mỉ giới thiệu một chút công dụng của Biến hình đan hay không? 】

Lâu 5: 【 Tôi chính là hướng về hai chữ "Miễn phí" mà tới. 】

Lâu 6: 【 Lâu chủ, chọn tôi, tôi sẽ phát sóng trực tiếp giúp cậu. 】

Lâu 7: 【 Lầu trên quả thật thiếu đánh, hiện tại ai mà sẽ không phát sóng trực tiếp đây? 】

.....

Diễn đàn rất nổi tiếng, topic của An Nhân rất nhanh chóng liền nổi lên trang đầu, cứ việc bọn họ phần lớn đều là vì do hai chữ miễn phí kia mà đến.

Đang trong lúc mọi người nhiệt liệt thảo luận, An Nhân liền công bố tên năm người may mắn: "Bát ca không mặc đồ", Đánh kếp cả tím, Đào Muội, Tù trưởng, "Phong Hoa Tuyết Nguyệt".

Giữa topic xuất hiện một mảng an tĩnh, ngay sau đó đột nhiên ồ lên.

Lâu 47: 【 Sương mù thảo, lâu chủ, cậu ra tay sao mau lẹ quá vậy?! Quần tui đều còn chưa có cời, cậu liền tặng xong rồi?! 】

Lâu 48: 【 Lâu chủ chân tuyệt sắc, hoàn toàn không theo kịch bản, người khác ít nhất còn treo lên đến mấy ngày, lâu chủ chỉ trong vài phút liền giải quyết sạch sẽ, tuyệt đối là tay súng siêu tốc trung giầy bán vương. 】

Lâu 49: 【 Ha ha ha, tôi quả nhiên là có khí làm vương, người thứ nhất được tặng chính là tôi. Lâu chủ cậu yên tâm, tôi nhất định phát sóng trực tiếp quá trình uống thuốc cho cậu. 】

Lâu 50: 【 Không cần thận xem thành phát sóng trực tiếp ăn tường. 】

Lâu 51: 【 Cùng phát sóng trực tiếp ăn tường. 】

.....

An Nhân không có tiếp tục chú ý những bình luận sau của topic, chỉ để lại một câu "Biến hình đan ba ngày sau sẽ gửi đi", sau đó liền rời khỏi diễn đàn.

Đem đệ nhất lò thành phẩm thu lại xong, An Nhân rửa sạch lò đỉnh một chút, lại để vào nguyên liệu mới, tiếp tục luyện chế lần tiếp theo. Tuy rằng trên tay đơn đặt hàng còn chưa hoàn thành, nhưng luyện chế năm viên Biến hình đan thời gian vẫn có, chỉ là còn phải đặt hàng một ít nguyên liệu khác.

An Nhân sở dĩ lựa chọn Biến hình đan, trong đó nguyên nhân chính là nguyên liệu luyện chế loại đan dược này tương đối dễ tìm, giá cả cũng không quá đắt đỏ, chỉ là chất lượng không bằng cô tự mình nuôi trồng tốt như vậy được. Cũng may Biến hình đan sơ cấp chỉ là một loại dược phẩm mang tính chất giải trí, nên cũng không cần hàm lượng linh khí quá cao.

Hai ngày sau, An Nhân luyện chế 15 viên Biến hình đan, phẩm chất kiểm tra đo lường là trung phẩm 2 sao. Trung phẩm 2 sao của cô, cùng với Túng vân đan lúc trước gặp qua cũng không phải là cùng một cấp bậc.

Dựa theo địa chỉ năm người lưu lại, An Nhân lần lượt đem Biến hình đan gửi đi ra ngoài, kế tiếp chỉ cần chờ thí được giả phát sóng trực tiếp là được. Vì đề cho bọn họ chủ động hỗ trợ phát sóng trực tiếp, An Nhân đặc biệt ở giữa bưu kiện ghi chú rõ hiệu quả Biến hình đan, hơn nữa hứa hẹn sau này có tân dược, sẽ ưu tiên mời bọn họ miễn phí thử dùng.

Thời đại này tốc độ gọi thư nhanh như tên lửa, cho dù cách xa nhau nửa cái tinh cầu, cũng có thể nội trong một ngày đưa đến.

Mễ Đóa là học sinh đại học Xanh Thảm, lúc chuyển phát nhanh gửi đến, cô đang ở trong phòng ngủ cùng bạn cùng phòng nói chuyện phiếm.

"Mễ Đóa, cậu lại mua đồ gì trên mạng nữa vậy?" Bạn cùng phòng 1 tò mò hỏi.

Mễ Đóa tùy ý nói: "Đây là ở diễn đàn rút thăm trúng thưởng tặng đến, tớ cũng không biết cụ thể là cái gì."

"Mau mở ra nhìn xem." Bạn cùng phòng 2 hứng thú dạt dào mà thúc giục.

Mễ Đóa đem giấy gói mở ra, xuất hiện ở trước mắt mấy người chính là một cái lọ nhỏ trong suốt, tạo hình cổ xưa.

"Oa, cái lọ này thật xinh đẹp, đây là đồ cậu được tặng sao?"

Thân lọ bóng loáng băng nhuận, Mễ Đóa yêu thích không buông tay mà sờ soạng một hồi, rồi mới lắc đầu nói: "Không phải cái lọ, mà là thứ bên trong đó."

Mở nắp lọ ra, một loại hương thơm thanh nhã thanh khiết xông vào mũi, cùng với tia nắng ban mai thoải mái thanh tân, làm tinh thần người ta vì vậy mà rung lên.

Mễ Đóa gấp không chờ nổi lấy ra hương dẫn dùng được, sau khi xem xong, trên mặt tràn đầy hưng phấn.

"Mau mau mau, tớ đi muốn uống thuốc, lập tức chuẩn bị phát sóng trực tiếp!" Mễ Đóa từ tủ quần áo tìm ra bộ quần áo mà mình vừa ý nhất, cẩn thận trang điểm một hồi, rồi mới kiểm chế tâm tình kích động ở trên mạng đăng một cái topic. Topic có thể thiết lập hình thức văn tự, cũng có thể chuyển hóa thành hình thức phát sóng trực tiếp giả thuyết.

【 Vừa mới nhận được Biến hình đan "Hoa Hoa Minh chủ" đưa tặng, Đào Muội phát sóng trực tiếp lập tức bắt đầu! 】

Tên trên mạng của Mễ Đóa chính là "Đào Muội", ở trong diễn đàn này rất nổi tiếng, topic vừa mới đăng lên, lập tức có một đám người cùng thiếp.

Đào Muội: "Trước xem lọ chứa Biến hình đan một chút, tuyệt đối là đại khí mạng cấp bậc cao cấp."

Cameras tiến hành xoay tròn quay chụp 360 độ đối với lọ nhỏ, ở dưới ánh đèn chiếu rọi, ánh sáng chiếu vào thân lọ trong suốt nhìn không sót một cái gì.

Lâu 56: **【 Ánh sáng của cái lọ này cũng đã hơn một ngàn điểm đi! Xa xỉ, thật là quá xa xỉ! 】**

Lâu 74: **【 Phong cách cổ điển, chế tác đến vô cùng tinh mỹ. 】**

Lâu 77: **【 Tôi đã thấy qua các sản phẩm cùng loại, nhưng không có loại nào có được loại ánh sáng như thế này. 】**

Lâu 81: **【 Chỉ là một cái lọ đã hoa lệ như thế, tôi bắt đầu có điểm mong đợi đối với Biến hình đan. 】**

Mặt sau đi theo một trường xuyên +++++.

"Biến hình đan, trung phẩm 2 sao, hiệu quả liên tục 3-5 giờ, tùy theo thể trạng của từng người, thân thể sẽ xảy ra biến hóa kỳ diệu khác nhau," Mễ Đóa giới thiệu sơ lược về Biến hình đan, rồi mới then thùng mà nói, "Thật khản trương, không biết chính mình sẽ biến thành bộ dáng gì. Nếu biến xấu, mọi người không cần ghét bỏ ta."

Lâu 112: **【 Đào Muội không sợ, cho dù cậu biến thành bộ dạng gì, thì tôi vẫn yêu cậu. 】**

Lâu 113: **【 Giống lâu trên. 】**

【 "Phong hoa tuyết nguyệt" khem thưởng Đào Muội 1999 điểm tìm đường chết. 】

【 Anh đào vương tử khen thưởng Đào Muội 999 điểm tìm đường chết. 】

【 "Vương giả trở về" khen thưởng Đào Muội 9999 điểm tìm đường chết. 】

Lâu 167: **【 Sát, kinh hiện thổ hào. 】**

Đào Muội: "Cám ơn mọi người ủng hộ, tôi chuẩn bị bắt đầu uống thuốc đây..... Ừm, hương vị tựa như bạc hà, mang theo hương hoa nhàn nhạt."

Mễ Đóa đứng ở trước màn ảnh, nhắm mắt chờ đợi hiệu quả được phát huy.

Giữa đông thiệp, một đoàn sói đôi gầm rú "Nữ thần thật xinh đẹp, nữ thần gà ta".

Hai phút sau, âm thanh sờ hữu phảng phất giống như bị cướp đi, đột ngột biến mất.

Chỉ thấy Mễ Đóa giữa video, trên người chậm rãi hiện ra một tầng vàng sáng màu tím nhạt, mái tóc nâu uốn xoắn, bắt đầu từ đỉnh đầu, từng chút nhuộm thành màu đỏ thắm giống như máu; một đôi mắt hạnh xinh đẹp, dần dần biến thành mắt phượng thon dài, trông mắt hiện ra yêu dã đỏ như máu, tầng tầng vẩy màu đen vàng kim bao trùm ở chung quanh khóe mắt; làn da trắng đến trong suốt, ẩn ẩn còn bao trùm một tầng băng sương; hai lỗ tai nhón nhọn, lạng lẹ ra khỏi tóc; ngón tay dài khoe khoang tài giỏi lợi móng tay, phiếm màu tím ám mang.

"Xoát" mà một tiếng, một đôi cánh màu đen thật lớn đột nhiên từ sau lưng Mễ Đóa mọc ra, nháy mắt lấp đầy toàn bộ màn hình.

Mọi người tất cả đều tròn mắt há hốc mồm mà nhìn một màn này.

Nguyên bản diện mạo Mễ Đóa như thiên sứ thuần mỹ, trong chớp mắt biến thành một vị nữ vương điểm lệ yêu dị hút máu. Nếu không có chính mắt chứng kiến toàn bộ quá trình biến thân, bọn họ căn bản không cho rằng đây là cùng một người.

Sau mấy chục giây yên lặng, phòng phát sóng trực tiếp bùng nổ âm thanh kinh thiên động địa.

Lâu 252: 【 Nữ vương!! Thịnh nhận lấy đầu gối tui!!! 】

Lâu 253: 【 A a a a, tim của mị!! Cứu mạng, mị yêu cầu hô hấp nhân tạo. 】

Lâu 254: 【 Đôi cánh kia là thật à?! Thật muốn đến sờ một chút! 】

Lâu 266: 【 Thực xin lỗi, nữ vương, trước kia là ta quá vô tri, thế nhưng cho rằng ngài là một con tiểu bạch thỏ đơn thuần. Hiện tại biết rõ chân tướng, ta cần thiết phải chân thành sám hối với ngài, thỉnh ngài hãy tha thứ cho kẻ hèn mọn như ta. 】

Lâu 273: 【 Nữ vương, mau mau đem cái váy ren trên người của cô cởi đi, quá phá hư khí chất nữ vương của cô! 】

Lâu 278: 【 Đồng ý! 】

Mễ Đóa ngo ngác mà nhìn chính mình trong gương, vẻ mặt không dám tin tưởng. Ngay sau đó, tâm niệm cô khẽ nhúc nhích, cánh phía sau lập tức đung đưa vài cái.

"A a a! Cánh thật sự chuyển động!" Mễ Đóa phát ra tiếng thét chói tai đầy hưng phấn, hoàn toàn không màng dĩ vãng ôn nhu hình tượng.

Phòng phát sóng trực tiếp lập tức có người ồn ào: "Đao Muội, nhìn xem có thể bay được không!"

Vốn dĩ đây cũng chỉ là một lời nói vui đùa, nhưng ai cũng không nghĩ tới, Mễ Đóa thật sự bay lên!!! Tuy rằng chẳng qua cách mặt đất nhiều hơn 1 mét, nhưng xác xác thật thật bay lên được!!!

Mọi người lại lần nữa kinh ngạc đến ngây người.

Có người theo bản năng lại nhìn phẩm cấp Biến hình đan một chút: trung phẩm 2 sao.

Hiệu quả nghịch thiên như thế, thế nhưng chỉ là trung phẩm 2 sao?! Người đều biến thân được sao! Còn mang thêm kỹ năng thiên phú hảo sao! Như thế nhưng chỉ là trung phẩm 2 sao, cái này làm cho những loại trung phẩm 2 sao khác còn lẩn lộn như thế nào?

Gì cũng không nói, loại này trung phẩm 2 sao này, cho bọn hắn tới một tá!

Mọi người mau chóng tìm được "Hoa Hoa Minh chủ" thiệp, truy hỏi giá cả Biến hình đan, thuyết minh cụ thể được hiệu, khi nào bắt đầu bán ra, đại loại vấn đề mọi việc như thế.

Nhưng mà không ai nhận được một câu đáp trả.

An Nhân lúc này đang chuyên tâm luyện được, căn bản không chú ý thiệp tiến triển.

Mọi người không có được giải đáp, chỉ có thể tiếp tục chú ý những người khác phát sóng trực tiếp.

Kẻ Đao Muội, "Không mặc đồ Bát ca", Đánh kếp cả tím, Tù trưởng ba gã thu được Biến hình đan, cũng trước sau mở phát sóng trực tiếp. Thiên kỳ bách quái biến dị hình thái làm người mở rộng tầm mắt. Trong đó oanh động nhất không phải Đao Muội, mà là người chưa bao giờ làm phát sóng trực tiếp - Tù trưởng.

Tù trưởng là thành viên khá lâu trong diễn đàn, làm người điệu thấp, tri thức uyên bác, những người khác có vấn đề gì thắc mắc, chỉ cần thỉnh giáo hắn, cơ bản đều có thể nghe được câu trả lời vừa ý, ở diễn đàn Thiên Phủ rất được tôn trọng.

Lần này, Tủ trường phá lệ mà mở phát sóng trực tiếp, mọi người lúc này mới phát hiện hần thể nhưng là một người khuyết tật tay phải bị cắt. Lấy kỹ thuật chữa bệnh hiện giờ, liền tính là trời sinh dị dạng, đều có biện pháp trị liệu. Loại tình huống giống Tủ trường này cực kỳ hiếm thấy, trừ phi thời điểm hần bị cắt tay, không được cứu trị kịp thời, làm cho cơ thể vô pháp tái sinh.

Khi phát sóng trực tiếp bắt đầu, không khí rất là đề mê, hoàn toàn không có sự sinh động như ở phòng phát sóng trực tiếp khác. Nhưng là, sau khi Tủ trường ăn vào Biến hình đan xong, mọi người rốt cuộc cũng không còn có thể ức chế nổi phần kích thích trong lòng, hưng phấn đến ngoa ngoa thẳng kêu.

Bởi vì Tủ trường biến dị, đoạn cánh tay bị mất biến thành một con mãnh thú cự trào uy vũ khí phách, trải qua thí nghiệm, sức lực đạt tới 400kg.

Tay cắt tái sinh, sức lực mạnh thêm, đây không thể nghi ngờ là đang khiêu chiến điểm G của mọi người.

Biến hình đan biến dị hiệu quả hoàn toàn cùng với thuộc tính gien của người sử dụng, kích phát gien ẩn hoạt tính, do đó tạo ra hình chiếu gien chân thật.

Biến hình đan sơ cấp chỉ có thể xem như một loại dược phẩm mang tính giải trí, tuy rằng giống như có thể tự do sử dụng biến dị sau tổ chức thân thể, nhưng trên thực tế chỉ có thể duy trì thời gian rất ngắn.

Bất quá, cho dù chỉ có hiệu quả sơ cấp, cũng đủ để cho người điên cuồng.

Sử dụng câu nói thường dùng trên trang mạng: Người thành công khiến cho ta chú ý.....

oOo

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Đưa tặng một đóa hoa tươi

Editor: **Phong Vũ Tuyết Tuyết**

Chương 6: Đưa tặng một đóa hoa tươi

An Nhân luyện chế Biến hình đan, vốn dĩ chỉ là muốn mượn trợ sự nổi tiếng của vũ hội hóa trang, trong thời gian ngắn kiếm thêm chút ít, nhưng không nghĩ tới mọi người phản ứng với Biến hình đan nhiệt liệt như thế. Khi cô click mở shop nhỏ của mình, thiếu chút nữa bị tin tức cầu mua che trời lấp đất bao phủ, hơn phân nửa đều là truy hỏi thời gian bán ra, bán ra giá cả thế nào.

An Nhân trên tay còn có một đám đơn đặt hàng chưa hoàn thành, hai ngày này không có thời gian luyện chế càng hay thay đổi hình đan. Cô nghĩ nghĩ, dư lại 10 viên Biến hình đan lấy ra 5 viên, phóng tới bán đấu giá ngôi cao, giá khởi điểm 200 điểm, sau đó lại đến diễn đàn Thiên Phủ đã phát tin tức bán ra.

Nhóm đàn hữu hàng năm trà trộn Thiên Phủ, nhìn thấy tin tức này, lập tức giống tiêm máu gà, nhanh chóng tiến vào "Hoa hoa thế giới", nhưng mà chờ bọn hần xoát mở giao diện, 5 viên Biến hình đan bán đấu giá ngôi cao thượng đã bị căn quét không còn, trước sau bất quá 10 giây, mỗi viên thành giao đều 6000 trở lên, viên cao nhất thậm chí đạt tới 9000 điểm tín dụng.

Nhưng đây không phải trọng điểm, trọng điểm là tăng nhiều thịt thiếu! Hoàn toàn không, đủ, ăn!

【 Minh chủ, cậu có dám trước tiên ở diễn đàn phát cái dự bán, định cái ngày hoàng đạo, lại chính thức bắt đầu bán đấu giá!!! 】

【 Lầu trên dừng quá ngây thơ, phát ra dự bán thì như thế nào? Tôi vừa rồi vừa lúc ở trong tiệm ngồi xỏm chờ, kết quả còn không phải một viên cũng chưa cướp được. Cũng không biết cái tên nhóc con nào, lập tức đem giá cả từ 1500 nâng đến 6000, sản người khác ngây người, đồ vật đã bị hần lấy đi rồi, cuối cùng viên kia của hần thế nhưng còn là viên thấp nhất trong toàn trường. 】

【 Hắc hắc, người nói người kia không khéo chính là tại hạ ta. 】

【 "Vô địch thiếu năng trí tuệ tinh"? Được lắm, tôi nhớ kĩ cậu! 】

【 Minh chủ, tôi chỉ muốn biết lần sau bán ra vào lúc nào? 】

.....

An Nhân đại khái quét một chút tin nhắn của mọi người, trả lời lại: "Năm ngày sau chính thức lên giá bán ra, bước đầu định giá 8888, trước 10 cái chiết khấu 30%. Số lượng có hạn, tới trước được trước."

Vốn dĩ cô định giá lý tưởng khoảng trên dưới 6000, nhưng bán đầu giá giới tiêu tới hơn 9000+, kể từ đó, giá chính thức bán liền không thể định đến quá thấp. Cô cũng không cho rằng một viên sơ cấp Biến hình đan giá trị trong giới lại cao như thế, tiền nào của nấy, vượt qua 50% lợi nhuận đối với cô mà nói như vậy là đủ rồi, cô không hy vọng thứ mình bán ra không phù hợp thực tế.

Từ điểm này mà nói, An Nhân tuyệt đối không phải một người thương nhân đù tư cách.....

Biến hình đan bùng nổ tiêu thụ, cũng kéo theo doanh số được phẩm khác của "Hoa hoa thế giới". Mọi người rất nhanh liền phát hiện đồ vật mà shop nhỏ này bán ra, phẩm chất thượng thừa, hiệu quả thật tốt, giá cả lợi ích thực tế, tác dụng phụ thấp hơn 1%, quả thực chính là nghiệp giới lương tâm.

Phàm là người đã ghé thăm "Hoa hoa thế giới", tất cả đều nghĩa vô phản cố mà trở thành Hoa hữu trung thành.

Theo đó đông người mua đứng mành tiến vào, "Hoa hoa thế giới" tồn kho nghiêm trọng khẩn trương, nhưng An Nhân vẫn như cũ từng bước mà luyện chế đan dược, chất lượng không thể bắt bẻ, nhưng số lượng hoàn toàn không có cách nào thỏa mãn nhu cầu Hoa hữu.

Một tháng sau, vũ hội hóa trang đúng hạn tiến hành, nhóm mấy trăm tên Hoa hữu dùng Biến hình đan, hung hăng phong tạo một phen, hình tượng chân thật mà kỳ quỷ biến dị khiến sợ toàn trường, cũng hoàn toàn điên đảo hình thức hóa trang truyền thống. Đông đảo phóng viên giải trí đối với việc này tiến hành văn hay ảnh đẹp, tình cảm mãnh liệt bán ra bốn phía xung quanh đưa tin, kết quả lại làm Biến hình đan lửa lớn một phen. Danh tiếng "Hoa hoa thế giới", cũng dần dần được người biết.

Gần nhất, An Nhân có một ít phiền não.

Cô gieo trồng hoa cỏ, sớm qua hoa kỳ*, nhưng vẫn như cũ nở đến không kiêng nể gì. Vấn đề là, lúc trước cô đào tạo một vài hoa cỏ, không có cách nào thừa nhận quá nhiều linh lực, thế cho nên tràn ra quá độ, vô cùng lãng phí. Hoa kỳ càng dài, linh lực tràn ra càng nhiều, cứ như thế không biết tiết chế mà thiếu đột sinh mệnh lực, chờ đến đời thứ ba đời thứ tư, phẩm chất tất nhiên sẽ giảm xuống.

*thời kỳ ra hoa

Thời đại này hoa cỏ rõ ràng đã xảy ra biến dị nào đó, cho dù chỉ là chủng loại bình thường, nhưng chỉ cần hơi chút dùng một chút linh lực, chúng nó lập tức liền sáng lạn, thu cũng thu không được.

An Nhân đã tận lực lựa chọn hoa cỏ làm nguyên liệu luyện đan, nhưng bốn mẫu hoa điên, cô một người căn bản tiêu hao không xong, tổng không thể đem tất cả hoa dư lại đều chiết đi.....

Từ từ, hoa cỏ!

An Nhân đột nhiên vỗ đầu, vì cái gì nhất định phải đem hoa cỏ gia công rồi mới bán? Bản thân chúng nó cũng có thể bán a!

Những cửa hàng bán hoa trên mạng, chủ yếu bán ra bó hoa, lẵng hoa, bồn hoa, hạt giống, mà An Nhân chỉ tính toán bán ra cây trưởng thành trong chậu. Cô nuôi trồng hoa, hoa kỳ dài, sinh mệnh lực tràn đầy, cho dù không có linh lực tắm bổ, cũng có thể sống hồi lâu, chỉ là mấy năm sau khả năng sẽ trở về phẩm chất bình thường.

Hạ quyết tâm, An Nhân lập tức chụp hàng loạt tấm ảnh về hoa điên của mình, từ giữa sàng lọc chọn ra bốn năm mươi tám, truyền tới shop online nhà mình tăng thêm sản phẩm mới Hoa Hoa kênh, đồng thời lại đi diễn đàn Thiên Phủ đã phát một cái topic.

【 "Hoa Hoa Minh chủ" "Hoa hoa thế giới", chân thành mời nhóm Hoa hữu cùng nhau thưởng thức. Quy tắc cũ, tùy cơ chọn ra năm tên Hoa hữu, miễn phí đưa tặng một đóa hoa tươi. 】

Lâu 1: 【 Đoạt! 】

Lâu 2: 【 Đẹp đã chết, làm tui chết đuối ở giữa biển hoa đi! 】

Lâu 5: 【 "Hoa Hoa Minh chủ" thật là danh xứng với thực "Hoa Hoa" Minh chủ. 】

Lâu 8: 【 Minh chủ, cậu bán hoa gì nha? Nhân hạ thoải mái như vậy, nhanh nhanh chế thêm được a!! Tui đặt hàng Bổ nguyên đan đâu? Còn chưa luyện xong! 】

Lâu 9: 【 Tán thành lâu trên. Minh chủ, cậu không thể như thế chân trong chân ngoài, làm người thì phải một dạ đến già. 】

Lâu 23: 【 Từ từ, chỉ có tôi tò mò vì cái gì hoa này đó qua hoa kỳ còn nở rộ đến như vậy sao? Đây chính là hoa cỏ gieo trồng tự nhiên trong hoa điên, mà không phải nhà kính đào tạo. 】

Lâu 27: 【 Minh chủ, cậu có kỹ xảo trồng hoa đặc thù phải hay không? 】

.....

So với được phẩm hoa hoè loè loẹt đặc hiệu, mọi người đối với hoa hứng thú rõ ràng không lớn.

An Nhân cũng không thêm để ý, đây vốn dĩ chính là giao dịch ổn định, chậm rãi tích góp danh tiếng là được.

Sau khi công bố danh sách miễn phí, An Nhân tỉ mỉ chọn lựa chín cây bắt đồng chủng loại (hơn nửa bốn người lúc trước phát sóng trực tiếp Biển hình đan), dựa theo Hoa hữu lưu lại địa chỉ khác nhau gửi đi ra ngoài.

Cao ốc trung tâm liên minh Quốc tế.

"Đại nhân, ngài dùng trà." Elsa đem chén trà nhẹ nhàng đặt ở trên bàn sách, mắt mang ái mộ mà nhìn người đàn ông trước mặt.

Hạ Lãm "Ừ" một tiếng, tiếp tục xử lý văn kiện trên tay.

Sau một lúc lâu, thấy Elsa còn đứng tại chỗ, hần ngẩng đầu hỏi: "Còn có việc?"

"Không, không có." Elsa sóng mắt lưu chuyển, nhẹ giọng té hỏi, "Không biết đại nhân còn có phân phó gì khác hay không?"

"Giờ không có, đi ra ngoài đi."

"..... Vâng." Elsa có chút thất vọng, xoay người đi ra văn phòng.

Hạ Lãm nhìn bóng dáng cô ta, mày hơi hơi nhăn lại. Lúc trước chọn cô ta làm trợ lý của mình, chỉ là bởi vì mùi hương trên người cô ta có thể trấn an người làm đầu hần đỡ đau, nhưng mấy tháng qua đi, cái loại mùi hương này đã biến mất, thay vào đó, là một loại mùi khác làm hần chán ghét.

Thực hiển nhiên, cái loại mùi hương này chỉ là hiệu quả của dược phẩm nào đó, mà không phải mùi thơm của bản thân cơ thể cô ta.

Nhưng mà, đây đều không phải là nguyên nhân làm hần không kiên nhẫn, Elsa làm việc năng lực không tồi, đơn thuần làm trợ lý dư dả, nhưng cô ta cùng người phụ nữ khác giống nhau, ôm ảo tưởng không thực tế của chính mình, ảnh hưởng nghiêm trọng tâm tình của hần cùng hiệu suất công tác.

Hạ Lãm cảm thấy chính mình có lẽ hần là suy xét đổi một trợ lý.

Elsa sắc mặt không hiểu ngồi ở trước bàn làm việc của mình, ngơ ngác mà nhìn màn hình, trong mắt mang theo vài phần hoang mang. Cô vẫn luôn cho rằng Hạ Lãm đối mình có hảo cảm, nếu không cũng sẽ không tuyển cô làm trợ lý. Lấy thân phận địa vị của người đàn ông này cùng với tính cách cao lãnh, những người phụ nữ khác căn bản không có cơ hội tiếp cận hần, nhưng hần cũng không bài xích chính mình, có đôi khi thậm chí sẽ chủ động yêu cầu cô ngồi ở trong văn phòng hần làm việc.

Nhưng một hai tháng gần đây, hần đối với chính mình thái độ đã xảy ra biến hóa vi diệu, mặt ngoài giống như không có gì thay đổi, nhưng ngôn ngữ cử chỉ xa cách lại rất rõ ràng.

Rốt cuộc là chuyện như thế nào? Chẳng lẽ chính mình trong lúc vô ý làm chuyện gì khiến hần chán ghét?

Elsa cẩn thận hồi tưởng tình huống mấy tháng nay làm việc, tự nhận tận chức tận trách, cũng không nói nhiều, cũng không quá phận, nhiều lắm chính là biểu đạt một chút tình cảm không rõ ràng của chính mình, nhưng đây cũng là cơ sở khiến Hạ Lãm nhìn mình với con mắt khác.

Làm người phụ nữ duy nhất bên cạnh hần, cô chẳng lẽ không phải đặc biệt sao.....

Hạ Lãm xử lý xong công việc trên tay, xoa xoa ấn đường, click mở quang bình, bắt thông sĩ quan phụ tá Phi Thác tín hiệu: "Điều tra ra sao rồi?"

Phi Thác: "Đã tra được, căn cứ danh sách mua sắm của trợ lý Elsa ba tháng trước, thứ ngài muốn tìm, hần là Ngưng hương đan nhà này, tên là " "Hoa hoa thế giới" " shop online bán ra, hạ phẩm 4 sao, đánh giá cực kỳ tốt. Thuộc hạ đặt hàng ba viên, một viên đưa đến phòng xét nghiệm, còn hai viên khác, Hạ gia tính toán xử lý như thế nào?"

"Buổi tối lấy lại đây cho ta xem, dư lại chờ kết quả xét nghiệm ra mới quyết định."

"Được."

Buổi tối, Hạ Lãm tắm xong, mặc một thân áo tắm dài rộng thùng thình ngồi ở trên giường, cầm lấy cái lọ đặt ở trên tủ đầu giường, vào tay bằng nhuận, ánh sáng màu trong sáng.

Tinh tế đánh giá một hồi, Hạ Lãm vắn ra nắp bình, ngay sau đó liền ngửi thấy một loại thanh hương quen thuộc, so với lúc trước ở trên người Elsa ngửi được càng thêm tươi mát tự nhiên. Cái trán đau đớn, lại lần nữa được giảm bớt.

Hạ Lãm đem miệng bình ghé vào mũi, mày hơi hơi giãn ra, toàn thân thả lỏng.

Vài phút sau, hần buông bình sứ, mở ra tùy thân trí não, click mở tư liệu Phi Thác truyền đến, bên trong ký lục chính là về kết quả điều tra chủ tiệm shop online nhà kia.

Lạc Y, 21 tuổi, công dân Thiên Sùng tự do liên bang, tinh thần lực cấp bậc D. Ba tuổi khi cha mẹ tử vong, được Cộng Tế cô nhi viện thu dưỡng. Tháng năm năm nay tốt nghiệp học viện y Bellevue, trở thành một chuyên viên trị liệu cấp ba, sau khi về nước lên Tỉnh Vồng mở một nhà tên là ""Hoa hoa thế giới"" shop online, chủ yếu bán ra một ít thường quy dược vật cùng dược vật đặc thù công năng.

Hạ Lãm sau đó ngoài ý muốn phát hiện, thanh niên gọi là "Lạc Y" này thế nhưng cũng cùng hần giống nhau, là người sống sót sau sự cố rơi máy bay kia, nhưng thật ra rất có duyên phận.

Bất quá 21 tuổi liền trở thành chuyên viên trị liệu cấp ba, nói vậy ở phương diện y dược rất có thiên phú. Chỉ là một chuyên viên trị liệu cấp ba, có thể luyện chế ra như thế dược vật phẩm chất cao vậy sao? Thường quy dược vật trung phẩm 4 sao, người khác có lẽ sẽ không lưu ý, nhưng lấy kiến thức Hạ Lãm, tuyệt độ tin tưởng này không phải chuyện chuyên viên trị liệu cùng cấp khác có thể làm được.

Trong tư liệu điều tra biểu hiện, Lạc Y tuy rằng đạt được tuyệt bút bồi thường, nhưng hần đem 80% điểm tín dụng đều quyên cho Cộng Tế cô nhi viện nuôi nấng hần lớn lên, chỉ để lại một tiểu bút, để mở cửa hàng cùng đất cho thuê khởi đầu tài chính, căn bản không có khả năng mua nguyên liệu cao giai sang quý. Nói cách khác, dược vật trung phẩm 4 sao hần bán ra, tất cả đều là dùng nguyên liệu cấp thấp luyện chế.

Chỉ dùng nguyên liệu cấp thấp, liền luyện chế ra đột phá trung phẩm thường quy dược vật, hơn nữa hiệu quả đạt tới 4 sao!

Hạ Lãm dám khẳng định, liền tính Tá Cách là chuyên viên trị liệu cấp 8 cũng không có cách nào làm được điểm này.

oOo

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Phách Cốt Sa Linh

Editor: **Phong Vũ Tuyết Tuyết**

Chương 7: Phách Cốt Sa Linh

Giữa tư liệu chỉ tả ra ảnh thân phận của Lạc Y, bộ dáng khi 16 tuổi, ngây ngô non nớt, lớn lên rất là tinh xảo, chỉ là vẻ mặt thoát nhìn có chút chất phác.

Hạ Lãm hồi tưởng một chút về sự cố đêm đó, dường như chưa thấy được người lớn lên giống hần..... Lúc này, trong đầu đột nhiên hiện lên thân ảnh của một thanh niên tóc dài, chẳng lẽ là hần? Lúc ấy ánh sáng mờ mờ, lại chỉ thấy sườn mặt của đối phương, ấn tượng có chút mơ hồ. Hơn nữa, trong suy nghĩ Hạ Lãm lúc ấy đều là về ánh sáng màu xanh lam xuất hiện trong biển kia, nào lưu ý đến diện mạo người sống sót khác.

Ánh sáng màu xanh lam kia..... Rốt cuộc là cái gì đây?

Hạ Lãm dựa vào tinh thần lực cường đại của mình, lặp lại hồi ức lúc nhìn thấy ánh sáng màu xanh lam kia trong nháy mắt, cuối cùng khẳng định đó tuyệt đối là một người, hoặc có thể nói là một sinh vật, hơn nữa rất có thể chính là "Hần" đã cứu mọi người.

Đúng lúc này, Hạ Lãm lại nhận được báo cáo xét nghiệm Phi Thác gửi tới. Nhóm chuyên viên xét nghiệm cho đánh giá rất cao đối với phẩm chất của Ngưng Hương Đan, cơ sở kiểm tra đo lường là trung phẩm 4 sao, nhưng hiệu quả thực tế còn cao hơn cái trị số này. Đối với cái người thế nhưng dùng kỹ thuật luyện chế tinh vi như thế cho mấy loại thường quy dược vật không có gì trọng dụng, nhóm chuyên viên xét nghiệm tỏ vẻ vô cùng oán giận, cũng yêu cầu nhanh liệt Hạ Lãm đem người này chiêu nạp tổ điều trị, để cho bọn họ tiến hành cải tạo giáo dục hoàn toàn!

Hạ Lãm xem đến buồn cười, không để ý đến yêu cầu của tổ điều trị, rời khỏi hòm thư, ngược lại tiến vào "Lạc Y" Hoa Hoa Thế Giới.

Chung loại dược phẩm ở Hoa Hoa Thế Giới đã gia tăng đến mười loại, mỗi loại bán ra số lượng có hạn, chỉ cần bán ra tất nhiên bị càn quét không còn, danh tiếng của shop kể tiếp kéo lên, các loại tin tức xin thuốc nổi gót tới.

An Nhân đối với việc này không hề dao động, trước sau đều dựa theo tiết tấu của chính mình, không nhanh không chậm mà luyện dược, bày bán.

Kế hoạch của cô thật rõ ràng.

Thứ nhất, kiểm tiền, mua đất. Hiện tại hoa điền đều là thuê, cô cần phải mau chóng đem nó mua, để tránh sau này bản thân lo lắng cố sức chế tạo ra một cái lĩnh trận tuần hoàn khiến đất tốt, cuối cùng lại tiện nghi cho người khác.

Thứ hai, tu luyện. Hiện tại tu vi của cô cùng đệ tử ngoại môn Linh Nguyên Phái không khác nhau lắm, đánh bại người thường thì không thành vấn đề, nhưng gặp phải cao thủ chỉ có thể dựa mặt.

Thứ ba, điều tra rõ 1800 năm trước rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Người tu chân đều biến mất đi nơi nào? Núi Thương Tuyền cô tiềm tu đã bị nước biển bao phủ, những tiên môn đạo phái khác phỏng chừng cũng không ngoại lệ, chờ tu vi chính mình cao lên, nhất định phải xuống dưới nước nhìn xem.

An Nhân gần nhất dựa vào Biến hình đan kiếm lời được một khoản, cuối cùng cũng có thừa tiền mua một gốc cây Hồi Tiên Thảo. Khi đang chuẩn bị đặt hàng, một cái âm báo tin nhắn tích tích vang lên.

Kỳ quái, không phải cô tạm thời thiết lập chặn toàn bộ tin nhắn sao? Tin nhắn này làm sao nhảy vào được?

An Nhân tùy tay click mở, một cục bông tròn trịa lập tức xuất hiện ở trên màn hình, đây là hình tượng giả thuyết hệ thống mặc định, trên đỉnh đầu gắn tên là: "H các hạ".

H các hạ: 【 Xin chào Hoa Hoa Minh Chủ, đã quá rầy rồi. Ta muốn nhờ cậu làm một loại dược, không biết cậu có thể chế tác hay không. 】

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 Loại dược dạng gì? 】

H các hạ: 【 Chữa trị tinh thần tổn thương, giảm bớt tinh thần đau đớn. 】

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 Loại dược này không phải không thể luyện chế, nhưng trước hết tôi cần phải hiểu biết cấp bậc tinh thần của anh cùng tình trạng sức khỏe. 】

Trầm mặc mấy chục giây, H các hạ: 【 Tinh thần cấp bậc A, tình trạng sức khỏe tốt. 】

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 A? Cấp bậc tinh thần cao đến vậy, muốn chữa trị cũng không phải là một việc dễ dàng. 】

H các hạ: 【 Nghe giọng điệu của cậu, là có thể làm được? 】

An Nhân không có lập tức trả lời, mà là nhanh chóng ở trên mạng tìm tòi giá cả vài loại dược liệu mấu chốt, trong đó loại thấp nhất cũng yêu cầu trên vạn điểm tín dụng.

Suy xét một lát, An Nhân trả lời: "Như vậy đi, đầu tiên anh đem báo cáo kiểm tra sức khỏe của mình đưa cho tôi, tôi lại lập ra phương án tương ứng. Trước tiên làm rõ một chút, loại dược phẩm này giá cả xa xỉ, nếu anh thật sự muốn đặt hàng, phải trả trước một phần tiền đặt cọc."

H các hạ: 【 Chờ ta 5 phút. 】

5 phút sau, An Nhân thu được một phần báo cáo kiểm tra sức khỏe kỹ càng tỉ mỉ, chỉ là che đi tên họ thật.

Từ báo cáo có thể thấy được, vị H các hạ này, vô luận là thân cao thể trọng, hay là tổ chất thân thể, đều đạt tới hình tượng nam nhân hoàn mĩ lý tưởng. Nếu khuôn mặt cũng xuất chúng nữa mà nói, kia tuyệt đối là cấp bậc nam thần.

Đáng tiếc, tinh thần lực của hắn đã chịu tổn thương nghiêm trọng, khoảng cách tinh thần hồng mất bất quá một bước xa. Nói vậy hắn hẳn là sử dụng một ít trị liệu đặc thù, nếu không chỉ việc mỗi ngày liên tục không ngừng đau đớn, cũng đủ để cho hắn sống không bằng chết.

Tuy rằng tu vi hiện giờ của An Nhân giảm đi, không có cách nào chế tạo được dược trừ hết bệnh, nhưng có thể giúp hắn chế tạo một đợt trị liệu lâu dài, cũng coi như kiếm được một khoản nhưng liên tục thu vào.

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 Báo cáo kiểm tra sức khỏe của anh tôi đã xem qua, nếu như anh tin tưởng tôi, vậy trả trước 7W tiền đặt cọc, tháng sau tôi đem thành phẩm giao cho anh. 】

Đối phương không có trả lời, chỉ là hơn mười giây sau, Hoa Hoa liên minh thu được một khoản tiền đặt cọc 7W.

Đây là An Nhân trước mắt mới nhận được giá trị tối cao, khó khăn lớn nhất một phần đơn đặt hàng, dự tính định giá ít nhất 40W trở lên. Không có ngoài ý muốn mà nói, đan dược cuối cùng luyện thành khả năng đột phá vật phẩm, đạt tới linh phẩm sơ cấp. Trong đó mấu chốt nhất không phải là kỹ thuật luyện dược của An Nhân, cũng không phải linh lực đưa vào, mà là chất lượng dược liệu.

Khó được gặp gỡ một khách hàng lớn sảng khoái như thế, An Nhân quyết định ngày mai tự mình đi đến thị trường dược liệu chọn lựa dược liệu. Dược liệu đặt hàng trên mạng, chất lượng khó tránh khỏi tốt xấu lẫn lộn, rất ít có thể đạt tới yêu cầu của An Nhân, mỗi lần đều phải thêm vào gia tăng hạng nhất đi vu tổn tình hình tự làm việc.

Bên kia, Hạ Lãm cũng thực ngoài ý muốn "Lạc Y" thể nhưng không chút do dự nhận phân đơn đặt hàng này, thậm chí không có nói đến khả năng thất bại. Tuy rằng hắn đem tinh thần lực cấp S của mình báo thấp một bậc, nhưng mặc dù là chuyên viên trị liệu hay chuyên viên dược tề cấp 7 trở lên, cũng không có bảo đảm nắm chắc trăm phần trăm chữa khỏi loại tổn thương tinh thần này.

Tên thanh niên này cuối cùng là thực sự có thực lực, hay là không biết tự lượng sức mình?

Không lâu sau này, Hạ Lãm lo lắng không phải là thực lực của đối phương, mà là hối hận chính mình nói dối cấp bậc tinh thần, làm cho thời gian chữa trị kéo dài.....

Ngày hôm sau, An Nhân gọi một chiếc xe không người lái điều khiển bằng từ trường*, đi thẳng đến Thương Viêm thị - thị trường giao dịch dược liệu lớn nhất.

*không chắc nghĩa lắm

Diện tích thị trường giao dịch này chiếm hơn hai ngàn kilomet vuông, tụ tập bán đấu giá, bán lẻ bán sỉ, gieo trồng, luyện dược chờ làm một thể, mỗi ngày dòng người như thôi đưa, náo nhiệt vô cùng.

An Nhân ở khu bán sỉ đi dạo, ánh mắt chuyên chú nhìn qua từng kệ hàng, xếp thành từng đôi dược liệu được phân loại đặt cạnh bên nhau, phần lớn chất lượng giống nhau, nhưng ngẫu nhiên cũng có một ít dược liệu chất lượng cao lẫn lộn trong đó, mục đích chính của An Nhân là xem một số dược liệu tốt bị bỏ sót.

"Lưu tiên sinh, chủng loại dược liệu của hiệu thuốc nhà này đầy đủ hết, chất lượng trung bình, giá cả cũng so với các hiệu thuốc khác rẻ hơn một chút." Một giọng nói tự tin tràn đầy từ cửa hàng cách vách truyền đến.

An Nhân nhìn thoáng qua dược liệu "Phẩm chất trung thượng" trong miệng đối phương, sau đó lại thu hồi ánh mắt, tiếp tục lựa đồ của chính mình.

"Lưu tiên sinh, ngài có thể tự mình kiểm tra một chút hàng, tin tưởng ánh mắt ngài nhất định tốt hơn tôi."

"Ừ, để ta xem thử."

An Nhân chỉ coi bọn hắn là râu ria người qua đường, ai ngờ trong đó một người thể nhưng chần chừ kêu ra tên "Hắn": "Lạc Y? Cậu là Lạc Y có phải không?"

Cô cùng Lạc Y chân chính lớn lên có bảy, tám phần giống, bị người nhìn thành hắn cũng không có gì quá kì quái, đây cũng là nguyên nhân lúc trước cô mượn thân phận hắn.

An Nhân ngẩng đầu, nhìn về phía người vừa rồi lên tiếng. Đó là một người đàn ông tóc nâu khoảng hai mươi tuổi, chẻ tóc ngôi giữa, tây trang phẳng phiu, một bộ dáng khôn khéo tài giỏi.

"Thật là cậu?" Hắn dùng ánh mắt dò xét trên dưới đánh giá cô, cuối cùng ngừng ở trên mặt cô, nét mặt kì lạ nói, "Mấy năm không thấy, cậu thoát nhìn giống như thay đổi rất nhiều."

Cũng không phải là "Thay đổi rất nhiều" sao? Người đều thay đổi một cái.

An Nhân bình đạm mà nhìn hắn, trong đầu nhanh chóng hồi tưởng lại ký ức đặt được của Lạc Y nơi đó, tìm được tin tức có quan hệ cùng người này.

Hắn hình như là bạn của lớp trước kia của Lạc Y, cụ thể gọi là gì thì đã quên, chỉ là mơ hồ nhớ rõ quan hệ giữa hai người không có gì đặc biệt.

"Cậu không phải đi học ở học viện y Bellevue sao? Hiện tại cũng không phải là kỳ nghỉ. Như thế nào? Bị đuổi học rồi?" Âu Hạo có chút ác ý mà nói.

Hắn hiển nhiên không biết Lạc Y đã sớm tốt nghiệp học viện y Bellevue, An Nhân cũng lười giải thích, đối với người qua đường Giáp đến tên cũng không nhớ, không cần thiết lãng phí biểu tình.

"Chắc, cậu vẫn là giống như trước đây không thú vị." Âu Hạo thoáng nhìn dược liệu trên tay cô, cười nhạo nói, "Bản lĩnh biện dược* cũng là trước sau như một kém."

*phân biệt dược liệu

An Nhân liếc mắt nhìn hắn, liền Phách Cốt Sa Linh quý hiếm như thế cũng nhận không ra, còn có có sức chê cười ánh mắt người khác kém?

Ngoại hình Phách Cốt Sa Linh cùng nắm thạch khuyết thường thấy vô cùng giống nhau, nhưng phẩm chất cùng hiệu quả khác nhau một trời một vực. Nếu không cẩn thận bị người không biết nhìn hàng xem như nắm thạch khuyết mà dùng, đây tuyệt đối là phí phạm của trời, cuối cùng còn có khả năng luyện ra phế phẩm.

Bởi vì nhu cầu số lượng thiếu, con đường cung cấp Phách Cốt Sa Linh luôn luôn không nhiều lắm, chất lượng cũng không được như mong muốn. Một gốc cây Phách Cốt Sa Linh giả cả phải gấp mười lần nắm thạch khuyết, hiện giờ thế nhưng có người đem phẩm chất thượng đẳng như Phách Cốt Sa Linh coi thành nắm thạch khuyết bình thường, bán ra giá rẻ, lý nào An Nhân lại không cười được đây?

Âu Hạo thấy cô không rên một tiếng, cảm giác có chút không thú vị, đang muốn rời đi, đột nhiên thoáng nhìn vị kia Lưu tiên sinh hướng bên này đi tới, tâm niệm vừa động, cố ý đề cao âm lượng nói: "Lạc Y, nắm thạch khuyết tuy rằng chỉ là một loại dược vật thường thấy, nhưng cũng có ưu điểm khuyết điểm rõ ràng, giống như cây này trên tay cậu, màu sắc âm đậm, hình dáng ngay ngắn, hoa văn quá mức tròn nhẵn, vừa thấy liền không phải thứ tốt."

Lưu tiên sinh vừa lúc đi đến bên cạnh hai người, nghe được Âu Hạo nói, quay đầu nhìn về phía Phách Cốt Sa Linh trong tay An Nhân, ngay sau đó trên mặt hiện lên một tia do dự.

An Nhân không để ý đến nước miếng tung bay của người nào đó, lấy ra thẻ tín dụng quẹt vào máy tính tiền, dứt khoát lưu loát mà đem Phách Cốt Sa Linh bỏ vào trong túi.

Âu Hạo thấy cô hoàn toàn làm lơ chính mình, sắc mặt khó coi nói: "Lạc Y, một người thiên phú kém không quan hệ, nhưng không thể tự cho là đúng, chi cần chịu học chịu hỏi, vẫn có thể có thu hoạch. Nhưng nhìn cậu mà xem, nhiều năm như thế đều không có một chút tiến bộ, thật sự quá làm người thất vọng rồi."

An Nhân đem Phách Cốt Sa Linh để vào không gian trôi nổi trong xe mua sắm, bước vượt qua, tiêu sái mà đi.

Âu Hạo tức giận đến thiếu chút nữa hộc máu.

Lưu tiên sinh khỏe môi giết giết, dường như muốn gọi cô lại, nhưng cuối cùng vẫn là từ bỏ.

"Ngượng ngùng, Lưu tiên sinh, đó là ta bạn cùng lớp trước kia của tôi, thiên phú tinh thần không cao, tầm mắt cũng rất kém cỏi, làm ngài chê cười." Âu Hạo ngăn chặn lửa giận, giả bộ mà xin lỗi.

"Tầm nhìn rất kém cỏi?" Lưu tiên sinh cười như không cười nhìn hắn, "Cậu biết "hắn" vừa rồi mua chính là cái gì sao?"

Âu Hạo kỳ quái nói: "Còn không phải là một gốc cây nắm thạch khuyết thấp kém sao?"

"Ha ha, nắm thạch khuyết? Không không không, đó là một gốc cây "Phách Cốt Sa Linh phẩm chất thượng đẳng"." Một phút đồng hồ phía trước, Lưu tiên sinh còn không quá xác định, cho đến khi hắn phát hiện tên thanh niên kia làm một động tác, đó chính là dùng giấy bạc sáng đem Phách Cốt Sa Linh lại, đơn độc để vào một cái không gian. Giấy bạc sáng có thể pha loãng những mùi trộn ập bên nhau, mà Phách Cốt Sa Linh vừa lúc là một trong số ít được liệu yêu cầu cam đoan được hương thuần khiết nhất.

Âu Hạo sắc mặt khẽ biến, phù định nói: "Không có khả năng."

Lưu tiên sinh cũng không giải thích, chỉ là nhàn nhạt nói: "Vừa rồi cậu có câu nói nói được không sai, một người thiên phú kém không quan hệ, nhưng không thể tự cho là đúng."

"Vị bạn cùng lớp kia "nhân lực rất kém cỏi" kia của cậu, vừa rồi dùng 1250 điểm, đi mua một gốc cây Phách Cốt Sa Linh giá trị 13000 điểm."

oOo

Nhàn tỷ thật ngầu >.<

Và mặt như thế thật là sáng khoai!!

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Hoa kim lan

Editor: **Phong Vũ Tuyết Tuyết**

Chương 8: Hoa kim lan

An Nhân ở trong thị trường giao dịch đi dạo một buổi sáng, mua gần 5W được liệu, trong đó chỉ có Phách Cốt Sa Linh xem như chó ngáp phải ruồi, kiếm lời tiện nghi lớn, những được liệu phẩm chất cao khác, cơ hội nhặt của hời cũng không nhiều. Trên hội đấu giá khẳng định có càng nhiều được liệu chất lượng tốt, nhưng giá cả quá cao, làm An Nhân hoàn toàn không có hứng thú tìm hiểu đến tột cùng. Huống chi, tiền chi linh thảo chân chính có thể làm cô động tâm ở thời đại này cơ bản đã tuyệt tích, được liệu bình thường cũng đủ thỏa mãn nhu cầu giai đoạn luyện được hiện tại.

Kiểm kê xong được liệu của mình, An Nhân lưu lại địa chỉ giao hàng, tính toán lại đi vườn gieo trồng mua một số hạt giống được thảo.

Vườn gieo trồng có dạng hình bậc thang, có thể tự do điều tiết độ ẩm, độ ẩm, chiếu sáng từ từ, thường xuyên có thể nhìn thấy được thảo hai tầng cầu thang liền nhau ở hoàn cảnh khác nhau. Dùng phương thức này nuôi trồng được thảo, chu kỳ sinh trưởng ngắn, được hiệu tương đối ổn định, nhưng hàm lượng linh lực cực kỳ thưa thớt. Những người khác có lẽ không để bụng, nhưng điều kiện chính An Nhân lựa chọn được thảo hoa cỏ hàng đầu là hàm lượng linh khí.

Đi dạo một vòng, An Nhân không thu hoạch được gì. Sau này mua hạt giống, vẫn là tìm cách khác đi. Trải qua gia công được liệu, ít nhất dung hợp chế được giả linh lực. Mà đào tạo thực vật quy mô lớn, đến yêu cầu thấp nhất của cô cũng rất khó đạt được.

Ra khỏi vườn gieo trồng, An Nhân chuẩn bị về nhà.

Cách đó không xa, Âu Hạo hướng bên này đi tới, trước mặt gặp được An Nhân, biểu cảm có chút không ổn định, đang muốn mở miệng nói gì đó, lại thấy đối phương mắt nhìn thẳng, lập tức xẹt qua trước mắt hắn, đáng người ào ào, bước đi như gió, trong thoáng chốc khiến cho hắn có một loại xúc không thể chống cự.

Chờ hắn lấy lại tinh thần, người đã đi xa. Trong lòng Âu Hạo nổi lên một loại xấu hổ buồn bực khó có thể ngăn chặn, loại coi thường cao cao tại thượng này, so với công kích ngôn ngữ càng có lực sát thương, mà đối phương vẫn là tiểu nhân vật hắn vẫn luôn khinh thường.

Lạc Y thiên phú không bằng hắn, nhưng kỳ quái chính là, mỗi lần xếp hạng thành tích đều ở phía trên hắn, cuối cùng thậm chí thi đậu học viện y Bellevue.

Tuy rằng hắn hiện tại đang học ở đại học Vinson, cũng không thể so Bellevue kém nhiều ít, nhưng hắn chính là tâm lý không cân bằng. Một người thiên phú kém cỏi như thế, có tư cách gì nhập học ở học viện y Bellevue? Hắn nghiêm túc hoài nghi học tịch Lạc Y, là dựa vào vị viện trưởng cô nhi viện kia để lại cho hắn đi săn mua tới.

Âu Hạo tức giận bất bình mà nghĩ, loại hành vi vô sỉ này, hắn là nên phơi bày ra ngoài sáng, để mọi người phi nhổ!

An Nhân không biết chính mình không thể hiểu được mà bị người đánh dấu Debuff* cừu hận, bất cứ lúc nào cũng có khả năng rút huyết rút nhân phẩm. Sau khi cô về đến nhà, được liệu cũng được đưa đến. Cần thận phân loại xong, phối xong phương thuốc, rồi mới bắt đầu buồn tẻ mà rườm rà ngâm được, luyện được trình tự.

*thuật ngữ sử dụng trong game, Debuff cũng có thể được sử dụng đề cập đến một cuộc tấn công hoặc phép thuật để loại bỏ các hiệu ứng trạng thái tích cực

Lần này luyện được, ước chừng tiêu tốn thời gian ba ngày, trong ba ngày này, An Nhân hoàn toàn cùng bên ngoài ngăn cách, được phẩm Hoa Hoa Thế Giới đều bị hết sạch, chúng Hoa hữu xin thuốc như khát, cấp bách chờ đợi Hoa Hoa Minh Chủ cho ăn.

【 Ăn qua được của Minh chủ, giờ đối với được của các tiệm thuốc khác không bao giờ cảm thấy hứng thú. 】

【 Minh chủ không xem cửa hàng cho tốt, nơi nơi lắc lư cần rờ cái gì! 】

【 Tôi đoán Minh chủ có thể là đang dốc lòng nghiên cứu chế tạo tân dược, tùy thời chuẩn bị cho chúng ta một sự bất ngờ. 】

【 Tôi cảm thấy trên lầu khả năng chân tướng. 】

【 Chân tướng +1. 】

【 Trước khi tân dược còn chưa bán ra, không bằng cho các cậu xem hoa cỏ đã nở Minh chủ không lâu trước đây gửi cho tôi nhé. (Đào Muội) 】

Đáp trả lại lời này lập tức chiếm được đến đông đảo Hoa hữu nhiệt liệt hưởng ứng.

Đào Muội Mê Đóa nhận được chính là một gốc cây kim ngọc lan, đây là một loại hoa có giá trị dược liệu cao, hình dạng độc đáo, kèm theo ám hương. Chợt nhìn lại, ngoại hình thật ra cũng không phải quá ưa chuộng, cây khô uốn lượn, lá cây thon dài, điểm đáng xem duy nhất chính là hoa nở rất khá, cánh hoa màu trắng không có một tia tạp sắc.

Mê Đóa mở phát sóng trực tiếp, lần này là ở trong nhà của mình.

Chiết Mai Thánh Thủ: 【 Kim ngọc lan là một loại thực vật dòng lan thường thấy, hoa kỳ chỉ có mười ngày đến nửa tháng, bởi vì khó nuôi dưỡng tốt, hoa kỳ lại ngắn, cho nên giá bán phổ biến không cao. 】

Đào Muội: 【 Khó nuôi dưỡng sao? Cây kim ngọc lan này của tôi từ khi nhận được đến bây giờ đã vượt qua một tháng a. 】

Chiết Mai Thánh Thủ: 【.....】

Mùa đông tiểu bạch ngỗng: 【 Ha ha ha ha, ngồi xem lầu trên bị vả mặt. 】

Chiết Mai Thánh Thủ: 【 Kim ngọc lan bình thường quả thật không có khả năng có hoa kỳ kéo dài đến một tháng, cây kia của cô có phải là loại biến dị không? 】

Mèo lười: 【 Theo như lời Đào Muội thời gian chỉ là dưỡng ở nhà cô ấy, nói cách khác, chân chính hoa kỳ khả năng càng dài. 】

Chiết Mai Thánh Thủ: 【 Như thế xem ra, cây kim ngọc lan này quả thật là chủng loại biến dị. Đào Muội, cô được lợi. 】

Đào Muội: 【 Hi hi, từ khi quen biết Minh chủ, tôi liền cảm thấy vận khí chính mình đặc biệt tốt. 】

Mùa đông tiểu bạch ngỗng: 【 Đào Muội, cô cũng không nên di tình biệt luyện*, cần thận hậu cung của cô tổ chức thành đoàn thể cấp Minh chủ gửi cầu huyết. 】

* Di tình biệt luyện: đem tình yêu chuyển qua đối tượng khác

Đào Muội: 【 ta đã là Minh chủ mê muội (che mặt) ~~】

Đang nói chuyện phiếm, một tiếng mèo kêu từ bên cạnh truyền đến, Mê Đóa theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy sủng vật nhà mình đột nhiên nhảy lên cái bàn, đi thẳng đến chậu hoa.

"Không được!" Mê Đóa muốn ngăn cản, nhưng là đã không còn kịp rồi, chỉ nghe "Đương" một tiếng, chậu hoa trồng kim ngọc lan rơi xuống mặt đất, sứ vỡ, bùn đất rơi rớt thành một đống.

Mê Đóa không rảnh lo phát sóng trực tiếp, nhanh chóng tiến lên, khóc không ra nước mắt mà nhìn cây khô bị bẻ gãy.

Camera hình dáng con mắt bay đến giữa không trung, màn ảnh trí năng theo dõi thân ảnh Mễ Đóa.

Mọi người trong phòng phát sáng trực tiếp thấy được một màn này, đều tỏ vẻ an ủi.

Mễ Đóa hỏi: "Không biết sau khi dời cây con còn có thể sống được hay không?"

Chiết Mai Thánh Thủ: 【 Kim ngọc lan rất yếu ớt, nếu cây khô hoặc rễ cây bị hao tổn, vậy rất khó sống. 】

Mễ Đóa nhìn không được khóc lên, Minh chủ nói qua cây kim ngọc lan này ít nhất có mười năm thọ mệnh, kết quả tới trên tay cô, lại chỉ sống một tháng.

Mèo lười: 【 Trước tiên đừng gấp, quay lại hỏi Minh chủ một chút, xem hắn có biện pháp nào cứu sống không. 】

Mễ Đóa mắt sáng ngời, lập tức chạy đến trước trí não, nhấn một tin sang cho Minh chủ, ngấm lại cảm thấy không an toàn, lại ở diễn đàn đăng một cái topic cầu cứu.

Lúc này, An Nhân vừa vận kết thúc luyện được, đang chuẩn bị bổ sung dược phẩm cho shop nhỏ, thuận tay click mở diễn đàn, lập tức nhìn thấy topic cầu cứu bắt mắt kia.

Sau khi hiểu biết đại khái tình huống, An Nhân trả lời nói: "Không cần lo lắng, cây có thể sống. Cô tìm một cái chậu hoa khác, đem bùn đất thu nạp xong, đem rễ cây dời trồng qua là được. Về phần đóa hoa kim lan bị gãy kia, cô có thể nuôi ở trong nước, không có ngoài ý muốn, nó rất nhanh có thể mọc ra rễ cây mới, phân cây thành thủy sinh kim lan hoa."

"Thật tốt quá!" Mễ Đóa hưng phấn không thôi.

Nhưng mà, Chiết Mai Thánh Thủ đối với hoa kim lan rất là quen thuộc lại khiếp sợ vô cùng. Hắn không nhìn lầm đi?! Hoa kim lan bị bẻ gãy tùy tiện liền có thể dời qua sống? Sau khi cành hoa rời khỏi thân cây, còn có thể ở trong nước phân cây thành thủy sinh kim lan hoa?!

Minh chủ, cậu có phải đem y thủy tiên cùng hoa kim lan trộn lẫn hay không!

Đối với cái này, không ít người đưa ra nghi ngờ.

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 Trên thực tế, thủy sinh kim lan hoa càng dễ dàng sống, nhưng mà thọ mệnh tương đối ngắn, đại khái chỉ có ba năm. 】

Ba năm! Đây đã là tiêu chuẩn hoa kim lan trưởng thành phổ thông có biết không! Cậu còn muốn như thế nào nữa!

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 Các cậu nói không tin, có thể cho Đào Muội phát sáng trực tiếp một chút, nhìn xem quá trình thủy sinh kim lan hoa sinh trưởng. 】

Đào Muội nghe vậy, lập tức đem màn ảnh nhắm ngay hoa kim lan đã được đặt trong bình.

Mọi người không khỏi âm thầm phun tào*, trong chốc một lát có thể nhìn ra cái gì a?

Phun tào: là hay nói mấy lời lải nhải, như rửa, cũng có khi chua ngoa, kiểu độc mồm.

Nhưng mà, sự thật rất nhanh kinh rớt cảm bọn họ.

Chỉ thấy giữa bình thủy tinh trong suốt, phía dưới cành hoa chính là lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được, chậm rãi sinh trưởng ra mấy rễ cây tinh tế, tuy rằng chỉ dài đến ba, bốn cm thì không hề sinh trưởng, nhưng loại tốc độ mọc rễ này cũng đủ để cho người mắt gần cứng lưỡi.

Đây là chủng loại kim lan hoa đặc biệt gì!

Trên thực tế, kim lan hoa ở hơn một ngàn năm trước, được xưng là "Tơ vàng lan", đặc điểm lớn nhất chính là khí hậu song tính phân cây, là loại hoa cỏ thủy thổ linh căn tu sĩ thích nhất. Chỉ là hiện giờ vận đổi sao dời, linh khí trời đất biến mất không bóng dáng, bởi vì hấp thu không được đầy đủ linh khí, cho nên chỉ có thể bảo trì duy nhất trạng thái nguyên thủy, không có cách nào phân cây.

Sau khi trải qua sự đào tạo của An Nhân cùng trận pháp tâm bồ, kim lan hoa cuối cùng cũng thể hiện đủ phong thái ngày xưa của nó. Đây còn chỉ là nó trong trạng thái sơ cấp, chân chính vương giả tơ vàng lan, là tinh lọc nguồn nước, mang theo linh khí, thánh vật nuôi dưỡng đất đai.

Giải đáp xong nghi hoặc của nhóm Hoa hữu, An Nhân đem dược phẩm mới luyện bán ra, lần này số lượng tương đối nhiều, bởi vì cô muốn dự lưu (dự trữ + lưu lại) thời gian, dùng để hoàn thành đơn đặt hàng của H các hạ.

Đổi lại như trước kia, luyện chế loại dược này tự nhiên là dễ như trở bàn tay. Nhưng hiện giờ tu vi có hạn, linh khí khan hiếm, phẩm chất dược liệu cũng rất bình thường, dưới loại điều kiện này, muốn luyện chế dược vật linh phẩm trở lên, cũng không phải một việc dễ dàng.

Bất quá, An Nhân tâm tính bình thản, được mất tâm không nặng, vừa lúc nhân cơ hội này, rèn luyện thao tác của mình đối với việc tinh chuẩn linh lực.

Thương Minh thị, công quán Duy Tự Giả.

"Hạ gia, Yavah quốc khả năng sẽ ở trong gần ba tháng phải đại sứ phòng vấn quốc gia của ta." Phó quan Phi Thác báo cáo nói, ánh mắt nhìn về phía Hạ Lãm mang theo vài phần sầu lo.

"Biết danh sách cụ thể nhân viên lần này đi sứ không?" Hạ Lãm hỏi.

"Tạm thời còn không rõ ràng lắm, nhưng có một vị khẳng định ở trong danh sách."

Ánh mắt Hạ Lãm hơi trầm xuống, nhẹ nhàng phun ra ba chữ: "Stiga." (Nguyên là Đế Tập Mạn, nhưng dùng theo bản cv cho dễ nhớ vậy ^^!)

Stiga là thủ tịch* duy tự quan Yavah quốc, mười năm trước đã là cường hóa giả tinh thần cấp S, thái độ làm người vô cùng cường thế. Nếu tinh thần lực Hạ Lãm không có bị hao tổn, đương nhiên không cần sợ hãi, nhưng hiện giờ chỉ cần vừa thấy mặt, lập tức liền sẽ bị đối phương phát hiện manh mối.

*thủ lĩnh, cấp cao nhất

Duy Tự Giả là một quốc gia tượng trưng cho uy danh cùng lực lượng, bọn họ dường như có thể trái phải một hồi chiến tranh thắng lợi. Giữa các quốc gia sơ dĩ rất ít phát sinh quy mô chiến tranh lớn, là bởi vì công kích cự ly xa đối với quốc gia phát triển có được lực phòng ngự cường đại, không có cách nào tạo thành lực sát thương quá lớn, mà một khi đem vòng chiến đẩy mạnh đến phạm vi Duy Tự Giả tinh thần bao trùm, như vậy chờ đợi bọn họ, sẽ là cục diện thảm thiết hoàn toàn mất không chết.

Duy Tự Giả hùng mạnh, có thể đề cao sĩ khí*, che chắn tín hiệu, phong tỏa vị trí địch nhân, tiến hành công kích tinh thần đối với địch nhân, còn có thể lên vào trận doanh địch quân, ám sát tướng lĩnh quân địch, người tinh thần cấp bậc dưới cấp A, đều không thể tránh được Duy Tự Giả tinh thần ám sát.

*tinh thần của binh sĩ

Trái lại muốn ám sát một người Duy Tự Giả, đầu tiên phải xuy xét hậu quả khả năng tinh thần tự bạo của đối phương đưa tới tính hủy diệt. Bọn họ tựa như vũ khí hạt nhân, chẳng qua là đặt tại nơi đó là có thể tạo ra tác dụng đến kinh hoàng.

Thiên Sùng Tự Do Liên Minh trước mắt có ba vị Duy Tự Giả, Hạ Lãm đứng hàng thủ tịch. Nếu quốc gia khác phái sứ giả tới là một vị thủ tịch Duy Tự Giả, như vậy đồng dạng thân là thủ tịch Hạ Lãm, về tình về lý đều phải tự mình gặp mặt. Nhưng là, nếu bị đối phương phát hiện tinh thần của hắn bị hao tổn, thực lực giảm xuống, uy danh của Liên Minh ở trên quốc tế nhất định sẽ chịu ảnh hưởng, mà hắn cũng sẽ lâm vào tình cảnh nguy hiểm.....

oOo

Góc nhỏ Phong Vũ:

Đây là một quyển kết hợp giữa võng du + y thuật + tu chân + một ít về quân sự, nên nhiều khi ta bị rối cách dùng từ, dùng hơi hướng cổ hay hiện. Ngữ nghĩa thì không mấy thay đổi nhưng mà không biết là nên Thuận Việt hết hay để kiểu Hán Việt đọc cho câu văn nó mượt mà hoa mỹ hơn?!

Ví dụ như trong chương này: Hoa kim lan = Kim lan hoa. Như trên thì ta kết hợp cả hai, không biết mọi người thấy sao ^^?

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Một cái topic

Editor: **Phong Vũ Tuyệt Tuyệt**

Chương 9: Một cái topic

Đào Muội phát sóng trực tiếp phát sinh một ít ngoài ý muốn, làm không ít người bắt đầu lưu ý hoa cỏ Hoa Hoa Thế Giới bán ra. Cần thận đối lập, phát hiện quả thật có chút không giống người thường, không chỉ có hoa kỳ dài, màu sắc và hoa văn sáng rõ, hơn nữa sức sống cực kỳ tràn đầy, hương khí kéo dài không giảm, có chút hoa thậm chí còn có tác dụng thư hoãn thần kinh, trợ giúp giấc ngủ.

Giấc ngủ tốt vẫn luôn là vấn đề quấy nhiễu đại bộ phận tinh thần lực cường hóa giả, bởi vì tinh thần lực sinh động, lực nhận biết mãnh cảm, một chút gió thổi cỏ lay đều sẽ ảnh hưởng giấc ngủ bọn họ. Cấp bậc tinh thần càng cao, giấc ngủ càng ít, chỉ có thể dựa vào dược vật tiến hành điều chỉnh. Nhưng mà, dược vật giúp ngủ trên thị trường, hiệu quả một lời khó nói hết, không có một loại dược vật nào có thể tương đối hoàn mỹ mà giải quyết vấn đề này, thẳng đến khi Nhập Mộng Đan cùng Tịnh Tâm Phấn xuất hiện.

Mà hoa cỏ An Nhân nuôi trồng, tuy rằng không có hiệu quả nhanh chóng, nhưng đặt ở bên người lâu dài, khiến tinh thần lực ổn định cùng tăng lên, có tác dụng điều tiết vô cùng tích cực.

Nhưng mà, trước mắt còn không có người phát hiện giá trị đích thực này của hoa cỏ, chỉ là cảm thấy chúng nó nhìn cảnh đẹp ý vui, người vui vẻ thoải mái, cùng hàng kém chất lượng mẫu mã đẹp không giống nhau.

An Nhân đăng nhập Hoa Hoa Thế Giới, đổi mới số lượng hàng hóa tồn kho, rồi mới đem đồ thật đã phân loại nhập kho trang bị trí nể. Chỉ cần trên mạng có người đặt hàng, kho trang bị sẽ liên tục tự động hoàn thành địa chỉ, đóng gói hàng hóa, xin chuyển phát nhanh, chuyển giao hàng hóa chờ quy trình kĩ thuật.

Thời gian kế tiếp, An Nhân bắt đầu chuyên tâm luyện chế đan dược H các hạ cầu mua, cần phải trong vòng mười ngày hoàn thành.

Trong lúc An Nhân bế quan luyện đan, trên mạng đột nhiên xuất hiện một cái topic rất nhanh chóng hot, tiêu đề là «Lật tẩy kẻ ghê tởm tranh thủ dựa vào sự đồng tình của người khác, lừa đến di sản người già đơn cô, mua bằng tốt nghiệp danh giá, cuối cùng từ cô nhi đi lên đỉnh cao nhân sinh», người đăng topic là Cục Đá Phần Nộ.

Nhìn mỗi tiêu đề thôi liền cảm thấy rất có mách lới, nội dung quả nhiên cũng như mọi người dự đoán, vô cùng câu huyết.

【Vai chính chuyện xưa tạm thời xưng là anh A, khi còn nhỏ bởi vì cha mẹ song vong, lại không có thân thích khác, hơn nữa thiên phú không cao, thể chất không tốt, cuối cùng bị đưa vào một cô nhi viện nào đó. Loại thân thể không thể nói này không bị thăm, có thể đoán được, bình thường hẳn đã định trước chỉ có thể trở thành một người bình thường. Nhưng mà, hiện thực luôn là làm người không lường được.

Viện trưởng cô nhi viện nơi anh A ở, là một cụ già đơn cô hòa ái dễ gần, cả đời đều hiến thân cho sự nghiệp từ thiện. Anh A từ nhỏ đã thiếu tình thương, tính cách trầm mặc, chịu khổ làm việc, rất nhanh giành được sự đồng tình cùng trìu mến của lão viện trưởng, coi như con mình sinh ra. Chuyện phát triển cũng ở đây, vốn nên là một câu chuyện ấm lòng.

Thẳng đến khi anh A 17 tuổi, khi cách thi đại học chỉ có một năm, cốt truyện chuyển biến bất ngờ. Anh A ở trường học thành tích thường thường, nhân duyên cực kém, dựa theo phát triển bình thường, hẳn nhiên nhất chỉ có thể thi đậu một đại học hạng ba. Nhưng mà, thân thể viện trưởng vốn dĩ khỏe mạnh đột nhiên bị bệnh, bệnh tình nhanh chóng chuyển biến xấu, năm viện vừa mới hai tháng liền qua đời. Trước khi chết, bà hào phóng mà đem di sản chính mình toàn bộ giao cho anh A, giao phó hẳn chiếu cố bọn trẻ trong cô nhi viện.

Kết quả như thế nào?

Kết quả là anh A thành tích thường thường, "Ngoài dự đoán mọi người" mà nhận được đơn báo trúng tuyển học viện danh tiếng nước ngoài, sau đó chạy thẳng tới nước ngoài, một lần mấy năm, không có tin tức. Đáng thương bọn trẻ cô nhi viện, mất đi lão viện trưởng kính yêu, lại bị anh A vốn nên chiếu cố bọn họ vứt bỏ không thèm nhìn lại, chỉ có thể dựa vào tiền cứu tế quốc gia duy trì sinh hoạt.

Người viết sờ dĩ đăng cái topic này, là bởi vì trước đó không lâu gặp anh A trong chuyện xưa, hẳn hiện giờ quần áo ngăn nắp, sắc mặt hồng nhuận, rõ ràng đã về nước, nhưng lại không có đi qua cô nhi viện liếc mắt nhìn một cái. Đối với chuyện này, người viết tỏ vẻ vô cùng phần nộ! Hẳn có thể nào yên tâm như thế thoải mái mà tiêu xài di sản của lão viện trưởng? Lão viện trưởng trước khi mất giao phó, hẳn còn nhớ rõ sao? Chẳng sợ hẳn không có năng lực chiếu cố nhiều đứa trẻ như vậy, tốt xấu cũng muốn lấy hết một phần tâm lực đi! 】

Giọng điệu người đăng topic đầy cảm phẫn, một bên trách cứ anh A vong ân phụ nghĩa, một bên lại là ám chỉ bệnh tình lão viện trưởng khả năng có ảnh hưởng khác, bằng tốt nghiệp của anh A lại lịch bất minh.

Topic được đăng lên, không ngoài dự đoán, lập tức dẫn tới đông đảo võng hữu* dùng văn chương để lên án tội trạng, cùng với các loại náo bỗ suy luận âm mưu.

*người trên mạng

Mọi người mắng chửi anh A rất nhiều, nhất trí yêu cầu lâu chủ* công khai thân phận của hắn.

*người đăng topic

Lâu 325: 【 Tôi chỉ muốn biết rốt cuộc anh A kia từ chỗ lão viện trưởng nơi đó kế thừa bao nhiêu di sản? 】

Lâu 327: 【 Mua tư cách nhập học vào học viện danh giá, ít nhất phải 200W (còn phải có nhân mạch, chỉ từ điểm này mà nói, anh A còn rất lợi hại), ở nước ngoài du học, chi tiêu mỗi năm ít nhất phải 40W. Theo tính toán 4 năm, cộng lại chính là trên dưới 400W. 】

Lâu: 330【 Anh ta, lợi hại. 】

Lâu 332: 【 Số tiền này chỉ sợ là tích tụ cả đời của lão viện trưởng, trong đó phần lớn hẳn là bà vì bọn nhỏ tích góp quỹ giáo dục, kết quả lại tiện nghi cho cái bạch nhãn lang* kia. 】

*sói mặt trắng, chỉ cho kẻ vong ơn bội nghĩa, ăn cháo đá bát.

Lâu 349: 【 Lâu chủ, cái anh A kia rốt cuộc là ai? Mau mau đem thân phận của hắn công khai đi! Loại người cặn bã này, còn tiếp tục giữ để tai họa cho người khác sao? 】

Cục Đá Phần Nộ: 【 Người viết cùng hắn từng là bạn học, thật sự không muốn làm đến quá tuyệt tình, chỉ hy vọng hắn sau khi nhìn thấy cái topic này, có thể tỉnh ngộ, sửa chữa sai lầm. 】

Lâu 355: 【 Lâu chủ, anh quá ngây thơ rồi, hẳn nhiều năm như thế cũng chưa hành động, anh còn mong đợi một cái topic có thể làm hắn thay đổi? 】

Lâu 364: 【 Trong đó khả năng còn liên lụy một cái mạng người, chúng ta cần thiết đem chân tướng tìm ra! 】

Lâu 365: 【 Không sai, càng nghĩ càng thấy ón, đây tuyệt đối là một kẻ tâm cơ. 】

Lâu 371: 【 Lâu chủ, anh thật sự cảm thấy nói khó khăn, vậy cho mấy từ ngữ máu chó, để chúng tôi chậm chạp tìm 】

Lâu 388: 【 Tán thành! 】

Cục Đá Phần Nộ: 【 Được rồi, tôi đây nói đơn giản một chút. Anh A là một trị liệu, cấp bậc tinh thần không cao, đi học ở học viện y Bellevue. 】

Lâu 380: 【 Mẹ nó, cứ nhiên học cùng trường học với tôi! Người thi được Bellevue, tinh thần cấp bậc phần lớn đều ở cấp C trở lên, tôi có thể ở trong phạm vi cấp C tìm xem sao. 】

Lâu 382: 【 Lâu trên, cấp C cũng không tính thấp, lâu chủ nếu nói tinh thần cấp bậc của hắn không cao, như vậy rất có thể ở dưới cấp C. 】

Lâu 284: 【 Lâu chủ, thật vậy chẳng? Tinh thần cấp bậc của anh A liền cấp C cũng không tới?!! 】

Cục Đá Phần Nộ: 【.....】

Hắn tuy rằng cái gì cũng chưa nói, nhưng dấu ba chấm đã trả lời hết thảy.

Lâu 291: 【 a —— còn có thiên lý hay không?! Một cái thằng đến tinh thần lực cấp C cũng không có, vậy mà có thể tiến vào học viện Bellevue? Cái học viện này nhận người cũng quá tùy tiện đi! 】

Lâu 295: 【 Không cần bơi đen trường học chúng tôi, loại tình huống giống như anh A này tuyệt đối là số ít. Theo tôi được biết, người có tinh thần lực ở dưới cấp C, nếu muốn thi vào trường học chúng tôi, phải thỏa mãn mấy cái điều kiện, một là ở có được đặc thù thiên phú nào đó hoặc tài năng; hai là ở lĩnh vực nào đó làm ra cống hiến lớn lao; ba là cha mẹ ít nhất có một người là anh hùng đạt được huân chương của bốn quốc. 】

Lâu 296: 【 Lâu chủ nói qua, anh A thành tích thường thường, thiên phú, tài năng cái gì, cống hiến phỏng chừng cũng sẽ không có. Mặt khác, anh A là người ngoại quốc, điểm thứ ba cũng có thể loại bỏ. Cho nên, khả năng anh A đi cửa sau là vô cùng cao. 】

Lâu 300: 【 Nghe các cậu phân tích như thế, ta đột nhiên nhớ tới một người. Tinh thần cấp bậc D, tính cách quái gở, thành tích cũng rất bình thường, chưa bao giờ tham gia hoạt động xã đoàn, sở dĩ nhớ rõ hắn, là bởi vì hắn vậy mà vượt qua những học trường học tỷ khác, im hơi lặng tiếng mà hoàn thành việc học, một năm trước đã tốt nghiệp Bellevue. 】

Lâu 301: 【Lâu trên nói rõ ràng là học bá mà.....】

Lâu 302: 【 không không không, hắn là thật sự rất bình thường, trong ba năm, không có bất kì biểu hiện xuất sắc gì. Cho nên, khi hắn tốt nghiệp sớm, còn dẫn tới chấn động nho nhỏ. Rất nhiều người đều nói, nếu không có thấy thông báo, bọn họ hầu như cũng không nhớ rõ còn có một người như vậy tồn tại. 】

Lâu 305: 【 Câu đó khó.....】

Lâu 317: 【 đừng nói này đó có không, mau mau gửi ảnh. 】

Lâu 319: 【 Chờ tôi tìm một chút thông báo ngay lúc đó, phía trên có một tấm ảnh cận mặt. 】

Thật nhanh, ảnh chụp Lạc Y bị truyền tới trên mạng. Một đầu tóc đen nửa dài không ngắn, hỗn độn mà rối tung. Ngũ quan tinh xảo, bởi vì biểu cảm lạnh nhạt cùng ánh mắt u ám của hắn, có vẻ có chút suy sút và không được người ưa thích.

Tên của hắn, tuổi tác cùng tin tức, từng cái từng cái cũng bị công bố ra.

Lâu 358: 【 A, là hắn? Lâu chủ nói không sai, hắn đúng thật là cô nhi, trước kia vẫn luôn sinh hoạt ở Thương Viêm thị, sau khi tốt nghiệp cấp ba cũng chưa thấy qua hắn, hóa ra lại là xuất ngoại? 】

Lâu 360: 【 Thương Viêm thị? Thương Viêm thị có mười hai cô nhi viện, bốn, 5 năm trước, chỉ có một cô nhi viện viện trưởng qua đời, đó chính là Cộng Tế cô nhi viện. 】

Càng ngày càng nhiều tin tức bị đào ra, tất cả mọi thứ của Lạc Y, hoàn toàn bị bại lộ ở trước mặt mọi người.....

Trong phòng luyện đan, An Nhân mặt mũi hô khẩu khí, trong mắt lại tràn ngập thần thái, nhìn đan dược bày biện ở giữa đĩa sứ, trên mặt lộ ra một tia vui sướng tươi cười.

Tròn mười ngày, cô rốt cuộc thành công đem đan dược luyện chế ra. Tổng cộng mười hai viên, bốn viên sơ linh cấp, tám viên siêu phẩm phẩm. Bốn viên đan dược cấp bậc sơ linh, chính là dược vật chuyên dùng để trị liệu tinh thần lực, khác với Hộ nguyên đan, Đục thanh đan, Vãn lý đan, Dưỡng linh đan, bảy viên siêu phẩm phẩm này là đan dược làm cơ sở bồi trợ tinh thần và thân thể, cuối cùng còn có một viên Trấn linh đan là thêm vào tặng kèm, dùng cho tình huống khẩn cấp khi tinh thần lực đột nhiên có vấn đề. Dùng này đan, có thể ở trong khoảng thời gian ngắn nhanh chóng bình phục □□ tinh thần

lực, nhưng là sẽ khiến nguyên khí có chút tổn thương.

An Nhân đem từng viên dược phẩm cất vào lọ đã chuẩn bị từ trước, dán nhãn xong, từng nét bút viết lên hướng dẫn dùng dược cùng những việc cần chú ý.

Vì luyện chế hơn mười viên đan dược này, An Nhân hao tổn linh lực, ít nhất phải tốn hơn hai tháng mới có thể hồi phục. Chủ yếu là cô luyện tiếc dùng linh thạch, Tiểu Tuần Hoàn Trận trong hoa điền cũng chưa thành hình, chỉ có thể mỗi ngày giới hạn thời hạn mà chậm rãi hấp thu.

"Xem ra sau này cần phải cố gắng nhận loại đơn đặt hàng này ít nhất có thể, tuy rằng tiền lời khá nhiều, nhưng hao tổn thật sự quá lớn." An Nhân suy tư một chút, không chút khách khí mà định giá cho bộ đan dược này một cái giá cô tự nhận là rất cao: 60W!

Nhưng mà trên thực tế, An đại sư cũng không hiểu biết giá cả dược vật phẩm chất cao hiếm có trên thị trường.....

oOo

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Thăng cấp hai sao

Editor: **Phong Vũ Tuyết Tuyết**

Chương 10: Thăng cấp hai sao

"Hạ gia, danh sách đi sứ của Yavah quốc đã xác định, tổng cộng bốn mươi hai người, thỉnh ngài xem qua." Phi Thác đem một phần văn kiện đưa cho Hạ Lãm.

Hạ Lãm tiếp nhận danh sách, không ngoài dự đoán, tên "Stiga" thỉnh linh ở trong đó.

"Đoàn đi sứ trong ngày 27 tháng này đến biên giới quốc gia của ta, thư kí đã bắt đầu chuẩn bị thủ tục tiếp đãi, Hạ gia ngài....."

Hạ Lãm biết Phi Thác đang lo lắng cái gì, hai ngày này thư kí khẳng định sẽ định ngày hẹn hán, dò hỏi ý hán, rốt cuộc tự mình ra mặt, hay là tìm lấy cơ thoái thác. Vô luận là lựa chọn nào, đương nhiên đều đủ để cho Stiga xác minh phỏng đoán hán bị thương.

"Tá Cách bên kia có cái gì tiến triển?" Hạ Lãm hỏi.

"Tổ dược tề đã nghiên cứu chế tạo ra vài loại tinh thần dược vật, nhưng kết quả kiểm tra đo lường không được như mong muốn, phẩm cấp tuy cao, được hiệu lại phi thường không ổn định, xen vào giữa 1 sao với 3 sao."

Hạ Lãm nhíu nhíu mày, dược nhảy đến hai sao, đối với chuyên tinh dược vật mà nói, không khác thất bại là bao.

"Phi Thác, cậu bảo Tá Cách đem tư liệu vài loại dược vật phát lại đây, rồi mới mau chóng làm cho ta một lần thí nghiệm dược vật, chọn lựa ra dược vật có độ thích hợp đạt tới 75% trở lên, tiến hành tập trung cải tạo, cần phải hoàn thành trước lúc sứ đoàn đến."

Phi Thác phản đối nói: "Không được, làm như vậy sẽ khiến tinh thần của ngài càng thêm tổn thương, sợ ý một chút, còn có khả năng tạo thành thương tổn mang tính vĩnh cửu."

Hạ Lãm mười ngón tay nắm chặt, toàn thân giãn ra ngồi ở trên sô pha, trong mắt thâm thúy, hiện lên một mặt u quang.

"Kỳ thật, thật ra ta rất muốn biết, Stiga đang đối mặt với một kẻ cường hóa giả cấp S tinh thần lực đang trên bờ tự bạo, còn có thể duy trì thói quen cường thế của hán hay không?"

Phi Thác: "....."

"Nếu có thể, để ta còn nghĩ bằng trạng thái tinh thần" sinh động", đối Yavah quốc tiến hành một lần đáp lễ "hữu hảo"." Hạ Lãm thanh âm trầm thấp mang theo vài phần tiếc nuối, "Đáng tiếc, chủ tịch đại khái sẽ không đồng ý....."

Phi Thác: Đừng nói chủ tịch không đồng ý, người trong Yavah quốc căn bản sẽ không cho ngài nhập cảnh có được không!

Hạ Lãm đang ngồi tư, quay đầu nhìn về phía Phi Thác, nghiêm túc nói: "Nếu thật sự không có cách nào ức chế tinh thần lực của ta, vậy nghĩ cách làm nó càng "sinh động" một chút đi."

Phi Thác: Hạ gia, ý tưởng hiện tại của ngài rất nguy hiểm ngài biết không? Thỉnh bình tĩnh!

Hạ Lãm rất bình tĩnh, hần theo như lời "Sinh động" là chỉ có thể sinh động trong phạm vi. So với mạnh mẽ áp chế, phóng thích tinh thần lực rõ ràng phải đơn giản hơn rất nhiều. Cùng với việc chờ đối phương làm khó dễ, không bằng đánh đòn phủ đầu. Chỉ là loại cách làm này quá mức nguy hiểm cùng lớn mật, phỏng chừng không có người sẽ đồng ý.

Buổi tối, Hạ Lãm kết thúc trị liệu bình thường, trở lại phòng ngủ của mình.

Mới vừa rửa mặt xong, liền nghe được trí não truyền đến âm thanh nhắc nhở điện tử: 【 Chủ nhân, account "H các hạ" của ngài nhận được một tin nhắn đến từ Hoa Hoa Minh Chủ. 】

Hạ Lãm thiếu chút nữa đã quên chính mình không lâu trước đây cùng tên thanh niên gọi là "Lạc Y" kia đặt hàng dược phẩm.

"Tiếp nhận."

【 Hoa Hoa Minh Chủ: "H các hạ, xin chào, tôi là chủ tiệm Hoa Hoa Thế Giới, chuyên tinh dược vật anh đặt hàng đã hoàn thành chế tác, dưới là tư liệu dược vật, mời chú ý tìm đọc, nếu có bất luận vấn đề gì, lúc nào cũng có thể tới tìm tôi." 】

Hạ Lãm click mở màn hình, hơn mười tờ số liệu tư liệu từng cái ở giữa không trung mở ra.

Hộ nguyên đan, Độc thanh đan, Văn lý đan, Dưỡng linh đan..... Tư liệu lấy hình thức chữ nổi, tiến hành kĩ càng tỉ mỉ giới thiệu mười hai viên đan.

Ánh mắt đầu tiên của Hạ Lãm liền bị đan dược này đó hiện ra linh tính hấp dẫn, không có một chút dấu vết sửa chữa, hoàn toàn tự nhiên, hơi thở cổ xưa, hình ảnh sáng sủa, liền cho người ta một loại cảm giác yên lặng tường hòa.

Ngay sau đó, Hạ Lãm lại chú ý tới phẩm cấp của chúng nó: trung phẩm 4 sao.

Mười hai viên đan dược, toàn bộ đều là trung phẩm 4 sao!

Đây chính là chuyên tinh dược vật trị liệu tinh thần lực cấp A, giống nhau có thể đạt tới 3 sao liền tính là vô cùng tốt, nhưng hiện giờ xuất hiện ở trước mắt hần, là toàn bộ mười hai viên trung phẩm 4 sao! Hơn nữa là thành bộ tổ hợp đột trị liệu.

Nếu không phải Hạ Lãm đã điều tra qua Lạc Y, đối với nhân phẩm của hần có chút hiểu biết, giờ phút này chỉ sợ muốn hoài nghi hần bịa đặt. Hần thật sự rất khó tin tưởng, một người thanh niên 21 tuổi, làm sao có khả năng chế tạo ra loại chuyên tinh dược vật cấp bậc này? Càng đừng nói tinh thần cấp bậc của hần còn chưa đến C.

Lúc trước sở dĩ hướng hần đặt đơn xin thuốc, chủ yếu là bởi vì hiệu quả đặc thù của Ngưng Hương Đan, sau khi điều tra qua thân phận của hần, cảm thấy nhân phẩm hần không tồi, vì thế sinh ra vài phần dè dặt người chậm tiến. Nhưng trên thực tế, hần hoàn toàn không cho rằng thanh niên này thật sự có thể chế tạo ra cao phẩm chuyên tinh dược vật.

Nhưng mà.....

Hạ Lãm lật lại xem những tư liệu này, âm thầm kinh hãi khoản tổ hợp chuyên tinh dược vật hiệu quả trị liệu.

Đang trong lúc suy nghĩ, nụ hoa hình cái đầu thuộc về Hoa Hoa Minh Chủ đột nhiên nở rộ trên màn hình, lộ ra một cái khuôn mặt tươi cười sáng lạn, vui sướng mà đông đưa: 【 Ô sao? 】

H các hạ: 【 Ô. 】

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 Nhận được tư liệu rồi phải không? 】

H các hạ: 【 Ừ. 】

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 Khoản tổ hợp dược vật này, tôi chỉ có tiến hành giám định cơ bản, hiệu quả cụ thể còn cần anh tự mình kiểm tra đo lường. 】

Chuyên tinh dược vật và trị liệu dược vật cùng bình thường thường quy dược vật không giống nhau, trước khi uống thuốc đều cần phải tiến hành kiểm tra đo lường dược vật một lần nữa, trừ phi là ở trong cơ cấu tiến hành hệ thống trị liệu chuyên nghiệp, nếu không không trải qua kiểm tra đo lường mà tùy tiện uống thuốc, không có cách nào bảo đảm tính an toàn.

H các hạ: 【 Những dược này đều là cậu tự mình luyện chế? 】

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 Đúng vậy, có vấn đề gì sao? 】

H các hạ: 【 Không có.....】

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 Không có thì tốt. Giá cả khoản dược vật này khá đắt, anh có thể suy xét trước một chút, rồi lại quyết định mua hay không mua. 】

H các hạ: 【 Giá cả nhiều ít? 】

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 Toàn bộ 60W, giảm đi tiền đặt cọc, tổng cộng tiền cần trả là 53W. 】

60W? Một khoản chuyên tình được vật cấp A, thế nhưng chỉ cần 60W? Mười hai viên trung phẩm 4 sao, bình quân tương đương mỗi viên chỉ có 5W! Đây cũng gọi là đắt?

Hạ Lãm cảm thấy thanh niên này đối với định nghĩa "Đắt" nhất định có cái hiểu lầm.

【 Đỉnh! "H các hạ" hướng ngài trả 53W điểm tín dụng, thỉnh chú ý kiểm tra và nhận. 】 nhưng mà, người nào đó cũng không có bởi vậy mà cấp nhiều thêm một phân tiền.

An Nhân thật thà lại cảm thấy vị H các hạ này thập phần hào sảng, lập tức đem hân thăng cấp thành khách víp, sau này mua sắm hưởng thụ ưu đãi đặc biệt.

Bị đánh gãy Hạ Lãm các hạ: "....." Cảm giác không rõ tội ác này là chuyện như thế nào?

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 H các hạ, khoản tổ hợp được vật này chỉ là dùng trong một đợt trị liệu, sau khi anh dùng xong, phiền toái cho tôi một phần báo cáo thí nghiệm, tôi sẽ dựa theo tình trạng khôi phục của anh, thích hợp điều chỉnh phương thuốc. 】

H các hạ: 【 Tốt, cảm ơn. 】

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 (^_^) 】

Nhìn hình đại diện Hoa Hoa Minh Chủ hóa hoa hình cái đầu từng chút điêu tàn, rồi mới biến mất không thấy, Hạ Lãm trầm mặc một lát, đem mao cầu của mình đổi thành một con ong mật nhỏ.....

Hoàn thành một đơn đặt hàng lớn, tâm tình An Nhân rất là vui vẻ.

Đúng lúc này, một bài hát dễ nghe nhẹ vang lên, ngay sau đó trên màn hình ảo xuất hiện một mảnh pháo hoa hoa mỹ.

【 Hoa Hoa Thế Giới giao dịch ngạch đạt tới 500W, chính thức thăng cấp lên cửa hàng hia sao, chúc mừng chủ tiệm Hoa Hoa Minh Chủ, cầu chúc ngài sinh ý thịnh vượng, tiền vô như nước. 】

Thăng cấp?

Trong mắt An Nhân hiện lên một tia ngoài ý muốn, trong lúc bất tri bất giác, thế nhưng đã hoàn thành 500W giao dịch ngạch, tuy rằng tiền lời cũng không phải là quá lợi nhuận, nhưng khấu trừ phí tổn, thuê thu cùng với mua kho trang bị chờ chi tiêu, cô cũng tích cóp hơn 100 vạn, trong đó một phần ba là được cô quyền cho cô nhi viện Cộng Tế.

Số tiền này nhìn qua thì rất nhiều, nhưng muốn mua được liệu cùng hoa cỏ chất lượng cao, vẫn là có chút lấy trứng chọi đá.

Nhưng mà, An Nhân cũng không sốt ruột, năm đó cô sở dĩ có thể ở trong bốn trăm năm ngắn ngủn, liên tu luyện đến tu vi Độ Kiếp kỳ, dựa vào chính là tâm tính không kiêu không táo* cùng nghị lực thiên chuy bách luyện*. Đáng tiếc, cuối cùng trong lúc chống cự thiên kiếp không cẩn thận dùng sai đan dược, khiến cho thất bại trong gang tấc.

*Không kiêu không táo: không kiêu căng không nóng nảy

*Thiên chuy bách luyện:qua nhiều lần thử thách/gột rửa

Sau khi Hoa Hoa Thế Giới thăng cấp lên hai sao, gia tăng không ít công năng, bề ngoài cũng càng thêm tinh mỹ, còn có nhiều thêm một cái kênh không gian giả thuyết.

An Nhân nghĩ nghĩ, quyết định đem nó thiết lập thành một cái không gian độc lập, mệnh danh là —— "Mỗi tháng miễn phí tân phẩm".

Lấy linh lực trước mắt của cô, tuy rằng không có cách nào chế tác cao phẩm dược vật số lượng lớn, nhưng mỗi tháng có thể cung cấp một khoản tân phẩm, hạn lượng bán ra. Đồng thời đưa tặng một cái danh sách miễn phí, dùng làm tuyên truyền cho tiêu điểm.

Khoản tân dược đầu tiên của kênh mới, hẳn là nên lựa chọn loại hình nào đây?

Chiều hướng của An Nhân là loại sinh hoạt hằng ngày cùng loại giải trí, loại dược vật này giống nhau đều luyện chế tương đối đơn giản, yêu cầu cấp bậc tài liệu cũng không cao.

Thần nhiên mà dựa vào cửa sổ, ánh mắt An Nhân theo cánh hoa bay múa, chậm rãi bay theo hướng bầu trời đêm rộng lớn vô ngần.

Bỗng nhiên, An Nhân hai tay một chống, từ cửa sổ nhảy ra. Đạp cánh hoa, nhắm phía trời cao, ở không trung xoay quanh nhảy xuống, giống như một con chim kiêu bay lượn trong đêm, dáng người mạnh mẽ, tùy ý hưởng thụ truy phong khoái cảm.

Thu lại tinh thần, An Nhân uyển chuyển nhẹ nhàng rơi xuống đất, tóc dài phát qua, mang theo phiến cánh hoa.

Cô khoanh tay mà đứng, nhìn lên sao trời, bức tranh trời đất yên tĩnh này, giống như chỉ duy nhất thuộc về một mình cô.

Bay lượn!

Thừa với khí, tái với lưu, hành với thần, vận với linh.

Cô kể tiếp muốn chế tác, chính là một loại dược vật có thể làm con người tự do bay lượn!

Sáng sớm ngày hôm sau, Tá Cách đem tư liệu tân dược của tổ nghiên cứu chế tạo dược tề giao cho Hạ Lãm, đồng thời giúp hắn tiến hành thí nghiệm qua dược vật một lần, dựa theo yêu cầu của hắn, sàng chọn ra dược vật có độ thích hợp đạt tới 75% trở lên.

"Hạ gia, tôi cần phải thận trọng nhắc nhở ngài, tùy tiện sử dụng dược vật dược tính không ổn định, hậu quả khó có thể đoán trước, nếu không phải lúc bất đắc dĩ, tôi hy vọng ngài không nên sử dụng." Tá Cách lạnh mặt nghiêm chỉnh cảnh cáo.

"Cậu yên tâm, ta sẽ không lấy tính mạng của bản thân ra đùa giỡn." Hạ Lãm một bên lật xem tư liệu, một bên trả lời.

"Chỉ hy vọng như thế." Tá Cách mặt trầm như nước, trong lòng đã có chút lo lắng đối với Hạ Lãm, lại có đối với việc nghiên cứu dược tề trước sau không có tiến triển nôn nóng.

Hạ Lãm nhận ra dược cảm xúc hắn, bình tĩnh nói: "Không cần đem bản thân ép thật chặt, chuyên tinh dược vật cấp S vốn dĩ chính là vấn đề khó khăn mấy trăm năm nay chưa từng đột phá, cứ làm hết sức có thể."

Tá Cách nhấp nhấp môi, không nói gì.

Hạ Lãm thấy hắn một bộ áp lực rất lớn, không cần phải nhiều lời nữa, đem một phần bản tư liệu gốc, dẫn theo Phi Thác rời đi viện nghiên cứu.

Đi vào cao ốc liên minh quốc tế, Elsa lập tức chào đón.

Hạ Lãm gật gật đầu, rồi mới lập tức đi đến văn phòng của mình. Phi Thác đang muốn đuổi theo, máy liên lạc trên cổ tay bỗng nhiên rùng lên. Click mở vừa thấy, vậy mà là đến từ hệ thống chuyển phát nhanh đưa hàng thông tri: 【 H các hạ, chuyển phát nhanh của ngài đã đưa đến đường XX biệt thự số XX, thỉnh ngài mau chóng lại đây ký nhận, hoặc là trao quyền cho người thay hắn ký nhận. 】

H các hạ?

Phi Thác đầu tiên là sững sốt, ngay sau đó nhìn đến địa chỉ phía sau, lập tức phản ứng lại. Nơi này là hắn dùng thân phận khác giúp Hạ Lãm mua bất động sản, xem như nơi nghỉ ngơi tạm thời cùng trạm trung gian bí mật. Thân phận của chủ nhà không có bao nhiêu người biết, mà người dùng cái địa chỉ tiếp nhận chuyển phát nhanh này, chỉ có thể là Hạ Lãm.

Phi Thác bước nhanh vào văn phòng, hướng Hạ Lãm báo lại chuyện này.

"Ừ, cậu phải người đem chuyển phát nhanh cầm qua đây." Hạ Lãm phân phó.

Phi Thác chần chờ nói: "Không cần thuộc hạ tự mình đi một chuyến sao?" Liên địa chỉ bí mật đều dùng tới, chắc là cái đồ vật cơ mật gì đi.

"Không cần, đó là đồ ta tự mình mua trên mạng, không thuộc về cơ mật."

Trong nháy mắt, Phi Thác cho rằng chính mình nghe lầm.

Mua trên mạng?

Hạ gia mua đồ trên mạng?

oOo

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Phi hành phát sóng trực tiếp

Editor: **Phong Vũ Tuyết Tuyết**

Chương 11: Phi hành phát sóng trực tiếp

Sau khi Hạ Lãm nhận được chuyển phát nhanh, còn chưa kịp nhìn kỹ, liền nhận được thông báo của Elsa: "Đại nhân, Quý Cảnh Trạch tiên sinh đến thăm, không biết ngài có gặp mặt hay không?"

Quý Cảnh Trạch?

Hạ Lãm nhìn về phía Phi Thác bên cạnh: "Các người đi tìm Văn Thái đại sư?"

Quý Văn Thái là ông nội của Quý Cảnh Trạch, đại được sư cấp 9 duy nhất trong Liên Minh Tự Do, có thể nói là tồn tại như quốc bảo. Chỉ là, hắn đã thoái ẩn bảy năm nay.

Phi Thác trả lời: "Tá Cách quả thật đi tìm Văn Thái đại sư, chỉ là vẫn luôn chưa có được câu trả lời chắc chắn."

Hạ Lãm gật gù đầu, không hề hỏi nhiều, phân phó Elsa mời Quý Cảnh Trạch tiến vào.

Quý Cảnh Trạch diện mạo thanh tuấn, dáng người thẳng, phong thái tỏa ra mang theo một loại cao quý cùng lãnh ngạo sinh ra đã có, hai mươi lăm tuổi liền trở thành chứng thực được sư cấp 5, tinh thần cấp bậc B, được coi là người thừa kế tiếp theo của Văn Thái đại sư.

"Hạ Lãm đại nhân, chào ngài." Quý Cảnh Trạch hướng Hạ Lãm hơi hơi gật đầu.

"Không cần khách khí, ngồi đi." Hạ Lãm hỏi, "Văn Thái đại sư gần đây khỏe không?"

"Nhờ phúc đại nhân, hết thấy mạnh khỏe." Quý Cảnh Trạch ánh mắt khó hiểu mà đảo qua nam nhân trước mặt, theo bản năng muốn dò xét tinh thần lực của hắn, lại bị một cổ uy áp vô hình ngăn cản bên ngoài, làm hắn không thể động đậy.

Hạ Lãm sắc mặt bình tĩnh mà nhìn hắn: "Quý thiếu lần này đến đây là vì.....?"

Quý Cảnh Trạch biểu tình cứng đờ mà thu liễm hơi thở, từ trong lòng lấy ra một cái hộp nhỏ: "Gia gia* nhờ tôi đưa cho đại nhân một món đồ."

*ông nội

Phi Thác tiến lên tiếp nhận hộp, sau khi kiểm tra, mới đưa nó cho Hạ Lãm.

"Đây là Ngụy Thần Đan đích thân gia gia luyện chế, thượng phẩm 3 sao." Quý Cảnh Trạch giải thích nói, "Sau khi dùng, có thể tạm thời đem tinh thần lực "khôi phục" đến trạng thái tốt cùng."

Cái gọi là "Khôi phục", cũng không phải là thật sự khôi phục, mà là một loại nguy trang đặc thù, hiệu quả chủ yếu chính là làm tinh thần lực bị hao tổn thoát nhìn cùng bình thường không có gì khác nhau.

Sau khi giải thích một phen, Quý Cảnh Trạch lại bổ sung nói: "Gia gia tuy rằng là đại được sư, nhưng cũng không có cách nào ở trong khoảng thời gian ngắn nghiên cứu chế tạo ra được vật chữa khỏi tổn thương tinh thần lực cấp S, chỉ có thể lui mà cầu tiếp, luyện chế một viên Ngụy Thần Đan, hy vọng có thể giúp đại nhân vượt qua cửa ải khó khăn."

"Văn Thái đại sư có tâm, Hạ mỗi ngày nào đó chắc chắn tới cửa gửi tạ." Không thể không nói, viên Ngụy Thần Đan này thật là hiểu được điều khẩn cấp của Hạ Lãm, cũng không biết Tá Cách thuyết phục Văn Thái đại sư ra tay tương trợ như thế nào.

"Vì bảo đảm không có xảy ra bất cứ sai sót nào, tôi sắp tới sẽ không rời đi bốn thị, đại nhân nếu có thắc mắc gì, tùy thời có thể tới tìm tôi."

Trong giọng nói Quý Cảnh Trạch, tràn ngập sùng kính đối với gia gia hắn cùng ngạo nghễ khó có thể che giấu.

Hạ Lãm lại cùng hắn hàn huyên một hồi, liền bảo Elsa đưa hắn rời đi, cũng an bài cho hắn một nơi ở thoải mái. Thông qua lần tiếp xúc ngắn ngủi này, Hạ Lãm đánh giá Quý Cảnh Trạch chỉ có tám chữ: Tuổi trẻ khí thịnh, kiên quyết quá đầy.

Phi Thác nhìn không được hưng phấn: "Có viên Ngụy Thần Đan này, cuối cùng không cần lo lắng Stiga."

Không cần lo lắng sao? Hạ Lãm nhìn chiếc hộp trên tay, như đang suy tư điều gì.

Ngụy Thần Đan quả thật là được vật khẩn cấp thích hợp nhất trước mắt, nhưng có giấu được Stiga hay không, vẫn còn chưa chắc.....

Gần nhất, nhân khí Hoa Hoa Thế Giới có chút hạ xuống, nguyên nhân là mỗi chủ tiệm không làm việc đàng hoàng, liên tiếp mất tích vài ngày không có tin tức, đại bộ phận được phẩm đều hết hàng. Nhóm hoa hữu tở về phi thường bất mãn, sau khi liên tiếp kháng nghị, tất cả đều héo héo rời đi, hơn nữa chỉ tay thì không bao giờ mua bất cứ thứ gì của Hoa Hoa Thế Giới, bắt loạn cái gì!

Làm fan trung thành của Hoa Hoa Thế Giới, Mễ Đóa theo thói quen kích vào địa điểm trang web Hoa Hoa Thế Giới, ánh mắt tùy ý đảo qua, bỗng chốc dừng lại.

Mỗi tháng miễn phí tân phẩm?

Nhìn đến cái không gian bản khối mới xuất hiện này, Mễ Đóa hưng phấn mà nhấn vào, kết quả chỉ nhìn đến một mảnh hoang vu, bên trong cái gì cũng

không có. Nga, cũng không phải cái gì cũng không có, Minh chủ đề lại một cái thông cáo: 【 Bắt đầu từ tháng này, mỗi tháng trung bày một khoản tân được, hạn lượng bán ra, tùy cơ đưa tặng một người miễn phí dùng thử. 】

Mề Đóa nhìn nhìn ngày hôm nay, ngày 28, tháng này chỉ còn 2 hai ngày, nói tân được tốt đâu?

Tổ chức ngôn ngữ đang chuẩn bị muốn phun tào, giữa không gian lại nhảy ra một loạt chữ: 【 Đêm mai 10 giờ, tân phẩm phát sóng trực tiếp, kính thỉnh chờ mong. 】

Ngao, 10 giờ đêm mai!

Một hơi nghẹn trở về, Mề Đóa nhanh chóng đem tin tức này phát đến diễn đàn Thiên Phủ.

Nhóm hoa hữu đầu tiên là hưng phấn, ngay sau đó lại lãnh đạm cao quý mà tỏ vẻ khinh thường nhìn lại. Bọn họ không lâu trước đây mới thể không mua đồ của Hoa Hoa Thế Giới, làm sao có khả năng tùy tiện liên sửa mệnh? Một khoản tân phẩm mà thôi, đem bọn hán xua đuổi tốt như thế sao? Cần phải làm Minh chủ ý thức được chính mình có bao nhiêu không chịu trách nhiệm!

【 Hừ, tân phẩm mỗi ngày có, không kém một khoản này của Hoa Hoa Thế Giới! 】

【 Không sai, đối với hành vi ngưng hàng lâu dài của Minh chủ, ta thực tức giận, hậu quả thực nghiêm trọng. 】

【 Minh chủ, tôi đã từ bỏ trị liệu, quyết định không bao giờ uống thuốc này! 】

.....

Các loại công khai lên án, phun tào thực mau tích lũy thành lầu cao, xuyên thấu qua màn hình dường như đều có thể cảm giác được nhóm Hoa hữu oán niệm nồng đậm.

Chờ đến ngày 10 giờ buổi tối ngày hôm sau, người chạy tới xem phát sóng trực tiếp quả nhiên không nhiều lắm, chỉ có ít ỏi hai ba mươi người.

An Nhân cũng không biết tình huống trong phòng phát sóng trực tiếp, cô giờ phút này đang đứng ở mái nhà một tòa lầu cao, quan sát phía dưới, dòng xe cộ xuyên qua, ánh đèn lập loè.

Vốn dĩ cô không dự định tự mình biểu diễn, nhưng tân được lần này có chút đặc biệt, yêu cầu cân bằng lực của bản thân cùng lực không chế rất cao, không có trải qua luyện tập, người bình thường rất khó phát huy ra hiệu quả của nó.

Chậm rãi mở rộng hai tay, lộ ra lộ hình tròn được khảm ở trên bao cổ tay, chất lỏng màu vàng lưu chuyển bên trong lộ, lập loè điểm điểm ánh huỳnh quang, giống như hai viên đá quý linh động.

Không sai, đây là tân được An Nhân sắp tuyên bố —— Phi Hành Tề, một loại được tề đặc biệt phát huy từ không chế tinh thần lực.

【 Chủ bá* chọn ở mái nhà phát sóng trực tiếp là vì ra về sao? 】

*người truyền bá, phát sóng

【 Tuy rằng không thấy được chính mặt, nhưng đáng người này, tôi cho 98 điểm. 】

【 Chủ bá, tới gần hơn đi! 】

【 Đây là loại được tề gì? Chủ bá mau mau giải thích một chút a. 】

Mọi người cũng không biết vị chủ bá này chính là bản thân Hoa Hoa Minh Chủ, chỉ coi như lại là một người may mắn được miễn phí.

An Nhân hoàn toàn không có ý muốn giải thích, tâm niệm vừa động, một chút tia sáng màu vàng thông dong ở giữa khuynh sai mà ra. Một cái bước chân, thân thể cao cao nhảy lên, đáp xuống.

【 A a a a, chủ bá nhảy lâu! 】

【 Má, hoàn toàn không có một chút phòng bị, hù chết bảo bảo. 】

【 Đây là có chuyện gì? 】

Vèo —— một màu u ám giữa hình ảnh trống không, hai đường sáng chợt lóe rồi biến mất, hoa phá trường không. Ngay sau đó, chỉ thấy một thân ảnh thon dài lơ lửng trên bầu trời, đỉnh đầu là vô số sao trời, dưới chân là cao lầu san sát, hai bó ánh sáng nơi cổ tay xoay quanh đan chéo, biến ảo không ngừng, mang theo một loại luật vận động kỳ diệu, chặt chẽ hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Không đợi mọi người phản ứng, bóng người mở rộng hai tay, nhanh chóng bay về phía trước, hai bó ánh sáng tùy theo khua múa, ở sau lưng cô để lại hai đường tàn sắc vàng.

【 Thảo thảo thảo thảo! Thật súc vật đây là đang bay!!! 】

【 Mẹ ơi, mau đến xem người bay! 】

【 lóe mù 24K hợp kim mắt chó của tui rồi! 】

Phi hành!

Vậy mà là phi hành!

Phòng phát sóng trực tiếp nháy mắt bùng nổ.

Phi hành – bay trên không có thể nói là ảo tưởng của phần lớn loài người, tuy rằng thời đại này đã phát minh ra các loại công cụ phi hành, chẳng hạn như đĩa bay, cánh đơn, máy bay lượn trên không vãn vãn, nhưng nhiều ít đều tồn tại một định vài điểm hạn chế, hoặc là độ cao phi hành không đủ, hay là độ linh hoạt không đủ, cũng có thể là không tiện mang theo..... Trước sau không có cách nào có thể chân chính tự do bay trên không.

Nhưng trước mắt vậy mà lại xuất hiện một kiểu phi hành hoàn toàn mới, không cần mượn dùng bất luận cái công cụ dư thừa nao, chỉ dùng một loại được tề, là có thể làm người bay lên trời.

Quả thực thoải mái!

Trong phát sóng trực tiếp, An Nhân biểu diễn phi hành vừa mới vừa mới bắt đầu.

Cô không chế được tinh thần lực, thân hình như điều hâu ở không trung bay lượn tự do, lướt qua những tòa cao ốc, xuyên qua hành lang uốn khúc trong đường hầm, cánh vật xung quanh, hóa thành quang ảnh mờ lung, từ từ trước mắt lướt qua.

Một cái cúi người, tầng trời thấp chui vào một ngôi vườn rừng, sau đó lại từ bên kia lao ra, mang theo từng chiếc lá rụng.

Cách đó không xa, một người nam từ tóc bạc đang chuẩn bị ăn xiên nướng, bỗng nhiên cảm giác một trận gió lớn thổi qua, bụi đất tán loạn, nhào lên đầy người đầy mặt hấn.

Thảo!

Nam từ tóc bạc tức giận, ném xiên nướng bị nhiễm bụi đất trên tay xuống, một bước kêu la bên người đang bay, đang chuẩn bị đứng dậy đuổi theo, lại phát hiện kẻ đầu têu đã biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Đây là cái đồ chơi gì? Tốc độ này thật kinh người!

An Nhân giống như đang tuần tra lãnh địa, tùy ý bay qua bay lại trên thành thị, có khi dán tường trượt xuống, khi lại theo xe đuổi bóng, có lúc ngược dòng lướt nước, hoặc là xuyên thẳng lên mây..... Lại bay cao một chút, lại bay nhanh một chút, lại bay xa một chút, đem tất cả gánh nặng toàn bộ vứt bỏ, ôm cả trời đất vào, thế giới bỗng trở nên nhỏ bé vô cùng.

Sau khi tùy tiện bay lượn, An Nhân thả chậm tốc độ, giãn ra hai tay, vững vàng lơ lửng trên không trung, hưởng thụ gió đêm an ủi.

Không cần biết là vừa rồi tiêu sái cùng mạnh mẽ, hay vẫn là giờ phút này thích ý cùng thoải mái, đều làm tình cảm người khác mãnh liệt bắn ra bốn phía, cảm xúc mênh mông.

Tự do, vui sướng, kích thích, tráng lệ..... Mọi người hận không thể giống như cô, có thể lập tức thử nghiệm phi hành thoải mái.

Nhẹ nhàng dừng ở phía trên tháp cao, An Nhân đứng thẳng người, lẳng lặng quan sát vùng đất bên dưới.

Ngay sau đó, cô đột nhiên quay đầu, lần đầu tiên mặt hướng vào màn ảnh phát sóng trực tiếp.

Một gương mặt tuần mỹ, đột nhiên không kịp phòng ngừa mà đập vào tầm mắt mọi người.

【 Emma, tìm tui! 】

【 Soái soái soái soái! 】

Khóe miệng An Nhân hơi hơi gợn lên, duỗi ra hai tay, ngửa về sau một cái, lấy tư thế vật rơi tự do, từ trên cao hơn sáu trăm mét rơi xuống.....

【 A a a a.....】

Giữa phòng phát sóng trực tiếp một mảnh kinh hô.

500 mét, 400 mét, 300 mét..... Tiếng gió vù vù thổi qua, bóng người rơi xuống hoàn toàn không có động tác tự cứu, mắt nhìn vuông góc phát sóng trực tiếp 90 độ nhìn đến mức kích thích tổ của mọi người cùng dâng lên.

【 Chủ bá, sao chưa dùng thuốc! Còn không bay lên! 】

【 Chủ bá, không đến 100 mét! 】

【 Chủ bá, anh không cần tìm đường chết a a!!! 】

Mất thấy khoảng cách mặt đất chỉ còn lại hơn có mười mét, mọi người đều có chút không dám nhìn. Đây chính là độ cao hơn sáu trăm mét, dù cho thân thể có bằng thép đi chăng nữa, cũng ngã bẹp thành bánh!

10 mét, 8 mét, 5 mét, 3 mét, 1 mét!

Hạ trụ khí kinh*, rung nổi một mảnh bụi đất.

*tạm chưa tìm được từ thay thế thích hợp, có thể xem gần như là khí nén khi rơi xuống đi (không chắc)

Hai đường sáng hiện lên, đan chéo thành hai mảnh cánh chim, vững vàng đem An Nhân nâng lên.

Một cái xoay người lưu loát, làm đến nơi đến chốn, ánh vàng tản đi bốn phía, ngay sau đó như linh xà trở về bên trong lọ.

Phóng khoáng, soái khí, oai hùng mạnh mẽ.

【..... Chủ bá, chúng ta tới nói chuyện nhân sinh. 】

【 Chủ bá, vừa rồi tại sao không "Soái" (ngã) chết anh?! 】

【 Ra về thâm cao sẽ bị sét đánh đấy nhé chủ bá! 】

【MD, đều là đàn ông với nhau, vừa rồi vậy mà không cẩn thận bị chọc sợ một phen. 】

.....

An Nhân làm lơ mọi người phát điên, quyết định nhanh chóng tắt đi phát sóng trực tiếp.

oOo

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Trấn linh đan

Editor: **Phong Vũ Tuyết Tuyết**

Chương 12: Trấn linh đan

【 Cao - trào thay nhau xuất hiện 60 phút, làm bạn thử nghiệm được cảm giác giống như bay. 】

【 Mục tiêu của chúng ta là —— chinh phục không trung. 】

【 Đêm qua, nam thần mang tôi bay rất trâu bò. 】

.....

Phi hành phát sóng trực tiếp được tạo thành video, truyền tới không gian "Mỗi tháng miễn phí tân phẩm" của Hoa Hoa Thế Giới, sau đó lại được đăng lại ở diễn đàn Thiên Phủ, các loại đăng tiêu đề thay phiên ra trận, mù cả mắt người. Những nhóm thiếu niên thì không bao giờ thăm Hoa Hoa Thế Giới, tựa như tập thể như bị mất trí nhớ, hoàn toàn đã quên lúc trước nói qua lời nói tàn nhẫn, chen chúc đến Hoa Hoa Thế Giới, quỹ cầu tân được bán ra.

An Nhân ở trong phát sóng trực tiếp bày ra dáng người soái khí, lực không chế tuyệt diệu, động tác bay đa dạng liên tiếp, tốc độ phi hành như tia chớp..... Khiến cô trong một đêm cực nổi, chẳng qua bởi vì người phát sóng trực tiếp này tuyên bố trên danh nghĩa cho "Hoa Hoa Thế Giới", cho nên mọi người không biết thân phận "Hắn", cũng không biết nên xưng hô "Hắn" như thế nào, vì thế cho "Hắn" một

Nick name: "Allods", đây là tượng trưng cho không trung thần vương trong truyền thuyết.

Phi Hành Tề là tân được đầu tiên chính thức tuyên bố trong không gian "Mỗi tháng miễn phí tân phẩm",. Lấy hình thức bán đấu giá bán ra, giá khởi điểm

500, chỉ bán ra năm tổ, mỗi tổ có thể liên tục phi hành 720 giờ, không có yêu cầu đối với tinh thần cấp bậc, nhưng tinh thần lực khổng lồ không thể thấp hơn tiêu chuẩn bình thường.

Ngày dự định chính thức bán đấu giá là ngày đầu tháng sau, trước đó, chọn ra danh ngạch một người miễn phí dùng thử trong nhóm Hoa hữu.

【 Minh chủ, cậu trước nhất phải bình tĩnh, nhất định phải bình tĩnh trước! Ngân vạn lần không cần giống như trước, còn chưa tới ba giây đồng hồ liền đem danh ngạch định xong rồi, trước tiên để chúng tôi áp ừ một chút cảm xúc rồi hẳn bắt đầu! 】

【 Đúng đây Minh chủ, cậu nghe tôi nói, rút thăm trúng thưởng bước đi hẳn là như vậy. Trước tiên tuyên bố tin tức, xác định thời gian cùng phương thức rút thăm trúng thưởng, chờ tất cả Hoa hữu đều chiếm được chỗ tốt, cậu lại bắt tay rửa sạch sẽ, thay một bộ lễ phục, dâng hương cầu nguyện ba phút, cùng nhóm Hoa hữu cùng nhau đếm ngược, cuối cùng lại cẩn thận thận trọng mà chọn. 】

【 Minh chủ, trước kia cậu không phải đều là danh ngạch miễn phí 5 người sao? Lần này làm sao chỉ có 1 người? 】

【 Đúng vậy đó, Minh chủ, cậu hoàn toàn không giống người một lần chỉ có thể làm 1 cái nha. 】

【 Tôi cảm thấy, ít nhất phải 3 người. 】

【 5 người không ngại nhiều, 7 người không chê thiếu. 】

【 Theo tất cả bài trên lầu. 】

【 Minh chủ, cậu xem chúng ta đều đã quen đến như vậy rồi, có thể đi cửa sau được không? 】

【 Lầu trên, cửa sau của Minh chủ sâu không lường được cậu có thể đi sao? Cẩn thận đi vào liền ra không được. 】

【 Yên tâm, tôi có hệ thống định vị tiên tiến nhất. 】

【 Hệ thống lại trâu bò, một tín hiệu cũng không tốt. 】

【 Làm sao cậu biết không có tín hiệu? 】

【 Nếu có tín hiệu, cửa sau của Minh chủ đã sớm bị xuyên thủng, còn chờ cậu tới thăm huyết tim bảo? 】

【 Lầu trên đang nói cái gì, làm sao tôi xem hoàn toàn không hiểu.....】

.....

Sau đó lời bình càng lúc càng kì dị, An Nhân đã không nhìn thấy.

Cô rời khỏi Hoa Hoa Thế Giới, loại trừ tạp niệm, bắt đầu tiến vào hình thức luyện được.

An Nhân bên này hô mưa gọi gió, Hạ Lãm bên kia lại là thận trọng từng bước.

Stiga càng cường đại hơn so với trong tưởng tượng, chỉ một cái đối mặt, tinh thần lực của Hạ Lãm liền xuất hiện chấn động nhỏ.

May mắn là Ngụy Thần Đan Văn Thái đại sư luyện chế, quả thật không giống bình thường, giúp hắn triệt tiêu hơn phân nửa áp lực, ổn định tâm thần.

Nhưng mà, lấy nhạy bén của Stiga, mặc dù chỉ có nửa giây dao động khác thường, khả năng cũng sẽ bị hắn bắt được.

Ở trong quá trình giao lưu tiếp theo, Stiga dùng hành động thực tế đem cường thế cùng kiêu ngạo của hắn biểu hiện đến vô cùng nhuần nhuyễn. Cho dù là hội nghị, tham quan hay là lúc dùng cơm, không có lúc nào là không phóng thích uy áp. Cổ tình trên gương đại thúc trung niên đẹp trai kia, còn treo một nụ cười giống như tình thánh, giống như là đang nói: "Tôi đang chọc các người, mau tới đối tôi a, tôi nằm yên cho các người đối."

MDZZ, anh đường đường một cấp S cường hóa giả, còn có thể có chút tiết tháo hay không!

Người Liên Minh bên này giống như kiềm nén hết mức, giận mà không dám nói gì.

Không ai có thể ở dưới sự uy áp của tinh thần cấp S trong thời gian dài, rất nhanh, trong phạm vi hai mươi mét xung quanh Stiga và Hạ Lãm, đã không còn tồn tại ai khác, bao gồm các đại sứ khác của nước Yavah.

"Nếu nơi này đã yên lặng, vậy tới nói chuyện chính sự đi." Hạ Lãm mặt không đổi sắc mà thừa nhận tinh thần đánh sâu vào mang theo đau nhức, giọng điệu vững vàng nói.

"Chúng ta không phải vẫn luôn đang nói chính sự sao?" Stiga cười tủm tỉm mà trả lời.

"Vì quan hệ hòa bình của hai nước, Stiga tiên sinh vẫn nên khiêm tốn một chút thì tốt hơn." Hạ Lãm đảo qua vết nứt trên chén trà, nhàn nhạt nói, "Không biết ngài khi ở trước mặt điện hạ William, có phải cũng không kiêng nể gì như thế hay không?"

Stiga sắc mặt hơi trầm xuống, híp mắt nhìn chằm chằm Hạ Lãm.

Yavah là quốc gia quân chủ lập hiến chế, chỉ là người thừa kế ngôi vị hoàng đế không giới hạn với dòng chính hoàng tộc, toàn bộ con nối dõi hoàng thân đều có tư cách tham dự tranh cử, mà William chính là người thừa kế mà Stiga đang đi theo ủng hộ.

"William điện hạ năm nay 19 tuổi nhì, thật là độ tuổi tràn ngập sức sống."

"Bạn muốn nói cái gì?" Stiga cuối cùng cũng thu hồi nụ cười, giọng điệu trầm thấp.

"Không có gì." Hạ Lãm cười nói, "Người trẻ tuổi có sức sống là chuyện tốt, nhưng cũng phải cẩn thận một chút, dù sao điện hạ William thân phận tôn quý, khó tránh khỏi sẽ đưa tới một ít người có mưu đồ gây rối."

Stiga ánh mắt nguy hiểm mà tủa định hấn, uy áp cực mạnh.

Hạ Lãm gắt gao nắm thật chặt tay ghế, mạch máu trong cơ thể giống như muốn bạo liệt, nhưng hấn vẫn như cũ ngồi vững như núi, mặt không đổi sắc nói: "Tình thế của quý quốc so với nước ta phức tạp nhiều, bất quá có Stiga tiên sinh chủ trì đại cục, nói vậy nhóm điện hạ an toàn hấn là không cần lo lắng. Hạ mỗ hy vọng hai nước có thể láng giềng hoà thuận hữu hảo, mà điều kiện lớn để hoà bình ổn định, chính là duy trì cơ sở hữu nghị, ngài cảm thấy sao?"

Stiga nhìn hấn một cái thật sâu, ngay sau đó cười nói: "Bạn nói rất đúng, không có cái gì quan trọng hơn hữu nghị hai nước."

Hai người anh tôi tôi đi mà "Giao lưu" tâm đắc, một không khí hòa thuận.

Thăng đến sau khi tan cuộc, khi bồi bàn tới đây dọn dẹp bàn, lại sợ hãi phát hiện chén đĩa trên bàn, mặt ngoài thoạt nhìn hoàn hảo, kỳ thật đã vỡ thành bột phấn.

Trên thực tế, từ lúc hơn một tháng trước, Hạ Lãm cũng đã bắt đầu xuống tay chuẩn bị. Hấn vốn dĩ cũng không có hy vọng thương thế của mình có thể giấu diếm được Stiga, cùng với bị động phòng ngự, không bằng chủ động xuất kích, bắt lấy nhược điểm của Stiga, khiến hấn không dám toàn lực làm, mà William chính là Hạ Lãm lựa chọn đột ngột bùng nổ. Nếu Stiga muốn đối hấn bất lợi, như vậy hấn cũng không ngại làm thuyền hấn ta đi nhờ chìm vào biển rộng.

Chỉ cần Stiga không ra tay, những người khác với Hạ Lãm không tạo thành bất luận cái gì uy hiếp.

"Hạ gia." Phi Thác thấy Hạ Lãm sắc mặt u ám, bước đi trầm trọng, vội vàng chào đón.

Hạ Lãm xua xua tay, phân phó nói: "Đưa ta ra khỏi thành."

"Ra khỏi thành?" Phi Thác vẻ mặt nghi hoặc.

Khi Hạ Lãm lên xe, ở bên tai hấn nhỏ giọng nói: "Tình thần lực của ta sắp không xong, không thể ở tại trung tâm thành phố, tìm cho ta một địa phương yên tĩnh."

Phi Thác biểu tình hoảng sợ, nhưng cũng không dám trì hoãn, nhanh chóng khởi động xe, đồng thời phát một cái tin tức cho Tá Cách, bảo hấn cùng nhóm chữa bệnh chuẩn bị sẵn sàng.

Nhưng mà, tin tức Phi Thác còn chưa có gửi đi ra ngoài, bởi vì tinh thần lực rối loạn của Hạ Lãm ảnh hưởng tín hiệu truyền đi, ngay cả xe bọn họ ngồi cũng đã chịu ảnh hưởng.

Không chỉ là bọn họ, theo tinh thần lực Hạ Lãm càng ngày càng cuồng bạo, chiếc xe phụ cận cũng hỗn loạn luôn.

"Đáng chết!" Hạ Lãm một đám nện ở trên ghế dựa, biểu tình trên mặt bởi vì đau nhức mà trở nên có chút dữ tợn.

Stiga uy áp với tinh thần của hấn, hay là do hiệu quả phụ của Ngụy Thần Đan, khiến cho tinh thần phản phệ.

Sức mạnh tinh thần lực cấp S cuồng bạo, đủ để đánh tan phạm vi mấy ngàn mét trong phạm vi phòng ngự của tất cả tinh thần dưới cấp A, sẽ khiến cho kinh tế tổn thất cùng ảnh hưởng xã hội khó có thể lường trước được.

"Nhanh lên!" Hạ Lãm đè nén gầm nhẹ.

Phi Thác ở trong trung tâm cuồng bạo, chống đỡ uy áp thật lớn, tai mất mũi miệng đều chảy ra máu tươi, nếu không phải hấn là cường hóa giả cấp A, phỏng chừng này cũng đã nằm ngay đơ. Nhưng xe cộ hỗn loạn đã khiến cho giao thông tắc nghẽn trong phạm vi nhỏ, Phi Thác muốn nhanh cugx không nhanh nổi. Hơn nữa tinh thần lực phá hư hệ thống điều khiển, mặc dù xe bọn họ trải qua cải tạo, cũng không tránh được mà xuất hiện trạng thái mất khống chế.

"1 phút, 1 phút ra khỏi nội thành cho ta!" Hạ Lãm lạnh giọng ra lệnh.

Phi Thác vẻ mặt máu mà nước mắt rơi, đừng nói 1 phút, chính là cho hấn 10 phút cũng không có khả năng a, xe cũng không phân tán!

Hạ Lãm cuộn lại thân thể, mạch máu căn căn nổi lên, ý thức dần dần rơi vào hỗn loạn. Hắn hiện tại có hai lựa chọn, một là chặt đứt linh mạch trong cơ thể mình, triệt để từ ngọn phân giải hoàn toàn cổ tinh thần lực này, mà chính hắn cũng sẽ hồn phi phách tán; hai là buông hết ràng buộc, khiến cổ tinh thần lực này lao ra ngoài, tùy ý phá hư, cho đến lực lượng hao hết. Như vậy, chính hắn sẽ không chết, chỉ là cấp bậc tinh thần có khả năng bị tổn thương.

Lấy tính cách Hạ Lãm, đương nhiên sẽ không lựa chọn cách thứ hai. Nhưng hắn, cũng không phải một người dễ dàng nhận thua.

Hạ Lãm chậm rãi mở mắt ra, lộ ra một đôi con ngươi màu đỏ tươi mà hơi mang điên cuồng, rồi mới vươn tay, run rẩy từ trong túi tiền lấy ra một cái bình sứ, trên bình sứ khắc ba chữ "Trần linh đan" thành linh trên đó.

Đây là An Nhân lúc trước khi chế tạo chuyên tinh dược vật cho Hạ Lãm, nhân tiện tặng kèm một viên đan dược, có thể ở trong khoảng thời gian ngắn nhanh chóng hồi phục tinh thần lực bạo loạn.

Chỉ là hiệu quả cụ thể, Hạ Lãm còn chưa có kịp kiểm tra đo lường. Nhưng mà lúc này tình huống khẩn cấp, cũng không rảnh lo nhiều như vậy. Hắn vội nắp, cầm lấy bình sứ trực tiếp đổ vào trong miệng.

Trên tòa nhà cao tầng nào đó, Stiga đứng ở cửa sổ, nhìn nơi xôn xao trên đường phố phía xa xa. Trong phòng, những người đồng hành cùng đi với hắn hoàn toàn không nhận ra được bất luận cái gì khác lạ, vẫn còn tiếc nuối Hạ Lãm căn bản không giống như theo lời tình báo nói bị tổn thương tinh thần như vậy.

Stiga khoé miệng treo lên cười lạnh, cái gì cũng chưa nói.

Hắn quả thật là ôm theo tâm tư thừa dịp hắn ta yếu giết chết hắn ta tới, nhưng Hạ Lãm cũng không phải là hạng người ôn hòa, nếu hắn ta xảy ra ngoài ý muốn, Hạ gia sau lưng hắn ta chỉ sợ cũng sẽ không bỏ qua hắn. Stiga trong lòng biết chính mình cùng William ràng buộc rất chặt, rút dây động rừng, tuy rằng không biết Hạ Lãm nắm giữ nhiều ít, nhưng lấy hiểu biết của hắn với Hạ Lãm, nếu không có tuyệt đối nắm chắc, hắn ta lật bài, cho nên hắn không dám đánh cược.

Stiga rất mâu thuẫn, vừa hy vọng người đàn ông này biến mất, lại không hy vọng bản thân bởi vì vậy chịu liên lụy.

Nhưng mà, hiện tại lại suy nghĩ những chuyện này cũng vô dụng, tinh thần lực của Hạ Lãm đã mất khống chế, có còn mạng để sống hay không còn phải xem tạo hóa của chính hắn. Nhưng là trước đó, cũng không gây trở ngại lấy tâm tình vui sướng khi người gặp họa nhìn Hạ Lãm tạo ra phiền toái cho quốc gia của mình.

Dự tính một chút thời gian, Stiga nghĩ thầm trò hay sắp trình diễn rồi.

Đợi một phút đồng hồ, hai phút, bốn phút, đến bảy phút..... Ủa? Chuyện gì xảy ra?

Đây chính là tinh thần cấp S cuồng bạo, cho dù tên đàn ông kia có dùng hết mọi loại thuốc cũng không có khả năng áp chế được. Nhưng trên thực tế, cái gì cũng chưa xảy ra, hết thầy giáo êm sóng lặng, giao thông vốn dĩ tắc nghẽn dường như cũng khôi phục?!

Chẳng lẽ Hạ Lãm tự đoạn linh mạch?

Nhưng mà, Stiga rất nhanh liền phủ định suy đoán của mình, bởi vì trong lúc vừa rồi, có một cổ tinh thần lực quen thuộc mà cường đại dạo qua tòa nhà cao tầng một vòng, rồi mới lại lặng yên không một tiếng động mà rời đi.

Cổ tinh thần lực kia thuộc về Hạ Lãm, Stiga vô cùng khẳng định.

Nhưng nguyên nhân chính là như thế, cho nên mới khiến hắn cảm thấy càng không thể tưởng tượng được, tinh thần lực cuồng bạo như vậy, vậy mà ở trong vài phút ngắn ngủn liền hồi phục?! Đây chính là tinh thần lực cấp S, có thể so với một tồn tại khủng bố!

Hắn ta rốt cuộc dùng phương pháp gì? Không chỉ có bình ổn cuồng bạo, hơn nữa tinh thần lực của bản thân thoát nhìn cũng không có chịu tổn thương nhiều ít, dấu sao hắn ta vừa rồi còn có tâm tình nhàn nhã chạy đến trước tinh thần lực cường hóa giả cấp S như hắn xoát một phen cảm giác tồn tại.

Lãng phí diễn xuất nửa ngày, tâm tình Stiga nháy mắt trở nên xấu đi.....

Trở lại phòng nghiên cứu, đám người Tá Cách lập tức đưa Hạ Lãm tiến hành kiểm tra toàn diện, kết quả kinh ngạc phát hiện, trừ bỏ nguyên khí có chút hao tổn bên ngoài, thế nhưng không có vấn đề gì lớn, ngay cả tinh thần lực vẫn còn duy trì mức độ tổn thương ban đầu.

Biết được Hạ Lãm là dùng một loại dược vật mới có thể khống chế, Tá Cách lập tức kích động hỏi: "Là Văn Thái đại sư giúp anh phối chế dược vật sao?"

"Không phải, là ta đặt hàng từ một shop online."

"Shop online?" Tá Cách có điểm ngây người, "Là Ngọc Thanh Các hay là Thúy Vũ?" Bọn họ tuy rằng nổi tiếng ở ngoài, nhưng là có năng lực chế tạo dược vật khống chế tinh thần cuồng bạo cấp S ư?

"Đều không phải, là Hoa Hoa Thế Giới."

Tá Cách về mặt ngạc nhiên: Hoa Hoa Thế Giới? Cũng chưa từng nghe qua, mở ở nơi góc vắng nào sao?

Lúc này, Phi Thác bên cạnh tốt bụng giải thích: "Đây là một shop online mới mở, trước mắt cấp bậc hai sao, chủ tiệm là một người trị liệu sư* cấp 3."

*Trị liệu sư = Chuyên viên trị liệu (như mấy chương trước), đọc đều thuận miệng nên ta lười sửa quá!!

Cái gì? Một shop mới, cấp bậc nhưng chỉ mới hai sao, chủ tiệm vẫn là một người trị liệu sư cấp 3?! Hạ Lãm từ một shop online như vậy đặt hàng một khoản được vật, rồi mới vừa lúc giải quyết một mối nguy hiểm cấp S?

Trọng điểm là, đường đường Hạ gia, vì cái gì lại ở một shop nhỏ không rõ đặt hàng được vật? Không chỉ mua, hiệu quả vậy mà còn rất hào! Cái này làm cho một đám trị liệu sư cấp bảy, cấp tám như bọn họ làm sao mà chịu nổi?!

Hạ Lãm không biết xấu hổ nói cho bọn họ, viên Trấn linh đan này còn chỉ là do người ta tặng kèm.....

oOo

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Đấu giá

Editor: **Phong Vũ Tuyết Tuyết**

Chương 13: Đấu giá

Hạ Lãm nằm thẳng ở trên giường lớn, một cái chăn mỏng tùy ý phủ ở bên hông, lộ ra thân trên cường tráng cùng cơ bắp rắn chắc, ở dưới ánh đèn nhu hòa, tản ra ánh sáng gợi cảm.

Nhưng mà hơn mười phút, Hạ Lãm chậm rãi mở mắt ra. Tuy rằng thân thể vô cùng mệt mỏi, nhưng tinh thần lực sinh động trước sau làm hắn không có cách nào bình yên đi vào giấc ngủ.

Hắn xoa xoa thái dương đau nhức, đi đến phòng tắm rửa mặt, rồi mới kéo ra ngăn kéo đầu giường, từ bên trong lấy ra một cái hộp kim loại, bên trong đúng là được phẩm hắn đặt hàng từ Hoa Hoa Thế Giới, tổng cộng mười hai viên, mà Trấn linh đan chỉ là quà tặng kèm theo.

Hạ Lãm vốn dĩ tính toán đem những được này giao cho Tá Cách tiến hành kiểm tra đo lường, nhưng lúc này lại thay đổi chủ ý. Một sản phẩm kèm theo cũng có thể trong ngắn ngủn một phút đồng hồ, bình phục tinh thần lực cuồng bạo cấp S. Như vậy sự tồn tại của được chính, lại sẽ đạt tới hiệu quả như thế nào?

Hạ Lãm không biết Lạc Y lúc trước khi nhận được đơn đặt hàng của mình, có ý thức được tầm quan trọng cùng đặc biệt của chuyên tinh được vật cao cấp hay không? Một người trị liệu sư hoặc được sư có thể đem chuyên tinh được vật cấp A luyện chế thành trung phẩm bốn sao, cho dù ở quốc gia nào, đều là mục tiêu theo đuổi ở khắp nơi.

Lạc Y chỉ là một người trị liệu sư cấp 3, không có gia thế hiển hách, cũng không có bối cảnh cường đại, một khi bị người theo dõi, phiền toái chắc chắn nổi gót tới. Những kẻ có chút ham lợi, căn bản sẽ không cho hắn có cơ hội lựa chọn, nếu không có cách nào hoàn toàn khống chế hắn, thì sẽ không từ thủ đoạn mà cướp đoạt phương thuốc của hắn.

Từ trong tư liệu điều tra Lạc Y có thể thấy được, thanh niên này tính cách hướng nội, không hiểu đạo lý đối nhân xử thế, thậm chí khả năng không ý thức được bản thân có được tài năng kinh người đến như thế nào. Ngẫm lại khi hắn nhận đơn đặt hàng tùy ý, Hạ Lãm hoài nghi hắn căn bản không cảm thấy chuyên tinh được vật cùng được vật bình thường có cái gì khác nhau.

Trên thực tế vẫn là có khác nhau, đó chính là một cái giá cao nhưng số lượng có hạn, một cái ít ỏi nhưng tiêu thụ mạnh.

Xuất phát từ tâm tính bảo vệ, Hạ Lãm cuối cùng không có đem những được này lấy ra. Lấy cảm giác tinh thần mạnh mẽ của hắn, mặc dù không có dụng cụ kiểm tra đo lường, đại khái cũng có thể phân tích ra phẩm chất được vật, có đựng độc tố hay không.

Tạm thời cho dù hiệu quả cụ thể ra sao, chỉ lấy phẩm cấp mà nói, Lạc Y luyện chế mười hai viên đan được này, có được linh tính mà được vật bình thường không có.

Nghĩ đến đây, Hạ Lãm đăng nhập Tinh Vồng, click mở giao diện Hoa Hoa Thế Giới.

"Leng keng" một tiếng, bên cạnh nhảy ra một cái động kinh cửa sổ nhỏ: 【Phi Hành Tề bán đấu giá đếm ngược ——01:05:44】

Phi Hành Tề?

Hạ Lãm theo đánh dấu, tìm được "Mỗi ngày miễn phí tân phẩm", đầu tiên nhìn đến chính là hai nửa hình tròn chứa được nổi lên treo ở giữa, dòng chất lỏng màu vàng lưu chuyển bên trong vật chứa, trong suốt óng ánh, giống như đá quý, bên cạnh là giới thiệu liên quan đến Phi Hành Tề.

Phi Hành Tề, trung phẩm 3 sao, được vật công năng đặc biệt, hình dạng tùy thân mang theo, lấy lực khổng lồ chế được của tinh thần lực phát huy, một tổ hai phân, liên tục phi hành 720 giờ.

Ngay sau đó là một cái video biểu diễn.

Hạ Lãm tùy tay click mở, một bộ hình ảnh không gian ba chiều lập tức ở trước mắt hắn bày ra, một thân ảnh thon dài đứng ở bên cạnh mái nhà, quan sát phồn hoa dưới chân..... Bỗng nhiên, "Hắn" động, thả người nhảy, bay về phía bầu trời đêm rộng lớn, sau đó "Hắn" bắt đầu hoa lệ mà huyền ảo biểu diễn.

Ánh sáng màu vàng trên không trung xẹt qua, theo động tác của người phi hành, biến hóa ra các loại hình ảnh, chiếu vào trong lòng mắt thâm thúy của Hạ Lãm, lập lòe ra ánh sáng khác thường, gọi lên ký ức ẩn sâu trong đáy lòng hắn.

Bóng người giữa video, chậm rãi cùng ánh sáng màu xanh trong ngày rơi máy bay ở đáy biển nhìn thấy kia trùng hợp.

"Hắn" nhẹ nhàng dừng ở tháp đỉnh, rồi mới một cái xoay người, mặt hướng màn ảnh.

Một gương mặt tuấn mỹ không hề báo trước mà đập vào mắt Hạ Lãm.

"Hóa ra là cậu....." Giọng nói trầm thấp ở giữa phòng ngủ vang lên, Hạ Lãm trong mắt bốc cháy lên hai ngọn lửa rực sáng.

Ánh sáng xanh chợt lóe rồi biến mất trong trí nhớ kia, hiện tại cuối cùng cũng hóa thành chân thật, đi vào thế giới của hắn.

Bên tai truyền đến vài tiếng leng keng nhắc nhở, khoảng cách Phi Hành Tề bán đấu giá chỉ còn lại không đến một phút đồng hồ.

Hạ Lãm đóng lại video, vừa vặn bắt đầu đấu giá, hắn hầu như là theo phản xạ mà lựa chọn đấu giá, người thứ nhất ra tay, người thứ nhất báo giá.

【 Má, đây là ai vậy!!! 】

【 Tôi không nhìn lầm đi? 30000? 】

【 Còn có thể đấu giá được nữa hay không, giá khởi điểm chỉ mới 500 a! 】

【 Mạng bên kia cũng thật là nhanh, bên này của tôi bắt quá chỉ chậm 0.2 giây, bên kia cũng đã chụp xong rồi. 】

【MDZZ, thổ hào* ghê gớm a! 】

*Thổ hào là chỉ cho người có tiền, giàu có đó (chú thích lại)

Trong lúc các võng hữu ồn ào náo động tức giận mắng, giá vốn dĩ 30000 đột nhiên biến thành 35000.

【 Sát sát sát sát, lại lòi ra một tên thổ hào. 】

【 Vì lần bán đấu giá này, tôi đem tiền tiêu vặt của bản thân trong ba tháng đều lấy ra hết, kết quả thì sao liền một lần cơ hội đấu giá cũng không có! 】

35000 lại tăng lên thành 50000.

【..... Nháy mắt biến thành sân chơi sa đọa của thổ hào. 】

【 Đám hỗn đản các cậu không thể chừa cho kẻ bình dân như tui một cái đường sống sao?! 】

【 Nhóm thổ hào, nhóm thổ hào, nghe tôi nói, Phi Hành Tề bán đấu giá lần này có năm tổ, không cần phải gấp gấp nhất thời! Mọi người lý trí đấu giá, bình tĩnh ra giá, ngàn vạn lần không cần xúc động! 】

Lời bình này vừa mới phát ra, liền thấy giá cả từ 50000 biến thành 55000.

【..... Tôi không nói, chỉ ở bên cạnh lẳng lặng xem bọn họ ra về giàu có. 】

Hạ Lãm liếc mắt một chút người đang cạnh tranh cùng hắn: Vương Giả Trở Về.

Ngón tay vừa động: 100000.

Wang Gia Tru Ve: "....."

Khu bình luận lại lần nữa bùng nổ. Một tổ công năng được vật trung phẩm 3 sao vậy mà lấy tới 10W! Đây cũng không phải là chuyên tinh được vật, chỉ là sản phẩm giải trí tiêu khiển. Dựa theo định giá bình thường, đại khái khoảng trên dưới 15000, kết quả chỉ mới ba lần đấu giá liền tăng gấp mười lần.

Cuối cùng, Vương Giả Trở Về từ bỏ, tiếp tục tăng giá về sau vô cùng bất lợi, hơn nữa cái tên cùng hán cạnh tranh rõ ràng là một kẻ bại gia không màng tiền bạc hơn hẳn.....

Hạ Lãm thành công chụp đến một tổ Phi Hành Tê, nhưng cẩn thận ngắm lại, chính mình đang làm một chuyện vô cùng ấu trĩ.

Phi Hành Tê tuy rằng đặc biệt, nhưng đối với hán kỳ thật không có gì trọng dụng. Thân là thủ tịch Liên Minh Duy Tự Giả, bắt luận làm cái chuyện gì đều cần phải quan tâm thân phận cùng hình tượng của mình. Nếu hán thật sự dùng Phi Hành Tê ở trong thành thị bay một vòng, bảo đảm trong vòng ba năm phút liền lên đầu đề, Lạc Y cùng Hoa Hoa Thế Giới của y cũng sẽ bị đẩy lên đầu sóng ngọn gió.

Nhưng mà, nhìn đến những người khác nhấn lại kêu khóc om sòm trong khu, Hạ Lãm trong lòng không hiểu sao sinh ra một loại cảm giác thoải mái.....

Mấy tổ Phi Hành Tê bán đầu giá sau đó, Hạ Lãm không chú ý, mà là chọc chọc nụ hoa hình cái đầu của Hoa Hoa Minh Chủ, kết quả không hề đáp lại. Bên này tiến hành bán đầu giá hùng lực khí thế, hán thân là chủ một cửa hàng, vậy mà không online?

Rời khỏi Hoa Hoa Thế Giới, lực chú ý lại lần nữa trở lại thân mình, cảm giác đau đớn kịch liệt từng đợt hướng hán đánh úp lại.

Hạ Lãm lấy ra bình sứ có tên "Hộ nguyên đan", đem đan dược bên trong đưa vào trong miệng. Dựa theo hướng dẫn dùng dược, Hộ nguyên đan, Đục thanh đan, Vãn lý đan, Dưỡng linh đan, mỗi loại khoảng cách ba ngày, theo thứ tự mà dùng, còn bảy viên đan dược khác thì dùng trong ngày thường, nhưng mỗi ngày không thể vượt qua một viên.

Sau khi uống thuốc, Hạ Lãm lẳng lặng nằm ở trên giường, cảm thụ được tinh thần lực biến hóa, bất tri bất giác trung, lại chậm rãi ngủ.

Khi An Nhân từ trong phòng luyện dược ra tới, bán đầu giá Phi Hành Tê đã kết thúc, nhìn xem giá thành giao cuối cùng: 375000 điểm tín dụng.

Hả? 375000?

An Nhân thiếu chút nữa cho rằng mình nhìn lầm rồi, năm tổ Phi Hành Tê vậy mà bán ra giá cao hơn ba mươi bảy vạn?

Kiểm tra người mua chụp đến Phi Hành Tê, phát hiện có người lấy giá cao tới 10W chụp được tổ Phi Hành Tê đầu tiên, làm cho giá cả phía sau trên diện rộng tăng lên, vốn dĩ giá thành giao của một tổ nhiều nhất là 2W, chính là chụp tới 6, 7W.

Người mua đầu tiên chính là người lúc trước đặt hàng chuyên tinh dược vật của cô - H các hạ, quả nhiên là tiền nhiều tùy hứng.

Không ít người cảm thù đến tận xương tủy với hán, gọi đùa hán là "H10".

Sau bán đầu giá kết thúc, trên diễn đàn Thiên Phủ rất nhanh xuất hiện topic có liên quan đến lần bán đầu giá này, thành giao khổng lồ khiến mọi người cảm thấy giật mình. Nếu đây là chuyên tinh dược vật trung phẩm 3 sao, như vậy đừng nói sáu bảy vạn, chính là trên trăm vạn cũng có người muốn cướp. Nhưng đừng sáu, bảy vạn mua sắm một tổ công năng dược tề chỉ có thể sử dụng 720 giờ, rất nhiều người đều cho rằng có chút không đáng giá.

Vương Giả Trở Về lúc trước cùng Hạ Lãm cạnh tranh, lấy giá 70000 thành công chụp đến tổ thứ hai. Hán phát topic tỏ vẻ, chờ nhận được Phi Hành Tê, sẽ công khai phát sóng trực tiếp, tự mình giám định rốt cuộc có đáng giá hay không. Phía dưới rất nhiều người nhấn lại nằm vùng, chờ xem thổ hào cắn thuốc lên trời.

Ở giữa một mảnh hải hòa nhiệt nghị, đột nhiên có người đăng lại một cái topic tên là 《Lật tẩy kẻ ghê tởm tranh thủ dựa vào sự đồng tình của người khác, lừa đến di sản người già đơn côi, mua bằng tốt nghiệp danh giá, cuối cùng từ cô nhi đi lên đỉnh cao nhân sinh》thiếp, người chuyển tiếp là "Bát Ca Không Mặc Đồ".

An Nhân đang muốn rời khỏi diễn đàn, trong lúc vô ý thoáng nhìn đến cái topic này, lại thay đổi chủ ý.

Khi nhìn đến tiêu đề topic, trong lòng cô liền dâng lên một loại cảm ứng kỳ diệu. Click mở topic, nhanh chóng xem một lần, lập tức đoán được "anh A" theo như lời trong topic rốt cuộc là ai. Lúc sau cùng topic cũng rất nhanh xác minh suy đoán của cô, anh A chính là người mà cô mượn thân phận - Lạc Y.

Topic đối cô nhi viện viện trưởng chết bệnh, Lạc Y kế thừa vô số di sản, tư chất vô cùng kém lại thi vào trường danh giá ở nước ngoài, cuối cùng còn trước khi tốt nghiệp chờ sự kiện xảy ra rồi dẫn đường chiếu rọi cùng phỏng đoán không thật, mục đích bôi đen Lạc Y rõ như ban ngày.

Cái topic này là ở hơn một tháng trước, sau sự kiện rơi máy bay xảy ra bốn năm tháng sau mới có, khi đó Lạc Y đã qua đời, như vậy người khiến hán bị bôi đen, chỉ có thể là chính mình mạo danh thay thế.

An Nhân trong khoảng thời gian này vẫn luôn ru rú trong nhà, hiếm khi cùng người ngoài tiếp xúc. Người gặp qua duy nhất cùng Lạc Y có quan hệ, chính là ở thị trường dược liệu gặp được kẻ đến tên cũng không biết - nam tử tóc nâu.

Hai người hầu như không có gì xích mích, chỉ bởi vì thái độ của cô lãnh đạm nên mới phát topic trả thù?

An Nhân nhú nhú mày, chính cô vốn dĩ không để tâm cái nhìn của người khác, nhưng người nọ khinh nhục chính là Lạc Y. Cô đọc lấy ra trong ký ức của Lạc Y, trên đời này đại khái không có người nào hiểu biết thanh niên này hơn cô. Tuy rằng thiên phú của Lạc Y không cao, tính cách cũng có chút thiếu khuyết, nhưng lại là một người vô cùng tài giỏi.

An Nhân mượn thân phận của hần, đương nhiên cũng phải hứng lấy nhân quả của hần.

Cô không cho phép có người bôi nhọ một người chính trực như vậy.

oOo

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Đảo ngược

Editor: **Phong Vũ Tuyết Tuyết**

Chương 14: Đảo ngược

Người chia sẻ topic này là Bát Ca Không Mặc Đồ, An Nhân nhớ rõ hần là đã từng là Hoa hữu đầu tiên được miễn phí Biến hình đan, sau này liền thành người mua trung thành của Hoa Hoa Thế Giới. Sở dĩ chia sẻ topic này lên diễn đàn Thiên Phủ, là vì kêu gọi mọi người cùng nhau chống lại tội lỗi sự tên là "Lạc Y" này.

Anh ta quả nhiên tin vào suy luận của topic này, cho rằng Lạc Y là một người phẩm thấp kém. Không ít võng hữu đã chịu ảnh hưởng, sôi nổi tỏ vẻ lên tiếng ủng hộ.

An Nhân theo địa chỉ đăng lại, tìm được topic gốc. Topic gốc có hơn hai nghìn bình luận, dưới topic liên tục phơi bày các tin tức có liên quan đến Lạc Y, thân thể của hần, diện mạo của hần, tính cách của hần, cuộc sống của hần, phiếu điểm của hần..... Mỗi một tin tức được phơi bày, mọi người tựa như nghe tin cá mập tới ăn thịt, tập thể công kích, dùng lời nói kịch liệt mà ngoan độc, tùy ý phát tiết cảm xúc mặt trái của bọn họ.

Topic chỉ là phơi bày tin tức cá nhân của Lạc Y, hoàn toàn không có bất kì chứng cứ để xác thực điểm nghi ngờ. Nhưng phần lớn người sẽ không đi chứng thực, chỉ tin tưởng chân tướng do mình tìm ra, hơn nữa có người âm thầm châm ngòi thổi gió, phía sau bắt đầu trăm miệng một lời mà công kích Lạc Y.

Những người này căn bản không biết, "Anh A" mà bọn họ tận lực chửi bới nhục mạ, sớm đã không còn tại nhân thế. Cái topic này bị đăng lại mấy chục vạn lần, nếu Lạc Y còn sống, lấy tính cách của hần, không biết sẽ lâm vào hoàn cảnh gian nan như thế nào.

An Nhân áp xuống phần nộ trong lòng, dùng "Đây mới là chân tướng" đăng ký một tài khoản, rồi mới đăng topic ——【 Các bạn quen biết Lạc Y không? Có biết được thái độ làm người của anh ấy ra sao không? Để tôi nói cho các bạn biết, anh ấy thật sự là loại người như thế nào. 】

【Tin tức cơ bản của Lạc Y, ở topic mà Phần Nộ Cục Đá đăng lên kia 《Lật tẩy kẻ ghê tởm tranh thủ dựa vào sự đồng tình của người khác, lừa đến di sản người già đơn côi, mua bằng tốt nghiệp danh giáo, cuối cùng từ cô nhi đi lên đỉnh cao nhân sinh》, đã bị đảo bới lên không khác là bao. Các bạn đều biết Lạc Y là cô nhi, nhưng không biết cha mẹ anh ấy vì sao mà qua đời? Mười mấy năm trước, Kỳ Sơn đã từng đã xảy ra một trận lũ lụt lớn, cha của Lạc Y là một người chiến sĩ, mẹ là một người trị liệu sư, hai người xông lên tiền tuyến, kết quả cả hai lâm nạn, trở thành một trong số rất nhiều người hy sinh, lưu lại Lạc Y năm ấy mới 5 tuổi. Bởi vì không có những người thân khác, vì thế Lạc Y nhận được tiền trợ cấp ZF, đều giao cho cô nhi viện Cộng Tế đã thu dưỡng anh ấy, tổng cộng 20W. 】

【 Lạc Y là cô nhi con anh hùng, mặc dù hai vị anh hùng này vô cùng bình thường, nhưng bọn họ hy sinh cũng chỉ mới đổi lấy 20W. May mắn duy nhất chính là, lão viện trưởng nhận nuôi Lạc Y tâm địa lương thiện, chiếu cố cho anh ấy rất nhiều. 】

【 năm Lạc Y mười bảy tuổi, lão viện trưởng chết vì bệnh, nhưng bà ấy cũng không phải là "Đột nhiên" bệnh mà chết, tất cả mọi người trong cô nhi viện đều biết, thân thể của lão viện trưởng vẫn luôn không tốt, chỉ là trong lòng còn vướng bận mấy đứa trẻ, nên mới chống đỡ đến nhiều năm như vậy. Bà quả thật đem di sản của mình đưa cho Lạc Y, nhưng các bạn có biết, khoản di sản này, cũng chỉ mới 25W mà thôi. 25W này, còn bao gồm tiền trợ cấp ZF cho Lạc Y mấy năm nay. Người phụ trách chuyện này là luật sư Thiệu Minh, các bạn nếu như không tin, có thể trực tiếp đến trang web của ông ấy tự mình tìm chứng cứ. 】

【 Cô nhi viện nhận nuôi phần lớn là nhi đồng tàn tật, tuy rằng mỗi năm đều có thể nhận được sự giúp đỡ của mọi người ở khắp nơi, nhưng phí chữa bệnh khổng lồ cùng quỹ giáo dục làm cô nhi viện rơi vào trạng thái trước sau thu không đủ chi. Các bạn làm sao lại cho rằng, một vị đem cả đời đều cống hiến hết mình cho sự nghiệp từ thiện, sẽ có được tài sản đến mấy trăm vạn? Người khác nói cái gì liên tin cái đó, còn có thể còn chút chỉ số thông minh không?!! 】

Các võng hữu lúc trước còn dùng lời lẽ chính đáng, tất cả đều trầm mặc.

"Cô nhi con anh hùng", "Di sản 25W", những tin tức này tựa như từng chậu nước cay, rót đầy đầu đầy cổ bọn họ, khiến cho bọn họ có cảm giác cả người nóng rát.

Một số ít người hiểu chuyện rất nhanh chạy đi tìm luật sư Thiệu Minh để chứng thực, đối phương biết được tình huống, lập tức tìm ra tờ văn kiện kế thừa kia, lấy ra một phần nội dung, chứng minh tính chân thật của chuyện này. Đồng thời còn bổ sung, trong 25W này, có 11W là ZF mỗi năm trợ cấp cho cuộc sống của Lạc Y cùng quỹ giáo dục, chỉ là lúc trước khi hắn thành niên, tạm thời để lão viện trưởng bảo quản mà thôi.

Tin tức một khi xác nhận, những võng hữu chú ý việc này đều ngỡ ngàng. Nhưng mà di sản 25W, trong đó 11W vẫn là thuộc về Lạc Y. Không có âm mưu, không có cầu huyết, không có vận may, chỉ có tràn đầy chua xót. Cho dù là thân thể của Lạc Y, hay là lão viện trưởng không vụ lợi, đều làm người cảm thấy thôn thức không thôi.

Nhưng mà, rất nhanh lại có người đưa ra nghi ngờ: "Nếu thật sự chỉ có 25W, Lạc Y lại làm cách nào thi đậu học viện y Bellevue? Liền tính rằng hắn may mắn thi đậu, vừa vận 25W gọi ngân hàng, làm sao có khả năng duy trì học phí cùng phí sinh hoạt của anh ta trong ba năm sống ở nước ngoài được chứ?"

【 Chuyện này vẫn là để cho tôi giải đáp. 】

Trả lời lại cái này là một vị phụ nữ trung niên ký tên "cô nhi viện Cộng Tế", bà ấy mở ra hình thức phát sóng trực tiếp.

"Tôi là Du Thu - viện trưởng đương nhiệm của cô nhi viện Cộng Tế. Về tình huống của Lạc Y, tôi nghĩ tôi cần thiết ra mặt giúp em ấy làm sáng tỏ một chút."

An Nhân rất là ngoài ý muốn, không nghĩ tới viện trưởng cô nhi viện Cộng Tế sẽ tự mình ra trận. Lúc trước cô đem tiền quyên tặng cho cô nhi viện, lưu lại một phương thức liên lạc, sau này ngoại trừ định kì gửi tiền ra, cũng không có quá nhiều tiếp xúc.

"Tôi vốn dĩ cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, cho đến mấy ngày hôm trước, có vài tên phóng viên tìm được cô nhi viện, muốn phỏng vấn Lạc Y. Tôi đã xem qua bài topic của Cục Đa Phần Nộ, cảm giác vô cùng khó chịu, không biết vì cái gì có người muốn chửi bới Lạc Y như vậy."

"Thiên phú của Lạc Y không cao, dựa theo tình huống bình thường, quả thật không có khả năng thi đậu học viện y Bellevue. Lúc ban đầu em ấy cũng không nghĩ tới xuất ngoại, chỉ muốn lưu lại thể lão viện trưởng chăm sóc cô nhi viện. Một năm kia, vừa lúc có một vị giáo sư đi vào thành phố Thương Cốc, bởi vì nguyên nhân đặc biệt nào đó, ông ấy tuyên bố với bên ngoài một nhiệm vụ, yêu cầu ở trong vòng 3 ngày giúp ông ấy xử lý ba nghìn phân được liệu, thì thù lao cho nhiệm vụ là 3W. Lúc ấy rất nhiều người đều nhận nhiệm vụ, nhưng không ai có thể hoàn thành. Bởi vì phẩm cấp ba nghìn phân được liệu này rất thấp, quy trình làm việc rườm rà, hơn nữa chỉ có thể để một người hoàn thành, không thể pha lẫn hơi thở của người thứ hai."

"Vì kiểm lấy thù lao 3W, Lạc Y cũng nhận nhiệm vụ này, bắt đầu cả ngày lẫn đêm xử lý được liệu. Suốt ba ngày, em ấy đều không rời khỏi phòng làm việc. Các bạn hẳn là biết, cấp bậc tinh thần của em ấy chỉ có D, đừng nói ba ngày, chính là liên tục công tác mười giờ, đối với em ấy mà nói đều là gánh nặng cực lớn. Nhưng em ấy cuối cùng lại gắng gượng mà hoàn thành nhiệm vụ này, cái giá phải trả chính là hôn mê hai ngày, tinh thần lực tiêu hao hầu như không còn."

"Vị giáo sư tuyên bố nhiệm vụ kia vô cùng vừa lòng với được liệu mà Lạc Y xử lý, không chỉ có trả 3W điểm tín dụng, còn viết một phong thư đề cử cho Lạc Y. Dựa vào này phong thư đề cử này, khi Lạc Y ghi danh học viện Bellevue, có thể cộng thêm vào 30 điểm"

Nghe đến đó, khu bình luận phát ra một mảnh kinh động, không ít người tỏ vẻ hâm mộ vận may của Lạc Y.

Vận may? Viện trưởng Du Thu hốc mắt đỏ: "Phong thư đề cử này đối với Lạc Y lúc đó mà nói, không có bất cứ ý nghĩa gì, em ấy để ý chỉ có 3W điểm tín dụng kia. Nhưng mà, em ấy dùng hết toàn lực kiếm ra số tiền này, cuối cùng lại toàn bộ dùng để chữa trị tinh thần tổn thương của em ấy, ngoài ra còn phải thêm vào hơn 2W."

Các võng hữu trầm mặc, ba ngày ba đêm nỗ lực, không chỉ không có nhận được đến hồi báo, ngược lại cho không hai vạn. Thật không hiểu nên nói hắn ngốc, hay là nên bội phục hắn kiên trì?

Khó trách nhiệm vụ này không ai có thể hoàn thành, bởi vì trả giá cùng hồi báo hoàn toàn kém xa, có lẽ cũng chỉ có loại người hết hy vọng như Lạc Y mới gắng hết toàn lực.

Du Thu tiếp tục nói: "Bởi vì phân thư đề cử này, lão viện trưởng trước khi mất vốn dĩ có suy nghĩ di sản cô nhi viện để lại cho đều giao cho Lạc Y, hy vọng em ấy có thể ghi danh học viện y Bellevue, tương lai trở thành một người trị liệu sư thật sự. Lạc Y đã đồng ý, cũng vì chuyện này mà liều mạng học tập. Sau khi em ấy thi đậu Bellevue, ngoại trừ tự thân nỗ lực, 30 điểm kia quả thật có tác dụng quan trọng nhất, điều này tôi không phủ nhận."

"Khi Lạc Y xuất ngoại, trên người chỉ có chưa đến 25W điểm tín dụng, khó khăn lắm chỉ đủ tiền trả một năm học phí ở Bellevue, các phí sinh hoạt khác chỉ có thể do em ấy tự mình nghĩ cách xoay sở, gian khổ trong đó, không phải người bình thường có thể tưởng tượng được. Xuất ngoại du học là một chuyện rất nở mày nở mặt sao? Đối với Lạc Y mà nói, đây đại biểu chính là một loại gánh nặng, một phần trách nhiệm, cũng là một hứa hẹn. Xuất ngoại ba năm, em ấy làm sao không muốn trở về? Chỉ là em ấy vốn dĩ không có tiền trở về, vé máy bay đi tới đi lui chính là phí sinh hoạt hai tháng của em ấy. Tuy rằng tôi không biết cụ thể mấy năm nay em ấy làm sao sống qua được, nhưng là lấy tư chất của em ấy, muốn tốt nghiệp trước một năm, tất nhiên phải bỏ ra nỗ lực gấp mấy lần người thường."

"Thế giới của em ấy thật đơn thuần, vì cô nhi viện, có thể trả giá hết thảy. Tôi hy vọng các bạn không cần nghe tin đồn, tùy ý tổn thương một đứa trẻ có vận mệnh nhiều chông gai như vậy."

Dừng một chút, Du Thu lại nói: "Còn có một việc, các bạn có thể không biết, ngay ở mấy tháng trước, Lạc Y quyên góp 50W cho cô nhi viện."

【 Khoan đã, 50W? 】

【 Hấn lấy đầu ra tiền nhiều như vậy? 】

【 Không phải nói hấn đã từng rất gian khổ sao? Phía trước trải chấn đệm nhiều như vậy đều bị cô đem cho chó ăn? 】

Những tên gia hỏa bị xoay ngược và mặt giống như là tìm thấy được nhược điểm, lập tức phẫn chấn lên.

"Đó là tiền bồi thường em ấy nhận được." Giọng điệu Du Thu thông thả, tràn đầy thương tiếc, "Mấy tháng trước, từng xảy ra sự việc rơi máy bay, lúc đó em ấy là một trong tám người còn sống sót, đạt được số tiền bồi thường là 70W. Ngày hôm sau khi em ấy nhận được tiền bồi thường, liền đem 50W này chuyển cho cô nhi viện."

【 Chuyện rơi máy bay mấy tháng trước, sẽ không trùng hợp đến mức là chuyện kia chứ? 】

【 Chuyện máy bay rơi mỗi năm có thể có mấy lần? Hơn nữa con số 70W này quá rõ ràng. 】

【 Trời ơi, hấn vậy mà cũng là người sống sót sau sự kiện rơi máy bay như đại nhân Duy Tự Giả. 】

【 Dùng mệnh đề đôi lấy 70W tiền bồi thường, qua tay liền góp 50W, hiện tại tôi cũng không biết nên nói cái gì. 】

【 Thật sự là xoay ngược rất lớn, người lúc trước chửi bới Lạc Y, hiện tại có phải hấn là ra đây nói lời xin lỗi rồi hay không? 】

【 MN, bị tên Cục Đá Phấn Nộ kia châm ngòi công kích, ông đây muốn đi chửi chết hấn! 】

【 Cả tôi nữa. 】

.....

Bởi vì viện trưởng Du Thu ra mặt, ngôn luận nhằm vào Lạc Y bắt đầu chuyển hướng, dần dần hướng theo phương hướng có lợi cho Lạc Y mà đi.

Lúc sau, mọi người lại bắt đầu tò mò mấy năm sinh hoạt của Lạc Y ở nước ngoài, chỉ là lần này có rất nhiều người hiếu kì đơn thuần, chứ không phải là ác ý bất quá.

【 Ai có thể tìm hiểu tình huống của Lạc Y ở học viện Bellevue, hiện tại tôi chỉ muốn biết hấn là làm cách nào mà tốt nghiệp trước. 】

【 25W kia của hấn chỉ đủ học phí một năm, còn lại học phí hai năm cùng phí sinh hoạt, hấn kiếm được như thế nào? 】

【 Không biết Lạc Y có phải có phương pháp học tập đặc biệt nào đó hay không? Cấp bậc tinh thần của tôi cũng là D, hy vọng có thể học tập tham khảo một chút. 】

Học tập tham khảo? An Nhân thờ dài một tiếng.

Những việc Lạc Y từng trải qua ở học viện, phỏng chừng không có người nào có thể tham khảo, bởi vì, thật sự là..... Quá mệt mỏi.

oOo

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Hạ gia rất tức giận

Editor: **Phong Vũ Tuyết Tuyết**

Chương 15: Hạ gia rất tức giận

Bát Ca Không Mặc Đồ là khách quen của diễn đàn Thiên Phú, vô cùng thích xem náo nhiệt, lần trước phát hiện một topic hot, sau khi theo dõi mấy ngày, quyết định chia sẻ lên diễn đàn Thiên Phú, để thông báo cho những bạn bè thân hữu khác phơi bày trị liệu sự cực phẩm trong topic này ra ngoài sáng. Kết quả topic vừa mới chia sẻ sang bên này, cốt truyện bên kia liền xoay chuyển 360 độ.

Bát ca ngay lúc đó cảm giác giống như là sau gáy trúng một mũi tên, máu phun ra ba ngàn mét. Sau khi hiểu biết được chân tướng sự thật, anh ta càng cảm thấy không có chỗ dung thân. So với người ngoài phỏng đoán cùng nào bỏ, người quen của nhân vật then chốt ra trận rõ ràng càng có lực thuyết phục hơn.

Cuộc đời anh A lặn lội, tính tình lương thiện, không có tài năng xuất chúng, không có đủ tiền để dành, cũng không có vận may máu chó, mang theo chỉ có 25W, một mình ở nước ngoài du học ba năm, bằng vào nỗ lực của chính mình, hoàn thành sớm việc học. Sau khi về nước gặp chuyện rơi máy bay,

may mắn còn sống, lại không chút nào tiếc rẻ mà đem tiền bồi thường của chính mình quyên cho cô nhi viện.

Đối với một người thiện lương chất phác như vậy, mà anh ta lại giống như một kẻ ngu ngốc, đi theo những người không rõ chân tướng khác cùng nhau nhục mạ hắn, chống lại hắn.

"Tui sao lại ngốc như thế này?!" Bát ca ôm đầu kêu rên.

Sau khi tự mình tàn phá một hồi, anh ta quyết định mất bò mới lo làm chuồng, tận lực giúp anh A làm sáng tỏ chân tướng.

Đúng lúc này, giữa topic có mấy cái bình luận khiến cho anh ta chú ý.

【 Mọi người có cảm thấy..... anh A lớn lên có điểm giống một người hay không? 】

【 Nói thừa, không giống một người, chẳng lẽ giống một đóa hoa? 】

【 Tôi cũng cảm thấy anh ta rất quen mắt.....】

【 Cuối cùng là giống ai nhỉ? Nhất thời nghĩ không ra. 】

【 Khuôn mặt của anh A thật tinh xảo, nhìn kỹ còn rất là đẹp. 】

【 Còn có những tấm ảnh khác hay không? Một tấm chân dung không có tính kỹ thuật, cho dù là nam thần cũng biến thành người qua đường. 】

Lạc Y không thích chụp ảnh, trên mạng có thể tìm được ảnh chụp, không phải là ảnh tập thể, thì chính là ảnh trong giấy chứng nhận, ngay cả một tấm ảnh toàn thân rõ ràng cùng ảnh sinh hoạt cũng không có.

【 Ủa? Nam thần? Tôi giống như có chút cảm giác. 】

【 Đáp án miêu tả sinh động giống vậy, nhưng nó chính là ngượng ngùng không chịu ra. 】

【 Được rồi, vẫn là đề tôi tới nói đi, anh A rất giống đại nhân Allods trước đây không lâu phát sóng trực tiếp phi hành. 】

【 !!! 】

【 Chính là anh ấy! 】

Mọi người thấy được gợi ý, nhanh chóng tìm được video phát sóng trực tiếp kia, tua đến đến một khắc lộ mặt cuối cùng kia, so sánh qua lại, phát hiện độ tương tự đạt tới 85% trở lên! Trên mạng công bố ảnh chụp của anh A, không phải ảnh năm 16 tuổi trong giấy chứng nhận, mà là ảnh chụp tập thể lúc đại học, mà người trong video, hai ngày trước mới vừa lộ mặt. Thời gian mấy năm, tướng mạo xảy ra một ít biến hóa thật sự quá bình thường.

【 Anh A là một người trị liệu sư, không biết Allods có phải hay không. 】

【 Cái video phi hành này lấy danh nghĩa "Hoa Hoa Thế Giới" tuyên bố, mà Hoa Hoa Thế Giới là ở nửa năm trước xuất hiện, chủ tiệm là một vị trị liệu sư chứng thực cấp 3, lại đối chiếu một chút với thời gian sự cố rơi máy bay xảy ra, mọi người có sinh ra liên tưởng kì diệu nào hay không? 】

【 Chậm đã chậm đã, đề tôi loát ý nghĩ một chút. Anh A, cũng chính là Lạc Y, tốt nghiệp ở Bellevue, đạt được tư cách trị liệu sư chứng thực cấp 3, trên đường về nước gặp phải sự kiện rơi máy bay, may mắn còn sống, đạt được 70W tiền bồi thường, trong đó 50W đưa cho cô nhi viện, rồi mới dùng tiền còn lại mở một shop online, đặt tên "Hoa Hoa Thế Giới". Mọi người cảm thấy cái suy luận này có phải rất có logic hay không? 】

【 Cực kì có logic! Dường như tôi cũng muốn tin. 】

【 Tôi đã tin. 】

【 Tôi cũng.....】

【 Cho nên, Hoa Hoa Minh Chủ chính là Lạc Y? 】

Các vòng hữu trí tuệ là vô hạn, một giây liền đem con người thật của An Nhân tìm ra.

【 A a a a a! Không, tui đã làm cái gì vậy trời! 】 Bát Ca Không Mặc Đồ ở trên topic điên cuồng rống giận, 【 Tui là fan nào tàn Minh chủ a! Vậy mà tui lại đi theo một đám nhảm chán hỗn đản cùng nhau hắc cậu ấy a! Tui còn có mặt mũi nào mà thấy cậu ấy đây! Tui có lẽ nào sẽ bị cậu ấy kéo vào sổ đen không! Tui nên tạ tội với cậu ấy như thế nào đây a!!! 】

【 Dâng lên hoa cúc của cậu đi, không có biện pháp khác.....】

【 Nén bi thương, Bát ca. 】

【 Haiz, tôi cũng giống như Bát ca, cũng ở trong topic chửi mắng Minh chủ. 】

【 Gần đây vẫn luôn dùng Nhập Mộng Đan của Minh chủ, mỗi ngày đều ngủ rất ổn, rõ ràng hẳn là nên cảm ơn cậu ấy thật tốt, cuối cùng lại thành đồng lõa chứ ớ cậu ấy. 】

【 Nếu Minh chủ thật sự là Lạc Y, vậy thì tôi có thể hiểu được làm sao cậu ấy có thể tốt nghiệp sớm ở Bellevue. Được vật cậu ấy tự luyện chế, so sánh với các được vật cùng loại, cho dù là phẩm chất hay là hiệu quả đều phải tốt hơn mấy lần. 】

【 Đúng vậy, làm người mua thâm niên hàng năm trà trộn các shop online lớn, đối với việc này tràn đầy cảm động. Minh chủ tuyệt đối là một vị trị liệu sư vô cùng ưu tú, hơn nữa có được trình độ luyện được rất cao. 】

Nói đến phần sau, không khí trở nên trầm trọng lên. Từ một người nghiêm cẩn đối với y được, đại khái có thể thấy được phẩm tính của người này. Được vật Minh chủ bán ra, chưa từng có thứ vô dụng, hơn nữa giá cả lợi ích thực tế, không lừa già dối trẻ.

Bọn họ đối với anh A trong chuyện xưa, có lẽ còn không có nhận biết rõ ràng, nhưng đối với Minh chủ vì bọn họ cung cấp được phẩm chất lượng tốt, lại là vô cùng tán thành.

【 Cái gì cũng không nói. 】 Bát Ca Không Mặc Đồ nhấn lại nói, 【 Tôi quyết định đem một năm tiền tiêu vặt của mình toàn bộ quyên góp cho cô nhi viện Cộng Tế, ngày nghỉ có thời gian liền đến nơi đó làm việc tốt. 】

【 Tôi cũng vừa lúc ở tại thành phố Thương Cốc, đến lúc đó hẹn sẵn thời gian cùng đi. 】

【 Thêm tôi nữa. 】

【 Còn có tôi. 】

Bên này một mảnh hài hòa, topic gốc bên kia lại biến thành tràng Tu La.

Người đăng topic "Cục Đá Phẫn Nộ", bị các võng hữu biết được chân tướng chứ đến máu chó chứ té tát, nhưng đối phương cuối cùng cũng không có ra mặt, ẩn tên tùy ý bôi đen, mọi chuyện đều gạt sang một bên, người khác tức giận mắng với hẳn không hề ảnh hưởng, ngược lại danh dự Lạc Y đang nhận được ảnh hưởng cực lớn, mặc dù sau đó làm sáng tỏ, làm rõ chuyện ở trong cô nhi viện, chỉ sợ trong một đoạn thời gian dài cũng không được yên ổn.

Hạ Lãm vừa trải qua một giấc ngủ ngon, tinh thần cực tốt. Khó có được thời gian nghỉ, ở nhà tĩnh dưỡng. Dù sao Stiga bên kia đã không có vấn đề gì lớn, còn những chuyện sau đó giao cho những người khác đi làm là được.

Hắn leo vào Tinh Vồng, quen cửa quen nẻo mở ra giao diện của Hoa Hoa thế giới, đang định liên hệ An Nhân, trong lúc vô ý thoáng nhìn khu bình luận nhấn lại, ánh mắt ngưng đọng.

Theo manh mối tìm được topic mọi người bàn luận, một đường xem xuống dưới, sắc mặt càng ngày càng trầm.

Một lát sau, Hạ Lãm liên hệ Phi Thác: "Giúp ta đem người đăng topic này tìm ra."

Nói xong, đem topic Cục Đá Phẫn Nộ đăng gửi cho Phi Thác.

Phi Thác mơ hồ cảm giác được Hạ Lãm tức giận, nghi ngờ mở ra topic, sau khi xem xong, cả người cũng ngờ nghệch. Cái người Phẫn Nộ Cục Đá này quả thật làm người chán ghét, ah A trong topic cũng xác thật làm người đồng tình, nhưng chuyện này cùng Hạ gia có một sợi lông quan hệ?

Đường đường là thủ tịch đại nhân, mỗi ngày xử lý đều là chuyện quốc gia đại sự, sao lại có tâm trạng thành thoi quan tâm loại chuyện nhỏ vặt vãnh này?

Chờ sau khi Phi Thác phái người điều tra xong, mới biết được Hạ Lãm vì sao lại tức giận.

Người được đề cập trong topic, là người sống sót đã từng trải qua sự kiện rơi máy bay với Hạ Lãm, cũng là người cung cấp được vật, bình ổn tinh thần lực bạo loạn của Hạ Lãm, vì hắn giải quyết một nguy cơ lớn lao.

Hạ Lãm tiếp tục chú ý tiến triển của chuyện này. Phía trước hẳn bảo Phi Thác điều tra qua Lạc Y, nhưng sơ sơ chứ không có kỹ càng tỉ mỉ như tin tức phơi bày trên mạng. Cha mẹ Lạc Y hy sinh, nguyên nhân kết quả thi đậu Bellevue, sinh hoạt ở trường học, vân vân, dường như không một chút sót.

Nhìn riêng tư của Lạc Y bị người tùy ý truyền bá, Hạ Lãm cảm thấy vô cùng phẫn nộ.

Trong lúc hắn muốn gọi người dọn dẹp topic này, thì nụ hoa Hoa Hoa Minh Chủ đột nhiên nở rộ, ngay sau đó nhảy ra một tin nhắn: 【 Có ở không? 】

H các hạ: 【 Ồ. 】

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 Những được đó anh dùng sao rồi? Cảm giác hiệu quả như thế nào? 】

H các hạ: 【 Ngày hôm qua vừa mới dùng Hộ nguyên đan, hiệu quả thực tốt. 】

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 Hóa ra vừa mới bắt đầu dùng, vậy chờ sau khi anh dùng xong lại cho tôi một phần báo cáo kiểm tra đo lường đi. 】

H các hạ: 【.....】

An Nhân trên màn hình, một con tiểu ong mật phi đô đô vòng quanh hình đại diện của cô bay tới bay lui, chính là không nói lời nào.

Hoa Hoa Minh Chủ: 【..... Có phải có cái gì muốn nói hay không? 】

H các hạ: 【..... Không có. 】

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 Anh thay đổi hình đại diện sao? Thực đáng yêu. 】

H các hạ: 【 Cảm ơn, cậu cũng thật xinh đẹp. 】

Hoa Hoa Minh Chủ: 【..... Nếu không có chuyện gì khác, tôi off trước đây. 】

H các hạ: 【 Chờ chút, ngày hôm qua ta chụp lấy Phi Hành Tê, cậu gửi hàng chưa? 】 (kỳ thật muốn hỏi y hiện tại như thế nào, có yêu cầu trợ giúp gì hay không.)

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 Đã gửi, không có ngoài ý muốn mà nói, buổi chiều là anh có thể nhận được. Vì cảm ơn anh ủng hộ cửa hàng, tôi đặc biệt gửi cho anh một phần quà tặng. 】

Quà tặng, y thích liền tặng quà.

H các hạ: 【 Quà tặng gì vậy? 】

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 Một chậu hoa, hy vọng anh thích. 】

H các hạ: 【 Cậu đưa cái gì ta đều thích. 】

An Nhân bỗng nhiên bị ghẹo: "....."

H các hạ: 【 Ta cũng muốn gửi cho cậu một phần lễ vật. 】

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 Vì sao phải gửi lễ vật cho tôi? 】

H các hạ: 【..... Cậu là người tốt. 】 (thật ra là muốn cảm ơn y, cũng ung dung thân nhiên mà cổ vũ y, nói cho y biết không phải sợ, có một bắp đùi to cho y ôm)

Không thể hiểu được đã bị phát thè người tốt An Nhân: "....."

H các hạ: 【 Ta có thể gửi lễ vật cho cậu không? 】

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 Được chứ, chờ mong lễ vật của anh. 】

Trên màn hình, tiểu ong mật đại diện cho "H các hạ" bỏ nhào vào trên đóa hoa, bắt đầu vui sướng mà thái mặt.

An Nhân: "....."

Hạ Lãm mặt tối sầm, hán vừa rồi chỉ là run lên ngón tay, hoàn toàn không dự đoán được sẽ xuất hiện loại hiệu quả này.

H các hạ: 【..... Vậy thì cứ làm thế đi, lần sau lại trò chuyện. 】

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 Được, hẹn gặp lại. 】

Hoa nở hoa tàn, theo gió mà đi.

Tiểu ong mật mất mát mà ở trong màn hình bay tới bay lui, cuối cùng hóa thành bột nước, biến mất không thấy.

Hạ Lãm ra khỏi phòng, gọi Elsa tới, đưa cô ta đi vào phòng trữ đồ.

Đồ đạc trong phòng trữ đồ chồng chất như núi, tản ra vàng sáng diệu thấp mà hoa lệ cùng với hơi thở cao quý khó tả, xem đến mức khiến tim Elsa đập nhanh, hô hấp dồn dập.

"Cô thích cái nào?" Hạ Lãm hỏi cô ta.

Hạ gia hỏi cô thích cái nào? Hạ gia lại có thể hỏi cô thích cái nào?

Ánh mắt Elsa nóng bỏng nhìn Hạ Lãm, đột nhiên sinh ra một loại cảm giác bị hạnh phúc đập cho đến choáng váng.

Chương 16: Cố vấn của riêng tôi

Editor: **Phong Vũ Tuyết Tuyết**

Chương 16: Cố vấn của riêng tôi

Đồ vật trong phòng cất chứa cũng không phải là tất cả đều là bảo vật có giá trị liên thành, ngoại trừ tranh chữ đồ cổ, vàng bạc ngọc khí ở ngoài, còn có sách không xuất bản nữa, khoáng thạch hiếm có, binh khí, mô hình cùng với những đồng tiền lưu niệm bán với số lượng có hạn, vân vân.

Hạ Lãm thích nhất chính là binh khí, các loại binh khí hình dáng cổ xưa, nhưng binh khí chắc chắn không thích hợp dùng để làm lễ vật, cho nên hắn tìm Elsa lại đây tham khảo một chút.

"Cô thích cái nào?" Hạ Lãm hỏi.

Elsa khó khăn kiềm nén kích động trong lòng, ánh mắt đảo qua bên trong phòng, cuối cùng dừng ở trên viên hồng ngọc giữa tủ kính. Nếu cô không có nhìn nhầm thì viên ngọc này chính là một phần tinh hoa của thiên nhiên do Hạ gia khai thác từ một chỗ hầm mỏ ra vào mười năm trước, trải qua gia công độ tinh khiết kinh người đạt tới 97.6%, tính chất thuần khiết, màu sắc trong suốt, long lanh bắt mắt, lúc đầu định giá là 5 trăm triệu, nghe đồn là chuẩn bị cho phu nhân tương lai của Hạ Lãm, lúc ấy ồn ào đến âm ỉ huyền ảo, sau rồi lại không giải quyết được gì.

Ánh mắt đầu tiên của Elsa nhìn đến nó rồi không thể dời tầm mắt, không chỉ vì nó quá đẹp đẽ, còn bởi vì nó mang theo một ý nghĩa đặc biệt.

Hạ Lãm nhìn theo tầm mắt cô ta, nhìn đến viên đá quý kia—— Sí Luyến Chi Tâm.[1]

Hắn bước tới đó, mở tủ kính, đem Sí Luyến Chi Tâm lấy ra. Đối với viên ngọc này, hắn còn có chút ấn tượng, đây là lễ vật thành niên mà ông nội đưa cho hắn, lúc ấy đã từng nói đùa sau này có thể đưa lại cho vợ của mình. Có điều hắn cũng không để ở trong lòng, bởi vì ông nội của hắn mỗi lần đưa lễ vật cho hắn, đều sẽ tiện thể mang theo vị "Cháu dâu" còn không biết ở nơi nào kia.

Người ở bên ngoài nhìn vào, có lẽ Sí Luyến Chi Tâm có giá trị vô cùng, nhưng đối với hắn mà nói, ý nghĩa lớn nhất của nó chính là do người lớn tặng. Mà khi loại "Tặng" này nhiều đến mức đếm không xuể, thì đồ vật quý báu cũng chẳng khác gì một món đồ chơi.

Viên ngọc này thoạt nhìn quả thật khá tốt, nhưng tùy tiện đưa cho đối phương một phần lễ vật quý trọng như thế, có phải quá đường đột rồi hay không?

Nhưng mà, suy xét đến xuất thân cùng tính cách của Lạc Y, chỉ sợ y không có lực giám định và thưởng thức đối với đá quý, cho dù đem một viên đá quý giá trị 5 trăm triệu này đưa cho y, không chừng cũng sẽ bị y xem hàng vỉa hè như 500.

Suy tư năm giây, Hạ Lãm quyết định: Liên chọn nó!

Hạ Lãm đem Sí Luyến Chi Tâm cất vào hộp quà, rồi mới đưa tới trước mặt Elsa.

Giương mặt Elsa phiếm hồng, tâm tình kích động đến khó có thể gượng lại, run rẩy vươn tay, thật cẩn thận mà cầm hộp.

"Giúp tôi gói lại cho ổn thỏa, buổi chiều giao lại cho tôi."

Động tác Elsa cứng đờ: "....."

Những lời này giống như một chậu nước đá nháy mắt dội thẳng lên toàn thân nóng rực của cô ta, lạnh lẽo.

Người đàn ông mình thích bỗng nhiên gọi cô đến phòng chứa đồ, hỏi cô thích cái gì, một bộ dáng tùy tiện để cô chọn. Kết quả chọn quà tặng là thật, nhưng mà lại không phải chọn cho cô! My lord, ngài phải nói sớm chứ, sớm nói rõ ràng, thì sao cô kích động được chứ, nhưng vì sao lại lựa chọn viên Sí Luyến Chi Tâm này!

Đây chính là dành cho phu nhân tương lai của Hạ gia đấy!

Chẳng lẽ Hạ gia đã có người phụ nữ mình thích?!

Elsa cảm thấy mình vừa rồi giống như thiếu năng trí tuệ, tinh thần phải chịu đã kích xưa nay chưa từng có.

Cô dùng ánh mắt u oán nhìn Hạ Lãm, ngón tay siết chặt hộp đá quý mà nổi lên gân xanh.

"Làm sao?" Hạ Lãm mắt lạnh thoáng nhìn.

Elsa vội vàng cúi đầu, nhanh chóng đem cảm xúc của bản thân thu lại vào trong.

"Đại nhân, anh tính đem viên Sí Luyện Chi Tâm này đưa cho ai? Có cần chuẩn bị danh thiếp không?" Cô muốn biết rõ, rốt cuộc là tên lăng lợ thấp hèn nào có thể trốn khỏi sự canh phòng nghiêm ngặt của cô mà chui vào chỗ trống của Hạ Lãm!

"Không cần, cô chỉ cần gói nó lại hoàn chỉnh là được." Phân phó xong, Hạ Lãm xoay người ra khỏi phòng.

Elsa khẽ cắn môi, bước chân trầm trọng theo sau, âm thầm thề nhất định phải tìm được người được nhận viên Sí Luyện Chi Tâm này!

Buổi chiều, Hạ Lãm nhận được chuyển phát nhanh An Nhân gửi tới, ngoại trừ Phi Hành Tề, còn có một chậu cây khi tương.

Cây khi tương là một loại loài cây xanh quanh năm, phiến lá to rộng, hoa văn đều đều, cây khô thẳng ở giữa, trên đỉnh có một đóa màu tím nhạt nở rộ, cô đơn kiết lập, cao nhã lạnh lùng. Hương thơm cũng không nồng đậm, nhưng làm người cảm giác vô cùng thoải mái.

Hạ Lãm đem nó đặt ở trong phòng ngủ của mình, để gần vị trí đầu giường.

Sau đó, hắn lại bảo Phi Thác đem Sí Luyện Chi Tâm đã đóng gói gửi cho An Nhân.

Phi Thác cũng không biết trong gói hàng chính là Sí Luyện Chi Tâm trị giá 5 trăm triệu, Hạ Lãm cũng không có đặc biệt dặn dò, vì thế tùy tiện gọi một cái chuyển phát nhanh bình thường rồi gửi đi ra ngoài.

Khi An Nhân nhận được gói hàng này từ trong một đồng chuyển phát nhanh tán loạn, kết quả phát hiện bên trong là một viên linh thạch thiên nhiên giá trị xa xỉ, cả người đều trầm mặc.

Đúng là cô không am hiểu giám định đá quý, nhưng viên trước mắt này lại khác, nó là một viên linh thạch thiên nhiên, tuy rằng hàm lượng linh khí giống nhau, nhưng chất lượng tinh khiết, chỉ kém hơn một chút so với mấy viên trong nhẫn trữ vật của cô. Càng quan trọng hơn là, viên ngọc này xuất hiện, chứng minh được rằng thời đại này có chứa linh thạch thiên nhiên!

Nếu có thể tìm được càng nhiều linh thạch, tốc độ tu luyện của cô chắc chắn sẽ tăng nhanh chóng, hơn nữa không cần lo lắng việc linh khí khô kiệt.

An Nhân vì thế mà vui sướng không thôi, lúc chính mình âm thầm cảm tạ H các hạ nhiệt tình, bỗng nhiên thoáng nhìn sang gói hàng dường như còn có một thứ nữa, lấy ra vừa thấy, không ngờ lại là một phần hợp đồng.

Nhanh chóng xem qua một lần, trong mắt An Nhân hiện lên một tia ngoài ý muốn.

Cô buông hợp đồng, bước vào Tinh Võng, thử liên hệ H các hạ.

Đối phương vừa vận online, dường như mỗi lần cần liên hệ hắn, hắn đều online.....

H các hạ: 【 Tôi đoán cậu đã nhận được lễ vật của tôi. 】

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 Đúng vậy, cảm ơn, tôi rất thích. 】

H các hạ: 【 Không cần khách sáo. 】

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 Anh gửi thêm cho tôi một phần hợp đồng à? 】

H các hạ: 【 Ừ, cậu cảm thấy như thế nào? 】

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 Để tôi trở thành cố vấn riêng về dược vật chuyên tinh khiêm chuyên gia chế dược cho anh, trong khi ba năm, giữ lương gốc một năm 300W, tiền lời dược vật làm ra lại tính khác ư? 】

H các hạ: 【 Đúng vậy, tôi không can thiệp những dược vật khác cậu nghiên cứu chế tạo ra. Nhưng tôi hy vọng trong ba năm, cậu chỉ cung cấp dược vật chuyên tinh cho một mình tôi. 】

Hoa Hoa Thế Giới: 【 Vì sao? 】 điều kiện hậu hĩnh như vậy, cô có chút khó hiểu.

H các hạ: 【 Tôi yêu cầu nguồn gốc dược vật chuyên tinh ổn định, mà dược vật cậu luyện chế, vô cùng phù hợp với yêu cầu của tôi. 】

An Nhân lâm vào trầm tư, luyện chế dược vật chuyên tinh sẽ cần nguyên liệu, phần lớn tương đối đắt quý, lại còn phải tiêu hao linh lực của mình không ít. Cô vốn dĩ không tính đem dược vật chuyên tinh làm tiêu thụ trọng điểm. Bản hợp đồng của vị H các hạ này, đã cung cấp mua sắm cho cô nguyên liệu tài chính, lại không ngại cô bán ra những loại dược vật khác, hơn nữa hợp đồng có tác dụng trong thời gian hạn chỉ định có ba năm, vừa lúc không sai biệt lắm trong ba năm này là thời gian tuần hoàn linh khí hình thành.

Nghĩ tới nghĩ lui, bản hợp đồng này vô cùng thích hợp tình huống trước mắt của cô.

Lấy khả năng kinh tế mà H các hạ bày ra, nói vậy cũng không đến mức hại một người chủ tiệm tâm thường như cô.

Lúc này, H các hạ lại bổ sung nói: 【 Sau khi ký hợp đồng, sau này nếu cậu gặp phải chuyện phiền toái nào đó, đều có thể tới tìm tôi, tôi sẽ đem hết khả năng khả năng có thể bảo vệ an toàn của cậu, để cậu có thể chuyên tâm mà luyện được. 】

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 Bản hợp đồng này rất có lợi đối với tôi, tôi thật sự nghĩ không ra lý do cự tuyệt. 】

H các hạ: 【 Cậu sẽ không hối hận. 】

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 Được rồi, tôi đồng ý. 】 An Nhân không phải người dong dài, nếu cảm thấy thích hợp, vậy cứ quyết định như thế.

H các hạ: 【 Hợp tác vui vẻ, cố vấn riêng của tôi. 】

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 Làm ơn chỉ giáo nhiều hơn, Boss của tôi. 】

Hạ Lãm nhìn đến trả lời của cô, tâm tình ngoài ý muốn tốt lên.

Sau một lúc lâu, hấn lại bổ sung: 【 Ba năm sau, nếu cậu đồng ý, tôi hy vọng chúng ta có thể gia hạn hợp đồng. 】

Hoa Hoa Minh Chủ: 【 Chuyện của ba năm sau, ba năm sau rồi hấn nói. 】

Hạ Lãm cũng không kiên trì, sau khi hẹn thời gian ở trên web xác nhận ký hợp đồng, rồi từng người offline.

Hạ Lãm sở dĩ định ra bản hợp đồng này, chủ yếu là xuất phát từ mục đích bảo vệ Lạc Y. Thanh niên này thật sự quá non nớt, một khi bị người phát hiện tài năng của y trong được vật chuyên tinh, rất khó nói sẽ gặp được những phiền toái gì.

Ngày thường công việc của Hạ Lãm bận rộn, khó tránh khỏi có lúc không thể chú ý được, có bản hợp đồng này, Lạc Y sẽ không nhận những đơn đặt hàng được vật chuyên tinh khác, phòng ngừa vấn đề lớn là y bị theo dõi nguy hiểm. Hấn hy vọng ít nhất trong ba năm, có thể vì người thanh niên này cung cấp một hoàn cảnh yên tĩnh ổn định mà trưởng thành.

Sau khi An Nhân vui vẻ đem tương lai ba năm của bản thân "Bán" đi, lại bắt đầu mê mẩn được liệu của mình.

Những ngôn luận tiêu cực trên mạng có quan hệ với Lạc Y dần dần chuyển hướng gió. Sau khi người mua của Hoa Hoa Thế Giới phát hiện ra Lạc Y chính là Minh chủ, tự động tự phát mà tổ chức lên, nơi nơi giúp y làm sáng tỏ chân tướng, bôi đen được rửa sạch.

Dưới các loại sự thật chứng minh, Lạc Y không chỉ khôi phục danh dự, mà còn là kiểu hình mà đông đảo thanh niên dốc lòng trở thành.

Nửa đời trước của y không có tiếng tăm gì, đến nửa đời sau của "y" lại lộ ra xuất sắc ngoạn mục.

An Nhân không biết, "Phần Nộ Cục Đá" lúc trước đăng topic bôi nhọ Lạc Y cũng chính là Âu Hạo, rất nhanh bị Hạ Lãm điều tra ra, rồi mới gây ông đập lưng ông, đem hấn ta treo lên các đại diễn đàn.

Khác với Lạc Y, người này làm chuyện bất chính, một thân đầy tội, tùy tiện tra một chút liền tra được không ít, đủ để cho thanh danh của hấn ta mất sạch.

Hạ Lãm tùy ý nhìn thoáng qua, lập tức lộ ra vẻ khinh thường, sau đó không thêm quan tâm. Loại tiểu nhân như vậy, thật sự không đáng để hấn lãng phí tâm sức.

An Nhân vốn dĩ còn muốn giáo huấn tên Âu Hạo này một chút. Kết quả chưa đợi cô ra tay, đối phương đã nhanh như chớp thân bại danh liệt. Tuy rằng không biết là do trùng hợp hay là có người âm thầm giúp đỡ, nhưng nếu đã nhận được trừng phạt, thì cũng không còn gì quan trọng để tiếp tục truy cứu.

Cô rất bận, không có hứng thú đem thời gian lãng phí trên loài người qua đường râu ria này.

Ở một điểm này, cái nhìn của cô và Hạ Lãm lại nhất trí đến lạ.

Sau khi năm tổ Phi Hành Tề và một tổ quà tặng miễn phí gửi ra, rất nhanh liền xuất hiện phát sóng trực tiếp Phi hành tú.

Phi Hành Tề yêu cầu khá cao đối với lực khống chế tinh thần của một người. Trước mắt tuyên bố bốn video phát sóng trực tiếp, ngoại trừ Vương Giả Trở Về bay theo phong cách không tước say rượu, những người khác đều là thâm không nở nhìn, các loại tư thế phi hành kì cục làm một đoàn vây xem sặc cười, khu bình luận một đám hi hi ha ha 2333.....

Điều này cũng làm mọi người ý thức được lực khống chế tinh thần của Hoa Hoa Minh Chủ mạnh đến mức nào, tư thế phi hành của cô, lưu loát, xuất sắc, đa dạng nói tiếp, giống như cô vốn dĩ chính là vương giả thuộc về không trung. Mà khu bình luận của cô, còn lại là một chuỗi bình luận soái soái soái liếm liếm liếm.....

Sau khi Phi Hành Tề tuyên bố hơn nửa tháng, nhiệt độ phi hành còn chưa có giảm, An Nhân lại bắt đầu cân nhắc tân được tháng thứ hai.

[1] Sĩ Luyện Chi Tâm: Tình yêu nồng cháy

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Nhẹ như lông hồng

Editor: **Phong Vũ Tuyết Tuyết**

Chương 17: Nhẹ như lông hồng

Vào khoảng gần cuối năm, An Nhân nhận được thư từ cô nhi viện gửi đến, hy vọng rằng cô có thể về nhà ăn Tết.

Về "nhà" ăn Tết ư? Cô nhi viện là nhà của Lạc Y, cũng không phải là của cô. Ở thế giới này, cô không có nhà. Sinh hoạt ăn mình tu luyện trăm năm như một ngày làm cô sớm đã dưỡng thành thói quen cô độc một mình.

An Nhân không biết ở cùng với những người quan tâm yêu quý Lạc Y như thế nào, vậy nên chỉ có thể lấy lý do luyện được đề từ chối.

Trong lúc không hay không biết, thời gian cô tĩnh dưỡng từ núi Thương Tuyền đã qua 10* tháng, thời tiết dần dần trở lạnh, phần lớn hoa cỏ trong hoa điền vẫn kiên quyết mà nở rộ như trước, chỉ có một ít không tình nguyện mà điêu tàn. Trong đó có vài loại hoa cỏ, An Nhân đã đào tạo ra hạt giống đời thứ ba, chỉ chờ thời tiết ấm lại là có thể trồng trọt.

*chỗ này tác giả viết chữ bị lỗi, theo Hy đoán thì chắc tầm 8 tháng.

Hạt giống đời thứ ba ẩn chứa linh khí cao hơn hai đời phía trước, chúng nó cũng sẽ trở thành lực lượng chính thúc đẩy hình thành vòng tuần hoàn.

An Nhân một tay gơ bầu rượu, dựa nghiêng trên hàng rào, nhìn những đóa hoa đang phấp phới đón gió, một bộ dáng thần nhiên tự đắc. Sau khi luyện chế Phi Hành Tề, còn dư lại một ít nguyên liệu, vừa lúc có thể dùng tới. Trong lòng cô đã quyết định tân được chuẩn bị tuyên bố tháng này.

【 9 giờ sáng mai, phát sóng trực tiếp tân phẩm, kính thỉnh chờ mong. 】

Sáng sớm hôm nay, bởi vì tin tức này mà trên diễn đàn Thiên Phủ sôi trào lên. Sau lần phát sóng trực tiếp phi hành đợt trước, Hoa Hoa Thế Giới lại có tân phẩm để tuyên bố!

Trải qua sự kiện bôi đen, mức độ nổi tiếng của Hoa Hoa Thế Giới lẫn Hoa Hoa Minh Chủ tăng lên nhanh chóng, fan tương tác dâng lên, hơn nữa còn có độ nổi tiếng mà Phi Hành Tề tích góp được, vì thế tin tức vừa ra, lập tức khiến mọi người khắp nơi chú ý.

Còn chưa đến 7 giờ cùng ngày tân phẩm tuyên bố, Hoa Hoa Thế Giới liền bị một đám Hoa hữu chiếm lĩnh.

【 Không biết tân phẩm lần này là loại như thế nào. 】

【 Cho dù là cái gì tôi cũng ddddddd! 】

【 Phát sóng trực tiếp lần trước Minh chủ chỉ lộ một chút mặt, lần này nhất định phải nhìn thật kỹ càng! 】

【 Hôm nay tôi đã xoát năm lần nha, đã làm tốt chuẩn bị toàn bộ hành trình liếm màn! 】

【 Lầu trên, rốt cuộc cậu là tới xem được, hay là tới xem người thế? 】

【 Người và được, đều tới cả trong chén của bảo bảo cả! 】

.....

Lúc này, cao ốc trung tâm Liên Minh quốc tế, Hạ Lãm ngồi ngay ngắn trước bàn công tác, lơ đãng nghe Elsa báo cáo lại hành trình hôm nay, trên màn hình ảo bên cạnh hẳn, hiện lên chính là giao diện không gian của Hoa Hoa Thế Giới, đêm ngược sắp kết thúc.

Chờ đến khi chỉ còn lại có 30 giây, Hạ Lãm mới mở miệng nói: "Ta đã biết, cô đi ra ngoài trước đi, trong hai giờ này, không cần quấy rầy ta."

Elsa nói đến một nửa bị chặn lại, nhìn không được ngẩng đầu liếc nhìn Hạ Lãm, thấy vẻ mặt hần hẩn chăm chú nhìn chằm chằm màn hình, phảng phất giống như đang nghiên cứu hạng mục quan trọng nào đó, chỉ phải mang theo lòng tràn đầy nghi ngờ mà rời đi.

Đếm ngược kết thúc, một video phát sóng trực tiếp đúng giờ xuất hiện ở giữa không gian.

Trong video, An Nhân đứng ở trên một cái sườn núi nhỏ, chân không mang giày, đôi chân trần đạp lên cỏ còn đọng sương sớm, ngón chân trắng trẻo cùng cỏ cây khô vàng, da thịt mịn màng cùng nước bùn ướt lạnh, tạo nên một bức tranh đánh mạnh vào thị giác người.

【 Đây là chân đẹp trong truyền thuyết nha! 】

【 Rồi khỏi vũng nước bùn kia, nhào vào vòng tay tui đi!!! 】

【 Minh chủ, anh không mang giày thật sự quá gọi cảm! 】

【 Thời tiết lạnh như thế này, Minh chủ cậu không cần chi lo làm dáng, cận thận để chân bị lạnh thì không tốt. 】

【 Không sao đâu, Minh chủ có được mà. 】

.....

Đôi chân đẹp kia, từng ly từng tý hiện ra rõ ràng, không có một chút tí vết. Móng tay mượt mà lấp lánh loè sáng bóng. Hạ Lãm không chuyển mắt mà nhìn chăm chăm nó, trong lòng ần ần sinh ra một tia cảm giác khác thường.

Lúc này, màn ảnh chậm rãi chuyển động, xoay nửa vòng, chuyển tới chính diện An Nhân, nhắm ngay bình sứ trên tay cô. Trong bình sứ nửa trong suốt có mười viên đan dược màu xanh biếc lớn nhỏ gần như hạt đậu.

An Nhân lấy ra một viên để vào trong miệng, nhắm mắt một lát, khi mở mắt, thân hình chợt lóe, rồi chợt biến mất ở trong màn ảnh.

Màn ảnh nhanh chóng di chuyển, chuẩn xác bắt được bóng dáng của người đã nhảy ra giữa không trung kia.

Chẳng lẽ lại là loại dược vật phi hành?

Vô số đôi mắt không chớp mà nhìn chăm chăm màn hình.

Chỉ thấy bóng dáng kia nhảy đến điểm cao nhất, bắt đầu bông bênh rơi xuống.

Không sai, chính là "Bông bênh"! Giống như một cộng lông vũ, uyển chuyển nhẹ nhàng, bay lượn.

Mũi chân đặt lên trên một mảnh lá cây, lá cây hơi hơi trầm xuống, ngay sau đó lại nhẹ nhàng đàn hồi, thân ảnh lại lần nữa bay lên, theo gió lướt đi, khi nổi khi chìm. Lướt qua sườn núi, thổi qua bụi cỏ, đi tới bên một hồ nước, thân ảnh cũng không tạm dừng mà lập tức hướng về phía trước, đạp lên bèo nước trên mặt hồ, nhẹ nhàng mà bay đến bờ bên kia, chân không dính nước mà chỉ để lại từng vòng gợn sóng.

Mọi người xem đến trợn mắt há hốc mồm, nhất thời quên mất spam.

Một người, vậy mà có thể nhẹ đến mức này! Giống như không có trọng lượng vậy, ngay cả lá cây đều có thể đem cô nâng lên!

Nếu nói phi hành thể hiện ra chính là tốc độ và tình cảm mãnh liệt, như vậy giờ phút này thể hiện ra còn lại là uyển chuyển nhẹ nhàng và ưu nhã. Hai loại phong cách hoàn toàn khác nhau, nhưng lại cùng lúc làm cho tâm trí hướng về.

Qua được một lúc, An Nhân thoáng chốc nhẹ nhàng bay tới đỉnh núi, dưới chân là vực sâu vạn trượng, mây mù lượn lờ, lạnh lẽo bức người.

【 Mẹ nó, cảm giác này thật quen thuộc! 】

【 Minh chủ lại muốn nhảy. 】

【 Nhanh nhanh chuẩn bị thuốc trợ tim khẩn cấp! 】

An Nhân không có do dự, bước chân nhẹ đạp, thả người nhảy.

【 A a a a.....】

【 Gào cái gì? Mau nhìn kia! 】

An Nhân chậm rãi nhắm mắt lại, dang hai tay, lấy tư thế nằm ngửa, nhẹ nhàng ở giữa mây mù bông bênh, giống như một chiếc lá nhỏ nhỏ, du dương tự tại.

【 Thăng nhóc này thật thoải mái, nhìn đến mức tôi còn muốn nhảy vào màn hình, rong đuổi cùng hần! 】

【 Bông bênh a bông bênh, vì sao anh lại có thể bông bênh như thế~~】

【 Sức hút của hành tinh ở trên người Minh chủ hoàn toàn mất đi tác dụng, đây thật sự không phải công nghệ đen à?! 】

Lúc này, An Nhân trở mình trong không trung, chậm rãi bay về phía vách đá, rồi mới duỗi tay đoạt lấy một quả đại từ tay của một con khi, làm lơ âm thanh nổ của đối phương, tùy tay chúi chúi trên quần áo, cắn một ngụm, ngay sau đó nhúu mảy.

【 Minh chủ, cậu vậy mà ngay cả một con con khi cũng không buông tha à!!! 】

【 alo cảnh sát đó sao, nơi này có người vừa rồi cướp đồ của một con con khi, mau mau lại đây bắt hấn đi! 】

【 Ta dám khẳng định cái quả đại kia rất khó ăn, các người nhìn xem mặt Minh chủ cũng có cảm xúc theo khuynh hướng đau buồn rồi kia. 】

【 Ha ha ha, về mặt của con khi quả buồn cười, tui muốn cắt ra, làm thành gói biếu cảm. 】

An Nhân bỗng nhiên xoay người, tóm lấy một dây leo, duỗi tay tiếp được một con chim non không cẩn thận rớt ra khỏi tổ chim, đem nó lẫn quả đại chỉ cắn một ngụm cùng nhau bỏ vào trong tổ chim.

【 Minh chủ, điều hâu là động vật ăn thịt, cậu đem trái cây mình ăn còn thừa ném vào tổ chim nhà người ta làm cái gì! 】

【 Bắt nạt một con điều hâu nhỏ không hiểu chuyện, đạo đức xã hội của cậu đâu rồi hả Minh chủ! 】

【 Chim điều mẹ đâu? Mau tới đây, nơi này có người đem rác ném bừa bãi ở nhà mi này. 】

【 Minh chủ, cậu định bay tới đến ngàn vạn năm sau à? Cũng đã 5 phút rồi, mà còn chưa có rơi xuống đất! 】

【 Đúng vậy, mau mau lăn xuống đi, tiếp tục nhìn cậu khoe khoang ở trên trời, ta đặc biệt muốn đánh người. 】

【 Lầu trên hăm mộ ghen tị căm hờn đầy đủ. 】

An Nhân không có nghe được mọi người kêu rên, nhưng lúc này cô cách đấy vực cũng không xa.

Thoáng bày ra tư thế, đang chuẩn bị rớt xuống, lại phát hiện khu vực tầng lớn dưới chân vậy mà có rắn độc bò đầy!

【 Rắn, rắn, thật nhiều là rắn! 】

【 Mẹ nó, hù chết ông mày, Minh chủ cẩn thận! 】

【 Một đồng chằng chịt phía dưới kia ít nhất cũng hơn một ngàn con đi! 】

【 Tui có hội chứng sợ mật độ cao a a a a a. 】

An Nhân lại không hoảng hốt, duỗi tay bám lấy cục đá nhô lên, hơi hơi dùng sức, thân thể giống như lá cây bay ngang qua, rắn độc phía dưới ngẩng đầu lên, lè lưỡi, lạnh lùng nhìn chằm chằm bóng dáng lướt qua ngay trên đỉnh đầu chúng nó.

Liên tục mượn lực, cũng chỉ hơn mười giây, liền bay ra khỏi phạm vi của bầy rắn, dừng ở ngoài vách núi. Trước mắt rộng mở sáng rõ, một thảm cỏ dài rộng lớn kéo tận đến chân trời, ánh nắng phía trên cao làm khắp nơi phủ lên bởi một màu vàng.

An Nhân nhìn bức cảnh đẹp này, thở dài một hơi, ngay sau đó nhẹ nói một câu: "Cần phải trở về."

Vừa dứt lời, cô đạp lên vách đá bên cạnh, uyển chuyển nhẹ nhàng nhảy về phía trên, như giẫm trên đất bằng, bay vào trong mây, thân thể linh hoạt vượt lên, lướt nhẹ như tiên. Hai chân cô, chỉ có lòng bàn chân dính một ít bùn đất, trên chân vẫn trơn bóng như ngọc như trước.

Nhẹ như lông vũ, như thổi hạt bụi.

Đây là tân phẩm An Nhân triển lãm lần này -- Kinh Trần Đan.

Một lọ mười viên, mỗi viên duy trì liên tục ba mươi phút.

Phẩm cấp: trung phẩm 2 sao.

Vượt nóc băng tường, xuyên rừng vượt biển, bám phòng vượt sông, tùy theo ý mình, tùy ý thông suốt.

An Nhân làm người của thời đại này, phong thái tri thức tu sĩ hơn một ngàn năm trước.

【 Lần này tôi thật sự bị Minh chủ làm cho kinh diễm rồi, nếu nhất định phải dùng một từ để hình dung hấn, đó chính là -- "Trích tiên". 】

【 Toàn bộ hành trình quý xem Minh chủ biểu diễn xong, thật sự quá tuyệt! 】

【 Haiz, có Minh chủ, những thứ tầm thường khác cũng không có cách nào chui vào mắt ta. 】

【Minh chủ tình tế tuyệt mỹ như vậy, vậy mà trước kia vẫn luôn yên lặng vô danh, là những người khác đều mắt mù, hay vẫn là do Minh chủ quá mức khiêm tốn? 】

【 Từ nay về sau, Minh chủ chính là nam thần duy nhất của tui! 】

Sau khi An Nhân kết thúc phát sóng trực tiếp, liền ở trong không gian đổi mới thông tin Khinh Trần Đan.

Vẫn là quy tắc cũ, 1 bình đưa tặng, 5 bình bán đấu giá.

Khinh Trần Đan không có yêu cầu với cấp bậc tinh thần lực, cũng không cần tinh thần lực khổng lồ quá cao, chỉ cần biết nắm giữ cân bằng, luyện tập nhiều thêm vài lần là có thể nắm chắc, nhưng nó phải có vật thể mượn lực mới có thể phát huy ra hiệu quả tốt nhất.

Bán đấu giá định vào hai ngày sau, mọi người xoa tay, chuẩn bị bắt đầu đua nhân phẩm, đua tốc độ tay, đua tài lực bất cứ lúc nào.

Hạ Lãm lần này không có ý định đoạt lấy Khinh Trần Đan, chỉ là xem lại video của An Nhân nhiều lần, ánh mắt chuyên chú, dường như muốn đem mỗi một động tác, mỗi một sắc thái của cô đều in sâu vào lòng.

Lần đầu tiên, hần khẩn trương muốn kết bạn với một người.

Người thanh niên này, so với tượng tượng câu hần càng thêm ưu tú, càng thêm tốt đẹp, tốt đẹp đến mức..... Làm hần không muốn cùng người khác chia sẻ.

Nhìn mọi người tôn sùng và yêu thích cô, đột nhiên cảm thấy thật may mắn khi mình đứng lúc cùng cô ký kết bán hợp đồng kia, ít nhất ở trong ba năm, hần là Boss của cô, Boss duy nhất.

oOo

Góc nhỏ Phong Vũ:

Sắp đi học lại rồi:<<, mà năm nay cũng là năm quan trọng:<<<

Truyện này không dài nhưng mỗi chap lại gấp 2 - 3 lần nhà người ta:<<<

Tìm editor, tìm editor, tìm editor!!

Không cần biết tiếng Trung, không cần dùng phần mềm, chỉ cần biết xếp chữ cho phù hợp với cấu trúc Tiếng Việt, từ Hán Việt nào không rõ thì cứ để ta xử lý.

Mau mau nhảy vào vòng tay của ta đi!!!!...

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Ma pháp thủy tinh

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Editor: **Phong Vũ Tuyết Tuyết**

Chương 18: Ma pháp thủy tinh

Đình! An Nhân nhận được một tin nhắn có tựa đề là【 Gửi 】. Loại tin nhắn này có thể nhận trong lúc đối phương thiết lập trạng thái im lặng tạm thời, mỗi tin nhắn 50 điểm.

Người gửi tin nhắn dĩ có tên là "Sớm thành châu báu", là một nickname xa lạ, từ trước đến nay chưa từng mua bất cứ thứ gì ở Hoa Hoa Thế Giới.

An Nhân click mở tin nhắn, câu đầu tiên đó là:【 Lạc Y tiên sinh, về Phi Hành Tề và Khinh Trần Đan, chúng tôi muốn kí kết hợp đồng cung cấp hàng hóa với anh. 】

Trong giọng nói mang theo một loại hương vị cao cao tại thượng.

An Nhân trả lời:【 Thật xin lỗi, hiện không có ý muốn hợp tác. 】

Sớm thành châu báu: 【 Đừng cự tuyệt quá nóng vội, trước tiên xem thử bản hợp đồng của chúng tôi. 】

Rất nhanh, một phản hợp đồng được gửi tới đây, An Nhân nhanh chóng nhìn lướt qua, lập tức có chút cảm nín.

Phi Hành Tề 40000 điểm, Khinh Trần Đan 35000 điểm, mỗi tháng đều cung ứng thêm 500 phần, tiền lời chia hoa hồng mỗi năm là 1%, yêu cầu An Nhân chỉ cung cấp hàng hóa cho một mình bọn họ.

Vốn dĩ An Nhân tạo ra kênh tân phẩm mỗi tháng, chủ yếu là giới hạn trong nguyên liệu, và suy xét đến linh lực dự trữ của bản thân, tạm thời chỉ có thể tuyên bố với số lượng ít, mà không có cách nào cung cấp hàng hóa số lượng nhiều. Đối phương rõ ràng là coi cô như thương nhân bán sỉ, giá cả giao dịch ước chừng thấp một nửa, mỗi năm chia hoa hồng cũng chỉ có 1%. Ngẫm lại về H các hạ nhà người ta, không làm việc cũng có tiền giữ gốc 300W, hơn nữa chỉ cần phụ trách với một người.

Khinh Trần Đan còn chưa có bắt đầu bán đầu giá, tuy rằng nó chỉ là trung phẩm 2 sao, nhưng sử dụng dễ dàng, không có yêu cầu quá lớn đối với việc khống chế tinh thần lực, được nhiều người phổ biến, giá thành giao cuối cùng có khả năng sẽ còn cao hơn cả Phi Hành Tề. Mà An Nhân muốn tích góp tiền mua đất, mỗi ngày còn muốn tĩnh tâm tu luyện, làm sao lại có thể đem thời gian lãng phí trong loại hợp tác có sức không lấy lòng này được chứ?

Mục tiêu cuối cùng của cô là mua bốn mươi mẫu đất, giá sơ bộ khoảng trên dưới 5000W. Trước mắt chỉ có năm sáu mẫu ít ỏi đến đáng thương, mà vẫn còn là thuê. Ít hơn hai mươi mẫu, chủ ruộng đất căn bản không cần lo lắng.

An Nhân xem tài liệu cá nhân của "Sớm thành châu báu", cột chức vụ ghi là "Giám đốc công ty dược phẩm Vạn Thế Hồng", ghi lại trong lòng, rồi mới lại từ chối lần nữa: 【 Xin lỗi, không có ý muốn hợp tác. 】

Trả lời xong, thuận tay đem tin này chặn.

"Mẹ nó, không biết tốt xấu!" Sài Từ Dân nhìn màn hình mắng to một tiếng.

"Như thế nào? Đối phương cự tuyệt?" Bí thư Mã Linh Lị ngồi dựa vào góc bàn, cười nhìn Sài Từ Dân.

"Hắn ta chỉ là một trị liệu sư cấp 3 nhỏ bé, không quyền không thế, chúng ta đưa ra điều kiện đãi ngộ như thế, cũng chỉ là thấy danh tiếng của hắn gần đây nổi bật, lại trùng hợp nghiên cứu phát minh ra hai loại tân dược rất có triển vọng, hẳn cho rằng bản thân mình thật sự là thiên tài gì đó hay sao?" Sài Từ Dân tức giận không thôi, hẳn đường đường là giám đốc Vạn Thế Hồng, tự mình đứng ra bàn chuyện hợp tác với một tên nhãi con, kết quả đối phương nói một câu "Không có ý muốn hợp tác" liền đuổi hắn đi!

"Sài tổng yêu quý của tôi ơi, cái loại trẻ ranh không có kiến thức này, đâu đáng giá để ngài tức giận cơ chứ? Tìm người phía dưới đi" câu thông "một chút, hợp tác không thành liền nghĩ cách đem phương thuốc hắn mua lại. Tóm lại, nhất thiết phải để hắn ta thấy thực lực Vạn Thế Hồng của chúng ta ra sao." Mã Linh Lị vòng đến sau lưng Sài Từ Dân, thuận thực mà mát xa cho hắn.

Sài Từ Dân nhắm mắt lại, tức giận hơi lắng xuống, vỗ vỗ tay Mã Linh Lị, ngạo nghễ nói: "Cậu nói rất đúng, tên nhóc kia vừa nhìn liền biết là kẻ không có kiến thức gì, phỏng chừng ngay cả tên Vạn Thế Hồng cũng chưa nghe qua. Theo ý của cậu, bảo phía dưới người đi" câu thông "một chút, chú ý đúng mực, không cần gây ra động tĩnh quá lớn."

"Không thành vấn đề, giao cho tôi đi, đảm bảo ngài vừa lòng." Mã Linh Lị cười một cách tự nhiên mà ngã vào trong lòng ngực Sài Từ Dân.

Buổi tối bán đầu giá bắt đầu, giống như An Nhân đã đoán trước, giá thành giao cuối cùng của Khinh Trần Đan là 70W, bình quân mỗi bình 14W, nhưng số lượng 5 bình thật sự quá ít, hoàn toàn không thỏa mãn được tâm mạnh động của đông đảo thiếu niên.

Nhìn thấy An Nhân biểu diễn, mọi người đều làm ra vẻ quen mắt tới cực điểm đối với giá trị miễn điểm của Khinh Trần Đan, ai cũng muốn thử nghiệm bước chân nhẹ tênh, cả người nhẹ như chim yến cao siêu và tiêu sái một chút. Nhưng mà, Minh chủ đại nhân lại không mở bán ra, mỗi lần ba năm bình, keo kiệt đến mức làm nhóm Hoa hữu đường như muốn rơi lệ.

Tới gần cuối năm, An Nhân bổ sung hàng hóa cho tiểu điểm của mình xong, quyết định hưởng cho mình một ngày nghỉ. Cô gọi một chiếc xe điều khiển tự động tới, đi thẳng đến Hải Vân, chuẩn bị xuống biển tìm cổ.

Đối chiếu với bản đồ cổ kim, dưới Hải Vân, có lẽ là khu vực của Thiên Hư Các và Huyền Quang Môn.

An Nhân đi đến bờ biển, tìm một nơi không có người, ăn Thủy Lân Đan rồi thả người nhảy vào trong biển.

Nước biển lạnh băng bao vây xung quanh cô, ánh sáng màu xanh nhạt ở trong biển sâu rộng tối đen vẽ ra một đường sáng chói. Hiệu quả của Thủy Lân Đan có thể duy trì liên tục ba giờ, chiều sâu lặn xuống là 300 mét. Nhưng chủ yếu vẫn là do linh lực trong người của An Nhân không đủ, băng không lặn đến 1000 mét cũng không phải là chuyện đùa.

Từng bầy cá đủ loại đủ màu lướt qua bên người An Nhân, cô buông ra thần thức khắp nơi tìm tòi linh khí. Các môn phái tu chân lớn bên ngoài giống nhau ở chỗ là đều bố trí kết giới, mà có kết giới thì sẽ có linh khí dao động. Tuy rằng đã qua ngàn năm, kết giới có lẽ đã mất đi tác dụng, nhưng hẳn là còn có một ít linh khí còn đọng lại.

Boi hơn một giờ, cũng chưa phát hiện ra được gì, đến khi lặn xuống thêm vài trăm mét, An Nhân lơ lửng trong nước, thì ra dưới chân là một cái hồ lớn sâu không thấy đáy.

An Nhân lấy một vật hình cầu bóng loáng từ trong nhẫn trữ vật ra rồi ném xuống bên dưới. Dưới hố chợt sáng lên, cô mơ hồ thấy ánh sáng phản chiếu ngói lưu ly cùng với những dấu vết nhân công tạo hình, liền xác định Thiên Hư Các ở dưới đó, nhưng đáng tiếc tạm thời không có năng lực đi xuống dưới tìm tòi đến tận cùng, vì chiều sâu hiện tại đã vượt qua khả năng có thể tiếp nhận được của cô.

Đúng lúc này, xung quanh nước biển bỗng nhiên dao động mạnh, một bóng đen thật lớn chậm rãi xẹt qua trên đỉnh đầu An Nhân, hai mảng vây ngực to rộng giống như cánh mở rộng, vây đuôi thật dài theo sóng bơi lội, toàn bộ thân cá lộ ra một vẻ đẹp vừa cân bằng mà dày nặng. Ở sau lưng nó là hàng ngàn hàng vạn cá nhỏ nối đuôi theo.

Doi điều[1], sứ giả tuần tra của hải dương, những con đường mà nó đi qua thường thường đều là nơi an toàn nhất.

An Nhân bơi tới trên lưng doi điều, xuôi dòng theo nó rồi đi.

Không bao lâu, doi điều bỗng nhiên nghiêng người quay cuồng, sau đó bay vọt lên tốc độ xoay quanh nhanh hơn hướng về phía trước, ngoi lên mặt nước bay về phía trời xanh, làm nổi lên từng bọt sóng xanh.

An Nhân ghé vào phía sau doi điều, nhìn bọt nước như mưa rơi xuống, khoe miệng bỗng nhiên lộ ra một nụ cười nhàn nhạt. Tháng cuối năm này cuối cùng cũng có tân dược mới rồi.

"Hạ gia, thời gian cũng không còn sớm nữa, chúng ta trở về được chưa ạ?" Phi Thác nhẹ giọng hỏi.

Hạ Lãm đứng trên đầu thuyền, nhìn ra biển rộng xanh thăm xa xa, sau một lúc lâu mới trả lời: "Sau 8 giờ rồi về."

Gần đây đi xã giao khá nhiều làm Hạ Lãm khó thoát ra được nên đi giải sầu một chút, chưa muốn trở về đối mặt với những chuyện phiền lòng đó quá sớm.

Phi Thác bất đắc dĩ nhìn Hạ Lãm, chuyến du lịch lần này là quyết định bất ngờ, không hề mang theo vệ sĩ, cũng không có bảo vệ phòng ngự, lỡ đâu gặp phải tập kích thì làm sao đây? Thân là một người phó quan tận tụy với công việc, mỗi ngày đều rầu rĩ phiền muộn vì Hạ gia.

Đúng lúc này, Phi Thác bỗng nhiên sinh ra cảnh giác, nhìn về phía mặt biển cách đó không xa, chỉ thấy nơi đó mơ hồ hiện lên một tầng gợn sóng, tiếp theo chỉ nghe một tiếng "Phanh" thật mạnh, một cái bóng đen thật lớn từ trong nước vọt ra.

Hóa ra là doi điều à? Phi Thác đang muốn thả lỏng, lại thấy phía sau doi điều lại còn treo thêm một người, trong lòng hơi kinh hoảng, nhanh chóng đứng chắn trước người Hạ Lãm. Nhưng giây tiếp theo, loáng một cái Hạ Lãm sau lưng đã vọt lên đầu thuyền, hai tay chống lan can, ánh mắt sáng quắc nhìn về bóng người phía sau doi điều.

Một tay bám vào vây sừng của doi điều, thân thể nghiêng về phía trước, quỳ một gối xuống, tóc dài bay lượn trong không trung, vô số bọt nước rơi rơi, dưới ánh mặt trời trở nên rực rỡ kì diệu.

Lạc Y!

Hạ Lãm liếc mắt một cái liền nhận ra "Y".

Bóng người trên lưng doi điều giống như cảm ứng được, quay đầu lại, cười nhẹ nhàng với hắn.

Hạ Lãm cảm giác tim mình dường như bị người chạm nhẹ, còn chưa kịp tỉnh tể thường thức, người nọ đã theo doi điều rơi vào biển rộng, biến mất không còn bóng dáng.

Hạ Lãm nhìn chằm chằm mặt biển, buông ra thần thức tìm tòi khắp nơi, nhưng lại chỉ kịp bắt giữ đến thân ảnh nơi xa của đối phương.

Kính ngạc thoáng nhìn, ấn tượng khác sâu.

Hạ Lãm nhìn biển rộng vô biên vô bờ, mơ hồ có chút hiểu được vì sao bản thân lại phá lệ để ý y đến như vậy, bởi vì hắn thấy được tự do mà mình không có ở trên người y. Đạo chơi cùng trời đất, không gượng ép chẳng bó buộc.

"Về đi." Cảm xúc trong mắt Hạ chợt lóe lên rồi biến mất, xoay người đi về khoang thuyền.

"Ồ? Không phải nói sau 8 giờ mới về sao?" Phi Thác khó hiểu.

"Đói bụng." Sau khi thấy được người nọ, Hạ Lãm chợt phát hiện mình cần điều dường như không phải là bình tĩnh, mà là trút bỏ hết một hồi vui sướng tràn đầy.

An Nhân về đến nhà, thoải mái tắm rửa, rồi mới bắt đầu một ngày tu luyện. Tuy rằng lần này xuống biển không tìm được thứ gì có giá trị, nhưng lại xác định được vị trí Thiên Hư Các, cũng coi như chuyến đi này không tệ.

Huống hồ, cô còn muốn luyện chế tân dược nào đó. Ba ngày sau có một đợt tuyết rơi, vì vậy ngày tuyên bố tân phẩm liền định xong vào ngày đó.

Hoa Hoa Thế Giới: 【 Khi tuyết rơi tán loạn, ước hẹn sau hoàng hôn. Phát sóng trực tiếp tân phẩm, kính thỉnh chờ mong. 】

【Dddddd, ngày cuối cùng của năm, Minh chủ nhất định phải phóng đại chiêu! 】

【 Đặt hàng vip một cái chén lớn siêu cấp, chỉ chờ Minh chủ rơi xuống. 】

【 không biết tân phẩm Minh chủ tuyên bố lần này là gì nhỉ, thật chờ mong đó biết không? 】

【 Minh chủ, tui chuẩn bị một bao lì xì thật lớn cho anh, có qua có lại, anh có phải cũng nên phát phát phúc lợi cho tui rồi hay hem? Ví dụ như bán nhiều thêm mấy ngàn mấy vạn bình tân được í. 】

【 Tui cũng chuẩn bị một bao lì xì lớn, cầu Minh chủ phúc lợi!! 】

【 Bao lì xì, cầu phúc lợi!! 】

【 Cầu phúc lợi!! 】

.....

Bên dưới topic là một đám cùng cầu phúc lợi.

Thời gian phát sóng trực tiếp định vào buổi tối lúc 11 giờ 29 phút. Mưa tuyết từng bông từng bông từ trong trời đêm bay xuống, ánh sáng tối tăm và tuyết rơi ảnh hưởng đến độ rõ ràng của video nên mọi người chỉ có thể nhìn thấy một mảng hình ảnh mờ lung.

【 Trước khi Minh chủ phát sóng trực tiếp không coi dự báo thời tiết à? 】

【 Tuyết rơi lớn như vậy thì sao mà thấy được rõ ràng đây chứ? 】

【 Minh chủ, cũng không nên dầm ướt, không bằng chờ tuyết ngừng rơi rồi mới tiếp tục lại được không? 】

【 Đúng đấy, chờ tuyết ngừng rơi rồi lại phát sóng đi. 】

Mọi người ở phòng phát sóng trực tiếp nghị luận sôi nổi, có oán giận, có thất vọng, nhìn thấy hình ảnh như vậy, giá trị chờ mong giảm xuống không ít.

"Mẽ Đóa, gần đến 0 giờ rồi, mau lại đây cùng nhau đốt nến này!" Mẹ Mẽ Đóa la lớn.

"Con tới ngay." Minh chủ đã bắt đầu phát sóng trực tiếp rồi, Mẽ Đóa luyến tiếc không muốn rời đi, nghĩ một chút rồi cô dứt khoát chuyển màn hình tới phòng khách.

Bố mẹ Mẽ Đóa đã đốt nến, ánh nến ấm áp bao phủ toàn bộ căn phòng.

"Con đang xem gì thế, xem màn toàn là tuyết rơi à." Mẹ Mẽ Đóa nhìn hình ảnh tuyết rơi giữa video, nhìn không được khó hiểu hỏi.

Mẽ Đóa không trả lời, bởi vì bóng dáng của An Nhân đã xuất hiện ở giữa hình ảnh, mà trên tay cô, là một viên thủy tinh hình cầu.

"Đây là vai chính của ngày hôm nay —— Ma pháp thủy tinh."

An Nhân chậm rãi vươn tay, tùy ý để nước mưa rơi lên trên tay mình. Màn ảnh di chuyển theo từng động tác rồi nhắm ngay vật thể trên tay cô.

Ma pháp thủy tinh?

Trong đại sảnh ấm ỉ, Bát ca vừa uống xong một ngụm rượu vang đỏ cùng bạn bè, rồi quay đầu nhìn về phía video đang phát sóng tiếp.....

"Vương Giả Trở Về" - Mục Khải Phong ngồi một mình trong xe hút thuốc, lơ đãng nhớ tới Minh chủ đang phát sóng trực tiếp, tùy ý mở màn hình.....

Hạ Lãm đón tiếp một đợt lại một đợt khách khứa, tuy rằng trên mặt rất bình tĩnh nhưng tâm trạng lại rất bức bối. Hắn tranh thủ thời gian rời khỏi bữa tiệc, tìm một góc an tĩnh, bảo Phi Thác mang tí nĩa xách tay tới rồi nhẹ nhàng mở ra.....

Trong bức tranh tuyết rơi tán loạn, một bàn trắng nõn nâng viên thủy tinh cầu rồi bỗng nhiên ném lên trên.

Thời gian đếm ngược đến 0 giờ, 5, 4, 3, 2, 1.....

Trong chốc lát, thời gian dường như trở nên yên lặng.

Tuyết rơi dày trời lại tựa như được làm phép, từ từ rơi, tầng tầng ngưng tụ, hóa thành từng viên, từng sợi, từng mảnh, long lanh trong suốt, ngân quang long lẫy.

Trong phạm vi mấy ngàn mét trên không trung toàn bộ được bông tuyết bao trùm, giống như dựng ngược đỉnh băng núi tuyết lại, nhấp nhô liên tục, núi non trùng điệp giao điệp, rực rỡ đồ sộ.

Mẽ Đóa mới vừa thổi tắt ngọn nến, trong không gian tối đen chợt tràn ra một mảnh tuyết thụ ngân hoa*.

*Cây tuyết hoa bạc

Bát ca nhìn những bông tuyết tạo thành một khoảng ngân sắc bỗng nhiên bày ra trước mắt mình, chợt ngừng thở, ngay cả rượu vang đỏ trong miệng cũng quên nuốt xuống.

Mục Khải Phong ở bên trong xe, cả không gian trong chiếc lát kết đầy băng sương, ánh sáng bạc lấp lánh lấp lánh thiếu chút nữa chói mù mắt hắn, tàn thuốc đốt trên ngón tay cũng không hề phát hiện ra.

Hạ Lãm nhìn màn hình ảo trước mặt, mỗi phía hiện ra quá trình tuyết rơi hóa thành bông tuyết, tầng tầng ngưng tụ, tựa như đem cả người hắn đều bao phủ bên trong.

Ồn ào náo động rời đi, phiền muộn biến mất, duy nhất chỉ còn lại một mảng yên lặng thanh tịnh.

"Năm mới vui về."

Một giọng nói trong thanh xuyên qua màn hình truyền vào tai của từng người trong phòng phát sóng trực tiếp.

Chẳng ai nghĩ được rằng, bọn họ lại có thể an tĩnh như gà mà vượt qua một đêm vốn nên thật náo nhiệt.....

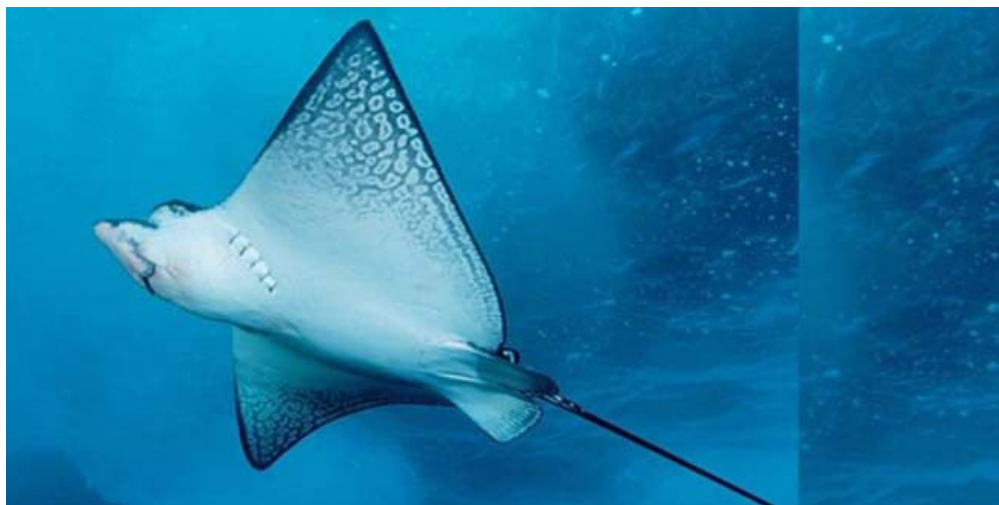
oOo

Góc nhỏ Phong Vũ:

Tác giả toàn thích dùng từ cô đọng xúc tích, kiểu vẽ đối vẽ, cụm với cụm, tìm nghĩa rồi chuyển không thừa không thiếu thật mệt Q v Q

[1] Dơi diêu là cá đuối, để "Dơi diêu" cho nó vắng vẻ thế thôi!

Hình ảnh cho mấy tình yêu không biết cá đuối là gì:

Chương 19: Đây là phúc lợi

Editor: **Bạch Nhạn công tử**

Beta-er: **Phong Vũ Tuyệt Tuyệt**

Chương 19: Đây là phúc lợi.

【Ma pháp thủy tinh, trung phẩm hai sao, mỗi tổ mười khối, có thể trong chớp mắt đem chất lỏng ngưng tụ thành băng, phạm vi, thời gian và mật độ ngưng tụ đều do tinh thần lực cá nhân không chế.】

Sau khi giới thiệu, còn có một câu bổ sung: Băng lâm vạn lý trần, nhuận vật tể vô thanh.

Ngày hôm sau, phần lớn Hoa hữu trên diễn đàn của Hoa Hoa Thế Giới đều sôi nổi thảo luận về cảnh đẹp mà họ được nhìn thấy tối qua.

【Không hổ là Ma pháp thủy tinh, quả thực như thi triển ma pháp, chỉ cần vung tay một cái, tuyết trên không trung liền hóa thành tinh thể.】

【Quả thực là đẹp đến bất ngờ! Hoàn toàn không thể tưởng tượng được một lọ được thủy lại có thể đạt được loại hiệu quả này.】

【Vốn đang chờ nam thần mang tui bay mang tui đi ra về, kết quả hần quay đầu khinh thường nhìn tui, còn phóng về phía tui một viên đạn băng. QAQ】

【Tuy rằng Ma pháp thủy tinh vô cùng kỳ diệu, nhưng đáng tiếc lại chỉ có giá trị trang trí. Lần này tôi không tính toán cạnh tranh đấu giá, tôi định dành tiền chờ đợi đợt tân phẩm tiếp theo.】

【+1, làm một người chơi chuyên nghiệp tồn tại, thực sự không luyện nói ma pháp sư, chỉ có thể yên lặng nhìn người khác dẫn đầu. 】【

.....

Hiệu quả của Ma pháp thủy tinh tuy rằng làm cho người ta kinh ngạc, sợ hãi thán phục nhưng đối với người hứng thú với nó hiển nhiên cảm thấy nó không tốt bằng Phi hành tể và Khinh trần đan. Cũng trong ngày đấu giá đó, năm tổ Ma pháp thủy tinh cuối cùng cũng thành giao, giá cả còn chưa tới 30W.

Mọi người cảm thấy cái giá này đối với một loại thuốc có tính chất tinh khiết mà nói cũng xem như không tồi, nên ban đầu cũng không có quá nhiều người chú ý. Vốn tưởng rằng nhiệt độ rất nhanh sẽ qua đi, nhưng theo vài đoạn video phát ra, bầu không khí lần thứ hai có dấu hiệu bùng nổ.

Hà Duệ là một trong những người mua một tổ Ma pháp thủy tinh, lý do tham gia đấu giá cũng chỉ là vì ủng hộ Minh chủ, còn bản thân lại không có hứng thú quá lớn đối với Ma pháp thủy tinh.

Sau khi bảo bối tới tay, hần không chút để ý lướt nhanh qua hướng dẫn sử dụng, rồi tiện tay ném một viên ma pháp thủy tinh về phía bồn phun nước tự động trong hoa viên, sử dụng tinh thần lực không chế. Giấy tiếp theo, nước đang phun trong veo bỗng hóa thành một mảnh sương bạc, trên bãi cỏ, lan can, dây leo, và trên cây vương đầy bọt nước trong suốt, hạt to hạt nhỏ lấp lánh lấp lánh, trong nháy mắt hoa viên ban đầu còn lộ rõ vẻ tàn lụi, khô héo bỗng chốc nở rộ, khoác lên mình vẻ đẹp lạnh lùng sắc bạc.

Hà Duệ thường thức một hồi rồi không thèm để tâm. Ngày thứ hai khi tỉnh lại, hần kinh ngạc phát hiện bụi cây mận già khô héo trồng trong hoa viên đâm chồi mới, cây ngô đồng lạnh mấy năm nay chưa từng nở hoa hiện giờ hoa nở đầy cành, lác đác trên mặt cỏ, một lần nữa tỏa ra sức sống mãnh liệt.

Sự biến hóa kỳ diệu này làm cho hần nghĩ tới Ma pháp thủy tinh đầu tiên, lúc này lập tức trở về phòng kiểm tra video theo dõi. Thì thấy một giờ sau khi hần sử dụng Ma pháp thủy tinh, tinh thể màu bạc bắt đầu tan rã, hóa thành tầng tầng lớp lớp sương trắng, từng chút một rót vào trong cây cối và bùn đất. Mấy giờ sau, mầm non chậm rãi đâm chồi, hoa của cây ngô đồng lạnh từng đóa nở rộ, cây cỏ khô sức sống tràn trề... Mà tất cả đều xảy ra chỉ trong một đêm ngắn ngủi...

Bách Lí là một kẻ thích bơi vào mùa đông, thường xuyên lén lút bơi lội ở hồ Nguyệt Lượng trong nội thành. Gần đây việc kiểm soát tăng cường, chỉ cần gãi thử xuống nước một chút liền bị báo cáo. Hôm nay gãi lại bị người xách lên từ trong hồ, trên bờ còn có người phát sóng trực tiếp tình trạng của gãi, thực sự khó khăn bình ổn hơi thở âm ức, quần áo cũng không thêm mặc, liền lấy ra một thứ từ bên trong túi áo, mạnh mẽ ném vào giữa hồ nước.

Chỉ nghe loảng xoảng một tiếng, vật thể rơi xuống nước ngay vị trí trung tâm, băng sương tầng tầng lớp lớp ngưng tụ, giống như một đóa sen trắng nở rộ, vô số cánh hoa san sát nối tiếp nhau, rồi nhanh chóng nở ra bốn phía. Không quá một hai phút, hồ nước liền bị đóng băng.

Tại bờ hồ, tất cả người qua đường đều xem tới ngầy người khiến Bách Lí âm thầm đắc ý. Nhưng rất nhanh gãi gặp phải bị kịch, bị cảnh sát tuần tra thúc thúc bắt vì tội danh phá hoại cảnh vật, trong lúc đang muốn mang gãi đi thì băng trên mặt hồ bắt đầu tan chảy, sương trắng nhàn nhạt bốc lên, mệnh mông lay động theo chiều gió, tựa như tiên cảnh.

Rầm! Trong sương mù truyền đến tiếng nước vang, đợt sương tản ra thì trên mặt hồ trong veo lặn dần dao động, làn sóng châu ngọc tung bay, một con cá chép rực rỡ nhảy lên thật cao, vể ra trên không trung một đường cong duyên dáng, sau đó liền rơi xuống hồ. Tiếp theo là con thứ hai, thứ ba, thứ tư,... lần lượt nhảy lên mặt nước, vui vẻ nhảy nhót, bày ra tư thế xinh đẹp của mình. Hàng ngàn con cá tụ tập ở đây, giống như một lần hội họp lớn, hình ảnh có thể nói là vô cùng tráng lệ.....

Liên tiếp vài đoạn video được tung ra, hiệu quả thật sự của Ma pháp thủy tinh từng chút một hiện ra ở trước mắt mọi người.

Cây khô gặp xuân, sinh linh mướt mà, không khí mát mẻ, tinh lọc nguồn nước...

【Tui xin phép được quý lạy anh, Minh chủ! Anh có chắc là đã giới thiệu hiệu quả của Ma pháp thủy tinh rõ ràng hay không!】

【CMN, không phải đã nói là chỉ có giá trị trang trí thôi sao? Đặc biệt vì sao cây khô đều đâm chồi như gặp mùa xuân, cậu thực sự nghĩ mình thật sự là ma pháp sư à? 】

【Minh chủ, tui thật sự rất thất vọng với cậu, giữa người với người nên thẳng thắn thành thật không phải sao? Có loại hiệu quả này đáng lẽ cậu nên nói sớm chứ, nếu mà cậu nói sớm thì dù tui có đập nồi bán sắt cũng phải giành được một lọ á!】

【60000, bình quân mỗi bình mới có 60000! Lòng tui đau tới mức không thể hô hấp nổi rồi!】

【Minh chủ đại nhân! Lần sau phiền anh có thể đừng khiêm tốn như cây được không? Có thứ tốt gì thì cứ thoải mái nói ra đi, sau đó im lặng ngồi một bên nhìn chúng ta tranh đến đầu rơi máu chảy là được rồi.】

....

【Yếu ớt nói một câu, các người chẳng lẽ đều chưa từng chú ý tới câu nói bổ sung kia à?】

Nhìn thấy lời nhấn này, mọi người lập tức tìm câu bổ sung tại phần giới thiệu Ma pháp thủy tinh kia --

Băng lâm vạn lý trần, nhuận vật tế vô không.

【!!!】

【.....】

【Ai biết câu thơ giả về đặc biệt này còn cất giấu huyền cơ hồ người!】

【Tôi lại cho rằng Minh chủ chỉ là bỗng nhiên nổi hứng làm thơ.】

【Như trên.....】

【Minh chủ, tui còn chưa tốt nghiệp tiểu học, anh có thể đừng khảo nghiệm chỉ số thông minh của tui được hay không?】

【Tôi thấy câu nói bổ sung mà Minh chủ kèm theo nhất định có ý nghĩa sâu xa, quả nhiên tôi đoán không sai mà.】

【Lâu trên chắc chắn thường xuyên 419*, sau một thoáng liền hoàn toàn nhìn thấu.】

*Đừng hỏi tui ý nghĩa của từ này, tui sẽ thẹn thùng $\cap \_\_\cap$

【Tôi quyết định, sau này chỉ cần Minh chủ thông báo tân phẩm, cho dù nó có là một đồng phân đi chăng nữa thì tôi cũng muốn cạnh tranh đấu giá!】

【Cộng một.】

An Nhân thấy tinh thần nhóm Hoa hữu kích động, khó có được một lần nói chuyện:【Các bạn không phải luôn một mực cầu phúc lợi sao? Ma pháp thủy tinh nguyên bản bán ra với giá ít nhất là trên 15W, tôi rút gọn giới thiệu được phẩm, cuối cùng hoàn thành mua bán lấy mỗi bình 6W, coi như phúc lợi bán cho vài vị Hoa hữu.】

【Đây mà là phúc lợi à! Rõ ràng là tổn thương!】

【Bảo bối 15W bán ra, trở mắt nhìn người khác chỉ dùng 6W để mua, cậu cho rằng chúng ta có thể vui vẻ sao?】

【Cậu không cần nói nữa, cậu vừa nói tui liền cảm thấy đau lòng!】

【Minh chủ, chúng ta không cần phúc lợi giảm giá, thứ chúng ta cần là số lượng oanh tạc!】

【Đúng vậy! Là số lượng! 】

【Từ khi tới Hoa Hoa Thế Giới, mỗi ngày ta đều bị vây trong trạng thái đói - khát, cuối cùng cũng biết được Minh chủ lấy cái tên cho tiệm này là có ý nghĩa sâu xa, thật sự là rất đặc biệt thì có nội hàm.】

【Lầu trên nói thật là làm cho hoa cúc của tui ngừng nở. 】

.....

An Nhân thực sự không giỏi giao tiếp với cư dân mạng, thấy mình lên tiếng gây nên hiệu quả như thế, lập tức không thèm nhắc lại, lặng lẽ thiết lập ẩn giấu.

"Ha."

Trong cao ốc trung tâm Liên minh quốc tế, Hạ Lâm nhìn chăm chăm vào màn hình, nhin không được bật cười. Mỗi ngày chú ý tới Hoa Hoa Thế Giới gì đó, đều sẽ phát hiện ra chuyện thú vị.

Hắn dùng một chút rồi gửi tin nhắn cho An Nhân.

H các hạ:【Có online không?】

An Nhân có chút buồn bực, vị H các hạ này có thể đột phá toàn bộ các thiết lập im lặng của cô, bất cứ lúc nào cũng có thể liên hệ được với cô. Mà cô cũng không hề biết, thứ Hạ Lâm sử dụng là loại Internet đặc biệt, người khác không thể tìm ra hắn, nhưng hắn lại có thể "quấy rầy" người khác.

Hoa Hoa Minh Chủ:【Anh dùng hết thuốc rồi sao?】

Hạ Lâm:...Câu mở đầu mà đã hỏi cái này thực sự tốt sao?

H các hạ:【Dùng hết rồi, hôm nay ta định chuẩn bị gửi báo cáo kiểm tra đo lường cho cậu.】

Hoa Hoa Minh Chủ:【Tốt, gửi qua cho tôi đi.】

Một phần báo cáo kiểm tra đo lường rất nhanh được gửi tới, An Nhân cầm lên xem xét tỉ mỉ, sau đó lập tức nhú mày.

Kỳ lạ, tinh thần lực của hắn so với trước kia ổn định không ít nhưng hoàn toàn không có dấu hiệu khôi phục. Tuy rằng được vật cô điều chế cho hắn không thể chữa trị tinh thần lực mà hắn đã hao tổn ngay lập tức được nhưng tuyệt đối không có khả năng đến một chút hiệu quả cũng không có.

Hoa Hoa Minh Chủ:【Anh có phải vừa bị thương gần đây không?】

H các hạ:【Ừ, lúc trước tinh thần bạo-loạn có xảy ra một lần, sau đó dùng Trấn linh đan của cậu áp chế.】

Hoa Hoa Minh chủ:【Trấn linh đan sẽ làm tổn hại tới nguyên khí của anh, nhưng không hề làm tổn thương tới tinh thần lực. Theo như tính toán của tôi, sau khi uống thuốc xong, tinh thần lực của anh đáng nhẽ khôi phục rồi mới đúng, vì sao hiện tại ngay cả một chút khí sắc cũng không có?】

Lẽ nào phương thuốc của mình có vấn đề?

An Nhân nghiêm túc, nếu thật sự là do phương pháp phối dược của cô có vấn đề, vậy suy cho cùng cô phải chịu trách nhiệm.

Hoa Hoa Minh Chủ:【H các hạ, tôi sẽ phối một phương thuốc khác cho anh, lần này tôi sẽ không thu tiền. Nếu đã cùng anh ký kết hợp đồng, thì tôi sẽ chịu trách nhiệm với anh đến cùng.】

Hạ Lâm đang muốn nói là cô không cần phải để ý, cũng chẳng phải do dược của cô không tốt, mà là do hắn che giấu cấp bậc tinh thần lực, làm ảnh hưởng tới việc phát huy hiệu quả của dược vật, nhưng khi nhìn đến câu nói "chịu trách nhiệm đến cùng" của cô, hắn lập tức rút lại lời nói.

H các hạ:【Vậy nhờ cậu.】

Hoa Hoa Minh Chủ:【Không cần khách sáo, đây là việc tôi phải làm.】

Trong mắt Hạ Lâm hiện lên một tia sung sướng, nhìn chăm chăm avatar đóa hoa hình cái đầu trên màn hình, trong đầu hiện lên hình bóng của "y".

H các hạ:【Ta muốn gặp cậu một lần.】

Hoa Hoa Minh Chủ:【Được, khi nào anh rảnh thì liên hệ với tôi, vừa lúc tôi cũng có thể tự mình kiểm tra thương thế cho anh.】

H các hạ:【Cứ quyết định vậy đi.】

Hoa Hoa Minh Chủ:【b(^_ ^)d】

Sau khi logout, An Nhân nhìn thời gian, đêm đã khuya, vì vậy cô lại muốn bắt đầu tu luyện.

Rửa mặt xong xuôi liền trở về phòng, khoanh chân ngồi trên giường, ý niệm chậm rãi chìm vào thức hải.

Trong bóng đêm che phủ, vài bóng người lén lút xuất hiện ở gần hoa điên.

"Chuẩn bị xong chưa?" Một nam nhân hạ giọng hỏi.

"Xong cả rồi."

"Vậy bắt đầu đi."

Lời vừa dứt, mấy người tách ra, lựa chọn một vị trí phù hợp, giờ một vật phun xung quanh hoa điên, một cỗ sương mù đen dày đặc bao phủ, dưới sự bao phủ của sương mù, hoa được trong hoa điên dần dần trở nên uể oải, khô héo.

An Nhân giống như cảm ứng được, chợt mở mắt, xuống giường đi tới cạnh cửa sổ, xa xa nhìn thấy vài bóng người nhanh chóng biến mất trong bóng tối.

Trong không khí còn sót lại mùi vị của loại dược vật nào đó, cô vừa ngửi liền xác định đại khái vài thành phần.

Rất hiển nhiên, có người hạ độc trong hoa điên của cô.

Mắt An Nhân chợt lóe sáng, đưa tay ra phía ngoài cửa sổ rắc một lớp bụi phấn, nhiều hạt phấn nhỏ theo gió tản ra, không quá một lát thuận lợi đem mùi lạ trong không khí hoàn toàn tinh lọc sạch sẽ.

Dám động tới hoa điên của cô, thật sự là không biết sống chết!

oOo

Góc nhỏ Phong Vũ:

Hôm nay chào đón "bạn nhỏ" Haninh28 - editor mới nhà ta.

(Gào rít cổ họng mới có người ủng hộ, các nàng không thương tan tử sao? TT^TT)

Nghen ơi nàng ấy cũng đang có dự định hệ thống xuyên nhanh, ờm, cũng sắp lên kệ rồi!

#Rất hoan nghênh các ái phi nhào vào lòng của vị quàng sò để ôn hòa vô đối này!!!

Yêu thương ~^O^~

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Gặp mặt

Editor: **Thập Nhất Tử**

Beta-er: **Phong Vũ Tuyết Tuyết**

Chương 20: Gặp mặt.

Trong ruộng hoa đã có một số vùng hoa cỏ xuất hiện trạng thái khô héo do bị ảnh hưởng bởi chất độc, nhưng dù sao thì chúng cũng chỉ là thực vật với chủng loại bình thường. Cho dù có trận pháp bảo vệ, cũng rất khó chống đỡ được tác dụng ăn mòn của chất độc.

Lúc đầu An Nhân dự tính sẽ đem những bồn hoa cỏ đó bán đi, để có chỗ trồng gieo trồng hạt giống đời thứ ba. Những bồn hoa này ít nhất cũng sẽ sống được vài năm nữa, kết quả lại bị những kẻ như vậy phá hủy, trong lòng cô có bao nhiêu ức giận thì không cần nói ra cũng biết.

An Nhân ngồi xổm xuống, bẻ một đóa hoa đã khô héo, đưa lên mũi cẩn thận ngửi ngửi.

Tuy cô không biết đây là loại độc gì, nhưng thứ này chắc chắn sẽ không được bán công khai ở trên thị trường, mà chỉ có thể do tư nhân điều chế ra, bên trong thuốc còn có cả Địa Âm Mộc.

Địa Âm Mộc là một loại thảo dược rất đặc biệt. Ở từng hoàn cảnh, nhiệt độ không khí, phương pháp chế biến khác nhau đều sẽ cho ra những thành quả có hiệu quả khác nhau, thậm chí sẽ ảnh hưởng đến phẩm chất của thuốc. Những loại dược vật khác rất khó tìm ra điểm sai sót, nhưng chỉ có Địa Âm Mộc mới thể hiện điểm ra này rõ ràng. Bất kỳ công ty hay vị thầy thuốc nào nuôi trồng và nghiên cứu ra thuốc có chứa Địa Âm Mộc, trên cơ bản đều riêng biệt đến độc nhất vô nhị.

Hoa Hoa Thế Giới ngày càng phát triển, không tránh được có nhiều người trong ngành ghen ghét và xa lánh. Những kẻ vào nửa đêm chạy tới ruộng chạy tới hoa điền phun chất độc linh tinh, không thể là kẻ rảnh rỗi đến đau trứng hay người qua đường được. Chỉ cần tìm được nơi sản xuất loại Địa Âm Mộc này thì cũng sẽ tìm được tên hung thủ kia.

An Nhân xử lý những chỗ hoa cỏ đã khô héo, chỉ cần chúng còn khả năng chữa trị, cô đều sẽ không từ bỏ. Vì lý do này mà cô không đuổi theo những kẻ đã phun chất độc đó.

Sau khi xử lý hết toàn bộ, cũng đã qua buổi sáng ngày hôm sau.

An Nhân về phòng, rửa mặt sơ qua một chút rồi mới truy cập Tinh Võng, trước tiên xem máy theo dõi vào tối hôm qua. Những kẻ đó đều đeo mặt nạ phòng độc, không có dấu hiệu rõ ràng gọi về thân phận đặc biệt của đối phương gì cả. Điều này cũng nằm trong dự đoán nên cô cũng không có thất vọng gì nhiều.

An Nhân bắt đầu tìm kiếm những tiệm thuốc có liên quan ở trên mạng, sau khi chọn lọc ra liền còn lại ba mươi nhà đáng nghi ngờ. Cô từ những nhà này mỗi một nhà mua một loại thuốc có thêm thành phần Địa Âm Mộc ở trong đó.

Tìm kiếm hung thủ là một chuyện, hoa điền của cô cần được công tác bảo vệ cũng cần phải xem xét một chút. Trước đó cô đã nghĩ đến việc bày ra trận pháp phòng ngự, nhưng trận pháp này phải tiêu hao một lượng lớn tinh thạch. Hơn nữa nó cũng có thể tổn thương người qua đường, cho nên đến cuối cùng An Nhân cũng từ bỏ chưa làm.

Trước mắt cô đã tìm ra hai phương pháp, một là tìm một con vật nuôi có thể giữ nhà, lại có thể bảo vệ hoa điền. Hai là nuôi một ít giống thực vật có cấp bậc linh trí sơ cấp lại có thể công kích.

Cô quyết định đều thực hiện cả hai phương pháp.

Vào ngày hôm sau, các loại thuốc mà cô đã đặt mua lần lượt được giao tới, An Nhân tiến hành phân loại, cuối cùng cũng tìm được mục tiêu tiềm nghi, là một shop online có tên "phòng thuốc Truyền Thế".

Phòng thuốc Truyền Thế? Đây không phải là tiệm thuốc đã bán ra Túng Vân Đan* à? Trước đó đã từng có một người tên là "Hồng Nhân Hối Đầu" trên mạng thí nghiệm hiệu quả của Túng Vân Đan, kết quả kẻ này rất đáng thương bị té xỉu khi đang phát sóng trực tiếp.

*Mời xem chương 4

Lúc đó An Nhân cảm thấy cửa hàng này hình như hơi hữu danh vô thực, lấy hàng kém bán thay cho hàng tốt.

Nhưng mà người ta cũng là một cửa hàng có danh tiếng trăm năm rồi, cho dù là quy mô, danh vọng đến phạm vi nghiệp vụ, đều không phải là cái mà Hoa Hoa Thế Giới có thể so sánh. Bọn họ có cần phải sử dụng loại thủ đoạn hạng ba này để đối phó với một chỗ vừa mở bán như cô không?

Sau khi An Nhân xem xét tư liệu của phòng thuốc này, phát hiện một cái tên rất quen thuộc - "Vạn Thế Hồng".

Đại đa số được sur ở phòng thuốc Truyền Thế đều ký hiệp nghị hợp tác với Vạn Thế Hồng, cộng đồng hai bên cùng nhau nghiên cứu và phát minh ra loại thuốc mới, hướng đến những người mua có tầng lớp khác nhau, tiến hành phân chia cấp bậc tiêu thụ.

Gần đây cô đã tiếp xúc rất nhiều người không liên quan, nhưng mà chỉ có vị "Sớm thành châu báu" - giám đốc của Vạn Thế Hồng, còn có Địa Âm Mộc, nên thân phận của kẻ tiềm nghi trên cơ bản có thể xác định.

An Nhân suy nghĩ một chút, lên Hoa Hoa Thế Giới treo một cái biển "Không kinh doanh", sau đó chui vào phòng thuốc mà chế được.

Đêm khuya, Sài Tử Dân ôm một nữ nhân từ khách sạn loạn choạng đi ra từ quán rượu.

"Sài tổng, ngài ngồi đây đi, em đưa ngài về nhà." Người phụ nữ đỡ Sài Tử Dân đến ghế sau.

"Bảo bối, cung không chờ kịp sao? Cung yên tâm đi, lát nữa anh sẽ cho cung ăn no~" Sài Tử Dân cười dâm néo ngực ả một cái.

"Đáng ghét hà~~" Nữ nhân cười hi hi kéo tay hắn ra, chuyển sang bên người hắn ngồi.

Xe khởi động, đi về nơi ở hiện tại của Sài Tử Dân.

Những người bên trong xe hoàn toàn không biết, ở trên nóc xe của bọn họ có một bóng người trong suốt đang khoanh chân ngồi, cái bóng theo ánh đèn bên đường mà đung đưa, tựa như bóng ma ở trong gió đêm nhấp nháy nhấp nháy.

Hơn mười phút sau, chiếc xe dừng lại trước một tiểu khu, người phụ nữ kia đỡ Sài Tử Dân xuống xe, đi về phía tòa nhà gần đó. Một bóng người trong suốt từ trên nóc xe nhẹ nhàng nhảy xuống, lặng lẽ đi theo sau lưng của bọn họ.

"Sài tổng, ngài chờ em một chút, em đi tắm trước đã~~" Cô ta đỡ Sài Tử Dân lên giường, đang định tránh ra liền bị ông ta kéo lên trên người, bắt đầu trò yêu tinh đánh nhau.

An Nhân đứng bên cạnh mép giường, tự động che lại hình ảnh cùng âm thanh đó mặt kia, từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một cái bình sứ, cầm trên tay lắc

nhẹ.

Vì để dạy dỗ kẻ này, cô đã đặc biệt luyện chế riêng một loại đan dược tàng hình cùng với một lọ phấn Kiện Vong.

Hai loại dược vật này không có tác dụng quá lớn đối với cường hóa giả lợi hại. Nhưng Sài Tử Dân trước mắt này, hiển nhiên không phải cao thủ gì cả, hơn nữa giờ phút này bị tử sắc xâm thể, khiến hiệu quả của phấn Kiện Vong càng dễ dàng phát huy.

Phấn Kiện Vong, hiệu quả như tên, đây chính là loại thuốc có thể khiến người khác quên mất sự việc diễn ra, có ảnh hưởng trực tiếp đến trí nhớ trong đại não. Càng muốn nhớ kỹ, thì sẽ càng nhanh quên. Bình thường thì chẳng khác gì mọi người, nhưng ký ức của hắn chỉ có thể kéo dài trong năm phút gần nhất.

Giải dược cũng rất đơn giản, chỉ cần chế ra một loại có tác dụng ngược với loại này là xong, nhưng mà nó cần có cấp bậc cao hơn thuốc của cô.

Cấp bậc của phấn Kiện Vong là cấp trung phẩm 4 sao. Mà hiện tại ngoại trừ thuốc cần cung cấp cho H các hạ chuyên dùng ra, thì loại thuốc cô cho kẻ này dùng là loại có cấp bậc cao nhất.

Sau khi làm xong việc này, An Nhân liền rời khỏi phòng, tựa như lúc tới, yên lặng rời đi không một tiếng động.

Ngày hôm sau, khi tỉnh dậy Sài Tử Dân có chút chóng mặt, nhức đầu, vô tình nhìn thoáng qua người phụ nữ đang ở bên người của ông ta, sắc mặt có chút hoảng hốt.

À vừa mở mắt ra, liền ôm lấy cổ của Sài Tử Dân: "Sài tổng, chào buổi sáng~"

Sài Tử Dân: "Chào.... buổi sáng."

Nữ nhân quyến rũ nhẹ giọng nói bên tai ông ta: "Sài tổng, buổi tối hôm qua em biểu hiện như vậy có được không?"

Sài Tử Dân: "Ừ....."

"Vậy ngài đừng quên đáp ứng chuyện đó của em nha~~"

Sài Tử Dân nhìn cô ta một lúc lâu, rồi mới hỏi: "Tôi... đã đáp ứng cô cái gì vậy?"

Cô ta nghĩ rằng ông ta đang nói giỡn thôi, hơi oán trách mà đẩy đẩy ngực của ông ta: "Đáng ghét~~ Ngài không cần đùa như vậy đâu."

"Cho nên..." Sài Tử Dân có chút hoang mang, "Cô rốt cuộc là ai?"

Nữ nhân đã ý thức được rằng bản thân cô ta đã có khả năng bị chơi sạch, "..."

(Ồ đây có nghĩa là ông này xoxo xong không chịu trách nhiệm á =)))

An Nhân về nhà, bắt tay sửa sang lại hoa điền của cô, hạt giống mới cải biến của cô cũng đã đến lúc được trồng trọt.

Một chiếc xe với vẻ ngoài khiêm tốn từ phía xa như gào thét mà chạy đến, vững vàng dừng lại ở trước cửa nhà của An Nhân. Sau đó, một người đàn ông có thân hình cao to từ trên xe bước ra, hắn gỡ kính râm xuống, ánh mắt thẳng tắp nhìn đến bóng dáng của người đang bận rộn trong hoa điền.

Người đến đứng là Hạ Lãm.

Hắn chậm rãi đi qua bờ ruộng, gió mát lướt qua mặt, hương hoa thơm nhẹ thoảng qua đầu mũi. Đất trời rộng lớn như vậy tràn ngập màu sắc kinh diễm, như thơ như họa, lại khiến cho lòng người vui vẻ thoải mái.

Nghe được tiếng động sau lưng, người đang ở giữa biển hoa hơi xoay người, liếc nhìn người đang bước chậm đến.

"Hạ Lãm?" An Nhân không chắc chắn gọi tên hắn.

"Xin chào, tôi là Hạ Lãm, cũng là H các hạ." Hạ Lãm vươn tay.

Hạ Lãm là H các hạ?

Trong mắt của An Nhân hiện lên một tia kinh ngạc, đuôi tay tự nhiên cùng hắn nắm một chút, lại cọ vào tay của người ta một đồng bụn.

"Xin lỗi." An Nhân muốn thu tay, lại bị Hạ Lãm cầm chặt hơn.

"Tại sao lại không tiếp tục kinh doanh?" Cái hắn hỏi đến là Hoa Hoa Thế Giới, vô duyên vô cớ lại ngừng hoạt động hai ngày, mà hắn lại không liên hệ được với An Nhân nên cuối cùng quyết định tự mình lại đây xem.

"Tạm thời có chút chuyện." An Nhân không định giải thích nhiều, dẫn hắn đi vào nhà mình.

Bước vào phòng khách, An Nhân mời hấn ngồi, rồi đi vào phòng bếp pha cho hấn một ly trà hoa. Sát bên cạnh cửa sổ là vườn hoa đang nở rộ, mùi thơm của trà quanh quẩn trước mũi, mà thái độ của người trước mặt lại vô cùng hiền hòa.

Lần gặp mặt chính thức đầu tiên có chút bình thường ngoài dự đoán, làm cho người khác cảm giác thân nhiên tự tại.

Hạ Lãm ngồi trên ghế mây, thần thái thư thả, ánh mắt thâm thúy dừng lại ở trên người của An Nhân.

Quả thật thanh niên này rất xinh đẹp, nhưng cái khiến cho người ta kinh diễm lại là cái chất tiêu sái không kiềm chế của "y". Đôi mắt của "y" trong suốt, khi đối diện với người khác không hề né tránh, nhìn thẳng vào đối phương mà không hề có chút sợ hãi hay lo lắng.

An Nhân thường thức chén trà, hai chân vắt chéo lên nhau một cách tự nhiên, vừa chuẩn bị uống trà liền không nhiên như nghĩ đến điều gì mà bưng tách, chợt nói: "Tôi hiểu rồi! Tinh thần lực của anh căn bản là ở cấp độ S, chứ không phải là cấp A như anh nói, bảo sao thuốc tôi đưa cho anh lại không có tác dụng."

Hạ Lãm: "....."

An Nhân hơi giận mà nhìn hấn: "Làm sao anh lại nói dối về bệnh tình? Lỡ tôi phối sai thuốc thì làm sao đây?"

Lần đầu tiên Hạ Lãm bị một người trẻ tuổi như vậy trách cứ, bèn nói "Xin lỗi, là do thân phận của tôi.... Hơi miễn cảm một chút."

Chỉ là miễn cảm "một chút" thôi sao? Ngài quả thực rất khiêm tốn đấy.

"Bỏ đi." An Nhân nhún vai, "Tôi cũng có thể hiểu nỗi khổ của anh, nhưng mà chuyện miễn phí giúp anh chuẩn bị thuốc tôi muốn rút lại, cái gì cản trở tiền anh cứ đến trả."

Hạ Lãm bắt đầu nhìn cô một cái.

"Nếu như vậy thì lát nữa tôi sẽ giúp anh...." Đột nhiên nghe được tiếng còi chói tai từ ngoài cửa, thu hút sự chú ý của mọi người.

An Nhân nhìn về phía của Hạ Lãm với ý tứ dò hỏi, mà mặt của hấn lại trầm xuống, lạnh nhạt nói: "Không phải người của tôi."

An Nhân khẽ gật đầu, rồi đứng lên: "Anh cứ ngồi đó đi, để tôi đi xem sao."

Bên ngoài căn nhà có ba gã lạ mặt đang bị bảo tiêu của Hạ Lãm ngăn cản, bọn họ giống như đang tranh cãi gì đó. Khi thấy An Nhân bước đến, họ vội vàng la lên: "Lạc Y, Lạc Y tiên sinh, chúng tôi đến để nói chuyện hợp đồng với cậu."

Hợp đồng? Lập tức An Nhân hiểu ra cái mà bọn hấn đang nói đến là hợp đồng của Vạn Thế Hồng. Nhưng mà chỉ sợ cái tên Sài Tử Dân kia không còn nhớ rõ chuyện này, những người này lại chạy tới đây đòi ký hợp đồng, có phải bọn họ vẫn chưa trao đổi với cấp trên của mình?

An Nhân dựa vào cửa, nhàn nhạt nói: "Hợp đồng gì? Tôi không có dự định ký hợp đồng nào cả."

"Cậu chắc hẳn đã nghe qua cái tên công ty sản xuất dược Vạn Thế Hồng, giám đốc của chúng tôi vô cùng xem trọng năng lực của cậu, nguyện ý bỏ ra số tiền lớn để mời cậu gia nhập công ty của chúng tôi." Người nọ cất cao giọng.

Hạ Lãm ngồi trong phòng khách, nghe bọn họ nói như vậy thì ánh mắt hơi trầm xuống. Vạn Thế Hồng là cái gì mà có gan muốn đến đoạt người của hấn?

Người nọ cũng không đợi An Nhân trả lời liền nói tiếp, "Lạc Y, chúng tôi nghe nói cậu đã ngừng việc kinh doanh hai ngày rồi phải không? Nếu vậy chỉ cần cậu vào công ty của chúng tôi, có gặp chuyện gì khó khăn, chỉ cần nói ra thì Vạn Thế Hồng chúng tôi sẽ giúp cậu giải quyết."

Thì ra việc phun chất độc trước đó là do muốn ép cô vào đường cùng.

An Nhân lạnh lùng nhìn bọn họ, không nói gì.

"Lạc Y, kẻ thức thời trang tuần kiệt, cái vòng luân quần bên trong giới y dược này, nếu cậu không có quyền thế thì không tiếp tục nổi đầu." Những lời này hàm chứa ý cảnh cáo rất rõ ràng.

Hạ Lãm chợt đứng lên, bước nhanh ra ngoài cửa.

oOo

GuJiTan - *Lại chiêu mộ thêm một tiểu tiên xinh đẹp, giỏi giang, moamoata~*

P/s: Hy vẫn luôn không ngừng không ngừng tìm kiếm editor!!!

Yêu thương ~♥

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 21: Dem bản thân giao cho tôi

Editor: **Bạch Nhạn công tử**.

Beta-er: **Phong Vũ Tuyết Tuyết**

Chương 21: Dem bản thân giao cho tôi

La Đức là một nhân viên già dặn kinh nghiệm của Vạn Thế Hồng, rất giỏi nịnh nọt, ý thế hiếp người. Là bia đỡ đạn ở giữa nhân vật phản diện điển hình là những kiểu người như hắn.

Mục tiêu lần này của hắn là một cô nhi không quyền không thế, ở vùng ngoại ô thuê vài mẫu hoa điền, mở một shop online, tính cách hướng nội, quan hệ giữa người với người rất đối bình thường. Đối phó với loại tiểu nhân vật này còn không phải là dễ như trở bàn tay à? Cho nên hắn sử dụng thủ đoạn đơn giản mà thô bạo. Trước tiên phá hủy hoa điền của cô, khiến cho cô tổn thất nghiêm trọng, rồi sau đó cho một ít ngon ngọt để cho cô cam tâm tình nguyện đồng ý chiều mộ.

Tưởng tượng tốt đẹp như thế nhưng hiện thực lại quá tàn khốc.

Vốn dĩ hôm nay có thể hoàn thành nhiệm vụ, kết quả vừa đến cửa đã bị hộ vệ không biết từ nơi nào nhảy ra ngăn lại. La Đức cho rằng những người này là do Lạc Y mời đến sau khi hoa điền của cô bị hủy nên cũng không để ý, đương nhiên lại càng không để ý sát khí tỏa ra trên người hộ vệ, la to về phía trong phòng.

Đương sự như ý nguyện bị hắn gọi ra, nhưng người đàn ông đi theo sau là cái quỷ gì?

La Đức quả thực không thể tin vào hai mắt mình, đó là Hạ Lãm? Là Hạ Lãm? Là Hạ Lãm đó?!

Hạ Lãm đi đến bên cạnh An Nhân, đứng sừng vai với cô, ánh mắt bình tĩnh nhìn La Đức, thản nhiên hỏi:

"Vừa rồi cậu nói cái gì?"

Vừa rồi hắn nói cái gì à? La Đức hốt hoảng hồi tưởng lại một chút, hắn vừa rồi hình như nói: "Cái vòng luẩn quẩn bên trong giới y dược này, nếu cậu không có quyền thế thì không tiếp tục nổi đâu."

Sau đó nhìn người đàn ông gần như đã đứng trên đỉnh cao quyền lực bên cạnh Lạc Y kia, nước mắt La Đức cũng muốn rơi xuống hết: "Anh trai của tôi ơi, sao anh không nói sớm là mình quen biết Hạ Lãm nha! Có bắp đùi tốt như vậy mà anh không lấy ra khoe khoang, giấu trong nhà để mọc nấm à?"

"Không phải nói muốn ký hợp đồng sao?" Hạ Lãm lại nói: "Lấy ra đây cho tôi xem thử."

La Đức theo bản năng đem hợp đồng trong tay giấu ra sau lưng, gượng cười nói: "Ha ha, ngại hiểu lầm rồi, nào có hợp đồng gì chứ?"

Hạ Lãm nhìn thoáng qua Phi Thác ở trước cửa, người phía sau hiểu ý lập tức đoạt lấy hợp đồng trong tay La Đức, đưa đến trước mặt Hạ Lãm.

La Đức không dám nói lời nào, mồ hôi trên trán từng dòng chảy xuống.

Hạ Lãm nhanh chóng đảo qua hợp đồng, trên mặt nhìn không ra vui giận, nhưng áp lực bốn phía làm cho tay chân người ta phát run.

An Nhân đến gần liếc mắt một cái, phát hiện giá thu mua Phi Hành Tề và Kinh Trần Đan không thay đổi, chia hoa hồng hằng năm vẫn là "1%", nhưng lại tăng thêm một điều khoản mới, là bản quyền tất cả sản phẩm sau này nếu cô nghiên cứu phát minh ra đều thuộc về Vạn Thế Hồng.

"Đây là hợp đồng mà các người chuẩn bị cho Lạc Y?" Thanh âm gọn sóng không sợ hãi của Hạ Lãm đánh vỡ yên lặng lại làm cho không khí lúc này trở nên căng thêm áp lực.

Mọi La Đức run rẩy, muốn giải thích nhưng lại vì quá khản trương mà không thể nào nói thành lời.

Hạ Lãm quay đầu nhìn về phía An Nhân: "Vừa rồi nghe hắn nói cậu gặp chuyện phiền phức, phiền phức ra sao? Có liên quan đến chuyện hai ngày nay cậu không tiếp tục kinh doanh à?"

Lời này vừa nói ra, An Nhân còn chưa có phản ứng gì thì La Đức bên kia đã run như trống. Hắn chợt ngẩng đầu, gần như dùng ánh mắt cầu xin nhìn An Nhân: Đừng nói, xin anh đừng nói!

Không tiếp tục kinh doanh là An Nhân cố ý làm, mục đích là vì muốn mau chóng đem những người này dẫn đến. Hiện giờ mục đích đã đạt được, cô bắt cứ lúc nào cũng có thể trừng trị những người này, không cần phải mượn tay Hạ Lãm. Vì thế cô trả lời: "Không có gì, là vì bận quá nên không có thời gian

mở cửa."

Hạ Lãm lại cho rằng An Nhân quá tốt bụng, dù bị ức hiếp nhưng cũng không muốn làm khó đối phương.

Hắn neho mắt lại, đôi mắt lạnh như băng thẳng tắp bắn về phía La Đức.

"Cậu tự mình khai báo hay là để tôi tự mình tra?"

Hai chân La Đức như nhũn xuống, run rẩy không dám trả lời. Nói cũng chết, mà không nói cũng chết, dứt khoát vẫn nên không nói...

Thấy hai bên giằng co, An Nhân thực sự không muốn ở trong này lãng phí thời gian, bèn mở miệng nói: "Không cần ép hỏi bọn họ nữa, mọi chuyện là như vậy. Vào tối hôm trước có mấy người trộm chạy tới hoa điền của tôi phóng độc, phá hủy diệt không ít hoa cỏ."

Phóng độc!

Trong mắt Hạ Lãm hiện lên một tia tức giận, hành vi xấu xa như thế vậy mà Lạc Y còn muốn buông tha cho bọn họ sao?

"Phi Thác." Hạ Lãm lạnh giọng quát, "Đem những người này tới cục cảnh sát, sau đó gọi người thu thập chứng cứ."

"Vâng." Thác Phi xách La Đức thiếu chút nữa quỵ xuống đất dậy, ném cho hộ vệ bên cạnh, rồi mới mở máy liên lạc ra truyền đạt mệnh lệnh cho người phía dưới.

"Còn cậu theo tôi vào đây." Hạ Lãm thuận tay đưa ra sau lưng cô, đưa cô vào nhà.

"Tôi không phải đã nói rồi sao?" Hạ Lãm nghiêm túc nhìn cô.

"Gặp phiền phức gì thì cứ nói với tôi, tôi sẽ giúp cậu giải quyết. Bị người khác bắt nạt, làm sao có thể nén giận như thế?"

Nhưng mà, cô hoàn toàn có thể tự mình giải quyết nha.....

An Nhân biết Hạ Lãm là có ý tốt, mỉm cười nói: "Nếu lần sau lại tiếp tục gặp phải phiền phức gì mà tôi không giải quyết được, tôi nhất định sẽ tới tìm anh hỗ trợ."

"Nhớ kỹ." Hạ Lãm cảm thấy về sau bản thân nhất định phải nhìn chăm chăm thật kỹ, tựa như cô hoàn toàn không có cách nào làm người ta yên tâm.

Người nào đó bắt đầu từ nay về sau, liền nhận định An Nhân bơ vợ không nơi nương tựa, tâm địa thiện lương cần hẳn bảo vệ.

Giữa trưa, An Nhân mời Hạ Lãm vào nhà ăn một bữa cơm, sau đó mới đưa hắn tới phòng làm việc, giúp hắn kiểm tra tinh thần lực bị tổn thương.

Trị liệu sư giúp người khác kiểm tra tinh thần lực bị tổn thương, dựa vào độ nhạy cảm của bản thân đối với tinh thần lực. Cấp bậc tinh thần lực của Lạc Y chỉ ở cấp D, theo lý mà nói cô không có năng lực cũng như không có tư cách thay thế một vị cường hóa giả tinh thần cấp S tiến hành kiểm tra. Nhưng Hạ Lãm cũng không biểu hiện bất cứ sự khinh thường nào, tùy ý để cô tiếp xúc với thể giới tinh thần yếu ớt nhất của mình.

Hạ Lãm thậm chí tận lực áp chế tinh thần lực của mình, để tránh việc trong quá trình kiểm tra không cẩn thận làm tổn thương đối phương.

An Nhân nhanh chóng phát hiện ra hắn đang căng thẳng, lên tiếng nói: "Thả lỏng, đem bản thân giao cho tôi."

Những lời này làm cho trong lòng của Hạ Lãm run lên, thân thể tựa như bị điện giật, tê tê dại dại.

Trên trán truyền đến cảm xúc ấm áp, một cỗ tinh thần lực ôn hòa bao vây lấy hắn, giống như đặt mình trong biển rộng, rộng lớn mênh mông, gợn sóng dập dờn.

Dưới sự vỗ về ôn nhu dịu dàng, thần kinh căng thẳng của Hạ Lãm dần dần trở nên thư giãn, cảm giác đau đớn tra tấn hắn lâu dài trước kia tựa như bị đẩy đi xa.

Giờ khắc này, hắn giống như một đứa trẻ sơ sinh bình thường, không một chút đề phòng nào đối với An Nhân.

Khi Hạ Lãm mở mắt ra, trong phòng chỉ còn lại một mình hắn, sắc trời ngoài cửa sổ đã âm đạm, chẳng hay chẳng biết, vậy mà đã qua bốn năm giờ.

Trong lòng Hạ Lãm kinh sợ không thôi, không chỉ kinh sợ với việc An Nhân có năng lực trị liệu tinh thần đặc biệt, mà còn khinh sợ sự tín nhiệm của mình đối với cô. Vừa rồi chỉ cần đối phương hơi có dị động, tinh thần của hắn có khả năng sẽ rơi vào hỗn loạn.

Hạ Lãm cảm giác được tinh thần vô cùng yên ổn, đau đớn cũng đã biến mất, mặc dù là tạm thời nhưng năng lực của Lạc Y vẫn khiến hắn cảm thấy rất mừng rỡ.

Ra khỏi phòng, men theo cảm ứng tinh thần, Hạ Lãm tìm được thân ảnh thon dài kia ở trong sân.

Bất cứ lúc nào, nơi đâu, bất kể ngồi dựa đi đứng, người này dường như có thể hòa hợp thành một với tất cả mọi thứ xung quanh, thấy như thế nào

cũng rất thoải mái.

"Anh đã tỉnh rồi à?" An Nhân buông được liệu phoi nắng trong tay, đi đến bên người Hạ Lãm nói: "Tinh thần tổn thương của anh, tôi đại khái đã hiểu biết rõ ràng, nhưng mà cấp bậc tinh thần lực của anh rất cao, tạm thời tôi không có biện pháp giúp anh chữa khỏi ngay lập tức, chỉ có thể chậm rãi điều trị."

Hạ Lãm gật đầu, hẳn biết rõ trị liệu tổn thương cho tinh thần lực cấp S quả thực khó khăn, cũng không bất ngờ đối với kết quả này. Nhưng mà hẳn lại không chú ý là An Nhân chỉ nói không có biện pháp nào chữa khỏi "ngay lập tức".

"Nếu anh không còn việc gì khác, vậy thì mời trở về." An Nhân chỉ tay ra ngoài cửa: "Phó quan của anh đã tới hỏi vài lần, nếu như không cảm ứng được tinh thần và hơi thở ổn định của anh, chỉ sợ hẳn đã muốn lao vào cướp người."

Hạ Lãm im lặng, lần đầu tiên hẳn cảm thấy được phó quan của mình rất thiếu kiên nhẫn. Hẳn không phải chỉ ngủ một lúc thôi sao, làm gì phải ngạc nhiên như thế?

(Phi Thác: Chỉ ngủ một lúc gì chứ?! Năm tiếng đồng hồ đó, ngại, cho dù ngại có uống thuốc thì cũng không thể ngủ lâu được như vậy đâu! QAQ)

Nhìn xem thời gian, quả thực không còn sớm.

"Lần sau gặp lại." Hạ Lãm cáo từ rồi đi.

Lại nói đến mấy người La Đức, sau khi bị đưa vào cục cảnh sát thì rất nhanh liền nhận tội, còn khai ra cả Sài Tử Dân. Sài Tử Dân tỏ vẻ phần nộ vô cùng, tuyên bố bản thân vốn dĩ không hề sai khiến thủ hạ đến phóng độc vào hoa diên của người khác. Ngay cả Lạc Y là cái cù tội gì thì hẳn có biết đâu. Từ trình độ nào đó mà nói, hẳn quả thực không có nói sai, đối với sự lên án thủ hạ, hẳn hô to oan uổng. Nhưng mà do các loại nhân chứng căn cứ chính xác sáng tỏ, hẳn chỉ có thể ngậm "oan" chịu phạt, trong lòng cực kỳ oan ức.

Chuyện này, Phi Thác đương nhiên sẽ không dùng danh nghĩa của Hạ Lãm, mà là tìm một gã thuộc hạ cấp dưới giao cho hẳn xử lý. Dù sao thân phận Hạ Lãm vô cùng đặc biệt, nếu như bị người khác phát hiện ra hẳn vì một người bình thường mà ra mặt, tất nhiên sẽ là cơ hội để người khác chú ý. Cho dù là hẳn hay là người chủ tiệm kia, cũng đều là một chuyện phiền phức.

Hạ Lãm cũng không biết, trong khoảng thời gian hẳn ngủ say này, Phi Thác đã từng cảnh cáo An Nhân:

"Không cần để lộ ra bên ngoài rằng cậu có quan hệ với Hạ gia, bằng không hậu quả tự cậu gánh lấy."

An Nhân đương nhiên không thêm đề ý, cô hoàn toàn không biết bản thân cùng Hạ Lãm có quan hệ gì đáng giá để tiết lộ ra.

Vào ban đêm, Hoa Hoa Thế Giới một lần nữa treo biển hành nghề buôn bán.

Khu bình luận lập tức bùng nổ, nhóm Hoa hữu gào khóc thảm thiết chào đón Minh chủ trở về.

【Aaaaaaaa, Minh chủ, cuối cùng anh cũng xuất hiện rồi!!!!】

【Minh chủ, một lời không hợp liền đóng tiệm là có ý gì đây? Không biết còn tưởng cậu mang theo khoản tiền chạy trốn nữa đấy!】

【Lần sau trước khi không tiếp tục kinh doanh có thể thông báo một tiếng không? Ít nhất cũng để chúng tôi biết vì sao cậu không tiếp tục kinh doanh và cả khi nào thì khai trương lại nữa!】

【Minh chủ, anh còn như vậy thì sẽ mất đi bảo bối đó, anh có biết hai ngày nay tui như thế nào không? Quả thực ruột gan như đứt từng khúc, tứ chi điên cuồng.】

【Minh chủ, có phải là cậu bị bệnh rồi không? Nếu do thân thể không thoải mái thì phải nghỉ ngơi cho thật tốt, chúng tôi vẫn sẽ luôn ủng hộ cậu!】

【Mấy ngày nay thường xuyên thấy Hoa Hoa Thế Giới có người phê bình, Minh chủ sẽ không phải là bị đối thủ cạnh tranh theo dõi đấy chứ?】

【Suy đoán của Lầu trên rất có khả năng, Minh chủ, cậu yên tâm, ánh mắt của quần chúng sáng như tuyết, bất luận là phê bình cái gì cũng không thể lay động được vị trí của cậu trong lòng tui tui đâu.】

【Minh chủ, tranh thủ thời gian chiêu đãi vài loại tân dược, trấn an tâm hồn tổn thương của tui tui một chút đi!】

【Đồng ý!】

.....

Nhìn đến những lời nhắn này, trong lòng An Nhân sinh ra một cổ ấm áp.

Cảm giác có người lo lắng, thật tốt.

Để báo đáp nhóm Hoa hữu đã trân trọng và ủng hộ, An Nhân quyết định phá của một lần, phát nhiều phúc lợi.

【 Thông báo: Từ ngày 15 tháng 2 đến ngày 25 tháng 2, những người mua đã tiêu phí ở bồn tiệm từ 1000 điểm trở lên, đều nhận được một chậu hoa cỏ. 】

【 Minh chủ muôn năm! 】

【 Minh chủ thật hào phóng! 】

【 Minh chủ, cuối cùng anh cũng hào phóng được một lần. 】

Lúc này còn chưa xong, ngay sau đó lại có thông báo thứ hai.

【 Thông báo: Năm ngày sau tuyên bố tân phẩm, số lượng bán đầu giá: 20, danh sách miễn phí: 5. Từ lần phát sóng trực tiếp tân được này chọn ra năm vị có điều kiện tốt nhất, đưa tặng một danh sách miễn phí tân được. 】

Một lần hai thông báo, khu bình luận hoàn toàn bùng nổ.

Gia tăng số lượng bán đầu giá và danh sách miễn phí rồi thì không nói, mà phát sóng trực tiếp tân được lại còn có cơ hội đạt được danh sách miễn phí tân được lần sau nữa! Tất cả mọi người đều bắt đầu xoa tay, thề rằng nhất định phải cướp được tân được lần này, bởi vì để bản thân có cơ hội phát sóng trực tiếp, cũng đạt được một phần miễn phí tân được.

Hiện tại trong lòng mọi người chỉ có duy nhất một ý niệm trong đầu: Tân được mau mau tuyên bố đi!

oOo

Lịch đăng hàng tuần là vào thứ Hai với thứ Năm nha các tình yêu ^^!!

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Dạ Mị

Editor: **Thập Nhất Tử**

Beta-er: **Phong Vũ Tuyệt Tuyệt**

Chương 22: Dạ Mị.

Từ trước đến nay, mỗi khi An Nhân luyện chế được đều tùy theo ý mình, chỉ cần có linh cảm thì trong đầu thì cô ngay lập tức sẽ hình thành nên vài phương thuốc và cách luyện chế. Đây là kinh nghiệm luyện được của cô kể từ mấy trăm năm nay, dự đoán được trước thì mọi thứ tự nhiên mà thành.

Cô từ phòng luyện được bước ra, sau đó trở về phòng thay quần áo rồi mới rời nơi này đi vào chỗ sâu bên trong núi kia.

Mà lúc này, nhóm Hoa hữu đã vào phòng phát sóng trực tiếp, cùng nhau chờ đợi tân được sắp được công bố.

【 Sắp 11 giờ rồi, xem ra Minh chủ lần này lại có dự định phát sóng trực tiếp vào đêm khuya. 】

【 Mọi người đoán thử xem, lần này Minh chủ muốn tuyên bố loại được gì nha? 】

【 Trong đầu Minh chủ chủ toàn là hổ, ai mà biết anh ấy sẽ lấp cái nào chứ? Dù gì thì có bao nhiêu hổ tui cũng sẽ nhảy xuống. 】

...

Mọi người còn đang nói chuyện phiếm vô cùng sôi nổi thì bỗng dưng trước mắt bỗng xuất hiện một màn hình đang đếm ngược thời gian tiến hành phát sóng trực tiếp.

Nhóm Hoa hữu đều mừng rỡ, nhanh chóng đem màn hình này thiết lập toàn cảnh ở dạng 3D. Chờ đếm ngược về 0, hình ảnh xuất hiện, trước mắt... chỉ là một mảnh đen kịt.

?????

Một màu đen dày đặc, không thể thấy được gì dù chỉ là một tia sáng, chỉ nghe được tiếng gió thổi vù vù, mà khi tròng mắt lớn một chút mới có thể thấy được vài bóng cây đang đung đưa mơ hồ.

Mà lúc này, ở bóng tối chậm rãi xuất hiện một bàn tay trắng nõn, từng ngón tay thon dài, làn da non mịn trắng hồng khỏe mạnh giống như tác phẩm nghệ thuật, trong nháy mắt cái bình thủy tinh nằm trong lòng bàn tay kia bỗng curop đi tầm nhìn.

【Tui có chút choáng váng, mau tới đỡ tui!!】

【 Nam thần đưa bàn tay của anh đến trước mặt tui, mà tui lại không thể nắm được! 】

【 Mặc kệ mấy người phản ứng ra sao, chứ tui là tui nhìn không được mà duỗi tay tui ra. Kết quả bị kịch phát hiện, tay tui so với tay của Minh chủ, quả không khác gì cái móng heo cả! Sau này làm sao tui dám đối mặt với tay của tui đây, huhuhu. 】

【 Này này, một đám mê trai các người, hiện tại chẳng phải nên chú ý đến tân được sao? Mấy người bán loạn vì một bàn tay làm gì? 】

Màn hình phát sóng trực tiếp bắt đầu di chuyển, chậm rãi theo bàn tay kia đi về phía trước, sau đó ở góc bên trái của tầm nhìn, ngón giữa của bàn tay gấp lên, ấn nhẹ xuống miệng bình, một luồng hơi nước rất nhỏ liền phun vào mắt trái.

An Nhân nhắm mắt lại, trong bóng đêm chỉ có thể nhìn thấy một khuôn mặt mơ hồ. Một lát sau, cô chậm rãi mở mắt ra, mắt phải không hề biến hóa, nhưng tròng mắt của bên trái dần dần chuyển màu từ đen sang tím, sáng rực, trong suốt chuyển động, ở trong bóng đêm lóe ra ánh sáng yêu dị.

【 A a a a a a!!! 】

【 A a a a a a a a a a a a a a!! 】

【 Tui không muốn thét chói tai như vậy đâu, nhưng mà nội tâm tui không khống chế được a a a a 】

【 Vẻ đẹp của Minh chủ sao lại có thể xứng với đôi mắt tuyệt đẹp đến nhường này a a, thật sự nghịch thiên mà! 】

【 Minh chủ, cậu diễn như vậy là được rồi, nếu cậu cứ tiếp tục như vậy nữa, tui thật sự sẽ giữ không được, tui sẽ bán đó... 】

(Editor: Wait, what?? (˘_˘))

【 Lâu trên thật là bản! 】

...

An Nhân nâng tay lên, lúc này mọi người mới phát hiện trên tay trái của cô đang cầm một cây cung phong cách rất cổ xưa, tay phải kẹp mũi tên, nhẹ nhàng đặt trên dây cung, hai chân tách ra, hai tay đưa lên cao, sống lưng thẳng tắp, ngón tay giữ chặt đuôi mũi tên, kéo cung căng tròn, ánh mắt sắc bén của cô nhìn thẳng về phía trước. Tư thái ưu nhã, ý vị trầm hùng, hết như thanh kiếm đã rút khỏi vỏ, đứng yên trong gió, chờ người phân phó. Khiến cho người ta nhìn không được phải nín thở.

Màn hình chậm rãi tăng lên, biến thành góc độ bao quát, thu cảnh vật vào trong khung hình từ độ cao nghìn mét truyền tải cho người xem. Nhưng mà trước mắt của mỗi người chỉ có những vùng màu đen sâu cạn không giống nhau, chỉ có An Nhân cùng với cung tên trên tay cô là hình ảnh có màu sắc duy nhất.

Minh chủ muốn bắn cung? Ở trong bóng đêm đen như mực này à? Trong vòng mười bước chân, cái quỷ gì cũng đều nhìn không thấy nha!

"Vèo" một tiếng, dưới sự chăm chú của mọi người, mũi tên được bắn ra, giống như một chùm tia sáng màu trắng cắt ngang bóng đêm, đi thẳng về phương xa không rõ tên, cuối cùng dừng lại ở khoảng cách hơn chín trăm mét.

Tiếp sau đó, cô công cung tên, đập trên không trung, chạy về hướng mũi tên rơi xuống. Mà theo quỹ đạo của mũi tên, cứ cách mười mét thì cô lại rải phản ánh sáng xuống. Nhờ ánh sáng hắt lên từ phản này, mọi người đều đã nhìn rõ được quang cảnh xung quanh.

Một cánh rừng với cây cối rậm rạp, những cây khô vắt ngang gãy rụng, chỉ liếc mắt một cái, hầu như không thể tìm được khe hở xuyên qua có thể nhìn thẳng được.

Vậy mà mũi tên vừa rồi lại có thể thẳng tắp bay đến mục tiêu mà không gặp trở ngại? Để làm được điều này thì cần nhân lực và tài năng cao như thế nào?

Màn hình nhanh chóng chuyển động theo động tác của An Nhân, chỉ qua một lát, bọn họ đã đứng trước một cây đại thụ cứng cáp.

Một mũi tên đứng thẳng trên thân cây, đầu tên chĩa vào một vòng tròn nằm trong nhiều vòng tròn với đường kính to nhỏ khác nhau, mà những vòng tròn này đều có màu đen, nếu không đến gần thì gần như không thấy được gì trong đêm đen như thế này.

Mà mũi tên mà An Nhân bắn ra lại có thể nằm ngay tâm của nó, không sai lệch chút nào, từ khoảng cách chín trăm mét, bắn thẳng vào tâm!

Nếu là những người có tinh thần lực từ cấp C trở lên, sau khi trải qua huấn luyện, có lẽ sẽ bắn trúng được mục tiêu khi nó rõ ràng ở cự li hơn trăm mét mà không cần phụ kiện trợ giúp nào. Nhưng bọn họ không thể như An Nhân, ở trong đêm khuya đen kịt như vậy, cầm một cung tên cổ xưa bắn mũi tên xuyên qua rừng rậm bay đi hơn chín trăm mét, nhẹ nhàng trúng tâm, lơ lửng trên thân cây mà như hòa làm một với vòng tròn tâm đó.

Tài bắn cung của An Nhân, lại một lần nữa khiến cho mọi người chấn động!

Bỏ qua tài năng của cô cùng với lực của cánh tay và sự chính xác, loại thuốc có thể làm cho mắt thường nhìn rõ được trong ban đêm chính là trọng điểm của lần biểu diễn này!

Rất nhanh sau đó, trong không gian đã công bố tin tức của loại tân dược này.

Dạ Mị — trung phẩm 3 sao, được tề ở trạng thái phun sương, nâng cao thị lực gấp ba lần, không chỉ có thể nhìn rõ vật thể trong ban đêm, còn có thể nhìn được linh thể. Hiệu quả mỗi lần dùng kéo dài 15 phút.

Cái gì? Có thể nhìn thấy linh thể?

Vốn dĩ mọi người cũng coi như đã đoán được phần nào công dụng của tân dược này, ai cũng tự nhận đã nhìn thấu mọi thứ, biểu hiện vô cùng bình tĩnh, kết quả... Khi nhìn đến dòng cuối cùng này, làm sao có thể bình tĩnh được nữa!!

【 Minh chủ, có thể nhìn thấy linh thể là ý gì?! 】

【 Linh thể có phải là quỷ không!! 】

【 Minh chủ, đừng làm tui sợ nha... Tui vẫn còn là con nít, từ nhỏ mama tui đã nói là trên đời không có quỷ!!!! 】

【 Minh chủ, cậu cẩn thận, tui đoán là sẽ có một đám chuyên gia khoa học tổ chức thành một đoàn đến nắn cậu! 】

【 Minh chủ, cậu quả thật đã làm thì nhất định sẽ hù chết người ta. 】

【 Minh chủ Minh chủ, cậu có thể miêu tả một chút về hình dáng của linh thể được không? Tốt xấu gì cũng cho tui tui chuẩn bị tâm lý một chút, nếu không sẽ bị dọa tè đầy quần nha... 】

Đã có kinh nghiệm từ trước nên lần này mọi người cũng không dám sơ sẩy mà đọc sát giới thiệu thuộc tính của dược phẩm dù chỉ một từ, huống chi loại từ "linh thể" giả vờ mầu chốt này.

An Nhân giải thích: "Linh thể không nhất định phải là quỷ. Tôi đã nhìn thấy được chủ yếu ba loại linh thể, một là linh hồn của những người sau khi chết không tiêu tan, bởi vì có chấp niệm mà ngưng lại ở nhân gian, cũng là thứ được gọi là "quỷ" của mọi người. Loại khác là tinh thần thể của người có cấp bậc tinh thần lực, khi cấp bậc đạt đến độ cao nhất định, chúng có thể hóa thành linh thể, ngưng tụ chuyển hóa thành loại tinh thần thể thật mà xuất ra ngoài. Tinh thần thể thật càng mạnh, thì cho dù bản thể có chết đi vẫn có thể có linh trí của bản thân. Cái thứ ba là linh hồn của vạn vật, vạn vật trên thế gian đều có linh hồn, núi, sông, hoa cỏ, chim cá,... Bọn chúng đều có khả năng hóa thành linh thể."

Trên thực tế còn một loại nữa, đó là khí linh, là linh hồn của đồ vật. Đinh lô của An Nhân có được khí linh, chỉ là nó có liên quan đến tri thức tu chân, sợ rằng người của thời đại này không thể hiểu được nên cô gián lược đi.

Cho dù là vậy, nhưng mà theo những lời mà cô nói cũng đủ để phá vỡ những quy tắc vốn có rồi. Người tu tiên đã biến mất hơn 1800 năm, mọi thứ gần như đều đã bị hủy diệt, chỉ còn lưu lại những truyền thuyết khó phân thật giả.

So với những thứ mờ mịt hư vô đó, hiện tại người ta đều tin vào khoa học với tinh thần cường hóa hơn.

Mà tinh thần lực ở trong mắt An Nhân kỳ thật là một loại hồn lực. Trước kia người tu tiên đều tu luyện linh lực trước rồi mới đến hồn lực sau. Tu sửa hồn lực, đạt đến Nguyên Anh kỳ thì mới chính thức bước vào con đường tu luyện. Mà hiện tại, mỗi người khi sinh ra đều có linh lực và hồn lực, độ tinh khiết của linh lực trực tiếp quyết định cấp bậc của hồn lực, nhưng không ai tu luyện linh lực, họ chỉ tu luyện hồn lực, kết quả là thân thể khi tu hành không đuổi kịp theo độ tiến hóa của linh hồn.

Cấp bậc tinh thần lực của Hạ Lãm là S, nếu dựa theo sự phân chia của tu tiên thì tu vi của hắn đã vượt qua Nguyên Anh kỳ, nhưng vì hắn không hiểu nên tu luyện linh lực như thế nào nên trước sau cũng chỉ là thân thể người phàm. Tinh thần lực của bọn họ xuất hiện trạng thái cuồng loạn là bởi vì linh lực và hồn lực của họ ngày càng tương khắc.

An Nhân trầm nghĩ, có lẽ bọn họ không phải không muốn tu luyện, mà là do linh khí trong đất trời đã biến mất, cùng với kinh khí tồn tại trong thân thể sinh vật, không thể bổ sung được nên bị bọn họ coi thành năng lượng thiên phú cố định.

【 Minh chủ, Dạ Mị có thể làm cho người ta thấy linh thể thật à? 】

【 Bộ dạng của quỷ là gì? Có dọa người không? 】

【 Tui có thể hiểu về tinh thần thể, nhưng tui không tin trên đời này có tồn tại quỷ hồn và linh hồn vạn vật, đây chẳng phải là sản phẩm tưởng tượng của nghệ thuật sao? 】

"Linh thể không có huyền ảo giống như mọi người tưởng tượng, nếu mọi người tận mắt nhìn thấy thì sẽ hiểu." An Nhân dùng một chút rồi nói tiếp, "Một lọ Dạ Mị có thể dùng rất nhiều lần, mọi người có thể tìm những người bên cạnh để thử cùng nhau."

Câu nói cuối cùng của An Nhân làm cho tâm của vài người nhúc nhích, nghĩ đến chủ ý tổ chức thành đoàn đi đấu giá. Bọn họ không đấu lại với thổ hào

thật, nhưng nhiều người hợp lại thì chưa chắc không mua được một lọ.

【 Tui nên phát sóng trực tiếp như thế nào để thử hiệu quả gấp quý đây? 】

【 Tìm chỗ có quý mà thử đi, biểu cảm của mi chắc chắn sẽ là biểu hiện chân thật nhất. 】

【 Đã lâu rồi chưa xem phim ma, tui rất mong chờ biểu hiện của mấy người. Tui nhất định sẽ lưu lại biểu cảm của mấy người, làm thành meme truyền bá rộng rãi, để mọi người có thể chiêm ngưỡng. 】

【 Tui theo lâu trên, đến lúc đó tui sẽ cho cậu một ngàn tệ. 】

【..... Nói mới nhớ, Minh chủ đã phát sóng trực tiếp nhiều lần như vậy, bọn mi có từng khen thưởng chưa? 】

【..... 】

【..... 】

【..... 】

【_(3> <)_】

【 Cho nên, chúng ta đây là bạch phiêu* Minh chủ lâu như vậy... 】

*bạch phiêu: ch*** không trả tiền.)

【 Rút điều vô tình* là đang nói về chúng ta sao... 】

*rút điều vô tình: ch*** xong "rút" ra đi không ngoảnh mặt. =)))

【 Tui cảm thấy bản thân chiếm tiện nghi thật nhiều.... 】

...

【 H các hạ khen thưởng cho Hoa Hoa Minh Chủ 99999 Hoa Hoa tệ. 】

【 H các hạ khen thưởng cho Hoa Hoa Minh Chủ 99999 Hoa Hoa tệ. 】

【 H các hạ khen thưởng cho Hoa Hoa Minh Chủ 99999 Hoa Hoa tệ. 】

...

【 H các hạ khen thưởng cho Hoa Hoa Minh Chủ 999999 Hoa Hoa tệ. 】

Tin tức khen thưởng hiển thị 10 lần nhanh chóng làm chói mù con mắt của mọi người đang xem phát sóng trực tiếp, lấy thực lực mà ngồi lên đỉnh cao.

Tất cả mọi người đều sợ ngây người.

【 Ai đã tốt nghiệp tiểu học mau chạy đến đếm, tổng cộng là bao nhiêu tiền?!! 】

【 Một, mười, trăm, ngàn..... 】

【 Không cần đếm, để học bá nói cho cậu biết, tổng cộng là 999999. 】

【 Xí, lâu trên là học bá gì? Có phải tốt nghiệp ở học viện thiếu năng không? Rõ ràng là 999990! 】

【 Mấy người đều tính sai cả, vị thổ hào kia ngay cú chót là 999999, cho nên kết quả là 1899990. 】

【 TMD, thật chói mắt. 】

【 Tui đập đầu năm cái bái kiến tổ hào!! 】

【 Thổ hào đây là tính bao trọn gói nha. Tui đã chuẩn bị 999 đều ngưng mà ra tay... 】

【 9999 của tui cũng chỉ có thể tự thăm... 】

...

Hạ Lãm nhìn bình luận của mọi người, khoe miệng cong thành nụ cười vui sướng...

Chương 23: Phong ba thần quái

Editor: **Diệu An-** diueuann

Beta-er: **Phong Vũ Tuyết Tuyết**

Chương 23: Phong ba thần quái

Ngày Dạ Mị bán đấu giá, có thể nói long tranh hổ đấu, gió tanh mưa máu, khắp nơi hào kiệt tranh đấu sôi nổi mới kết thúc, hai mươi bình Dạ Mị bán ra giá cao sắp gần tám trăm vạn. Vì để báo đáp sự ủng hộ của nhóm Hoa hữu, An Nhân còn tặng thêm cho mỗi người mua một bình trung phẩm đan dược cùng một chậu hoa cỏ.

Những tiệm thuốc khác thấy Hoa Hoa Thế Giới thịnh vượng như vậy, vô cùng hâm mộ, ào ào bắt chước làm theo, mỗi tháng đều tổ chức bán đấu giá tân dược. Nhưng tân dược cũng không phải tùy tiện là có thể chế tạo ra được, không chỉ cần có sự đặc biệt, mà còn phải bảo đảm chất lượng. Sau mấy lần, người mua cảm thấy vô cùng thất vọng đối với các loại tân dược hữu danh vô thực hoặc bình thường không có gì mới lạ này, ngược lại các tiệm thuốc còn bị giảm uy tín và nhân khí.

Lúc này, các chủ tiệm thuốc khác mới nhận ra Hoa Hoa Minh Chủ lợi hại như thế nào, không những mỗi tháng đưa ra một loại tân dược, mà những loại tân dược này đều rất xuất sắc. Cho dù là cả một nhóm dược sư, cũng không nhất định có thể làm được, trừ phi có dược sư cao cấp hợp tác lâu dài. Nhưng dược sư cao cấp một lần luyện thuốc tùy tiện đã hơn mấy trăm vạn, làm sao có khả năng lại đầu hàng nhân nhượng người địa vị thấp hơn, giúp lời kéo nhân khí cho một cửa hàng online được đây?

Sau khi các chủ tiệm thuốc khác bắt chước thất bại, chỉ có thể tơ mắt nhìn Hoa Hoa Thế Giới một mình đứng đầu, rồi mới lén lút tìm người hàng ngày rắc rắc phần.

An Nhân cũng nhận được cảnh oliu* từ bốn phương tám hướng vờn tới, có điều, cũng không còn xuất hiện những người trắng trợn tới tìm phiền toái giống lần trước nữa, cũng không biết có phải Hạ Lãm âm thầm trợ giúp hay không.

*sự hòa bình, ý ở đây là chỉ sự hữu nghị mời gọi từ khắp nơi gửi đến An Nhân.

Nhận được khen thưởng kịch xù từ hần, An Nhân quyết định luyện chế cho hần một tổ dược tổng hợp phiên bản xa hoa, trị liệu tinh thần tổn thương, ổn định tinh thần lực, bổ não cường thân, tiêu độc dưỡng nhan, điều trị nội tiết, phục vụ dây chuyền nâng cao chất lượng giấc ngủ.

Cùng lúc đó, vì để đạt được một suất trong danh ngạch miễn phí sử dụng tân dược, nhóm người mua dược Dạ Mị cũng như nghiệm chứng Dạ Mị thật sự có thể nhìn thấy linh thể hay không, liền bắt đầu thiên kỳ bách quái* phát sóng trực tiếp.

(*thiên kỳ bách quái: vô cùng kỳ quái, quái lạ, ý là có trăm nghìn loại phát sóng trực tiếp đi tìm linh thể)

Khương Chính là một người yêu thích chuyện thần bí, thích nhất là xem phim kinh dị, cũng tự nhận mình có lá gan cực lớn. Lần này may mắn mua được một lọ Dạ Mị. Vì thế đã hẹn ba người bạn, cùng nhau tiến vào nghĩa địa, chuẩn bị triển khai một cuộc hành trình mạo hiểm tìm kiếm quỷ quái.

"Nơi này là phòng thí nghiệm bị bỏ hoang ở ngoại ô, năm mươi năm trước từng xảy ra một sự cố thí nghiệm làm cho hơn một trăm nhân viên nghiên cứu chết tại chỗ, sau đó cũng không có ai quản lý nơi này nữa nên bỏ hoang đến tận bây giờ." Khương Chính đứng trước cửa vào phòng thí nghiệm, hướng máy quay về phía âm khí dày đặc giới thiệu, "Hiện tại là 11 giờ 55 phút tối, rất nhanh sẽ tới 12 giờ đêm, nghe nói quỷ hồn đều xuất hiện sau khoảng giờ này. Bây giờ chúng tôi sẽ sử dụng Dạ Mị, chuẩn bị tiến vào phòng thí nghiệm."

Nói xong, hần lấy Dạ Mị ra, đầu tiên xịt ở bên mắt trái của mình một chút, sau đó lại đưa cho bạn mình bên cạnh.

Sau khi bốn người xịt thuốc xong, thời gian cũng vừa đúng 12 giờ đêm. Ngay sau đó mang theo tâm trạng hưng phấn, dè dặt cẩn thận tiến vào phòng thí nghiệm.

Mấy trăm người tụ tập xem phát sóng trực tiếp khẩn trương nhìn chăm chăm nhất cử nhất động của bốn người, cảnh vật tĩnh lặng, ánh sáng mờ tối, không khí trầm thấp, ống kính hơi rung nhẹ, tiếng bước chân dẫm lên mảnh vỡ,... Không gian tràn ngập hơi thở lo sợ.

Hai, ba phút sau, Khương Chính xoay ống kính về phía mình, vừa dè dặt bước đi, vừa giải thích: "Đầu tiên, sau khi sử dụng Dạ Mị, nhìn vật ở trong bóng tối vô cùng rõ ràng, ngay cả một con sâu nhỏ ở xa mấy chục mét vẫn có thể nhìn thấy. Có điều đáng tiếc hiện tại vẫn chưa thấy cái gì..."

Âm thanh bất ngờ im bật, trên mặt Khương Chính đột nhiên hiện lên sắc thái cực kỳ quý dị, miệng há to, trợn mắt trừng lớn nhìn trên đỉnh đầu bạn mình.

Hai người bạn còn lại cũng theo tầm mắt hắn nhìn qua, cuối cùng những bạn kia cũng nhìn qua, sau đó chỉ vào lẫn nhau, đồng thời lộ ra vẻ sợ hãi.

"A a a a a..."

Bốn người cùng hét lên một tiếng rồi nhanh chóng lùi ra sau, lưng dựa vào vách tường, khẩn trương mà nhìn chăm chăm lẫn nhau.

Thấy tình cảnh như vậy, mọi người đang xem phát sóng trực tiếp ngờ nghệch.

[Bọn họ nhìn thấy cái gì vậy?]

[Khốn khiếp, mấy người thấy cái gì, mau nói lẹ đi, thật là sốt cmn ruột!]

[Các cậu không chỉ nên lo la hét, tốt xấu gì cũng nói hai câu đi chứ.]

Mọi người không ngừng thúc giục nhưng bốn người đều không trả lời, giống như đang do dự có nên tiếp tục phát sóng trực tiếp nữa không, hay là nên xoay người bỏ chạy.

Một lúc lâu sau, Khương Chính mới run rẩy nói: "Tôi, tôi cảm thấy tôi nên kết thúc lần phát sóng trực tiếp này..."

[Đừng mà, tôi khen thưởng cho các cậu, mau tiếp tục phát sóng.]

[Khen thưởng 999 điểm tìm đường chết, mau nói đi mấy người nhìn thấy cái gì.]

Khương Chính dán sát người vào bức tường lạnh băng, đồng tử bên mắt trái dùng Dạ Mị kịch liệt co rút, sống lưng lạnh lẽo, hai chân căng cứng, hoàn toàn không thể nhúc nhích nổi.

Ba người còn lại cũng giống hắn, thần kinh căng thẳng khẩn trương, lòng bàn tay ra đầy mồ hôi.

Cánh cửa ở trước mắt họ có mấy chục bóng trắng mờ hồ trôi nổi lơ lửng, một tầng lại một tầng bao quanh bọn họ, vô số gương mặt vặn vẹo sắp đến gần.

Thì ra thật sự có quỷ, thật sự có quỷ, thật sự có quỷ đó!!!

Những lời này không ngừng xoay tròn trong đầu Khương Chính. Trong lòng lại hối hận muốn chết, rành rồi không gì làm tự nhiên đi tìm quỷ làm cái gì? Tự cho là xem mấy bộ phim ma kinh dị liền không sợ trời không sợ đất, thực tế là sợ đến mức tiểu ra quần rồi biết không!?

Khốn khiếp, các người đừng tới đây, cứu mạng a!!!

Có lẽ là nghe được nội tâm tan vỡ của hắn la hét, đột nhiên có một giọng nói từ đầu bên kia phát sóng trực tiếp truyền tới:

[Không cần sợ, họ sẽ không làm hại mấy cậu.]

Nói thật nhẹ nhàng, anh có cùng chúng nó tiếp xúc thân mật đâu!

[Tôi là Hoa Hoa Minh Chủ.]

Cái gì? Minh chủ?

Khu phát sóng trực tiếp lập tức xôn xao, không nghĩ tới Minh chủ cũng đang xem phát sóng trực tiếp, lại còn phá lệ lên tiếng!!

"Minh chủ, Minh chủ, chúng tôi nên làm sao bây giờ?!" Khương Chính giống như bắt được cọng rơm cứu mạng, hướng về phía máy quay la hét.

[Khi tôi gửi Dạ Mị cho cậu có tặng kèm một lọ thuốc bột, cậu có mang theo bên người không?]

"Có mang, có mang." Khương Chính run run rẩy rẩy lấy từ trong túi ra một cái chai.

[Đây là Hiện ảnh phản, cậu rắc một chút lên những bóng trắng ấy đi.]

Khương Chính lập tức làm theo.

Bột phản tung vào không trung, trên hành lang vốn trống rỗng lại có hơn mười hư ảnh màu trắng xuất hiện, nếu không nhìn kỹ còn tưởng là một mảnh sương mù.

Tất cả mọi người trợn trừng mắt, không thể tin được.

[Trong bốn người các cậu, ai có cấp bậc tinh thần cao nhất?]

Khương Chính sùng sốt, ngay sau đó trả lời: "Tôi, tôi tinh thần cấp C."

[Tốt, những người khác tận lực áp chế tinh thần lực của mình, chỉ có cậu thả tinh thần lực ra, tạo thành một vòng tinh thần, sau đó chậm rãi đi ra ngoài.]

Nghe thấy giọng nói bình thản của Minh chủ, Khương Chính cũng cảm thấy không sợ như trước nữa, thở một hơi thật dài để bản thân mình bình tĩnh lại. Sau đó dựa theo lời của Minh chủ, đợi bạn bè thu hồi thở lại, rồi thả tinh thần lực của mình ra, chậm rãi mở rộng ra ngoài.

Đội vòng tinh thần hình thành, liền bắt đầu chậm rãi đi ra khỏi phòng thí nghiệm.

Hắn đi phía trước nên không biết tình huống ở sau lưng, nhưng những người đang xem phát trực tiếp lại thấy được rõ ràng. Chỉ thấy hơn mười hư ảnh xếp thành một hàng, lác lác đi theo sau lưng hắn. Cùng lúc đó, những nơi khác cũng có vài hư ảnh mới lục tục bay ra, đi qua nơi có rắc Hiện ảnh phản, lập tức hiện ra thân ảnh.

Chỉ mới vài chục giây, sau lưng Khương Chính liền xuất hiện gần trăm hư ảnh, hình thành một dải lụa màu trắng thật dài, mờ mờ ảo ảo, trong giây lát liền phá tan bầu không khí kinh khủng, thậm chí còn mang theo vài phần thần thánh.

Đi ra khỏi phòng thí nghiệm, áp lực trên người bỗng nhẹ hơn một chút. Khương Chính quay đầu nhìn lại, thỉnh thoảng nhìn thấy khắp nơi toàn hư ảnh trắng xóa, thiếu chút nữa bị dọa quỵ.

Cũng may vào lúc này, giọng nói quen thuộc từ bên kia phát sóng trực tiếp lại truyền tới: [Hãy yên tĩnh chờ xem, họ lập tức sẽ rời đi.]

Quả nhiên, những hư ảnh đó dần chìm trong ánh trắng, thân hình dần dần nhạt nhòa, cuối cùng hóa thành vô số điểm sáng như ánh sao, tan biến trong màn đêm.

Khương Chính sững sờ nhìn một màn này, thật lâu vẫn chưa lấy lại tinh thần.

[Họ bị nhốt trong phòng thí nghiệm này đã vài chục năm, hôm nay rốt cuộc cũng được tự do, đây đều là công lao của các cậu.]

Một câu nói này làm sợ hãi trong lòng Khương Chính tan thành mây khói, thay vào đó lại cảm thấy nhàn nhạt ưu thương. Hắn tới tìm kích thích, không nghĩ tới chính mình thế nhưng lại chứng kiến một thế giới khác tồn tại. Những hồn phách trong phòng thí nghiệm này, khi còn sống đều là những nhà khoa học xuất sắc hết mình cống hiến cho quốc gia, sau khi chết lại bị giam giữ ở nơi bỏ hoang này, không được siêu thoát.

Trong lòng hắn có rất nhiều thắc mắc, ví dụ như vì sao họ lại bị giam cầm ở đây, vì sao mình có thể mang họ ra ngoài, vì sao chỉ cần ra khỏi phòng thí nghiệm là họ có thể được tự do?

Người xem phát sóng trực tiếp cũng sôi nổi đưa ra thắc mắc, nhưng mà Minh chủ đại nhân đã rời đi, lưu lại một hố to, cứ như vậy mà nhẹ nhàng rời đi, đây quả thực là chứng bệnh ám ảnh cưỡng chế, ghen ghét đố kỵ người hiền kỳ này.

Minh chủ, Minh chủ? Hồn đạ Minh chủ!!! Mau quay lại cho chúng ta, đem hố lấp đi chứ!!!

An Nhân cũng không muốn giải thích quá nhiều, dưới cái nhìn của cô, những hư ảnh ở phòng thí nghiệm kia cũng không phải quỷ hồn, mà là tàn hồn lực của người chết lưu lại. Bởi vì không có người hỏi thăm, mấy chục năm không thấy ánh mặt trời, từ từ hình thành một loại nửa phong bế từ trường đặc thù, đem một phần tàn hồn lực của người chết lưu lại. Chúng nó không có ý thức, chỉ là một loại năng lượng giống như tinh thần lực.

Quý hồn chân chính chỉ có thể nhìn thấy khi người mới chết, qua bảy ngày, hoặc là tan thành mây khói, hoặc là tiến vào luân hồi, chỉ có một phần cực nhỏ bởi vì ý niệm mạnh mẽ mà lưu lại nhân gian. Thế nhưng bộ phận quý hồn này nếu như không gian không thích hợp để chúng nó sinh tồn thì cũng không có cách nào lưu lại nhân gian quá lâu được. Mà loại lão quý hơn trăm ngàn năm cơ bản đều là yêu quái tu luyện thành công hoặc là linh phách của tu sĩ.

Thế gian tồn tại nhiều loại năng lượng tinh thần lực kỳ diệu như vậy, loại tàn hồn lực người chết lưu lại này có gì đáng ngạc nhiên đâu chứ? Nếu như đúng là quý hồn hoặc linh phách thì còn có thể làm cho cô thay đổi sắc mặt một chút.

Cô cảm thấy bình thường không quan trọng, nhưng lại không biết đối với người thường mà nói đó là đã kích mãnh liệt đến thế nào.

Thế giới quan của bọn họ đều bị lật đổ rồi đó được không? Nhận thức hoa học đều bị sửa lại rồi đó biết không? Thuyết vô thần đều biến thành siêu tự nhiên rồi có có hiểu không?

Ném xuống một quả bom nguyên tử như vậy rồi xem như không có việc gì, nên ăn thì ăn, nên ngủ thì ngủ, không trả lời, không giải thích, mọi người nói có đáng giận hay không hả? Một giây từ fan biến thành antifan cho khỏe luôn rồi?

Phong ba do Dạ Mị đưa tới tiếp tục hưng khởi, cùng với các loại video lần lượt đăng lên, tình huống càng ngày càng mãnh liệt, thậm chí còn tạo nên một làn sóng tìm kiếm linh thể. Cũng có không ít chuyên gia đứng ra giải thích, tuyên bố rằng những video đó hoàn toàn là do đặc hiệu chế thành, không hề đáng tin.

Mặc kệ có tin hay không, dù sao thì mức độ quan tâm của công chúng cũng đang không ngừng tăng lên.

Nương theo phong trào này, những được phẩm phỏng chế Dạ Mị cũng dần dần xuất hiện. Tuy rằng hiệu quả kém xa Dạ Mị tí tắp, nhưng cũng miễn

cường khiến người dùng nhìn thấy một bộ phận linh thể. Chẳng qua thời gian quá ngắn, hơn nữa cơ hội thực sự gặp phải cũng không nhiều, nhưng vẫn có rất nhiều người đổ xô đi mua. May mắn hiện tại là thời đại khoa học kỹ thuật, nếu đổi lại là thời đại tu chân, hành vi tìm kiếm linh thể khắp nơi của bọn họ quả thực không khác nào là đi tìm đường chết.

Ngoài ra có một chuyện đáng nhắc tới nữa là, không lâu sau đó Khương Chính bỏ vốn thu mua lại phòng thí nghiệm bỏ hoang kia, sửa chữa lại một lần nữa, mời chào nhân tài, chuyên môn nghiên cứu các loại hiện tượng thần bí..

oOo

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Bạch Hào

Editor: **ThậpNhấtTử** - GuJiTan

Beta-er: **Phong Vũ Tuyết Tuyết**

Chương 24: Bạch Hào.

"Hạ gia, đây là chuyển phát nhanh của ngài."

Phi Thác mỗi tay cầm một bao, về mặt có chút kì quái bước vào phòng của hắn.

"Ừ." Hạ Lãm đặt bút xuống, đứng dậy bước tới cầm mấy cái bao trên tay của Phi Thác, sau đó nghiêm túc chăm chú gỡ lớp ngoài xuống.

Phi Thác nhìn bộ dáng nghiêm túc của Hạ Lãm thấy thật lạ, cảm thấy trứng thật đau nha...

Từ khi Hạ gia quen biết vị Hoa Hoa Minh Chủ này, thì giống như hắn đã bị chọc trúng điểm G vậy. Bắt đầu nghiện mua hàng online không dừng lại được, cứ cách hai ba ngày lại tiêu phí vào Hoa Hoa Thế Giới.

Mà vị Hoa Hoa Minh Chủ này cũng thật là, mỗi lần chuyển phát đến đều tặng kèm một chậu hoa cỏ. Hiện tại trong nhà của Hạ gia và trong văn phòng đều chứa đầy các loại hoa cỏ, màu sắc đều vô cùng rực rỡ và diễm lệ. Mỗi khi đi vào phòng đều giống như từ thành thị ồn ào náo nhiệt bước vào núi rừng yên tĩnh ôn hòa vậy.

Tuy rằng Phi Thác hơi băn khoăn về độ hấp dẫn của thanh niên kia đối với Hạ gia, nhưng cũng rất bội phục tài năng của "y" trong việc nuôi trồng hoa cỏ.

Hạ Lãm đặt chậu hoa tặng kèm lên bệ cửa sổ, rồi mới mở hộp được ra. Trong hộp có mười lăm bình sứ được đặt ngay ngắn, mỗi bình sứ đều có hình dáng và màu sắc khác nhau, nhưng chúng đều theo một phong cách, nhìn vừa cổ xưa lại vừa độc đáo.

Hạ Lãm nhận ra được đồng được này không bình thường, hắn có chút chờ mong đọc hướng dẫn sử dụng của sản phẩm. Kết quả, hắn phát hiện ra đồng được này không những chi trị liệu tinh thần bị thương, mà còn có thuốc giúp thân thể khỏe mạnh, bổ não bổ thận, bài độc dưỡng nhan...

Hạ Lãm: "....."

Phi Thác vốn chỉ nhìn thoáng qua, nhưng khi nhìn đến những chữ như "bổ thận", "dưỡng nhan", hắn liền nhìn về Hạ Lãm với ánh mắt kỳ lạ...

Hạ Lãm bình tĩnh cất được vào, phân phó, "Ngày mai tôi sẽ không đi đến viện nghiên cứu, cậu nói với Tá Cách sau bảy ngày nữa mới kiểm tra lại."

Hắn đã quyết định sẽ thử những loại thuốc mà An Nhân đặc biệt làm cho hắn ở nơi đơn độc.

Gần đây An Nhân đã đến trung tâm giao dịch một lần nữa, cô mua được rất nhiều được liệu cộng thêm vài cọng cỏ có chứa linh khí.

Diện tích hoa điền không thể thỏa mãn nhu cầu nuôi trồng của cô được nữa, nên An Nhân cũng dự định thuê thêm mười mẫu đất. Nếu đối phương đồng ý bán ra thì cô cũng không ngại mà mua hết toàn bộ.

Mảnh đất này thuộc một phần của núi Tư Du, thuộc về một lão quý tộc có họ kép là "Bạch Hào", là nơi để ông ta dưỡng lão. Nhưng kết quả con cháu của ông ta lại bất hiếu, làm cho sản nghiệp to như vậy mau chóng lụn bại. Dưới sự tức giận, ông ta cùng con cháu hiện tại đoạn tuyệt quan hệ. Ngoại trừ đất đai ra thì những sản nghiệp khác đều giao toàn bộ cho bọn họ, để bọn họ tự gánh vác thua lỗ.

Đất đai này là nguồn kinh tế duy nhất để lão tiên sinh Bạch Hào chi tiêu an hưởng tuổi già. Nên An Nhân muốn mua đứt mảnh đất từ trên tay của ông ấy là điều không hề dễ dàng.

An Nhân mang theo lễ vật, tự mình đến thăm lão tiên sinh Bạch Hào. Nơi ở của lão tiên sinh rất có phong cách của thời đại tu chân, diện tích khoảng hai ngàn mét vuông, sau là núi trước là nước, phong cảnh đẹp kinh người.

Trong sân nuôi một đám gia súc, còn trồng thêm vài cây ăn quả, vừa giản dị lại thanh nhã.

Đúng lúc này, một âm thanh sắc nhọn đột ngột vang lên trong viện, phá vỡ sự yên tĩnh của cả trang viên.

"Ba phân sản nghiệp, phần của con lại là ít nhất, con có ý kiến gì à? Không có! Hiện tại con chỉ muốn mượn một chút tiền để xoay sở, mà ba lại không màng thân thích nhân tình, con là con của ba đấy!"

Bước chân An Nhân hơi khựng lại, đứng ở cửa mà không làm gì thêm.

"Tôi chia cho cậu phần sản nghiệp là ít nhất?" Lão tiên sinh giận lên, "Vợ của cậu có phần kia là từ trên trời rơi xuống à?!"

"Ba không nhắc đến ả còn tốt, vừa nhắc đến con liền tức điên. Lúc trước ba chia sản nghiệp cho ả làm gì, bây giờ ả muốn ly hôn với con, mà ly hôn rồi thì sản nghiệp này sẽ không thuộc về Bạch Hào gia nữa."

"Cậu còn có mặt mũi mà nói à? Cả ngày chỉ biết ăn chơi đàng điếm bên ngoài, đối với vợ cậu cũng không thèm ngó ngang gì, cô ấy muốn ly hôn, trong lòng cậu lại là phần sản nghiệp kia. Tôi sẽ nói lại, phần sản nghiệp kia là để lại cho cháu trai của tôi, tạm thời giao cho vợ cậu xử lý, khi đứa nhỏ thành niên thì giao lại cho nó. Cho dù có ly hôn đi chăng nữa thì cũng không có quan hệ với cậu."

"Tốt thôi, không bàn tới phần sản nghiệp kia, chỉ có mấy ngàn, con không thèm bỏ vào mắt. Bây giờ con hỏi ba, số tiền này ba có cho con mượn hay không?"

"Lần, cậu rút ngay cho tôi!"

Tiếp theo chỉ nghe một trận tiếng đánh vang lên, sau đó là vài tiếng kinh hô. Cô thím kêu không tốt, thân hình vừa động liền nhảy qua tường, nhanh chóng lao vào phòng.

Cửa không đóng, bảo vệ ngoài cửa còn chưa phản ứng thì An Nhân đã bước vào phòng. Trong đại sảnh là một mảnh hỗn độn, đồ sứ bị vỡ vương vãi khắp nơi, mà lão tiên sinh Bạch Hào lại ôm ngực, sắc mặt tái nhợt ngồi bệt xuống đất, quần gia một bên nâng ông ấy, một bên phân phó hầu gái đi lấy thuốc.

Mà ở bên cạnh hai người là một người đàn ông trung niên trên dưới ba mươi, hần trùng mắt nhìn lão tiên sinh đang ngã ngồi trên mặt đất, chằm chọc nói: "Đừng có mà giả vờ, ba đường đường là cường giả tinh thần lực cấp B, thân thể vô cùng khỏe mạnh."

Lão tiên sinh run rẩy chỉ tay vào gã đàn ông kia, tức giận mà không nói ra lời.

An Nhân thấy vậy liền nhanh chóng bước đến bên cạnh lão tiên sinh, lấy ra một viên đan dược nuốt ông ấy nuốt vào.

Động tác của cô khá nhanh, quần gia cũng cản không kịp, chỉ có thể khẩn trương chú ý tình trạng của lão tiên sinh sau khi uống thuốc.

Lão tiên sinh quả thật là cường giả cấp B, nhưng những người khác trong Bạch Hào gia đều không biết là từ 5 năm trước, vì cứu cháu gái của mình mà tinh thần lực của lão đã chịu tổn thương nghiêm trọng, đến nay vẫn chưa khôi phục.

Tính tình của lão tiên sinh lại rất kiên cường, thấy con cháu bất hiếu với lão như vậy, lão cũng không để ý việc trị liệu, vất vả lắm mới an tĩnh được vài ba năm lại bị nhị thiếu gia này tìm đến âm ỉ.

Qua một lát, sắc mặt của lão tiên sinh chậm rãi khôi phục lại bình thường, hô hấp cũng không còn dồn dập, tinh lực hỗn loạn cũng đã bình tĩnh lại. Lão tiên sinh kinh ngạc nhìn An Nhân một cái, sau đó được quần gia nâng đỡ dậy, thuận khí lại rồi phân phó: "Jarr, mau kêu bảo vệ, 'thỉnh' nhị thiếu gia ra ngoài."

"Ba!" Nhị thiếu gia Bạch Hào kêu la, "Ba muốn nhìn con trai của ba đi tìm chết sao?"

Lão tiên sinh mặt mày vẫn vậy vậy tay, cũng không chịu nói thêm câu nào. Jarr gọi bảo vệ, đem Bạch Hào nhị thiếu đang nằng nặc chửi không ngừng ra ngoài.

"Để cậu chửi cười rồi." Bạch Hào lão tiên sinh mời An Nhân ngồi xuống, vẻ mặt có chút cô đơn.

An Nhân cái gì cũng chưa nói, chỉ ngay ngắn ngồi trên sofa, yên lặng đợi lão tiên sinh bình tĩnh lại.

"Khi này cảm ơn cậu." Lão tiên sinh cũng từng là cường giả danh tiếng vang dội một thời, nên khôi phục lại rất nhanh, dùng ánh mắt bình thản mà uy nghiêm nhìn An Nhân.

"Không cần khách khí." An Nhân bình tĩnh nói, "Là tôi đến hơi đột ngột, mong lão tiên sinh thứ lỗi."

"Không biết lý do cậu tới đây là...."

An Nhân nghĩ nghĩ, nhưng cuối cùng cô cũng không nói ra yêu cầu mua đất đai, mà là muốn thuê mười mẫu đất kia.

Lão tiên sinh cười nói: "Đây chỉ là việc nhỏ. Jarr, cậu mang hợp đồng lại đây."

Jarr khom người xuống rồi đi ra ngoài.

Hai người tán gẫu một lúc, thì Jarr trở lại, đem hợp đồng đưa cho An Nhân.

Sau khi xác nhận không có sai lầm, An Nhân liền ký tên Lạc Y, đồng thời dùng thân phận ở trên mạng tạo ra nghiệm chứng.

Sau khi thu hợp đồng lại, Jarr liền nói: "Ngày mai tôi sẽ phái người đến đo đạc đất đai, chỉ cần không vượt quá giới hạn, vị trí cậu có thể tùy chọn."

"Cảm ơn." An Nhân nghiêm túc nói.

Thực tế, núi Tư Du chỉ có một mình An Nhân là khách thuê. Trước đó không ai dám đến thuê đất của lão tiên sinh Bạch Hâu, An Nhân là người đầu tiên.

Lão tiên sinh xuất thân quý tộc, ở hai giới thượng chính chìm nổi mấy chục năm, trước nay chưa từng cùng người khác bàn chuyện làm ăn dưới trăm vạn. Mà thanh niên trước mắt chỉ mang theo hơn mười vạn, một mình đi vào nơi ở của ông, thỉnh ông cho thuê vài chục mẫu đất.

Lão tiên sinh cảm thấy có ý tứ, trong lòng rất thương thức khí chất hơn người và can đảm này của "y", phá lệ chấp nhận thỉnh cầu này.

Sau đó, ông cũng điều tra qua thân phận của người này, đối với nhân phẩm của y cũng có cái nhìn mới, lúc này mới chính thức tiếp thu việc cho hán thuê đất của ông. Chỉ ngắn ngủi mấy tháng, y đã đem miếng đất kia xử lý sạch sẽ ngăn nắp, lão tiên sinh vô cùng vừa lòng.

Việc chính xong xuôi, An Nhân cũng không quấy rầy mà cáo từ rồi đi. Jarr thấy cô đã đi, há miệng tưởng muốn nói cái gì, nhưng đến cuối vẫn từ bỏ.

Sau khi tiễn cô đi, Jarr tâm sự nặng nề trở về, chần chờ mới nói: "Thuốc khi nãy cậu ta cho ngải dùng hình như rất tốt, tôi cứ nghĩ...."

Nói đến đây, hán bỗng nhiên dừng lại. Bởi vì hán nhìn thấy trên bàn là một bình sứ màu trắng, lẳng lẳng nằm trên mặt gỗ của bàn trà....

Sau khi An Nhân rời khỏi trang viên của lão tiên sinh, đang chuẩn bị về nhà thì bị một bóng người chặn lại.

Người này chính là vị nhị thiếu gia bất hiếu kia - Bạch Hâu Cảnh.

"Nghe nói cậu thuê đất của nhà chúng tôi?" Ánh mắt của Bạch Hâu Cảnh ái muội mà quét vài vòng trên người An Nhân, có vẻ rất hiếm lạ hỏi, "Cậu là người như thế nào mà ba tôi lại đem đất cho cậu thuê được?"

"Lão tiên sinh rất dễ nói chuyện." An Nhân bình đạm trả lời.

"Dễ nói chuyện?" Bạch Hâu Cảnh lộ ra biểu tình "cậu đây là đang dỗ tôi à", "Nói thử xem, cậu tốn bao nhiêu tiền thuê đất?"

"3W một mẫu mỗi năm."

"Cái gì? 3W? Ha ha ha ha...." Bạch Hâu Cảnh cười đến chảy nước mắt.

An Nhân vô biểu tình, trong lòng lại đang suy nghĩ nên dùng thuốc gì để tống cổ tên này đi.

Khi đã cười đủ rồi, Bạch Hâu Cảnh nói: "Thuê đất như vậy cũng không có lợi cho lâu dài, cậu có từng nghĩ đem miếng đất mua đứt chưa?"

An Nhân hiểu rõ, đây là muốn trộm bán rẻ đất của lão cha hán? Không phải hán không thèm đem vài ngàn để vào mắt sao? Sao lại muốn bán đất?

"Núi Tư Du này là sản nghiệp của Bạch Hồ gia, nếu cậu muốn tôi có thể cho cậu chút ưu đãi."

Thù ra hán không chỉ muốn bán vài trăm mẫu đất, mà còn muốn đem núi này đều bán đi. Quả nhiều là kẻ bất hiếu.

"Xin lỗi, tôi chỉ là nông dân trồng hoa nghèo, đừng nói là mua cả núi này, cho dù là mấy chục mẫu cũng mua không nổi." Cho dù muốn mua cũng không tìm ông a.

Bạch Hâu Cảnh nghe vậy liền nghi ngờ mà nhìn An Nhân, rõ ràng không tin.

"Cậu có thể từ chỗ ông già ấy thuê được đất đai thì chắc hẳn có chút lai lịch, làm sao chỉ là một nông dân nghèo được?"

"Lão tiên sinh rất dễ nói chuyện." An Nhân nhắc lại.

Bạch Hâu Cảnh cười nhạo một tiếng, "Cậu không muốn mua thì thôi."

Nói xong hán lại thay đổi biểu tình, duỗi tay ôm vai cô, dựa sát vào nói: "Đi, nhị gia mời cậu ăn cơm."

An Nhân khẽ nghiêng người, ống tay áo nhẹ giờ lên, không dấu vết phẩy ra một mảnh hạt nhỏ.

Bạch Hào Cảnh ngẩn ra, đứng bất động, chờ hần lấy lại tinh thần đã phát hiện An Nhân ung dung rời đi rồi.

oOo

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Hạ gia bị tập kích

Editor: **Diệu An**.

Beta-er: **Phong Vũ Tuyệt Tuyệt**

Chương 25: Hạ gia bị tập kích.

“Kỳ lạ.” Tá Cách nhìn chăm chăm vào báo cáo đo lường của Hạ Lãm, khẽ giọng nói: “Chỉ số chấn động tinh thần lực giảm xuống, tổn thương cũng có dấu hiệu khôi phục. Nhưng mà từ lần kiểm tra trước không phải vẫn luôn không có khởi sắc sao?”

Hạ Lãm khẽ cong khoé miệng, bưng một chén trà nóng, nhàn nhả tựa vào giường bệnh. Tá Cách còn đang định hỏi tiếp, bỗng nhiên nhìn thấy nụ cười xán lạn của hắn, lập tức quên mất bản thân định hỏi điều gì. Nụ cười chợt loé lên rồi lại biến mất, Hạ Lãm nhàn nhạt nói: “Cậu vừa rồi định nói cái gì?”

Tá Cách há miệng thờ dốt, nhớ lại một lúc rồi mới hỏi: “Gần đây ngài có xuất hiện các triệu chứng rối loạn tinh thần, mất ngủ, đau đầu, nôn mửa không?”

“Không có, tất cả đều bình thường.” Chất lượng giấc ngủ tăng lên, đau đầu cũng giảm bớt, tinh thần lực lại càng ổn định, đã rất lâu rồi hắn không cảm thấy thoải mái dễ chịu như vậy. Tá Cách thăm thờ phào nhẹ nhõm, lại rồi rảo nhìn hắn: “Đại nhân, ngài thật sự không muốn nói cho tôi biết, rốt cuộc là vị đại sư nào giúp ngài chế thuốc sao?”

Hạ Lãm buông chén trà, xoay người xuống giường, sửa sang lại quần áo, rồi để lại một câu: “Qua hai năm nữa rồi nói cho cậu biết.” Sau đó nhanh chóng rời đi.

“Tại sao lại phải đợi đến hai năm nữa? Hiện tại nói cho tôi biết không được à? Chẳng lẽ vị đại sư kia hai năm nữa mới mãn hạn ra tù?” Tá Cách tổn công vô ích nói với theo.

Hạ Lãm ngồi lên xe, dặn dò Phi Thác một câu rồi ngồi ở ghế sau nhắm mắt dưỡng thần. Phi Thác thấy mặt mày Hạ Lãm giãn ra, biết tâm trạng của hắn không tệ, chắc hẳn điều trị có tiến triển tốt. Một đường yên lặng, chiếc xe nhẹ nhàng chạy hơn mười phút, Hạ Lãm đột nhiên mở bừng mắt, đồng tử hơi co lại, trên mặt lộ vẻ nghiêm trọng.

“Phía trước rẽ phải, chạy về hướng Đông.” Hạ Lãm trầm giọng phân phó. Phi Thác tuy rằng thắc mắc nhưng vẫn nghe lời mà thay đổi lộ trình, mấy xe vệ sĩ sau lưng họ cũng chuyển hướng theo.

Hạ Lãm lại nói: “Quý Xích Cốc ở ngoại ô phía Đông, cậu có biết không? Hiện tại phong toả thông tin, cắt đuôi đội vệ sĩ, bằng tốc độ nhanh nhất đến Quý Xích Cốc.”

“Có chuyện gì xảy ra vậy, Hạ gia?” Phi Thác nhìn không được hỏi.

“Tôi vừa bị người khác toạ định.” Hạ Lãm thần sắc lạnh lùng, nhưng giọng nói vẫn bình ổn như cũ.

Trong lòng Phi Thác sợ hãi, lòng bàn tay toát ra mồ hôi lạnh. Người có năng lực toạ định Hạ gia, chỉ có thể là cường hoá giả cấp S. Cậu làm theo dặn dò, khi chuyển hướng tay lái, đột nhiên tăng tốc độ, cắt đuôi đội vệ sĩ phía sau. Bọn họ nhìn thấy tình huống như vậy, khẳng định sẽ đi thẳng về phía trước, không cần Phi Thác phải nhắc nhở. Nếu người đến thật sự là cường hoá giả cấp S, thì bên người càng có nhiều người lại càng phiền toái.

Nhưng mà cậu không rõ vì sao Hạ gia lại muốn đến Quý Xích Cốc, chỗ đó chính là cấm địa của cường hoá giả tinh thần lực, chỉ cần tiến vào phạm vi của Quý Xích Cốc, ngay lập tức tinh thần lực sẽ bị áp chế toàn bộ. Cho dù là cường hoá giả cấp S, tới nơi này rồi cũng sẽ giống người bình thường. Tuy rằng tinh thần lực của Hạ gia bị tổn thương còn chưa trở lại như cũ, nhưng mà ở khu vực của chính mình chống lại hai cao thủ đồng cấp từ ngoài đến, có cần thiết phải mạo hiểm tiến vào Quý Xích Cốc không? Nhưng Phi Thác lại không biết rằng, cường hoá giả cấp S đang không ngừng truy kích kia không chỉ có một mà là đến hai người.

“Đội lát nữa tôi xuống xe, cậu lập tức lái xe rời đi, cách nơi này mười lăm kilomet, triệu tập người tiếp ứng tôi.”

“Không được!” Phi Thác cự tuyệt, “Sau khi tiến vào Quý Xích Cốc, sẽ không thể sử dụng tinh thần lực, tôi ngược lại có thể giúp đỡ ngài.”

Hạ Lãm nghe vậy, cũng không hề nhiều lời, coi như là ngầm đồng ý.

Xe một đường bay nhanh, khi cách Quý Xích Cốc còn mười kilomet thì hai cao thủ ẩn náu trong tối bắt đầu tấn công tinh thần Hạ Lãm. Hạ Lãm đã phòng bị từ sớm, nhanh chóng triển khai tinh thần lực để phòng ngự, cứng rắn chống lại công kích của hai cường hoá giả cấp S.

“Phụt!” Hạ Lãm nôn ra một ngụm máu tươi.

Phi Thác kinh hãi, đang định nói chuyện, lại bị Hạ Lãm quát bảo ngừng lại: “Không được phân tâm, chú ý lái xe, mau chóng tiến vào Quý Xích Cốc.” Gân xanh trên trán Hạ Lãm đều nổi lên, hai mắt đỏ sẫm, quần áo bó chặt vào cơ bắp căng cứng, cả người giống như từ nước vớt lên, từng giọt từng giọt hơi nước mỏng manh mang theo tia máu toả ra.

Phi Thác điên cuồng phóng xe, thân xe giống như một mũi tên thẳng tắp lao vào Quý Xích Cốc đầy những mòm đá lởm chởm, hình thù kỳ quái.

An Nhân vừa mới tìm được một loại thực vật dây leo đặc biệt, tên là “Ô Lưu Đằng”, bốn mùa đều xanh, thời kỳ ra hoa không cố định, có tính công kích chính xác. Ô Lưu Đằng sinh trưởng chậm chạp nhưng tuổi thọ rất dài, nếu như nuôi dưỡng thật tốt, nói không chừng còn có thể bồi dưỡng ra linh trí sơ cấp. Ngàn năm về trước, loại thực vật này thường xuyên được sử dụng để trông giữ, bảo vệ nhà cửa, xua đuổi vật xấu. Tuy rằng bây giờ không còn linh trí nhưng không gian để tiến hoá vẫn còn rất lớn. An Nhân không vội vã trồng cây xuống đất ngoài vườn mà đặt ở trong phòng của mình, mỗi ngày dùng linh khí để nuôi dưỡng.

An Nhân ở đây bận rộn đùa hoa nghịch cỏ, bên kia tình cảnh Hạ Lãm lại cực kỳ nguy hiểm. Dựa vào sự áp chế tuyệt đối của Quý Xích Cốc đối với tinh thần lực, cộng thêm việc Hạ Lãm và Phi Thác phối hợp ăn ý, nên cả hai cuối cùng cũng tránh thoát được việc bị hai gã cao thủ đuổi giết.

Nhưng khi đó tinh thần lực của Hạ Lãm đã bị thương rất nặng, hiện tại tinh thần lực của hắn đã đến ranh giới sụp đổ.

“Hạ gia, ngài cố gắng kiên trì, tôi lập tức sẽ mang ngài quay về phòng nghiên cứu.” Phi Thác đỡ tay Hạ Lãm, gian nan bước từng bước về phía xe.

“Không...” Vừa mới nói một chữ, trong miệng Hạ Lãm liền trào ra một dòng máu tươi.

Phi Thác lo lắng không ngừng, hiệu quả của dược vật trị liệu sợ cũng không cản nổi tốc độ sụp đổ của tinh thần lực. Thương thế của Hạ gia vừa mới có chút khởi sắc, còn chưa an ổn được mấy ngày thì lại bị hai gã cường hoá giả cấp S đánh cho trọng thương. Lần này, ngài ấy có thể vượt qua được không? Phi Thác thật cẩn thận dìu Hạ Lãm đến ghế sau. Đang định đứng dậy thì lại bị một bàn tay to gắt gao nắm lấy. Hạ Lãm mở to đôi mắt giống như dã thú, gằn từng chữ: “Đến Hoa Hoa đền trang.”

“Cái gì?” Phi Thác tưởng rằng mình nghe nhầm, ở thời điểm sống còn này, vậy mà Hạ gia lại lựa chọn đến Hoa Hoa đền trang?

“Hoa Hoa đền trang!” Hạ Lãm nặng nề lặp lại lần nữa, trong giọng nói còn mang theo tia hung ác, không cho phép nghi ngờ.

Phi Thác cắn chặt răng, thấp giọng đáp một tiếng, sau đó nhanh chóng ngồi vào ghế lái, lái xe thẳng đến Hoa Hoa đền trang.

An Nhân từ trong phòng chế thuốc đi ra, khắp người đều là mùi thuốc đông y, trở lại phòng, ngay cả quần áo để thay cũng không lấy, liền đi thẳng vào phòng tắm. Tiếng nước ào ào che đi tiếng động ở bên ngoài, chờ đến khi Phi Thác liêu lĩnh phóng xe điên cuồng đến bên ngoài tiêu lâu thì An Nhân mới cảm nhận được một cỗ tinh thần lực đang dao động mạnh mẽ như mưa rền gió dữ ở trong đất trời cần quét.

“Lạc Y! Lạc Y! Cậu ở đâu?!” Tiếng Phi Thác nôn nóng gọi to từ phía dưới lầu truyền đến, tiếp theo chính là tiếng bước chân vội vã tiến lại gần.

An Nhân vừa mới mở cửa phòng tắm, chuẩn bị thay một bộ quần áo khác thì cửa phòng liền bị đá văng một cách thô lỗ. Phi Thác đỡ Hạ Lãm đang bị trọng thương, hướng về phía An Nhân hét to: “Mau tới cứu người!”

Trên người An Nhân chỉ mặc một cái áo tắm mỏng, mái tóc dài ướt sũng rối tung loạn xạ, vạt áo hở một nửa, đôi chân dài liền lộ ra bên ngoài, trên da còn có vài giọt nước, cả người giống như hoa sen mới nở, xinh đẹp gọi cảm. Sau khi Phi Thác nhìn rõ, hô hấp liền ngừng lại, giọng nói theo bản năng hạ thấp vài phân: “Hạ, Hạ gia bị thương...”

An Nhân khép lại vạt áo, cũng không rảnh lo cảnh xuân lộ ra ngoài. Dù sao hiện tại ngực cô cũng bằng phẳng, không có gì hay để xem. Bước đến bên người Hạ Lãm, duỗi tay đặt lên trán của hắn, rồi dùng linh lực của chính mình tạm thời áp chế tinh thần lực đang bạo loạn. Trong lúc hôn mê, Hạ Lãm cảm thấy có một làn hơi thở thanh mát đang vuốt ve tinh thần lực của hắn, giảm bớt đau đớn. Mùi hương thanh mát nhàn nhạt xông vào mũi, hơi nước lạnh lạnh lướt qua hàng mi, Hạ Lãm chậm rãi mở mắt ra, đầu tiên nhìn thấy chính là căn cổ thon dài cùng xương quai xanh tinh xảo của An Nhân, sau đó là làn môi đỏ mọng, và cuối cùng là đôi mắt sâu thẳm, trong suốt. Ý thức có chút rõ ràng, Hạ Lãm lúc này mới chú ý đến An Nhân chỉ mặc áo tắm, một mảng lớn da thịt trước ngực vẫn còn vài giọt nước lộ ra bên ngoài, trong suốt lấp lánh. Giống như khi nhìn thấy cô trong phát sóng trực tiếp vậy, làn da của “y” không hề có chút tỳ vết nào. Đôi mắt nhìn thoáng qua Phi Thác đang nhìn chăm chăm An Nhân, ánh mắt Hạ Lãm liền cứng lại. Chờ An Nhân thu tay về, hắn liền thuận thế đem tay của mình khoát lên vai của cô, vịn vào cô đỡ mình dậy. Cảm giác cực kỳ phù hợp, người trong lòng ngực so với tưởng tượng của hắn càng thêm tinh tế. An Nhân đỡ hắn đến trên giường rồi mới xoay người đi vào phòng chế thuốc, tránh bọn họ, lấy một viên thuốc từ trong nhẫn trữ vật ra. Cô còn chưa kịp chế tân dược cho Hạ Lãm, hiện tại chỉ có thể dùng tạm linh dược khăn cấp đã điều chế từ trước. An Nhân có chút tức giận, cô vừa mới giúp hắn tu bổ được một chút tinh thần lực, thì hắn lại làm mình bị thương thành cái sàng.

“Anh sao lại thế này? Ba ngày hai bữa lại bị thương, có còn một chút tư cách của cường hoá giả cấp S nào hay không hả?” An Nhân cũng không thay quần áo, hai chân gác ở trên ghế sofa, vừa viết tên dược liệu ở trên bàn, vừa giáo huấn Hạ Lãm.

Hạ Lãm suy yếu nằm trên giường, tâm tình lại vô cùng bình tĩnh. Ánh mặt trời theo cửa sổ sát đầu chiếu vào, chiếu đến trên người An Nhân làm cho cô thoát nhìn mềm mại ấm áp như vải bông, cho dù lời mà cô nói ra cũng không tốt đẹp đến như vậy. Ánh mắt Hạ Lãm lại rơi xuống trên đôi chân dài trắng bóng kia, tuy rằng đều là đàn ông, nhưng cô có phải quá không câu nệ tiểu tiết rồi hay không? Cô không biết nhan sắc của mình cao bao nhiêu, làn da trắng ra sao, đáng người tốt như thế nào sao?

“Lần này anh bị thương quá nặng, một hai năm tiếp theo đừng hòng có được giấc ngủ an ổn.” An Nhân thấy vẻ mặt Hạ Lãm không chút để ý, nghiêm giọng cảnh cáo, “Trong vòng một năm tiếp theo đây, anh tuyệt đối không được sử dụng tinh thần lực, tốt nhất là xem bản thân mình như người bình thường, mỗi ngày tắm bộ, thường trà, đúng giờ uống thuốc, buông bỏ hết mọi việc, một mực nấp trong nhà thanh nhàn, yên ổn.”

Hạ Lãm cười: “Đều nghe theo cậu!”

Giọng điệu sùng ái như vậy là có ý gì?

An Nhân bình tĩnh gật gù đầu, từ trên ghế đứng lên, đem danh sách dược liệu vừa liệt kê bày ra trước mặt Hạ Lãm: “Đây là những dược vật trị liệu thiết yếu, trong vòng năm ngày đều phải kiểm đủ, nếu không tôi chỉ có thể nhìn anh nổ tung tại chỗ.”

“Ừm, cậu giao cho Phi Thác là được.” Rõ ràng là bị thương vô cùng nghiêm trọng, nhưng Hạ Lãm lại cảm thấy chính mình có thể vượt qua cửa ải khó khăn này. Người trước mặt không chỉ mang cho anh hy vọng sống sót mà còn có lòng tin chiến thắng tất cả.

“Toàn bộ chi phí do anh trả!”

“Đây là đương nhiên.” Biết thanh niên này rất nghèo nên Hạ Lãm không hề có chút keo kiệt bủn xỉn nào. Cùng Hạ Lãm nói xong, An Nhân liền cầm danh sách chuẩn bị xuống lầu tìm Phi Thác, Hạ Lãm đột nhiên lên tiếng ngăn cản: “Đợi chút.”

An Nhân quay đầu lại: “?”

“Thay một bộ quần áo khác đi.”

“...”

oOo

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Sinh Cơ Tử

Editor: @amealia3schwarz

Beta-er: Phong Vũ Tuyệt Tuyệt

Chương 26: Sinh Cơ Tử

Phi Thác báo cáo tình huống, nhưng theo phản phó của Hạ Lãm, nên không có tiết lộ vị trí của bọn họ, mà chỉ truyền ra ngoài là đang tĩnh dưỡng ở nơi của một vị đại sư đã thoái ẩn. Mặt khác bên trên trả lời lại rất nhanh, bảo bọn họ chỉ cần an tâm tĩnh dưỡng, chuyện tập kích này họ sẽ điều ra rõ cho đến cùng.

An bài xong xuôi, Phi Thác và Hạ Lãm liền ở lại nhà của An Nhân. May là nhà An Nhân còn có hai phòng trống, vừa đủ để bố trí cho hai vị khách không mời mà đến này.

Vì trị liệu cho Hạ Lãm, vài ngày nay An Nhân đã không lên mạng, thời hạn công bố tân dược cũng sắp tới rồi, mà lần trước hứa trong các video biểu diễn Dạ Mị chọn ra năm danh ngạch, miễn phí tặng tân dược. An Nhân không có thời gian xem xét, trực tiếp lựa chọn năm video có lượng nổi tiếng cao nhất.

Những video này danh xứng với thật, đều rất đặc sắc. Nên sau khi công bố danh sách không ai dị nghị gì cả, chỉ là đối với người nào đó lại lần nữa mất tích tỏ vẻ kháng nghị mà thôi.

Gần đây An Nhân tiêu hao không ít linh lực, mỗi ngày đều trong trạng thái nghèo rớt mòng tơi, nên cô quyết định thừa dịp lúc tuyên bố tân dược thì sẽ vận hành trận pháp, đề cao linh khí phát ra. Tuy rằng sẽ tiêu hao linh thạch khá nhanh, nhưng cũng có thể thúc đẩy sự sinh trưởng của thực vật.

Lần phát sóng trực tiếp này, An Nhân lựa vào buổi sáng sớm khi mà mặt trời còn chưa lên hẳn.

Rất nhiều Hoa hữu quen ngủ nướng đều dậy rất sớm, hưng phấn canh giữ phòng phát sóng trực tiếp, chờ xem nam thần ra vẻ ngầu lòi chơi đùa với tân

được.

Đếm ngược kết thúc, video chính thức phát sóng.

Sắc trời âm đạm, một mảng sương mù vờn quanh, chỉ có phía chân trời ảm ảm hiện lên một chút sắc màu.

An Nhân đứng ở giữa hoa diên, không có triển lãm tân được mà là cầm lấy một cây sáo ngọc.

【 Ờ? Minh chủ không uống thuốc, mà đổi thành thổi sáo à? 】

【 Chẳng lẽ cái thứ thoát nhìn giống cây kia thật ra là vật chứa tân được sao? 】

【 Đau buồn mà nói cho mi biết, đó chính là cây sáo. 】

【 Tui mặc kệ, lần này tui đạt được danh sách miễn phí. Nếu Minh chủ đưa cho tui một cây sáo, thì tui nhất định sẽ gửi quà đáp lễ anh ấy bằng một xe dưa chuột. 】

【 Tự nhiên muốn nhìn nam thần ăn dưa chuột...】

【 Giống như trên...】

Lúc này, An Nhân chậm rãi đưa cây sáo trên tay đến bên môi, tĩnh khí ngưng thần, linh lực vận chuyển. Âm thanh trong trẻo của sáo vang lên tựa như dòng nước trong chảy nơi trời đất tĩnh mịch.

Mọi người nhắm mắt bị hấp dẫn, ngồi trước màn hình an tĩnh nghe.

Tiếng sáo uyển chuyển, khi thì cao vút, khi thì ngâm nga, tựa gió mát liễu vờn, lại như cá nhảy qua khe.

Theo âm thanh lên xuống pháp phòng, từng ánh sáng nhỏ từ trong ống sáo bay là tả ra, theo gió mà động, tùy âm mà múa, rồi mới lấp lánh nhấp nháy mà biến mất bên trong hoa diên.

Hoa cỏ trong hoa diên lười biếng vươn mình, nhẹ nhàng lay động tựa như vừa mới thức tỉnh, mê mẩn mà nhìn thế giới này.

Đúng lúc này, chân trời phóng ra một vệt sáng, mặt đất nhấp nháy mắt bị đánh thức, sắc thái thanh lãnh tầng tầng rút đi, tiếng sáo lãnh lốt, linh khí nhanh chóng ngưng tụ, hoa cỏ vốn dĩ nửa khép nửa mở vì được rót đầy linh khí mà nhiều đóa nở rộ, lấy An Nhân làm tâm, lan tỏa xung quanh, dần dần hình thành một biển hoa rực rỡ sắc màu.

Hàng ngàn hàng vạn đóa hoa đồng thời nở rộ, sặc sỡ sắc màu, rực rỡ bắt mắt. Từng con bướm từ bốn phương tám hướng bay tới, chớp cánh, vui sướng mà ở giữa bụi hoa nhẹ nhàng dập dềnh bay lượn.

Trong trời đất rộng lớn, An Nhân mặc một bộ áo trắng, ấy vậy mà giờ đây, cả mảng trời hoa rực rỡ kia lại mờ nhạt trước tà áo trắng của cô.

Mọi người ngắm hình ảnh mỹ lệ đến ngây người.

【 Mẹ nó, nam thần đây là muốn lên trời à?! 】

【 Áo, áo đến mức tui tê dại từ đầu đến chân! 】

【 Đừng nói cho tui đây là được vật! Tui, éo, tin, đâu! 】

【 Mịa, Minh chủ, cậu mà còn như vậy nữa thì tui con mẹ nó liền yêu cậu mất!! 】

【 Không được, thanh máu của mi...】

Trên lầu, Hạ Lãm đứng ở bên cửa sổ, lẳng lặng ngắm An Nhân giữa biển hoa, ánh mắt chuyên chú mà nóng bỏng.

An Nhân chậm rãi buông cây sáo, rồi mới dùng một cái que nhỏ, từ trong cây sáo lấy ra một vật thể tròn tròn như quả trứng, toàn thân trong suốt, bên trong sóng sánh chất lỏng màu vàng nhạt, là tân được lần này: Sinh Cơ Tùy.

Sinh Cơ Tùy, trung phẩm 3 sao, có thể tăng nhanh sự sinh trưởng của thực vật, tinh lọc không khí, đề cao giọng nói và điều trị tinh thần. Dựa vào tinh thần lực phóng thích được hiệu, nếu sử dụng nhạc cụ phụ trợ có thể đạt tới đến càng tốt hiệu quả. Vật chứa được vật có thể căn cứ vào chủng loại của nhạc cụ để tiến hành thiết kế.

【Mdzz, sớm biết thế thì đã đi học một loại nhạc cụ, hiện tại chỉ có thể nhìn người khác tỏa sáng. 】

【 Hắc hắc, tôi biết đàn piano. 】

【 Tui biết đánh trống Jazz nè ~~~】

【 Cảm ơn bạn gái cũ của tôi, năm đó nếu không phải vì muốn theo đuổi cô ấy, thì tôi cũng sẽ không đi học guitar! 】

【 Tôi cảm thấy không nhất thiết phải là nhạc cụ, chỉ cần đồ vật có thể phát ra tiếng là được, tỷ như nồi chén gáo bồn chẳng hạn...】

【 Ý kiến hay! 】

【 Lâu trên, sao các người lại chú ý điểm này? Sinh Cơ Tùy hiệu quả như vậy, sao các người cũng không giật mình một chút nào thế? 】

【 Có cái gì mà giật mình chứ, Minh chủ có thứ tân dược nào mà không gây kinh ngạc đâu? Đã quen cả rồi. 】

【 Đã quen +1】

【 cho nên vừa rồi mấy người kinh ngạc đến ngây người đều là đang giả vờ à? 】

【 đó là bởi vì Minh chủ tô chân trời quá đẹp a. 】

An Nhân trở lại tiểu lâu, cảm giác linh lực trong cơ thể tràn đầy không ít, chỉ cần tu luyện củng cố một chút là được.

Vừa mới chuẩn bị trở về phòng liền thấy một bóng người xuất hiện ở cầu thang, ánh mắt sáng quắc nhìn chằm chằm cô.

"Xảy ra chuyện gì?" An Nhân tán bộ đi đến bên cạnh người đàn ông kia.

"Có chút đói bụng." Hạ Lãm hơi hơi nghiêng đầu nhìn cô.

An Nhân buồn bực nói: "Phi Thác chưa chuẩn bị đồ ăn cho anh à?"

"Đang chờ cậu."

"Vậy anh đi trước đi, tôi sắp xong rồi."

Hạ Lãm nhìn cô đi vào phòng ăn rồi ngồi xuống.

Ba người cùng nhau ăn xong bữa sáng, An Nhân nói: "Hai ngày kế tiếp tôi muốn chuyên tâm luyện dược, nên mấy người đừng làm phiền tôi."

"Hai ngày?" Hạ Lãm hỏi, "Luyện dược cho tôi?"

"Đúng vậy." An Nhân lười nhác dựa người trên sô pha, cảnh cáo nói, "Anh nhớ kỹ cho tôi, đừng để bị thương lần nữa, nếu không tôi liền mặc kệ anh."

Phi Thác thấy cô dám dùng giọng điệu này để nói chuyện với Hạ gia, nhin không được muốn trách cứ nhưng lại thấy bộ dáng Hạ gia có vẻ hờn giận, thiếu chút nữa tròn tròn mắt!

Hạ gia của tôi ời, tên nhóc này dám vung tay múa chân, quát mắng ngài, mà ngài còn cao hứng cái gì a?!

Hạ Lãm bưng trà hoa An Nhân pha cho hắn, ngồi bên cô, cùng cô xem những bình luận trên mạng, nhiều khi còn mở miệng nói mấy câu.

Hạ Lãm một tay đặt trên sofa, dường như đem An Nhân vây vào trong lồng ngực.

Phi Thác càng nhìn càng cảm thấy không thích hợp, đặc biệt là ánh mắt của Hạ gia khi nhìn An Nhân, chân thành thâm tình, tựa như tình yêu này满满.

Mọi chuyện hình như không đơn giản đến vậy...

Buổi tối, An Nhân ở trong phòng tu luyện, vừa mới hoàn thành một vòng thì chợt nghe cách vách truyền đến một tiếng hít thở dè dèn.

An Nhân trầm nghĩ, không phải là Hạ Lãm lại phát tác nữa chứ? Từ sau khi trọng thương, hắn thường sẽ phát tác một lần, kịch liệt đau đớn đủ để cho bất luận bất cứ người nào phát điên.

Cô đứng dậy ra khỏi phòng, đi đến phòng của Hạ Lãm.

Ở cửa lắng nghe một hồi, âm thanh khi có khi không, tinh thần dao động khi gấp khi dừng.

An Nhân duỗi tay gõ gõ cửa: "Hạ Lãm, anh có ổn không?"

Động tĩnh bên trong chợt biến mất, sau một lúc lâu mới truyền đến một giọng nói cái khàn khàn: "Không có chuyện gì, cậu đi ngủ đi."

"Ngày mai tôi liền phải bế quan luyện dược, nếu anh có vấn đề gì thì nhất định phải nói cho tôi, miễn cho lúc thời điểm luyện dược, phát sinh cái gì ngoài ý muốn."

Trong phòng trầm mặc một hồi, ngay sau đó truyền đến tiếng động lục đục rồi cửa phòng kéo kẹt mở ra, Hạ Lãm chỉ mặc duy nhất một cái quần ngủ xuất hiện ở cửa, ánh mắt thâm trầm nhìn An Nhân. Thân trên ở trần còn mang theo hơi nước, tựa như vừa mới tắm xong.

An Nhân cảm nhận được sức nóng trên thân thể hần truyền đến, hơi hơi lùi lại nửa bước, hỏi: "Vừa rồi có phải lại phát tác rồi hay không?"

"Ừ." Hạ Lãm nặng nề lên tiếng, trên mặt lộ ra vài phần u ám.

"Anh muốn tôi giúp anh điều trị không?"

Hạ Lãm lập tức nghiêng người, nhường ra một cái lối đi để cô vào trong.

An Nhân cạo qua ngực hần, đi vào trong.

Hạ Lãm sờ sờ nơi cô vừa mới cạo qua, ánh mắt tối sầm, đóng cửa phòng, theo cô đi tới mép giường.

"Nằm xuống đi." An Nhân ngồi xuống sofa cạnh giường, ý bảo hần chuẩn bị.

Hạ Lãm nghe lời nằm xuống, nhìn An Nhân lấy tay đặt lên trán hần.

Hần chậm rãi nhắm mắt lại. Để yên cho An Nhân điều trị, toàn thân thả lỏng, hơi thở bạo ngược dần dần bình ổn.

Một lát sau, cảm giác hơi ấm trên bàn tay kia đã biến mất, Hạ Lãm bỗng mở mắt ra, cảm cổ tay cô, nói: "Đêm nay có thể ở lại nơi này được không?"

An Nhân sừng sốt: "Còn có chỗ nào không thoải mái à?"

"....." Hạ Lãm gắt gao nắm chặt tay cô, sau một lúc lâu không nói chuyện.

An Nhân đang muốn hỏi lại thì Hạ Lãm đã buông tay cô ra, quay đầu, nặng nề nói: "Không có gì, cậu trở về nghỉ ngơi đi."

An Nhân kỳ quái nhìn thoáng qua rồi đứng dậy rời đi.

Nghe được tiếng đóng cửa, Hạ Lãm thờ phào nhẹ nhõm.

Đêm nay thân thể hần thực xao động, dục vọng đột nhiên tới không kịp phòng, khi tắm nước lạnh, trong đầu hiện lên hình ảnh chính mình đang đem thanh niên kia đè ở dưới thân.

Rất ăn ý, Hạ Lãm cảm giác thân thể của mình lại bắt đầu "động dục".

May mà vừa rồi hần không kiên trì bảo An Nhân ở lại, nếu không thật không biết mình sẽ làm ra cái gì nữa. Có lẽ là bởi vì chưa bao giờ đi tìm phụ nữ, cho nên bản thân lại có hảo cảm với nam sinh mà sinh ra ảo tưởng?

Hạ Lãm nhắm mắt lại, nghiêm cấm bản thân không được suy nghĩ bậy bạ nữa.

Nhưng mà, hần mất ngủ.

Không kiên trì bao lâu, hình ảnh thanh niên nào đó lại chiếm lĩnh suy nghĩ hần. "Y" quá xuất sắc, khiến người khác không thể dời mắt.

Hạ Lãm không khỏi nhớ tới vị võng hữu nào đó đã bình luận: Cậu còn như vậy thì tui con mẹ nó liền yêu cậu mất!

Một đêm không ngủ, Hạ Lãm lạnh mặt ra khỏi phòng, đi vào phòng ăn quét một vòng, hỏi: "Cậu ấy đâu?"

Phi Thác chỉ chỉ luyện được phòng: "Trong đó."

Hạ Lãm ngồi xuống bàn, không chút để ý ngồi xuống mà ăn sáng.

Một lát sau, hần bỗng nhiên ngẩng đầu, hỏi: "Tra được thân phận hai cường hóa giả cấp S chưa?"

"Đã tra được, tư liệu đã gửi đến hòm thư của ngài."

Hạ Lãm gật gật đầu, trên mặt không có cảm xúc gì, trong mắt lại ảm ảm lộ ra sát khí lạnh lẽo.

oOo

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Viện nghiên cứu khoa học sa mạc

Editor: **Bạch Nhạn công tử**

Beta-er: **Phong Vũ Tuyệt Tuyệt**

Chương 27: Viện nghiên cứu khoa học sa mạc.

Lần này luyện được, An Nhân dự định lùi lại một ngày so với thời gian, bởi vì cô muốn nhân tiện luyện chế cho xong tân phẩm định tuyên bố vào tháng sau.

Mang theo một đồng được liệu đi tới phòng luyện chế, An Nhân phát hiện Hạ Lãm vậy mà không có ở nhà. Cô sử dụng thần thức quét qua mọi nơi, tìm được thân ảnh của hắn ở gần hoa diên. Tiến đến gần cửa sổ nhìn một chút, thì thấy hình như hắn đang cùng người nào đó nói chuyện, An Nhân cũng không quá để ý liền trở về phòng tắm rửa.

Tắm xong, cả người cô nhẹ nhàng khoan khoái, rồi vào bếp hâm nóng đồ ăn. An Nhân ăn đơn giản hai miếng rồi thuận tay cầm lấy ấm thuốc, bắt đầu thông thả pha trà.

Hạ Lãm vừa vào trong tiểu lâu lập tức ngửi được một cỗ hương vị được trà thơm ngát, hai mắt hắn sáng ngời, đi vài bước tới phòng bếp, liếc mắt một cái liền nhìn thấy bóng người bận rộn kia. Y một thân trang phục ưu nhân rộng thùng thình, tóc dài tùy ý buông xuống thắt lưng tinh tế, nhìn lại theo bóng lưng, tựa như một vị thiếu nữ phong thái yêu kiều.

Hạ Lãm không khỏi nghĩ thầm, nếu cô thật sự là một người con gái thì tốt rồi...

An Nhân quay đầu lại cùng Hạ Lãm lên tiếng chào hỏi, rồi mới tiếp tục pha chế được trà của mình. Loại được trà này có thể bổ sung linh lực, chỉ là không thể thường xuyên uống, nếu không thì dễ dàng hình thành sự ỷ lại vào nó.

"Chế thuốc vẫn thuận lợi chứ?" Hạ Lãm đi tới bên người An Nhân, ánh mắt dừng lại ở trên ngón tay đang lựa chọn được liệu của cô.

"Mọi thứ đều thuận lợi, tôi đã phối và luyện chế cho anh được liệu tốt nhất. Tổng cộng có ba viên, trước tiên cùng cố tinh thần lực của anh, rồi sau đó căn cứ vào sự biến hóa tinh thần lực mà tùy thời điều chỉnh phương thuốc, chậm rãi điều dưỡng." Dừng một chút, An Nhân hỏi: "Anh dự định ở đây bao lâu?"

"Tôi ở chỗ này làm phiền đến cậu sao?" Hạ Lãm có chút bi thương, đây là tiết tấu muốn đuổi người à?

"Thật sự không phải."

Hạ Lãm ngày thường rất an tĩnh, làm việc có quy có củ, chưa bao giờ tùy ý tra xét riêng tư của người khác, ở cùng nhau như vậy, An Nhân cũng không phản cảm, chỉ là...

"Thân thể của anh cần phải điều dưỡng lâu dài, mà anh cũng không thể nào luôn ở nơi này, chờ khi anh rời đi tôi cũng không hiểu rõ bệnh tình của anh kịp lúc, đến lúc đó chỉ sợ có thể tự anh chú ý hơn mà thôi."

Hạ Lãm nghe vậy, mày giãn ra, mắt mang ý cười: "Chỉ cần cậu không chê thì tôi tính toán trở trụ dài lâu."

An Nhân kinh ngạc:"Không phải anh còn có công việc ư?"

Đường đường là thủ tịch của Duy Tự Giả, có thể tùy tiện bỏ bê công việc như vậy à?

"Tôi tính toán tạm thời chuyển giao chức vụ."

Hạ Lãm thần nhiên nói: "Sứ mệnh của Duy Tự Giả là giữ gìn vinh quang cùng hòa bình. Mà hiện tại bản thân tôi đang bị trọng thương, đã không còn thích hợp để tiếp tục đảm nhiệm vị trí thủ tịch nữa."

An Nhân kín đáo đánh giá hắn, phát hiện ra trên mặt hắn không có bất cứ biểu hiện mất mát gì, ngược lại có thêm vài phần phong phạm không quen quen quyền quý của ẩn sĩ.

Cô cười cười, cầm ấm thuốc đã nấu sôi lên, tự tay rót cho Hạ Lãm một chén được trà.

"Yên tâm, tất cả rồi sẽ tốt thôi."

Hơi nước lượn lờ, An Nhân cup mi rũ mắt, tư thế lịch sự tao nhã, ý vị bình thản. Hạ Lãm chăm chú nhìn cô, trong đầu không khỏi hiện lên một câu thơ:

Tình tựa hoa chiếu nguyệt

Động như liễu phù phong.

Buổi tối, An Nhân vào Tinh Võng, trước tiên sửa sang lại tiểu điểm của mình một chút rồi mới dạo qua diễn đàn, cũng phát hiện ra video Sinh Cơ Tùy đã truyền đi vài cái.

Dùng phương thức diễn tấu nhạc cụ thúc đẩy thực vật sinh trưởng, loại hiệu quả cao ra về này, ai mà không muốn thử xem chứ?

Nhưng mà tưởng tượng nhiều như thế, sự thật lại cảm thấy còn khí phách hơn. Diễn tấu dài đến hơn mười phút, đừng nói đạt tới cảnh sắc trăm hoa đua nở như Minh Chủ, mà ngay cả một đóa hoa nhỏ cũng không thể nở ra được. Tuy nhiên cảnh cây rõ ràng có vươn dài ra, màu sắc lá cây cũng càng tươi sáng thêm.

Võng hữu đều sôi nổi tỏ vẻ nhóm giám định thực vật có trình độ thưởng thức thật cao. Thậm chí bọn họ bắt đầu căn cứ vào tình huống sinh trưởng của thực vật, quyết định người tới diễn tấu trình tự. Vài vị bá chủ toàn bộ bỏ cuộc, chỉ có một vị tìm lối tắt, chạy đến chỗ cây cỏ ít ỏi giữa sa mạc, trước tiên rắc xuống một lượng lớn hạt giống thực vật chịu đựng được hạn hán, tiếp đến phun nước, ngày hôm sau mang theo nhạc khí để diễn tấu. Trong từng đợt lần điệu âm thanh dễ nghe, hạt giống này mầm chui từ dưới mặt đất lên, lá cây cỏ khô gầy tái sinh, bằng phẳng khắp mặt đất, khoảng một lúc sau sắc xanh bao phủ.

Nếu lúc trước còn có người nghi ngờ hiệu quả của Sinh Cơ Tùy, vậy thì video này phát ra làm tắt cả mọi nghi ngờ đều bị phản kích mạnh mẽ.

Nước Yavah, người nào đó thành lập trung tâm viện nghiên cứu khoa học ở sa mạc, một nhân viên nghiên cứu trong lúc vô tình nhìn thấy video này, tâm tình lập tức trở nên kích động đến tột đỉnh. Bọn họ quanh năm thống trị sa mạc, vì nuôi trồng loại thực vật có thể chịu đựng được môi trường hạn hán mà tiêu tốn một lượng lớn sức người và của cải nhưng hiệu quả lại rất ít. Bởi vì tốc độ sa mạc hóa vượt xa tốc độ sinh trưởng của thực vật, cho dù biến đổi trồng trọt thành cây, cũng không có biện pháp đảm bảo tỉ suất sống sót.

Nhưng Sinh Cơ Tùy mà trong video có nhắc tới lại gần như hoàn toàn có thể giải quyết mọi vấn đề khó khăn của họ. Có loại dược vật thúc đẩy sự sinh trưởng ở đây thì thậm chí thực vật có thể sẽ nhanh chóng hình thành quy mô, cải thiện cấu trúc và tính chất của đất đai, lần kháng cự sa mạc hóa.

Nghĩ đến đây, nhân viên nghiên cứu họ lập tức tìm tổ trưởng của bọn họ báo cáo việc này. Tổ trưởng xem qua video, lại biết một ít tin tức phía sau của Hoa Hoa Thế Giới, liền lập tức quyết định tới cửa hàng nhà này tìm mua Sinh Cơ Tùy.

Nhưng mà sau khi phát ra tin tức tìm mua, vẫn không thấy có người trả lời, tổ trưởng đành phải tự mình phái người đi một chuyến tới Liên Minh Tự Do, tranh thủ gặp mặt thảo luận cùng vị chủ tiệm.

Có điều khiến cho bọn họ không nghĩ tới chính là, khi bọn họ theo địa chỉ tìm được phụ cận của núi Tư Dụ, lại bị một đám vệ sĩ đầy đủ vũ trang ngăn cản, rồi sau đó được biết núi Tư Dụ là lãnh địa tư nhân, người không liên quan không được đi vào, đặc biệt là người ngoại quốc có ý đồ không tốt.

Cái gì gọi là "Ý đồ không tốt" chứ? Ý đồ của bọn họ rất rõ ràng có được không?

Đám vệ sĩ không chút lưu tình nào mà đuổi bọn họ đi, cũng cảnh cáo bọn họ không nên lại tiếp tục xuất hiện, nếu không sẽ xem bọn họ là mật thám rồi bắt lại.

Mấy người nghiên rầy rẩy, nhưng lại không có kế sách hiệu quả nào, chỉ có thể nghĩ cách nhờ cậy quan hệ, tìm người liên hệ hỗ trợ, thế nhưng kết quả lại không có ai nguyện ý hỗ trợ.

Người bọn họ muốn tìm không phải chỉ là chủ tiệm của một shop online nhỏ thôi sao? Sao lại đặc biệt cứ như nguyên thủ quốc gia thế?

Bọn họ không cam lòng buông tha như vậy, vì thế thông qua phương thức liên hệ khẩn cấp, gửi cho Hoa Hoa Minh Chủ một tin nhắn. (Nơi biên giới khác biệt không thể sử dụng con đường liên lạc khẩn cấp)

Một ngày sau, nhận lại được hồi âm:【Không thể sản xuất Sinh Cơ Tùy số lượng lớn.】

Mấy người đều ngờ ngợch, cực cực khổ khổ tìm tới mua thuốc lại nhận được kết quả như vậy?

"MD, họ không bán, chúng ta liền tự mình tới! Một trị liệu sư cấp ba có thể nghiên cứu phát minh ra loại dược liệu như vậy, chúng ta chẳng nhẽ không thể phục chế được?"

Mark tức giận nói: "Nào, nghĩ biện pháp từ trong tay người khác mua lại một phần Sinh Cơ Tùy, chúng ta mang về nghiên cứu."

An Nhân không hay biết có một đám người ngoại quốc đang tìm cô, cũng không rõ là đã xảy ra chuyện gì, chỉ là nhận được tin tức tìm mua Sinh Cơ Tùy để cải thiện môi trường sa mạc lại khiến cho cô nảy ra một số ý tưởng.

Cô luyện chế ra rất nhiều loại dược liệu có thể cải thiện môi trường, chỉ là khi luyện chế cần có linh khí, hàm lượng linh khí ít nhiều sẽ ảnh hưởng trực tiếp tới sự phát huy hiệu quả của dược liệu. Tuy rằng trước mắt cô không thể luyện chế ra một lượng lớn dược, nhưng tương lai không hẳn là không thể được.

An Nhân xếp mục tiêu cải thiện môi trường vào kế hoạch của bản thân.

"Gần đây có gặp phải người nào kỳ lạ không?" Khi tới bữa tối, Hạ Lãm bỗng nhiên hỏi An Nhân.

An Nhân lắc đầu: "Không có, làm sao vậy?"

"Không có gì." Hạ Lãm bình tĩnh nói: "Tiếng tăm của Hoa Hoa Thế Giới càng ngày càng lớn, nên mỗi lần cậu tuyên bố tân dược cực kì được hoan nghênh. Nếu có thể sản xuất một lượng lớn, lợi nhuận thu về sẽ không đếm xuể."

"Thực đáng tiếc, trước mắt tôi không thể sản xuất một lượng lớn được. Mà phương thức tôi điều chế tương đối đặc thù, cho dù người khác có được phương thuốc, cũng rất khó để mô phỏng theo."

Chỗ đặc thù của An Nhân, một là linh lực, hai là lô đỉnh, ba là hồn hỏa, mà những người luyện dược hiện giờ chủ yếu dựa vào không chế tinh thần, điều hòa linh lực, dụng cụ chế biến, thuộc loại hình thức bán cơ giới hóa, có sự khác nhau rất lớn với sự chế tác thủ công tinh thuần của cô.

Hạ Lãm gật gù đầu hiểu rõ, không hề nhiều lời. Trên thực tế, An Nhân có vài loại dược, giá trị kinh tế có chút lớn, có chút tính chất đặc thù thực chiến, nhưng trải qua mấy ngày ở chung, Hạ Lãm quan sát kỹ rằng khi An Nhân luyện dược rất ít khi dựa vào dụng cụ. Từ việc tìm loại dược, lấy dược cho đến chế dược, tất cả đều là cô tự tay hoàn thành.

Nguyên nhân chính là vậy, Hạ Lãm mới không có nói ra yêu cầu hợp tác, cũng âm thầm thay cô cản trở không ít thế lực khắp nơi muốn hợp tác với cô. Mà An Nhân còn chưa biết vài loại dược liệu này của cô đã khiến cho nhân vật trọng yếu nào đó chú

ý tới, chỉ là bởi vì không có nhu cầu cấp bách cần đến vật phẩm cho nên tất cả cũng không có hành động gì quá khích.

Hạ Lãm không muốn cản trở đến sự phát triển của An Nhân nên chỉ có thể âm thầm bảo vệ hộ tống cô, để cho cô an tâm luyện dược, chậm rãi trưởng thành.

Bên kia, đám người Mark mang theo năm sáu mươi vạn, thật vất vả mới từ trên tay một người trao đổi mua bán Sinh Cơ Tùy rồi trở về sở nghiên cứu sa mạc. Tổ trưởng Truff đặc biệt dẫn dắt thủ hạ là những nghiên cứu viên, bắt đầu tiến hành phân tích xét nghiệm Sinh Cơ Tùy.

Quá trình rất thuận lợi nhưng kết quả lại khiến người ta há hốc mồm. Bọn họ đem tất cả các thành phần ra xét nghiệm, nhưng khi thử nghiệm qua các loại phương thức đều không thể mô phỏng nó một cách hoàn hảo được, khó khăn lắm cũng chỉ có một chút hiệu quả đối với thực vật.

Đối với kết quả này, tất cả mọi người đều trầm mặc.

Một đám người bọn họ đều là dược sư cấp năm, cấp sáu, thế nhưng lại thua bởi một kẻ trị liệu sư cấp ba.

Sau một hồi lâu trầm mặc, Truff nói với Mark: "Mark, tìm người tra tư liệu của vị Hoa Hoa Minh Chủ này, tôi không tin anh ta chỉ là một trị liệu sư cấp ba bình thường."

Thân phận của Hoa Hoa Minh Chủ sau khi trải qua sự kiện topic sôi nổi lần trước đã không còn là bí mật gì nữa, chỉ là Hạ Lãm cho người xóa bớt một ít tin tức đề cập tới vấn đề riêng tư mà thôi. Nhưng Mark không chú ý tới trọng điểm về tình hình phát triển của An Nhân ở trong nước, mà là tìm được học viện Lạc Y tốt nghiệp, hẳn từ giảng viên nơi đó biết được tình hình của y ở học viện, cuối cùng còn có đoạn ghi hình cuộc thi lúc trước khi y tốt nghiệp.

Ở trong phòng quan sát, một đám người của sở nghiên cứu khoa học vây quanh video, suốt hai mươi ba khoa khảo thí, trong đó có mười khoa là văn tự thí nghiệm, ngoài ra là mười ba khoa điều khiển. Thành tích văn tự thí nghiệm của Lạc Y cũng rất bình thường, chỉ là chia đều mặt bằng chung trở lên, nhưng trình độ điều khiển... lại vô cùng thuần thục.

Sau khi xem xong, mọi người có kẻ khinh thường, hoặc là khó hiểu, mà cũng có kẻ bội phục. Lạc Y dùng tinh thần lực cấp D tự thân vượt qua cấp bậc trình độ kỹ thuật, quả thật đáng khen, nhưng loại trình độ như thế nào mà có thể luyện chế ra loại dược vật đặc thù như Sinh Cơ Tùy có hiệu quả cao đến như thế được chứ?

Giống như một vị giảng viên đã đánh giá với Lạc Y: "Dưới cấp năm, không có bất kì vị trị liệu sư nào có trình độ kĩ thuật thành thạo như dược sư có khả năng vượt qua Lạc Y."

Hay nói cách khác, Lạc Y lợi hại cũng chỉ dừng bước ở cấp năm.

Truff suy tư một lát, nói: "Đem vị đạo sư đã từng đánh giá Lạc Y công bố ra bên ngoài, nghĩ cách châm ngòi một chút, dồn ép anh ta ra. Tôi muốn tận mắt hiểu biết trình độ luyện dược của anh ta là như thế nào."

Dưới cấp năm, không có người nào có thể đạt tới.

Đối với tinh thần lực cấp D của trị liệu sư cấp ba mà nói, đánh giá này đủ để cho phần lớn trị liệu sư cấp năm và dược sư trở nên bất mãn.

oOo

Ta trả nợ xong nè (´ε`)

Chợt nhận ra, có thật nhiều reader là cú đêm, moamoata~ cảm ơn mọi người!!!

Yêu thương!

Chương 28: Chứng hóa cốt

Editor: **Thập Nhất Tử**

Beta-er: **Phong Vũ Tuyết Tuyết**

Chương 28: Chứng hóa cốt.

Việc Hạ Lãm bị hai cường hóa giả cấp S đánh lén, đã gây nên sóng gió trên cả nước. Mà việc hấn từ chức thủ tịch không lâu sau đó lại càng khiến cho dân chúng càng thêm phẫn nộ.

Liên Minh ngay sau đó đã công bố thân phận của một kẻ trong đó, kẻ đó là Dalajia, người của nước Charlie. Liên Minh đã kháng nghị nghiêm túc với Charlie, yêu cầu bọn họ giao phạm nhân ra để chịu hình phạt thích đáng.

Hiển nhiên Charlie sẽ không thừa nhận, cáo buộc Liên Minh bôi nhọ họ. Chính phủ và dân chúng của hai nước bắt đầu tranh chấp, bắt đầu phát triển để áp đảo đối phương ở mọi lĩnh vực.

Trên thực tế, hai kẻ đánh lén này đến từ hai nước khác nhau, một ở Charlie, một thuộc về nước Yavah. Liên Minh chỉ tiến hành chỉ trích đối với Charlie, mà bên còn lại trong trạng thái đuối lý vẫn tiếp tục trầm mặc. Ít nhất thì bên ngoài sẽ không nhìn ra bọn họ đang liên hợp. Mà đôi bên đang âm thầm so chiêu thì người bên ngoài càng không có khả năng biết đến.

Bên ngoài sóng gió mãnh liệt, nhưng có hai người trong tiểu lâu nọ lại vô cùng nhẹ nhàng yên bình.

Mỗi ngày của An Nhân đều là trồng hoa hái thuốc, vừa tu luyện rồi lại trị bệnh, tuy vội vã nhưng lại rất vui vẻ. Hạ Lãm đôi lúc sẽ giúp quản lý hoa điền, bỏ đi các loại phế phẩm chuyển phát nhanh, "trừ tà trấn trạch"* . Còn Phi Thác thì chủ yếu phụ trách việc giặt đồ nấu cơm, quét nhà lau cửa, gần như biến thành hai người giúp việc.

*Trừ tà trấn trạch: be like cầu giữ nhà + đạo sĩ trừ ma)

Những ngày tháng yên bình này kéo dài khoảng nửa tháng, khi An Nhân đang muốn công bố tân dược thì lại nhận được tin tức từ cô nhi viện Cộng Tế.

Cô đã tạo riêng một kênh thông tin cá nhân riêng cho cô nhi viện để hai bên tiện liên lạc với nhau. Bọn họ cũng rất ít quấy rầy cô, nhưng lần này lại mang một tin tức xấu đến.

【 Lạc Y, cậu trở về một lần đi, Tiểu Đậu Từ không xong rồi! 】

An Nhân nhìn thấy tin nhắn này, trong đầu cố tìm tòi tin tức có liên quan đến "Tiểu Đậu Từ" kia. Đó là một bé gái mắc phải chứng hóa cốt, được đưa vào cô nhi viện trong thời gian Lạc Y thi đại học. Khi ấy khoảng tám, chín tuổi thì hiện tại cũng đã khoảng mười ba tuổi.

Chứng hóa cốt là một trong mười loại bệnh nan y hiếm gặp nhất, cũng khó nhất, tỉ lệ tử vong cao đến 97,5%. Người bệnh một khi phát bệnh, xương cốt sẽ chậm rãi mềm xuống, cả người không có sức lực, giống như bị tê liệt, chỉ có thể dựa vào dụng cụ để tiếp tục duy trì sinh mệnh.

Trước khi Lạc Y ra nước ngoài, bệnh tình của Tiểu Đậu Từ cũng chưa quá nghiêm trọng, có thể hoạt động hơi miễn cưỡng nếu như dựa vào xe lăn. Nhưng lại không ngờ chỉ mới qua ba, bốn ngắn ngủi mà sinh mệnh yếu ớt đã sắp đi đến điểm tận cùng.

An Nhân để lại trên Hoa Hoa Thế Giới một thông báo, "Nhà có việc gấp, tạm dừng buôn bán.", sau đó thu thập hành lý, chuẩn bị về cô nhi viện.

"Cậu muốn đi đâu?" Hạ Lãm thấy cô đang thu thập này nọ, nhin không được mà hỏi.

"Cô nhi viện có chút chuyện, tôi phải về đây một chuyến." An Nhân đeo ba lô trên lưng, nói với Hạ Lãm, "Trong khoảng thời gian này anh cẩn thận chút, không nên sử dụng tinh thần lực tùy tiện. Khi nào tôi trở lại sẽ tiếp tục giúp anh điều trị."

Bước chân Hạ Lãm hơi khựng lại, nói: "Tôi đi cùng với cậu."

Hắn nhắn một tin báo cho Phi Phác, sau đó mang theo kính râm, quần áo rồi nhẹ nhàng đi theo An Nhân lên xe.

An Nhân cũng không nói nhiều, phóng xe nhanh như chớp, chỉ tốn hơn hai giờ để đi từ Thương Viêm đến thành phố Thương Cốc.

An Nhân mang xe chạy thẳng vào bệnh viện trung tâm thành phố, đi vào phòng bệnh mà Du Thu đã nói.

Bên ngoài phòng bệnh có ba đứa nhỏ đang ngồi, đứa lớn nhất đã 16, còn nhỏ nhất cũng đã 12. Khi bọn họ nhìn thấy An Nhân thì phản ứng đầu tiên là sững sốt, sau đó là biểu cảm co quắp lại vì mừng rỡ, nhưng lại đứng ở chỗ đấy do dự.

Bọn họ cũng thường xuyên xem video mà An Nhân phát sóng trực tiếp, đối với bộ dáng hiện tại của cô cũng đã rất quen thuộc. Nhưng dù sao cũng đã vài năm không tiếp xúc, không tránh khỏi có chút xa lạ.

An Nhân đi qua, hỏi: "Viện trưởng đang ở đâu?"

Đứa trẻ lớn tuổi nhất đang định trả lời thì nghe thấy tiếng chuông khẩn cấp phát ra từ phòng bệnh.

An Nhân chạy ngay vào phòng bệnh, bước thẳng đến cạnh giường, cầm lấy tay của đứa bé rồi truyền linh lực vào để bảo vệ tâm mạch của cô bé, khó khăn lắm mới kéo cô bé quay về từ ranh giới tử vong.

Ngày lúc này, Du Thu cùng với chuyên viên trị liệu cũng đã theo vào. Khi Du Thu nhìn thấy An Nhân thì trong mắt có một tia kích động, ngay sau đó lại lo lắng mà nhìn đứa trẻ trên giường, đợi kết quả của chuyên viên trị liệu.

"Không có việc gì, đã bình thường lại rồi." Chuyên viên trị liệu ngừng một chút rồi nói với Du Thu, "Mọi người nên chuẩn bị tinh thần, đứa bé này có thể rời đi bất cứ lúc nào."

Du Thu có chút nặng nề gật đầu, sau khi tiễn chuyên viên trị liệu đi thì thấy An Nhân đang ngồi bên mép giường, nắm lấy bàn tay của Tiểu Đậu Tử, ánh mắt vô cùng chuyên chú, lâm vào trầm tư.

Mà ở sau lưng cô là một đàn ông rất cao lớn đứng ở đấy, trên mặt mang kính râm nên không nhìn rõ khuôn mặt, chỉ là cảm thấy có hơi quen mắt.

"Lạc Y, vất vả cho cậu rồi." Tin tức phát đi còn chưa được ba tiếng thì Lạc Y đã đến đây rồi. Cho nên có lẽ là đã lập tức đến đây sau khi thấy được tin tức đó. Du Thu rút trà cho hai người, rồi nhìn về phía Hạ Lãm chờ hỏi thăm: "Vị này là.....?"

"Bạn bè." An Nhân quay đầu lại nhìn Hạ Lãm một cái, rồi nói: "Di gọi hần là "Tiểu Hạ" được rồi."

Hạ Lãm mặt không đổi sắc khẽ gật đầu với Du Thu: "Di Du, xin chào."

"Không cần khách khí đâu, cậu cứ tùy tiện." Dưới cái nhìn chăm chú của Hạ Lãm, Du Thu có chút khản trương, ánh mắt cũng không dám nhìn thẳng.

An Nhân thấy vậy liền đi đến xen vào giữa hai người, hỏi: "Viện trưởng, sắc mặt của di không được tốt, có phải đã mấy ngày rồi không nghỉ ngơi tốt phải không? Di cứ trở về nghỉ một lát đi, ở đây có con lo liệu rồi."

Du Thu lắc đầu, thở dài: "Tiểu Đậu Tử đã thành như vậy, di làm sao mà ngủ được?"

"Di đừng lo, con cũng là trị liệu sư, có con ở đây thì em ấy sẽ không có chuyện gì đâu."

Khi này An Nhân đã dùng thần thức kiểm tra thân thể của Tiểu Đậu Tử, phát hiện ra xương cốt của em ấy đang bị ăn mòn bởi một lượng lớn vi khuẩn. Mà loại bệnh này An Nhân chưa từng tiếp xúc qua.

Khi trở thành một tu sĩ, vi khuẩn gây bệnh trong cơ thể sẽ dần dần bị bài trừ theo quá trình tu luyện, tự đạt đến trạng thái tốt nhất.

Cho nên mọi tu sĩ đều rất ít khi bị bệnh, vì thế An Nhân cũng rất ít khi nghiên cứu thuốc trị bệnh thông thường. Cô chủ yếu là tu luyện Trúc Cơ, cường hóa hồn lực, được vật là chính, những loại hình dược vật còn lại chỉ là sở thích cá nhân.

Đứa bé trên giường này có thân thể yếu ớt đến mức ngay cả thuốc trị bệnh thông thường cũng không thể chịu đựng nổi, cho nên An Nhân không dám dùng thốc tùy tiện, chỉ có thể dùng linh lực kéo dài sinh mệnh của cô bé.

Du Thu cũng bị An Nhân khuyên cho trở về. Những ngày kế tiếp, ngoại trừ đưa cơm, thì trên cơ bản Tiểu Đậu Tử đều do An Nhân chăm sóc. Hạ Lãm kiên nhẫn canh giữ bên cạnh cô, âm thầm giúp cô liên hệ chuyên gia, chỉ có điều ai cũng đều bó tay không có biện pháp.

Hạ Lãm nhìn An Nhân cứ lần lượt mà cố sức đem Tiểu Đậu Tử bên cái chết kéo về, mãi không từ bỏ mà đau lòng, nhưng hần cũng không thể nói được gì.

Mỗi ngày Tiểu Đậu Tử đều có vài lần thanh tỉnh, nhưng mỗi lần cô bé tỉnh lại đều không rên một tiếng, chỉ yên lặng mà nhìn Lạc Y.

Buổi sáng hôm nay, Tiểu Đậu Tử tỉnh lại dưới sự cứu giúp của An Nhân. Cô bé chậm rãi mở mắt, nghiêm túc nhìn An Nhân một lúc rồi nói: "Lạc Y ca ca."

Đây là lần đầu tiên An Nhân nghe Tiểu Đậu Tử nói chuyện, vừa định nói chuyện thì lại nghe cô bé nói tiếp: "Đề em đi đi."

Trong giọng nói đều không nghe ra bất cứ cảm xúc gì, âm điệu sâu trong hai mắt, khuôn mặt nhỏ gầy chỉ có bình tĩnh.

"Không cần vì em mà lãng phí tiền của cô nhi viện, để tiền này cho những người cần nó hơn nữa kia."

An Nhân đau xót, vì sự thiện lương của cô bé, cũng vì sự vô vọng trong đó.

Mấy ngày nay cô vẫn luôn tìm kiếm phương pháp trị liệu, tuy không chắc chắn nhưng cũng đã có chút sơ lược. Cho nên cô quyết định thử một lần, những người khác sống chết ra sao cô cũng mặc kệ, nhưng cô có một cái hứa hẹn với Lạc Y.

Nhưng mà An Nhân lại nhận ra được bản thân đã sơ suất, đa số những đứa trẻ trong cô nhi viện đều bị tàn tật, so với gửi tiền thì không bằng khiến cho bọn chúng khỏe mạnh.

"Tiểu Đậu Tử, hãy tin tưởng ở anh, anh nhất định sẽ chữa khỏi cho em." An Nhân nhẹ nhàng nắm lấy bàn tay của Tiểu Đậu Tử, kiên định nói.

Sự u ám trong mắt Tiểu Đậu Tử hiện lên một tia sáng, có chút ẩm ướt nhìn An Nhân, mang theo sự chờ đợi.

An Nhân thận trọng hứa hẹn: "Anh nhất định sẽ chữa khỏi cho em."

Tiểu Đậu Tử hơi mỉm cười, nước mắt tràn mi mà rơi xuống.

Hạ Lãm có chút suy tư mà nhìn An Nhân, chứng hóa cốt đứng đầu trong mười loại bệnh nan y khó khăn, cô thật sự nắm chắc sẽ chữa khỏi? Nếu là thật, vậy.....

Chỉ sợ toàn bộ giới y dược sẽ phải chấn động rồi.

An Nhân quyết định đi biển Vân thêm một lần nữa để đi thăm Thiên Hư Các. Thiên Hư Các được gọi là "Thiên Hư" bởi vì họ rất giỏi trong việc luyện chế Thiên Hư Sa. Loại thuốc này có thể giúp thân thể cải thiện gân cốt, khai tác tiềm năng, là thuốc dẫn luyện chế Trúc Cơ đan tốt nhất.

Thiên Hư Sa hiện giờ chỉ sợ đã tuyệt tích, nhưng có lẽ ở dưới Thiên Hư Các sẽ còn một ít.

Vấn đề của Tiểu Đậu Tử là ở gân cốt bên trong, chỉ cần đem vi khuẩn gây bệnh ấy đui ra ngoài, sau đó đem chúng tiêu diệt thì cô bé mới có hy vọng khôi phục khỏe mạnh.

An Nhân tránh Hạ Lãm, lao thẳng ra biển Vân.

Tròng lòng Hạ Lãm biết cô có tính toán riêng, mặc dù bị bỏ rơi có chút bất ngờ nhưng hấn vẫn ngoan ngoãn canh chừng bên trong bệnh viện để thay cô chăm sóc Tiểu Đậu Tử.

Khi rảnh rồi, hấn sẽ lên Tinh Vồng, tùy ý xem qua Hoa Hoa Thế Giới, cuối cùng lại phát hiện ở khu bình luận đã nháo thành một nỗi cháo.

Là khi An Nhân thông báo ngừng kinh doanh không lâu sau đó, có người ở nước Yavah phát hiện ra một topic.

Một người trị liệu sư cấp 3, lại có gan khiêu chiến những trị liệu sư dưới cấp 5 ở Yavah. Đồng thời cũng phát một video, khoe khoang quá trình hấn biện được(?), nhật được và luyện chế. Chuẩn mực biện được này, cùng với tốc độ cực nhanh, làm người xem mãn nhãn.

Nhưng thái độ của hấn lại tự cao tự đại, khiến người khác vô cùng phẫn nộ, đặc biệt là câu nói ở cuối cùng, "Những người dưới cấp 5 không ai có thể vượt qua.", cuồng vọng đến cực điểm.

Hơn nữa đối phương lại là người ở Liên Minh Tự Do, lại chạy đến nước Yavah giương oai. Không ít người thuộc Liên Minh ồn ào, những từ mắng người phong phú, lời nói sâu xa sắc bén, đủ để khiến nước bạn kinh ngạc.

Mọi chuyện quấy động càng lúc càng lớn, người Yavah nếu không ra mặt ứng chiến, chỉ sợ sẽ bị nước miếng dìm đến chết.

Tên trị liệu sư cấp 3 này đúng là Lạc Y, mà đoạn video kia là hấn ghi hình lúc khảo thí tốt nghiệp.

Nhóm Hoa hũ biết được tin tức này đều cho rằng Lạc Y xin nghỉ là do muốn đi sang Yavah làm loạn, cho nên cùng nhau vượt tường qua biên giới duy trì ủng hộ.

Đến cuối cùng đem nhóm trị liệu sư bên Yavah ép ra, ai cũng sôi nổi muốn khiêu chiến trực tiếp với Lạc Y.

Nhưng mà bên Lạc Y lại không hề phản hồi.

Một, hai, rồi ba ngày, mọi người trong Liên Minh từ hưng phấn chuyển sang nôn nóng, Hoa Hoa Thế Giới một lần lại một lần bị luan, những người bên Yavah thật hăng hái. MDZZ, mi không phải rất trâu sao? Nếu trâu thì mau ra đây mà phô trương nha. Vì sao đến thời khắc mấu chốt lại trốn chứ?

Trên mặt những người trong Liên Minh đều tăm tắp, không ít người sang khu bình luận ở Hoa Hoa Thế Giới mắng chửi, chỉ trích Minh chủ không dám thì đừng đi khiêu khích, ném mặt của bản thân không quan trọng, nhưng mặt của Liên Minh cũng mất hết rồi.

Đương nhiên đa số những người này đều không phải là fan của Hoa Hoa Thế Giới, chỉ là một đám rảnh hơi không chỗ phát tiết mà thôi.

Đang trong lúc quần chúng cảm xúc dâng trào, thì một người tên là "Bát Ca Không Mặc Đồ" đã trả lời lại, làm hướng gió xoay chuyển 180 độ.

【Mấy người đều ngu ngốc hết rồi à? Cái topic kia vừa liếc nhìn đã biết không phải của Minh chủ. Đưa súng tới tận cửa cho người ta lại đem bắn ngược lại người trong nhà? Tôi vốn không muốn nói, dù sao cũng là chuyện riêng tư của người ta nhưng mà tôi thật sự nhịn không được. Tôi nói cho các người nghe, mấy ngày nay Minh chủ đều ở cô nhi viện, trong cô nhi viện có đứa bé bị chứng hóa cốt, sinh mệnh nguy hiểm. Minh chủ đang nghĩ cách cứu người, trên cơ bản là không có thời gian rảnh quan tâm các người. Nên dừng tay đi! Dừng tay lại ngay! 】【

oOo

Có một thống báo nho nhỏ cũng như cân nhắc ý kiến của mọi người.

Thứ năm tuần này mỗi nữ bạn đi thi, chỉ sợ sẽ không đăng chương được, nên đã nêu ra hai phương án:

1. Tối thứ tư đăng chương edit trước, sau đó ta sẽ beta rồi cập nhập lại sau. (khoảng T6, T7)
2. Thứ 6 đăng bản hoàn chỉnh có beta luôn.

Chờ ý kiến của mọi người.

Yêu thương ∩__∩~❤

#Hina

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Có thực hiện hay không?

Editor: **Bạch Nhạn công tử**

Beta-er: **Phong Vũ Tuyệt Tuyệt**

Chương 29: Có thực hiện hay không?

Cuối cùng Bát ca liên tiếp "dùng bút" đã chọc giận không ít người, cho dù có tin hay không thì trước tiên cũng oán giận rồi sau đó mới giải quyết.

【Ai nói dùng bút thế? Mày là Minh Chủ hay là tài xế của hắn, làm sao mà biết được hắn đi đâu?】

【Nói không chừng là Minh chủ muốn khoái thác, mượn việc này để dời đi tầm mắt, trốn tránh trách nhiệm. Dùng việc một đứa trẻ mắc bệnh nan y làm cái cớ, lương tâm của mấy người không cảm thấy đau à?】

Bát ca:【Nếu là một năm trước, tôi sẽ chửi đến máu chó đầy đầu như mấy người. Nhưng từ lúc dùng bút được một hồi, sau một lần không rõ chân tướng những gì mà Minh Chủ đã trải qua thì tôi liền thay đổi triệt để. Sau sự kiện lần đó, tôi thường xuyên tới cô nhi viện làm công ích, khi đó đứa nhỏ bị chứng hóa cốt kia được đưa tới bệnh viện, tôi cũng ở ngay hiện trường, hơn nữa còn chính tai nghe được viện trưởng gọi Minh Chủ trở về. 】【

Nhóm Hoa hữu vừa nghe, sôi nổi dò hỏi: "Tình huống của đứa trẻ kia như thế nào?" "Anh nhìn thấy Minh Chủ à?" "Nhà bọn họ ở bệnh viện nào thế?" Trong nháy mắt tất cả các vấn đề liên tiếp không ngừng bao phủ khiến anh ta rối loạn ngôn luận.

Bát ca tất nhiên sẽ không để lộ ra tên bệnh viện, miễn cho có người tới quấy rầy.

Lúc này, một người với nickname là "Trị liệu sư Yavah quốc 001" đột nhiên lên tiếng:【Chứng hóa cốt? Đây là một trong mười loại bệnh nan y khó chữa nhất thế giới, tỉ lệ tử vong cao tới 97,5%. Nếu đứa nhỏ kia thực sự mắc phải chứng bệnh này, như vậy chúng ta chỉ có thể bày tỏ tiếc nuối, sau khi bệnh biến phát sinh, cô bé sẽ sống không quá ba ngày.】

Bát ca:【Thật ngại quá, anh đoán sai rồi, Minh Chủ ở bệnh viện giúp đỡ điều trị 4 ngày, đứa nhỏ kia vẫn còn sống tốt. 】【

Trị liệu sư Yavah quốc 001:【Ha ha, chẳng lẽ mấy người cho rằng Minh Chủ có thể chữa khỏi bệnh cho cô bé này à? Sở dĩ cô bé còn sống, rất có thể là do tốc độ bệnh biến tương đối chậm mà thôi.】

Bát ca:【Anh không phải là Minh Chủ, làm sao liền biết cậu ấy không chữa được?】

Trị liệu sư Yavah quốc 001:【Người Liên Minh các người đều thích nói mạnh miệng. Nếu anh ta có thể trị liệu khỏi chứng hóa cốt, thì tôi sẽ quý liêm miêu

điều* và phát sóng trực tiếp toàn thế giới.

*ai biết từ này nghĩa gì không nhỉ??

【 Mịa nó, anh còn có nhân tính hay không hả? Ngay cả một con mèo cũng không buông tha! 】

【 Đã chụp lưu lại chứng cứ, ngồi chờ người nào đó quỳ liêm 】

【 Tuy rằng biết không có khả năng quá nhiều, nhưng mà vì sao tui vẫn cảm thấy người này sẽ bị Minh Chủ và mặt nhĩ? Tui thấy loại mù quáng không thể nói lý này rất tự tin là như thế nào đây trời? 】

【 Tui cũng mù quáng. 】

【 Tui cũng tự tin. 】

【 Tui cũng không thể nói lý. 】

Trị liệu sư Yavah quốc 001:【 Hừ, mấy người rồi sẽ hối hận? Đến lúc đó nếu Minh Chủ không trị hết chứng hóa cốt này, mấy người có cầu khóc đi chẳng nữa thì Yavah quốc chúng ta cũng sẽ khiến danh dự của anh ta mất sạch. 】

【 Chưa bao giờ gặp qua người mặt dày vô sỉ như thế này, biết rõ chứng hóa cốt là bệnh nan y, lại còn dùng cách này để uy hiếp Minh Chủ. Nếu các người còn có chút sĩ diện thì so với ai kia là người thứ nhất có thể chữa khỏi chứng hóa cốt đi. 】

Trị liệu sư Yavah quốc 001 kia không tiếp tục nói nữa, mà là cấp tốc đem tin tức về chuyện này chuyển về nội quốc, thêm mắm thêm muối nói Minh Chủ không biết tự lượng sức mình, thế nhưng lại tuyên bố chữa khỏi chứng hóa cốt.

【 Nhưng lúc ấy tôi nói, nếu anh ta có thể chữa khỏi chứng hóa cốt, tôi liền phát sóng trực tiếp việc quỳ liêm miêu điều. 】

【 Ha ha, tôi đây phát sóng trực tiếp việc quỳ liêm ngưư bức. 】

【 Còn tôi sẽ nuốt sống cá heo... 】

Một đám người bắt đầu hi hi ha ha mà lập flag...

Bờ biển Vân, An Nhân nuốt vào một viên Thủy Lân Đan, thả người nhảy vào trong biển.

Lấy tu vi của cô hiện tại, vốn dĩ không có cách nào chịu đựng áp lực của nước với chiều sâu đạt tới 300 mét trở lên, nhưng nếu điều khiển linh lực thì miễn cưỡng có thể chống đỡ một khoảng thời gian. Còn nếu thực sự không được nữa, vậy thì chỉ có thể nhờ vào thiết bị hiện đại. Kể từ đó, sẽ không chỉ bại lộ di tích ở đáy biển mà thời gian đi cũng không còn kịp nữa.

Ba mươi phút trôi qua, bốn mươi phút trôi qua, rồi một giờ trôi qua...

Ngay tại thời điểm cơ thể đến cực hạn chịu đựng cuối cùng, thì An Nhân cuối cùng cũng ngoi lên khỏi mặt biển, bước chân lao đảo ngã xuống bờ cát trên mặt đất, sắc mặt nhợt nhạt, hai mắt đỏ ngầu, ngực phập phồng kịch liệt.

Sau một lát nghỉ ngơi, trên khuôn mặt cô lộ ra một nụ cười thoải mái, xoay người nhảy lên, bước tới chiếc xe tự động của mình.

Ngay khi cô rời đi không lâu, mặt biển vốn dĩ tĩnh lặng bỗng nhiên nổi lên tầng tầng gợn sóng, hiện lên hình dạng mũi tên, nhanh chóng phóng về phía bờ biển. Rầm một tiếng, một sinh vật cỡ bằng trẻ con toát ra khỏi mặt nước, tựa như thần lân, hai bên sườn quai hàm mọc ra một đôi cánh hình quạt màu trắng, phần lưng bao trùm vây kim sắc, phía sau còn có một cái đuôi rất dài.

Vây mở ra, bọt nước trên người rung lên, nó đứng thẳng thân trên, ngửa đầu ngửi ngửi, rồi mới tìm phương hướng An Nhân biến mất mà đuổi theo.

Ở trong xe thay đổi một bộ quần áo sạch sẽ, An Nhân mang một đầu tóc ướt trở lại phòng bệnh của Tiểu Đậu Tử.

Hạ Lâm thấy cậu bước vào, lập tức đứng lên.

Không rảnh lo tiếp đón, An Nhân nhanh chóng đi tới bên giường, lấy ra một cái tiểu hồ lô, cẩn thận trút hết vào lòng bàn tay của Tiểu Đậu Tử, nhiều mảnh vỡ lấp lánh màu vàng chậm rãi len lỏi vào trong làn da của cô bé, sau đó dùng linh lực dẫn đường, theo xương tay, trải rộng khắp toàn thân.

Tiểu Đậu Tử nhũn nhũn mảy, dường như cảm giác có chút không thoải mái, nhưng dù vậy cũng không hề tỉnh lại, dụng cụ cũng không phát ra cảnh báo. Hạ Lâm ở một bên lặng lẽ quan sát, vô cùng kinh ngạc với tài năng tầng tầng lớp lớp của An Nhân.

Hạ Lâm chuyên chú nhìn sườn mặt của An Nhân, ánh nắng chiếu ngoài cửa sổ tỏa ra ánh sáng nhu hòa khiến người ta không thể rời tầm mắt. An Nhân chậm rãi thu tay lại, cát giữa hồ lô Thiên Hư chỉ còn lại hơn một nửa, dùng ở bộ phận trên người Tiểu Đậu Tử, cốt tủy của cô bé dung nạp khá tốt, trong đó đang đuổi đi vi khuẩn gây bệnh.

An Nhân mệt mỏi xoa xoa mi tâm, quay đầu nói với Hạ Lâm: "Tôi nghỉ ngơi một lúc, nửa giờ sau gọi tôi dậy."

Nói xong, cô dốc sức đi tới giường bồi hộ bên cạnh, nằm xuống liền ngủ.

Hạ Lãm bước qua, giúp cô cởi giày vớ, đắp chăn lên. Xong xuôi liền ra khỏi phòng bệnh, gạt mở dây số: "Liên hệ với viện trưởng bệnh viện trung tâm thành phố Thương Cốc, đem phòng bệnh 3-57 tách ra, từ chối bất cứ vị trị liệu sư nào tham gia trị liệu."

【Hạ Gia, ngài cuối cùng cũng xuất hiện. Ngài ở trung tâm bệnh viện à, tôi sẽ lập tức tới ngay.】

"Trước tiên làm chuyện tôi phân phó cho tốt."

【Phòng bệnh 3-57? Được, tôi hiểu rồi.】

Tuy rằng không biết vì sao, nhưng Thác Phi theo thói quen kỷ luật nghiêm minh, tuyệt đối không hỏi nhiều.

Xử lý xong chuyện này, Hạ Lãm lại mở ra Tinh Vồng, xem xét tình huống khu bình luận.

Bởi vì ảnh hưởng đến đông đảo trị liệu sư và được sư ở Liên Minh và Yavah quốc nên chuyện này được rất nhiều người chú ý. Nếu không phải trước đó Hạ Lãm đã an bài thì chỉ sợ sẽ có không ít người nhiều chuyện tìm tới cửa.

Chuyện tình hoạn nạn Tiểu Đậu Tử mắc phải chứng cốt hóa rất nhanh đã được xác nhận. Cô báo cáo chẩn bệnh đều không phải là cấp bậc bí mật, ở trong cơ sở dữ liệu của bệnh viện có thể tìm được, chỉ cần có chứng thực là trị liệu sư, dựa vào chứng nhận tên gọi của mình có thể đăng nhập trang web, tham dự hội nghị thảo luận bệnh tình và hội chẩn.

Hễ gặp qua người báo cáo chẩn đoán bệnh, đều không cho rằng Tiểu Đậu Tử còn có thể chữa khỏi. Tất cả mọi người đang đợi kết quả trị liệu cuối cùng, sống hay chết, trong vài ngày có thể thấy rõ ràng.

Nhưng mà, khiến mọi người kinh ngạc chính là ba, bốn ngày qua đi, bệnh tình của Tiểu Đậu Tử chẳng những không chuyển biến xấu mà ngược lại càng ngày càng tốt, theo 3D "thâm tách trung đồ" có thể thấy được, vì khuẩn đang nhanh chóng tiêu vong, tốc độ chúng nó khuếch tán sinh sôi nảy nở, hoàn toàn không theo kịp, lần lượt bị diệt đoàn.

Chờ đến ngày thứ bảy, mọi người chứng kiến kỳ tích xảy ra, vì khuẩn gây bệnh bị tiêu diệt hầu như không còn, chứng hóa cốt được coi là một trong mười loại bệnh nan y khó chữa nhất thế giới nay lại có người chữa khỏi!

Toàn bộ giới y được bị chấn động, ào ào hỏi thăm thân phận của vị chủ trì y sư, thế nhưng không có ai phát biểu tuyên bố. Nếu không phải bọn họ luôn chú ý tới tiến triển bệnh tình, thậm chí sẽ không phát hiện có người yên lặng không tiếng động mà chữa khỏi cho một bệnh nhân mắc chứng hóa cốt.

Nhưng trị liệu sư trong trung tâm bệnh viện cũng cảm thấy ngờ ngạc, bọn họ ở ngay bệnh viện, vậy mà không hề hay biết có người không một tiếng động làm ra một chuyện lớn đến oanh động thế giới như vậy. Theo tính cách của viện trưởng, nếu xác thực, nên thông báo sớm cho tất cả mọi người cùng biết, sao lại giấu kín như vậy được? Hoàn toàn không phù hợp với tác phong nói khoác trước sau như một của ông ta, trừ khi người nọ không phải trị liệu sư của trung tâm bệnh viện, hơn nữa có người bày mưu tính kế để viện trưởng không được tuyên bố.

Hết tất cả toàn bộ trước mắt đều hướng về vị Hoa Hoa Minh Chủ kia, nhưng thật sự thì tuổi y còn quá trẻ, cũng chưa từng lộ ra phương pháp trị liệu đặc biệt nào.

Tuy nhiên, cho dù không có chứng cứ rõ ràng, cũng không có ảnh hưởng một chút nào tới sự hãnh diện của những người Liên Minh, tuyệt địa phản công.

【Lúc trước là ai nói sẽ phát sóng trực tiếp toàn thế giới việc quỳ liếm miếu điều?】

【Cũng may trước đó tôi đã quyết đoán chụp hình lưu chứng cứ. (Hình ảnh)】

【Ngài 001 kia, diễn đàn Yavah quốc còn có mười mấy đấng sĩ tử về muốn phát sóng trực tiếp nữa đấy.】

【Không sai, còn cái gì quỳ liếm ngu bức, nuốt sống cá heo... Tôi không thể không thừa nhận, người Yavah quốc rất có tinh thần gan dạ mạo hiểm.】

【Ha ha ha ha ha, sao tui lại cảm thấy rất khoái trá là như thế nào đây nhỉ?】

【Dự cảm là trong mấy tháng kế tiếp, video mà người của toàn thế giới xem đều xuất phát từ Yavah quốc.】

【Quả nhiên nam thần không làm tui thất vọng, sùng bái của tui đối với anh ấy muốn đột phá giới hạn pháp luật, đạt tới mức tùy thời có thể phạm tội luôn rồi!】

.....

Trị liệu sư Yavah quốc không cam lòng nhận thua như vậy, phản bác nói:【Mấy người không cần cao hứng quá sớm, hiện tại còn chưa xác thực người trị liệu chứng hóa cốt ruốt cuộc có phải là anh ta hay không mà?】

Liên Minh:【Thế mấy người có thể trị liệu chứng hóa cốt à?】

Yavah: 【 Chỉ là lần này vận khí của anh ta tốt mà thôi, cũng không nhất định chắc chắn là anh ta ưu tú hơn so với chúng tôi.】

Liên Minh: 【 Thế các người có thể trị liệu chứng hóa cốt à?】

Yavah:【 Có bản lĩnh để cho anh ta đường đường chính chính tỷ thí với chúng tôi một hồi.】

Liên Minh: 【 Thế mấy người có thể trị liệu chứng hóa cốt à?】

Yavah: 【@#¥#%*&.....】

.....

Liên Minh: 【 Tốt lắm, không cần ở đó tán gẫu, chỉ hỏi mấy người một câu thôi, phát sóng trực tiếp mà mấy người đã hứa rồi cuộc có thực hiện hay không?】

Yavah: 【.....】

Liên Minh: 【 Không muốn thực hiện cứ việc nói thẳng, tôi thay Miêu Nhi, Ngưu Nhi, Ngư Nhi cảm ơn mấy người không liêm chi ân.】

【 Cảm ơn mấy người không liêm chi ân. 】

【 Cảm ơn mấy người không liêm chi ân. 】

.....

Chính tề xếp hàng "cảm ơn" khiến người của Yavah không thể nào ghen khuất hơn được nữa.

Trị liệu sư Yavah quốc 001:【 MDZZ, quay liên quay, 4 giờ 4 phút ngày 4 tháng 4, phát sóng trực tiếp mạng thế giới.】

【 Đủ ngàng! 】

Trên mạng náo nhiệt ra sao thì An Nhân cũng không biết được. Trải qua hơn mười ngày trị liệu và điều dưỡng, cuối cùng Tiểu Đậu Tử cũng thoát khỏi con nguy hiểm, khung xương đang nhanh chóng tự lành, kế tiếp chỉ cần phối hợp thực liệu cùng phục kiện là được. An Nhân và viện trưởng bàn bạc một chút, quyết định đưa Tiểu Đậu Tử về nhà tu dưỡng.

Ngày 30 tháng 3, Tiểu Đậu Tử nằm viện hơn một tháng, lại lần nữa ngồi trên xe lăn, vui vui vẻ vẻ mà rời đi sau một lần bệnh viện khiến cô bé tuyệt vọng ánh nắng mặt trời đã lâu một lần nữa được gặp. Một màn này bị Bát ca kiểm chức công ích chụp được, đăng tải trên mạng, khiến không ít người cảm động.

An Nhân ở lại cô nhi viện vài ngày, cẩn thận kiểm tra thân thể cho mỗi đứa trẻ.

Trước mắt cô nhi viện có 62 đứa trẻ, trong đó có 50 đứa nhỏ mang theo thương tàn cùng bệnh tật khó có thể chữa khỏi. An Nhân đem báo cáo chẩn bệnh bản chính ghi chép lại cho mình một bản, định trở về chậm rãi nghiên cứu, sau đó lập ra kế hoạch trị liệu tương ứng cho bọn trẻ.

Hành động này của cô, Hạ Lầm đều đem tất cả thu lại trong tầm mắt, càng quan sát, tâm càng động.

Đối với việc chú ý giới tính kia, tựa hồ dần dần trở nên không còn quan trọng nữa...

oOo

↖(^ω^)/↖(^ω^)/ Ta đã bình yên vượt qua khó khăn. Cơ mà cuối tháng sau còn tiếp một đợt nữa, hic:<

Sẵn tiện, ta cũng đang tuyển editor aaaaa!!!! Gáp!! Gáp!!! Gáp!!!!

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Trảo Nha

Editor: **Thập Nhất Tử**

Beta-er: **Phong Vũ Tuyết Tuyết**

Chương 30: Trào Nha.

Ở cùng ngày cô chuẩn bị rời đi cô nhi viện, viện trưởng Du Thu dẫn theo một đám trẻ đến tiễn cô.

Bát Ca cũng ở đó, trên tay cầm camera loại nhỏ để ghi lại những gì bản thân anh ta đang thấy.

An Nhân nhớ ra tháng trước cô vẫn chưa công bố tân được, suy nghĩ một chút rồi cô quyết định sẽ biểu diễn tân được lần này xem như một món quà trước khi đi.

Đi tới trước cửa viện, cô bỗng nhiên lấy ra một cây gậy gỗ toàn thân đen nhánh. Cô lấy đà bước tới, đập lên tường, nhảy lên trên không, cánh tay chuyển động, bút lượn rỗng rỗng giống như đang viết gì đó.

Cuối cùng cô làm một động tác thu hồi bút, thân hình tung bay, đứng trên đầu tường, đưa lưng về phía mọi người.

Nhưng ở trên đầu cô lại trống rỗng, chẳng có cái gì.

Mọi người còn đang thắc mắc thì chợt nghe ‘bốp’ một tiếng, cây gậy trong tay cô không biết từ khi nào đã biến thành quạt xếp. Mũi chân cô hơi chuyển, nhảy lên thêm lần nữa, xoay một vòng trong không trung. Quạt xếp quét ngang, từng đợt gió nổi lên, mang theo từng đốm sáng.

Cô nhẹ nhàng uyển chuyển đáp xuống đất với tư thế nửa ngồi xổm, tóc dài rơi xuống theo động tác của cô.

“Bốp”, quạt xếp của cô vừa thu lại, trên không trung phía sau lưng cô xuất hiện tám chữ to:

Bích lập thiên nhận, bất truy thanh vân.

Lực bút của cô cứng cáp, ẩn ý mười phần.

Cho dù là người không hiểu thư pháp, thì cũng có thể nhận ra được sự khí phách và mạnh mẽ bên trong nét chữ.

Ánh mắt của mọi người sáng ngời nhìn những chữ hiện lên không trung, từ sâu trong lòng xuất hiện loại khí cao ngút đất trời.

Mà tư thái múa chữ trên không của An Nhân hiên ngang oai hùng cũng khắc ghi ấn tượng trong hồi ức của mọi người.

Bát Ca đang ghi hình lại cũng hào hứng đến phát điên luôn rồi. Ở ngay hiện trường được tận mắt nhìn thấy phong thái của An Nhân, càng kích động hơn so với xem phát sóng trực tiếp, không hề có chút giả vờ.

Loại phong thái cổ xưa không phù hợp với hiện đại này, tự nhiên sẽ đưa đến một vòng liêm bình mới.

Sắc mặt của Bát Ca ửng hồng, che ngực mình lại, anh ta giống như đã yêu Minh chủ rồi nha!

Làm sao lại soái đến như vậy, quả thật là phạm quy rồi.

Sau khi An Nhân chào tạm biệt với mọi người, rồi mới ngồi trên xe cùng Hạ Lãm rời khỏi cô nhi viện.

Hạ Lãm ôm tay ngồi ở ghế sau, hơi liếc mắt quan sát người bên cạnh. Dù nhìn bên ngoài hần vô cùng bình tĩnh nhưng trong lòng lại đang chìm trong một mảnh lửa nóng.

Một tay của An Nhân đặt trên thành cửa sổ, thân hình hơi nghiêng, hai chân bắt chéo, quay đầu nhướn mày nhìn hần, có chút lười nhác hỏi:

“Có chuyện gì à?”

Giọng điệu có chút khàn, giống như cây đàn nhẹ nhàng trêu chọc thâm tâm của Hạ Lãm.

“Không có gì.” An Lãm thu lại tầm mắt, hần không dám tiếp tục nhìn tên yêu nghiệt này nữa.

An Nhân lại nói tiếp: “Gần đây tôi đã làm phiền anh nhiều rồi, tôi cũng biết anh ở sau lưng giúp đỡ tôi rất nhiều, nếu không tôi cũng không thể nhàn nhã như bây giờ.”

“Ừ.” Hạ Lãm hơi dừng, nghiêm túc nói, “Cậu có dự định gì không? Cậu muốn an ổn mà tiếp tục kinh doanh cửa hàng của mình, hay là đi tranh thủ danh dự và địa vị của trị liệu sư cao cấp?”

An Nhân có tài năng phi phàm, nhưng lại không có tư lịch và bối cảnh tương ứng. Nếu hần không chuẩn bị kỹ càng trước đó, chỉ sợ hần cũng không thể bảo vệ cô tốt được.

“Tất nhiên là tiếp tục kinh doanh cửa hàng của tôi rồi.” An Nhân cũng biết đạo này cô có chút điệu cao, nhưng cô làm việc trước giờ là vậy, nếu quá mức sợ đầu sợ đuôi, ngược lại sẽ cản trở việc đến tu hành.

Việc bán thuốc ra ngoài, đối với cô cùng lãm cũng chỉ là vật phẩm tục. Nhưng ở nền văn minh tu chân bị đứt gãy này, linh khí khô kiệt thì lại có vẻ hơn

người.

Đối với câu trả lời của cô, Hạ Lãm cũng không có ngoài ý muốn, hơi gật đầu tỏ vẻ đã biết.

Hắn vẫn sẽ dựa theo kế hoạch đã định sẵn, chờ thêm ba năm để cô trưởng thành.

Việc cô đã chữa được chứng hóa cốt lần này đã tạo thêm vài phần chắc chắn cho việc hắn bảo vệ cô.

Nhân tài am hiểu về dược vật thường là mục tiêu của các thế lực lớn tranh đoạt. Nhưng nhân tài am hiểu trị liệu lại là đối tượng mà các tầng quyền quý bảo vệ toàn lực.

Càng là người có thân phận to lớn, lại càng coi trọng tính mạng của bản thân. An Nhân lộ ra tài năng ở phương diện trị liệu, đủ để những người đang mang chức vị mang cảnh giác, bảo vệ tránh cho các thế lực khác làm khó dễ.

Hơn nữa có hắn bảo vệ cô, cũng có thể giúp cô có vài năm an tĩnh.

Nhưng yêu cầu là trong thời gian sắp tới cô sẽ không tạo ra chuyện kinh thiên động địa gì nữa.

Nghĩ đến đây, Hạ Lãm có chút nghi ngờ nhìn về phía người bên cạnh, hắn cảm thấy cô nhất định sẽ tạo ra chuyện lớn. . .

Trở lại tiểu lâu trong núi tư du, An Nhân chui đầu vào phòng luyện dược, bắt đầu nắm chặt thời gian để làm phong phú tồn kho.

Tinh thần bị tổn thương của Hạ Lãm hiện tại còn chưa có phương pháp trị liệu tốt, chỉ cần hắn không sử dụng tinh thần lực của mình, thì tạm thời sẽ không gặp nguy hiểm gì.

Hạ Lãm thấy An Nhân tiến vào hình thức luyện dược, đoán chừng trong một hai ngày tới cô sẽ không để ý đến hắn. Vì vậy hắn sẽ xuống tay giải quyết những nỗi lo về sau của cô.

Trên diễn đàn, Bát Ca hào hứng đem video của mình đăng lên, nhân tiện tàn sát vô số Hoa hữu.

【 TMD, đây là ngay tại hiện trường a a a! Nếu tui biết trước thì tui cũng sẽ đi làm việc thiện rồi. 】

【 Bích lập thiên nhận, bắt truy thiên nhân! Thật là khí phách mà! 】

【 Cảnh giới soái của nam thần lại tăng lên rồi! 】

【 Ai đó nói cho tui biết mấy chữ đó làm sao viết được trên không vậy? 】

Bát Ca:【 Có lẽ đây là sản phẩm mới mà tháng trước Minh chủ đã nói. 】

【 Sản phẩm mới! Tui chờ đã lâu rồi, tháng này sẽ công bố hả? 】

Bát Ca:【 Tôi cũng không chắc. 】

【 Mi ở chung với Minh chủ lâu như vậy mà cái gì cũng không biết là sao? 】

Bát Ca:【 Ở chung cái gì, ha ha... (ngượng ngùng) 】

【 Chẹp, nhìn cái bộ dạng khoe khoang này của mi liền tức. 】

【 Bát Ca, Minh chủ trông như thế nào? Có phải đẹp giống như trong video không? 】

Bát Ca:【 Đẹp đến vô cùng, soái đến vô nhân đạo! 】

【 A a a a, người ta ghen đến chết mất. 】

【 Mi có đi ký tên hay chụp ảnh chung gì không? 】

Bát Ca:【 Aiz, tôi cũng muốn, nhưng mà khí tràng của Minh chủ quá mạnh, chỉ cần bước vào phạm vi ba bước là không khí xung quanh giống như biến mất, không thể thở được nha... 】

【 Ha ha ha... Có cần khoa trương đến vậy không? 】

【 Bảo vệ? Anh muốn nói đến người này? 】 Một người trên mạng từ trong video của Bát Ca tìm ra một bóng dáng cao lớn.

【 Chắc chắn, chỉ cần nhìn hình dáng liền thấy có khí chất. Đây là đồng phục bảo vệ của An Nhân phải không? 】

Bát Ca:【 Mọi người không nói tôi cũng không chú ý tới, tôi vậy mà chưa từng quay đến chính diện mặt của người này. Hắn mang kính râm lớn nên tôi

không thấy rõ diện mạo, nhưng tôi lại thấy có chút quen mắt. 】

【 Tuy chỉ là bóng dáng mơ hồ, nhưng mà tui cũng thấy quen. 】

【 Lầu trên +1 】

【 Ách... Mọi người có thấy hắn có điểm giống Hạ Lãm đại thần không? 】

【 !! 】

【 Ha ha, có chút giống. Bảo vệ của Minh chủ là đại thần, giả thiết này tui thích! 】

【 Ha ha, có mười phần CP về cảm giác, rất xứng đôi. 】

【 Theo tui nhớ, lúc trước Hạ đại thần từ chức thủ tịch, sau đó không có tin tức, nghe nói là đi đâu đó tỉnh dưỡng. Mà Minh chủ lại là trị liệu sư, là một trị liệu sư rất lợi hại...】

【 Cho nên, người này rất có khả năng là Hạ đại thần! 】

【 kinh ngạc đến ngậy người.jpg】

【 Bát Ca! Anh mau nói xem!! Rốt cuộc có phải Hạ đại thần hay không!!! 】

Bát Ca: ...Mịa nó, tôi rốt cuộc đã bỏ lỡ cái gì!

【 Bát Ca, mắt của anh nên được chữa trị! 】

Nhóm Hoa hữu quần chúng rất phần nộ lần kích động, tất cả mọi người đều là bộ dạng hận sắt không rèn thành thép, máng Bát Ca đến ngập trong máu chó.

Bát Ca thật đáng thương, khoe khoang không thành lại bị phản thành trào phúng.

Bát Ca thật oan ức, anh ta đâu có ngờ rằng bên cạnh Minh chủ lại cất giấu một vị đại thần như vậy! Minh chủ soái đến mức lu mờ trời đất ở ngay trước mặt, còn tâm tư đâu mà chú ý đến người khác cơ chứ?!

Ngày hôm sau An Nhân ra khỏi ‘lồng hấp’. Hạ Lãm lại không có ở nhà nên cô cũng không vội mà lên mạng, mà trước tiên là đi đến hoa điền để xem xét tình huống sinh trưởng của hoa cỏ.

Nhưng khi bước vào hoa điền, cô lại kinh ngạc mà phát hiện ra ở giữa hoa điền lại có một hồ nước có đường kính khoảng mười mét quý dị xuất hiện.

Mấy ngày nay trời không hề mưa, không có khả năng là do nước tích tụ, nếu có cũng không có thể nào tích tụ đến độ sâu gần hai mươi mét mà lại trực tiếp liên thông với mạch nước ngầm được.

An Nhân đứng bên cạnh hồ nước, nhìn chằm chằm mặt nước đang yên tĩnh không chớp mắt.

Không lâu sau, mặt nước đột ngột nổi lên những gợn sóng, theo sau đó là một cái đầu tròn từ trong nước nhảy lên, kêu "chít chít" với An Nhân, đôi cánh nhỏ khẽ chuyển động làm cho mặt nước lại thêm gợn sóng.

Trong mắt An Nhân hiện lên một tia kinh dị, nếu cô đoán không sai thì tên nhóc trước mắt hẳn là ấu tể Vân Lâm Giao, linh thú mà Thiên Hương Các nuôi dưỡng.

Nó xuất hiện ở đây bằng cách nào? Thời đại này vẫn còn những loại linh thú khác tồn tại sao?

An Nhân suy đoán, có thể là khi cô đi tra xét di tích dưới đáy biển trước đó đã làm cho con Vân Lâm Giao này tỉnh giấc, cho nên nó mới lần theo hơi thở của cô mà tiến vào nơi này, còn tự đào một hồ nước cho bản thân nữa, chẳng lẽ nó dự định sẽ định cư tại đây?

Khi cẩn thận ngắm lại thì cảm thấy điều này cũng rất bình thường, linh khí của đất trời đã biến mất, trước mắt coi như chỉ có Tuân Hoàn Trộn nho nhỏ này là miễn cưỡng thích hợp với sinh hoạt của Vân Lâm Giao.

Vân Lâm Giao đột nhiên nhảy ra khỏi mặt nước, thân mật mà ngồi trên đùi của An Nhân, ngửa đầu nhìn cô, trong mắt nó tràn đầy vui sướng lẫn thích chí.

An Nhân ngồi xổm xuống, sờ sờ đầu của Vân Lâm Giao. Một giấc ngủ của cô là ngàn năm, mà con Vân Lâm Dao này, có lẽ là đã cô độc mà du đãng trên thế giới này hơn ngàn năm, tận mắt chứng kiến nền văn minh tu chân bị diệt vong.

Có lẽ suy đoán vừa rồi của cô có chút lệch lạc, con Vân Lâm Giao này không phải ấu tể, mà là do không có linh khí tắm bổ nên không thể trưởng thành, chỉ có thể duy trì tu vi và linh trí ở dạng này.

“Em có tên sao?” An Nhân hỏi.

Vân Lân Giao chỉ ghé vào trên đùi nhìn cô, cái đuôi lay động.

“Em không trả lời, vậy thì coi như không có.” An Nhân nghĩ nghĩ, nắm móng vuốt nhỏ của nó, nói, “Sau này gọi em là ‘Trảo Nha’ nhé!”

Trảo Nha của Minh chủ! Vừa nghe liền có loại khí phách ý thế hiếp người!

Trảo Nha dùng sức lắc cái đuôi, tỏ vẻ rất vừa lòng với cái tên này.

Sau đó An Nhân lấy một quả Cực Thiên đan từ trong nhẫn trữ vật ra rồi đưa đến trước miệng của Trảo Nha.

Ánh mắt Trảo Nha lóe sáng, đầu lưỡi khẽ động đem đan dược nuốt trọn một ngụm, sung sướng nheo mắt, đôi cánh bên má sáng khoáy mà mờ ra.

“Nhẫn trữ vật không có nhiều linh đan phù hợp cho em dùng, vài hôm nữa tu vi tăng lên rồi tôi sẽ luyện chế thêm cho em.”

Hai mắt Trảo Nha cong cong, ngoan ngoãn nằm trong lòng bàn tay của cô cọ cọ, rồi mới xoay người nhảy vào hồ nước. An Nhân đứng lên, giữa chân mày hiện lên ý cười.

Lúc trước muốn tìm một sủng vật giữ nhà, cuối cùng cũng như ước nguyện rồi, hơn nữa còn vượt ngoài mong đợi, cộng thêm việc tỉ mỉ nuôi trồng Oi Luru Đẳng, nên sự an toàn của tiểu lâu đã không cần lo lắng nữa.

Trở về tiểu lâu, An Nhân lên mạng, trước tiên đem dược bổ sung vào, rồi sau đó mới bỏ thông báo ngừng kinh doanh.

Giây tiếp theo, khu bình luận đã bị nhóm Hoa hữu đang ‘Thủ thi’ spam.

【 Minh chủ, rốt cuộc anh cũng đã trở lại!! 】

【 Minh chủ, Hạ đại thần cùng cậu ở bên nhau không?! 】

【 Minh chủ, cậu thật sự đã trị hết chứng hóa cốt à? 】

【 Minh chủ, bộ dáng huy hoàng viết chữ của anh ở cô nhi viện soái đến chết đi được, đó rốt cuộc là gì thế? Có phải tân dược mà anh chuẩn bị công bố ở tháng này không? 】

【 Minh chủ, đám người ở Yavah quốc kia đã bị cậu vạ mặt rồi, kẻ gọi là ‘Trị liệu sư Yavah quốc 001’ hôm qua phát sóng trực tiếp trên mạng quý liêm "chìm" mèo, mau xem mau xem đi! (Địa chỉ đường link) 】

.....

Từng bình luận cứ xuất hiện mỗi ba giây năm cái điên cuồng lẫn lộn trên màn hình, thiếu chút nữa khiến cho An Nhân hoảng đến hôn mê.

Đầu tiên là cô chú ý đến mấy cái bình luận có quan hệ tới Yavah, trong lòng hơi khó hiểu, cô có từng đánh vào mặt của Yavah quốc à?

Click mở liên kết, xuất hiện là một video đang phát sóng trực tiếp.

Chủ thớt là một người đàn ông trên dưới hai mươi, tóc vàng mắt xanh, diện mạo rất tuần tú, trong lòng đang ôm một con mèo dốm.

An Nhân thoáng nhìn qua tiêu đề, nhìn thấy mấy chữ: Quý liêm ‘chìm’ mèo.

Bấm vào video, nhanh chóng lướt qua bình luận, hai phút sau cô cũng đã hiểu được tiền căn hậu quả, trong lòng có chút dờ khóc dờ cười.

Khi nào mà cô chộc phải người của Yavah quốc đây? Không chỉ giả mạo tên tuổi của cô đăng topic khiêu khích mà còn kéo thêm nhiều giá trị cừu hận thế cho cô, muốn cô ra mặt ứng chiến.

Kết quả cô còn chưa ra tay, đối phương cũng đã sát vũ mà về.

Chỉ là video mà người kia công bố trên mạng là nội dung khảo thí lúc trước của Lạc Y.

Điều này khiến cho An Nhân khó chịu, Lạc Y đã qua đời, vì sao vẫn luôn có người đem đồ vật thuộc về cậu ấy đi bêu rếu chứ?

Tuy không có người ngoài nào biết chuyện này, nhưng đã tự ý tra xét riêng tư của người khác, còn đem công bố ra ngoài, đây là loại hành vi không có đạo đức.

Yavah quốc? Cô có từng đắc tội người nào ở Yavah quốc sao?

An Nhân cũng không biết những người ở viện nghiên cứu sa mạc đi tìm cô đều bị người của Hạ Lãm ngăn trở lại.

Thật ra bọn họ cũng không có nhiều ác cảm với An Nhân, chỉ là rất cần phát minh nghiên cứu của cô về Sinh Cơ Tùy, cũng như muốn được tận mắt

chứng kiến một chút về kỹ thuật luyện dược đặc thù của cô. Do đó mới lợi dụng ảnh hưởng của quốc tế bức cô ra, rồi sau đó tìm kiếm cơ hội hợp tác.

Kết quả lại làm cho bọn họ mở rộng tầm mắt, mặt của người ta cũng đã lộ, trị liệu sư và dược sư của Yavah bọn họ đều xám mặt mà lăn về quầy liếm ‘chim’ mèo.

Chưa khỏi chứng hóa cốt? Đây là ngày cá tháng tư à? Rất nhiều chuyên gia trên thế giới còn chưa thể giải được nan đề này, mà lại bị một trị liệu sư cấp ba giải quyết.

Người của viện nghiên cứu dù là cái gì cũng không tin, bên phía chính phủ của Liên Minh cũng không có công văn chính thức, chỉ xem đây là một lần trùng hợp có xác suất thấp, mà bọn họ lại bất hạnh bị phá hỏng kế hoạch vì sự trùng hợp này, còn làm trị liệu sư và dược sư của Yavah cùng chịu xui xẻo.

“Sau này không được nhắc lại chuyện này, coi như chưa từng xảy ra!” Tổ trưởng Truff của viện nghiên cứu nghiêm túc truyền đạt lệnh cấm trong âm thầm.

“Còn Sinh Cơ Tùy.....”

“Chú ý tiệm thuốc của vị Minh chủ kia, một khi xuất hiện loại dược vật như Sinh Cơ Tùy, lập tức tìm cách mà lấy được.”

“Biết rồi, tổ trưởng.”

Dưới tình huống mà An Nhân không cảm kích chút nào, thì ở bên trong đám người mua của Hoa Hoa Thế Giới, bỗng nhiên ra thêm một đám nhân viên nghiên cứu cấp cao, và không lâu sau đám người này sẽ trở thành fan chân chính của Minh chủ đại nhân, vẫn là loại hành động soi mói, đòi nói có sách mách có chứng...

An Nhân cũng không xem video quầy liếm ‘chim’ mèo, cô cảm thấy hình ảnh kia quá đẹp, nhìn hơi cay mắt...

Thời gian sau đó, cô trả lời một ít vấn đề của các Hoa hữu, cũng không có trực tiếp thừa nhận là cô đã trị hết chứng hóa cốt của Tiểu Đậu Tử.

Giải thích thế nào cũng không tốt, nếu nói không phải cô, nhưng cố tình lại là cô tự mình động tay; mà nếu nói đó là cô, thì thứ máu chốt là Thiên Hư Sa lại không phải từ tay cô mà ra.

Một khi thừa nhận, nếu có người bị chứng hóa cốt tìm đến cửa thì cô lấy gì để trị?

Trước mắt quan trọng nhất vẫn là nỗ lực đề cao tu vi, sớm ngày luyện ra linh đan. Đồng thời cẩn thận nghiên cứu các loại bệnh tật ở thời đại này, trở thành trị liệu sư danh xưng với thực.

Nghĩ đến trị liệu, An Nhân lại nghĩ đến Hạ Lãm. Trải qua trong khoảng thời gian ở chung, cô tán thành nhân phẩm của người đàn ông này.

Tuy rằng muốn giúp hắn giải quyết tinh thần tai hoạ ngầm, nhưng thực lực vô dụng, ít nhất trong ba năm, chỉ sợ không thể luyện chế ra dược vật phù hợp yêu cầu, chỉ có thể tận lực bảo đảm hắn sẽ không rơi vào cuồng hóa tinh thần.

Nếu dược vật vô dụng, có lẽ có thể thử dạy hắn luyện khí, đề cao năng lực tự lãnh của hắn nhỉ?

Tu hành chi đạo, đầu tiên tu chính là tự thân, đột phá cực hạn của thân thể, không chịu ngoại vật quấy nhiễu.

Tư chất của Hạ Lãm thượng thừa, linh lực trong cơ thể tràn đầy, cũng vô cùng thích hợp cho việc tu hành.

An Nhân hiểu biết phương pháp tu luyện của thời đại này, lấy chủ đạo là tu tinh thần lực, hiện tại đổi thành tu linh lực chính thức, cũng sẽ không quá mức đột ngột.

Đang suy tư, Hạ Lãm ra ngoài trở về, nhìn thấy An Nhân, ánh mắt hắn hơi sáng lên rồi đi nhẹ đến bên người đưa cho cô một cái rương.

“Đây là cái gì?” An Nhân ôm cái rương, thắc mắc hỏi.

“Lần trước thấy cậu có vẻ hứng thú trước vài loại dược liệu này, hôm nay trùng hợp gặp được nên thuận tay mua.” Hạ Lãm nói có vẻ nhẹ nhàng nhưng Phi Thác sau lưng lại không ngừng chú ý, cái gì mà gọi là ‘trùng hợp gặp được’ cơ chứ, rõ ràng là phái người vất vả tìm về.

Ánh mắt An Nhân sáng ngời, gấp không chờ nổi mà mở cái rương ra.

Trong rương dược chia làm ba phần, mỗi tầng lại dược chia ra thành các ngăn nhỏ, mỗi ngăn đều chứa một loại dược liệu.

Xem xét rõ ràng xong, An Nhân rất vui sướng, tuy rằng có phần nửa số dược liệu không đạt đến yêu cầu của cô, nhưng chất lượng của một nửa còn lại lại vô cùng tốt, đủ để cho cô nghiên cứu và chế ra thêm vài loại dược vật không tồi khác.

Được những dược liệu tốt đến như vậy, An Nhân không hề buồn xin mà lộ ra một nụ cười xán lạn, làm tâm trí người nào đó hoảng hốt bay đến tận mây xanh.

An Nhân ôm lấy hòm thuốc rồi đứng lên, bỗng nhiên mỉm cười nói với Hạ Lãm: “ Buổi tối tắm xong đến phòng của tôi.”

Hạ Lãm: “!!!”

Phi Thác: “!!!”

Buổi tối sau khi tắm thì đến phòng của cô? Đây là muốn làm hạnh sao?!

An Nhân nói xong liền rời đi, bỏ lại hai người đàn ông vì câu nói khi nãy của cô mà kinh ngạc đến ngây người. ....

oOo

Chương này bà rác giả bị tiêm máu gà hay sao ấy, một lần tận 4k!!!

Thông báo cho mọi người một tin **BUỒN**:<

Việc ta đến năm cuối cấp lịch học dày đặc không có thời gian thì không cần phải nói rồi...

CÁIQUANTRONGLÀ

...

Ba **EDITOR** quan trọng của bộ đồng thời vì nhiều lý do khác nhau mà **KHÔNGTHỂEDIT TIẾP** được TT^TT.

Mà chương tồn cũng chỉ còn lại khoảng 1-2 chương.

Cho nên, chương mới (sau chương 32) sẽ được cập nhật khi ta tìm được cộng sự!!!

Thân ái!!

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Một phút phát sóng trực tiếp

Editor: Diệu An.

Beta-er: Phong Vũ Tuyết Tuyết

Hạ Lãm tắm rửa xong chỉ quấn một cái khăn tắm đứng ở trước gương, vẻ mặt nghiêm túc mà tự hỏi bản thân mình nên mặc cái gì. Bây giờ là thời gian nghỉ ngơi, mặc quá mức chỉnh chu thì có vẻ không hợp, mà mặc quá tùy tiện lại có vẻ không đủ nghiêm túc, mặc kín đáo lại không thể thể hiện được mỹ lực của bản thân... Hay là, xịt chút nước hoa? Ồ thì, hẳn không có nước hoa.

Lãng phí khoảng ba bốn mươi phút, cuối cùng Hạ Lãm cũng chọn một bộ quần áo ở nhà rộng rãi, trên áo có bảy cái khuy nhưng chỉ cài có hai. Sau khi xác định những thứ nên lộ đều lộ, những thứ không nên lộ bất cứ lúc nào cũng có thể lộ, thì hắn mở cửa phòng, đi nhanh về phía phòng của An Nhân. Phi Thác ở cách vách nghe được tiếng động, nhin không được từ khe hở của cửa nhìn ra bên ngoài, đúng lúc nhìn thấy vẻ mặt tràn đầy ý xuân của Hạ Lãm khi được An Nhân cho vào phòng, Phi Thác lo lắng, chỉ cảm thấy về phương diện tình cảm, Hạ Lãm hoàn toàn không phải đối thủ của Minh chủ yêu nghiệt kia.

Hạ Lãm đi theo An Nhân vào trong phòng, ánh mắt sắc bén rất nhanh đảo qua đảo lại khắp nơi, trên giường vô cùng chỉnh tề, độ sáng của đèn vừa phải, không khí cực kì hài hoà, trên người An Nhân cũng mặc một bộ quần áo ở nhà giống hần, không khỏi tự khen lựa chọn của mình quả nhiên sáng suốt. An Nhân lấy trong tủ một tấm thảm ra rồi trải trên mặt đất, cũng không hề ngần ngại, nói: "Mau cởi áo ra."

Hạ Lãm: "..."

Đối tượng hắn thăm mển, buổi tối gọi hắn đến phòng, sau đó câu đầu tiên chính là bảo hắn cởi quần áo.

(An Nhân: Chỉ cần cởi áo! Không cần bỏ qua từ ngữ trọng điểm!!!)

An Nhân ngồi khoanh chân trên tấm thảm, cả người chìm trong ánh đèn nhu hoà, im lặng nhìn chăm chú vào hắn.

Ánh mắt Hạ Lãm hơi tối lại, dùng những ngón tay khớp xương rõ ràng chậm rãi tháo khuy, cởi áo, lộ ra thân trên rắn chắc cùng với đường cong cơ thể hoàn mỹ, chậm rãi đi đến trước mặt cô, từng chút một bao trùm lên cả người cô.

Trong lòng An Nhân nhảy dựng, bị người đàn ông trước mặt nhìn chăm chăm đến mức có chút sồn tóc gáy, với lại thấy dáng đứng của hắn quá mức hung hăng vênh vào, liền chỉ vào vị trí đối diện mình, nói: "Ngồi đi."

Hạ Lãm ngồi xuống, trong lòng biết tối nay An Nhân tìm mình là có chuyện quan trọng, nhưng có thể đêm khuya ở cùng một chỗ với cô, vẫn cảm thấy rất vui vẻ.

"Tôi dự định sửa lại phương án trị liệu của anh một chút." An Nhân nói, "Với tình trạng vết thương hiện tại của anh, hiệu quả của dược vật trị liệu vô cùng có hạn, tôi cho rằng điều cần thiết nhất bây giờ là bản thân anh phải bắt đầu cường hoá."

"Bản thân tôi?" Trong mắt Hạ Lãm hiện lên thắc mắc.

An Nhân gật gật đầu: "Tôi có một bộ phương pháp luyện khí, không biết anh có đồng ý thử một lần hay không?"

"Rất sẵn lòng." Hạ Lãm không có chút do dự nào.

An Nhân ra hiệu cho hắn: "Anh xoay người lại đi."

Hạ Lãm vẫn nghe lời như cũ, lay toàn bộ tấm lưng rộng của mình về phía cô. Ngay sau đó liền cảm thấy một đôi tay lạnh lẽo chạm vào lưng hắn, như nước như ngọc, nhưng chỉ một lát sau liền cùng nhiệt lượng trên lưng hắn hợp thành một thể.

"Tiếp theo những gì tôi dạy cho anh, hy vọng anh không nên truyền ra ngoài." Thanh âm trong vắt từ phía sau truyền đến, chậm rãi an ủi cổ khô nóng trong cơ thể, "Nhắm mắt lại, cẩn thận cảm nhận biến hoá trong cơ thể, nhớ kỹ quỹ đạo vận chuyển năng lượng."

Một cỗ linh lực từ sau lưng truyền vào trong cơ thể, lập tức bắt đầu vận chuyển theo quỹ đạo.

Hạ Lãm nhắm mắt lại, tinh tâm chăm chú cảm nhận quỹ đạo vận chuyển của cỗ năng lượng kia. Vừa mới bắt đầu cũng không hề dễ chịu gì, thân thể sinh ra cảm giác bải xịch mãnh liệt, hắn cực lực áp chế. Sau khi khó khăn vận chuyển mấy vòng, cuối cùng cũng có thể thích ứng được sự tồn tại của nó.

Dưới sự chỉ dẫn của An Nhân, linh lực trong cơ thể dựa theo một quy tắc đặc biệt nào đó, từng vòng, từng vòng, lặp lại tuần hoàn, lưu chuyển không ngừng.

Hạ Lãm cảm thấy mình như tiến vào một cánh giới vô cùng huyền diệu, giống như vừa tỉnh lại vừa mê, tựa như trở lại trong bụng mẹ, yên tĩnh, thuần khiết, không chút tạp niệm.

An Nhân thu tay, trong mắt hiện lên tia kinh ngạc. Cô không ngờ tới Hạ Lãm lại có thể nhập định nhanh đến như vậy, tư chất này quả thật không hề tầm thường. Cô nhớ rõ lần đầu tiên mình luyện khí nhập định, phải thử đến bốn, năm lần mới thành công, sư phụ còn khen rằng cô có thiên phú, bây giờ xem ra chính là không so sánh thì không tổn thương.

Loại phương pháp luyện khí này là phương pháp tu luyện sơ cấp của Trúc Cơ kỳ, cũng là kiến thức cơ bản của mỗi tu sĩ. Trước đây khi linh khí trong trời đất tràn đầy thì mỗi người đều có thể luyện khí. Mà với tình hình hiện giờ, cho dù có biết phương pháp, sợ rằng cũng rất khó có thể tu luyện.

Hoa điền của An Nhân dưới sự nuôi dưỡng của trận pháp, linh khí tự sinh, miễn cưỡng có thể đạt tới yêu cầu của luyện khí. Trong môi trường linh khí đơn sơ như hiện tại, Hạ Lãm còn có thể nhanh chóng nhập định như vậy, nếu đổi thành một ngàn năm trước, vậy còn không phải là có thể trực tiếp lên trời sao?

An Nhân lắc đầu cười cười, nhắm mắt lại, vứt bỏ tạp niệm, lấy khu vực chính mình tu luyện làm trung tâm, dẫn dắt Hạ Lãm thuần thực nắm vững phương pháp luyện khí, lĩnh ngộ sự tinh túy của tu luyện sơ cấp.

Ngày hôm sau, An Nhân ra khỏi phòng, đang chuẩn bị đi đến phòng bếp rửa hoa quả, lại đụng phải Phi Thác mang về mặt kỳ quái ở đầu cầu thang.

Hắn nhìn chăm chăm An Nhân như hồ rình mồi, trầm giọng hỏi: "Hạ gia đâu?"

"Đang nghỉ ngơi ở trong phòng tôi, cậu không nên đến quấy rầy hắn." An Nhân bình tĩnh nói, "Tôi hôm qua biểu hiện của anh ta rất tốt. Chờ anh ta hoàn toàn quen rồi, thì sau này liền có thể bình phục nhanh hơn."

Biểu hiện rất tốt? Quen rồi? "Sau này" bình phục càng nhanh?

Phi Thác che lại cái miệng đang há to, lộ ra vẻ mặt như vừa gặp ma.

An Nhân khó hiểu liếc mắt nhìn hắn, cũng không để ý đến hắn nữa, xoay người đi đến phòng bếp tìm gì đó để ăn.

Sau khi Hạ Lãm tỉnh lại, chỉ cảm thấy cả người sáng khoái, duỗi thẳng tay chân, xương cốt liền phát ra tiếng "rắc rắc" giòn tan, giống như vừa được tái sinh, tràn đầy sinh lực.

Trong lòng hắn biết phương pháp luyện khí tối qua An Nhân dạy cho hắn vô cùng đặc biệt, nếu bị người có dã tâm biết được sẽ đưa đến phiền toái rất

lớn. Nhưng cô lại nói cho hắn biết, đủ thấy được rằng cô rất tin tưởng hắn.

Khoé miệng Hạ Lãm cong cong ý cười, trong mắt lộ ra một mảnh nhu hoà. Mang theo tâm tình vui sướng ra khỏi phòng, lại nhìn đến sắc mặt tiều tụy của Phi Thác, hânkhô hiểu hỏi: "Có việc gì à?"

Trên người Hạ Lãm chỉ mặc một cái quần ngủ, áo ngủ bị hắn vắt tùy tiện trên tay, bước đi nhẹ nhàng, cả người tản ra hào quang sáng rỡ mê người, so với hắn của ngày thường luôn tôn quý trầm ổn hoàn toàn giống như hai người khác nhau.

Phi Thác cảm thấy vô cùng đau xót, Hạ gia của hắn thật sự tiêu rồi ư?

Hạ Lãm thấy hắn không nói gì, thần sắc chột tối lại, ánh mắt sắc bén như đao phóng tới.

Phi Thác trong chốc lát liền cảm thấy sáng khoái, lãnh khốc vô tình như thế, khí thế bức người như thế, đây mới là Hạ gia mà hắn biết!

Hạ Lãm: Minh có nên đổi một phó quan khác hay không đây?

An Nhân gặm hoa quả, đầu tiên đi dạo một vòng trong vườn hoa, bồi dưỡng chút tình cảm với Thảo Nha, rồi mới trở lại phòng, lên mạng, chuẩn bị tuyên bố tân được.

Cô nhấn tin cho Bát ca, thỉnh cầu đăng lại video mà hắn quay được ở cô nhi viện, hơn nữa còn đồng ý trả thù lao tương ứng.

Bát ca trả lời rất nhanh, tỏ vẻ đây vốn dĩ là video của Minh chủ, không cần bất kỳ thù lao nào, tuy cô tha hồ sử dụng.

Sau đó An Nhân nói sẽ đưa tặng một lọ tân được, Bát ca lập tức đổi giọng: "Nếu Minh chủ có thành ý như vậy, tôi đây mà từ chối thì thật bất kính, ha ha."

An Nhân cười cười, đem video đăng lại lên Hoa Hoa Thế Giới, sau đó công bố thông tin của tân được.

Hiện Ân Thuỷ, trung phẩm ba sao, có thể sinh ra phản ứng trong không khí, có khả năng bám vào thể rắn và thể khí, vẽ trên trang giấy hoặc làn da, sử dụng cùng Hiện Hình Phấn hoặc Ân Hình Phấn, có thể tùy chọn hiện hình hoặc ẩn hình. Kích thước, hình dáng của bức vẽ đều do tinh thần lực quyết định, gồm có ba màu đen, trắng và màu phát sáng, có thể dùng cho các loại bích hoạ, xăm hình, các phương diện quảng cáo, giải trí.

Nếu vẽ ở trong không khí, thời gian duy trì khoảng ba giờ, còn nếu vẽ trên các loại vật chất cố định, có thể duy trì từ năm đến mười năm.

P/s: Hoạ tự chung linh tự tự sinh, lạc bút hữu thần nhất điểm thành.

Đây là loại tân được thứ hai kèm theo lời dẫn, có vết xe đổ của Ma Pháp Thuỷ Tinh lần trước, mọi người lập tức đề cao cảnh giác, nhao nhao dò hỏi ý nghĩa cụ thể.

[Minh chủ, làm ơn giải tho đi mà!]

[Minh chủ, anh không nên quá xem trọng chỉ số thông minh của một phạm nhân như tui, anh vẫn là nên dùng ngôn ngữ thông dụng của nhân loại giải thích cho tui tui một chút đi!]

[Minh chủ, tôi nói cho cậu biết, nếu cậu không cho chúng tôi một lời giải thích, tôi liền mô phỏng hình dáng cậu mà làm một con búp bê bom hơi, mỗi ngày đều **!]

[Mẹ kiếp, lầu trên thật thâm độc!]

[Lời nói của lầu trên giống như đã mở ra cánh cửa của một thế giới khác cho mị...]

[Lầu 747474, nam thần cũng sắp bị anh làm bắn rồi!! Xin xoá bình luận, xoá bình luận, xoá bình luận!]

An Nhân đọc được những bình luận này thì cả mặt đều đen, mấy người này thoảng cái đã không đứng đắn đến mức không có biên giới, rốt cuộc là có còn muốn cô giải thích nữa hay không đây.

H các hạ: [Ai dám mô phỏng làm loại đồ vậy này, tôi nhất định sẽ đâm đơn kiện các cậu đi tù, còn sẽ tìm một đoàn luật sư, đem cái cửa hàng làm cái vật ấy cũng báo cáo luôn!]

Trong giọng nói lộ ra hàn ý dày đặc, cách màn hình cũng có thể cảm nhận được.

Từ sau sự kiện khen thưởng lần trước, H các hạ một lần hành động liền nổi danh, ai cũng tin rằng hắn có năng lực cùng tài lực để làm việc này.

[H các hạ uy vũ!]

[Người sĩ nhục nam thần của ta củ một chữ, chết!]

[Được rồi, mọi người vẫn nên quay trở về chủ đề chính đi. Minh chủ có thể giải thích về lời dẫn kia một chút hay không?]

Thấy khu bình luận cuối cùng cũng khôi phục lại bình thường, lúc này An Nhân mới nói: "Ý nghĩa rất đơn giản, những thứ dùng Hiện Ảnh Thủy vẽ hoặc viết đều có thể động."

[!!!]

[Có thể động?]

[Xin lỗi, chỉ số IQ của tôi còn chưa đến 250, yêu cầu giải thích rõ ràng.]

Hoa Hoa Minh Chủ: [Lấy hình xăm làm ví dụ, nếu mọi người dùng nước thuốc vẽ một dây leo ở bên tay trái, thông qua không chế của tinh thần lực, dây leo có thể kéo dài khắp cánh tay, cũng có thể chuyển đến bất cứ đâu trên cơ thể.]

Nhóm Hoa hữu còn chưa kịp ngạc nhiên, An Nhân liền bổ sung.

Hoa Hoa Minh Chủ: [Các đồ vật nếu được vẽ hoặc viết trong không khí, mọi người thậm chí còn có thể mang nó đi chuyển khắp nơi.]

Có thể trâu như vậy ư?!

Nhóm Hoa hữu lại bị shock rồi.

[Mãnh liệt yêu cầu Minh chủ biểu diễn lại một lần nữa!!!]

[Đúng vậy, lần này chỉ mãi xem Minh chủ soái như thế nào, hoàn toàn không để ý đến những gì Hiện Ảnh Thủy thể hiện nha!!]

Hoa Hoa Minh Chủ: [Để hiểu thật rõ loại tân dược này, mọi người cứ thử vài lần là được rồi.]

[Không, không, không, tui tui vẫn là nên nhìn chính Minh chủ biểu diễn thì hơn, không xem được màn biểu diễn của Minh chủ, nhân sinh của tui tui cũng không hoàn chỉnh!]

[+1]

[+2]

Một hàng dài "+++++" nối tiếp nhau.

An Nhân suy nghĩ một lúc rồi nói: "Được rồi, phát sóng trực tiếp cho mọi người xem một phút!]

[Một phút làm sao đủ?]

An Nhân cười: "Đủ rồi."

Nói xong, một tay cô nhấn phát sóng trực tiếp, một tay lấy ra cái gậy có nước thuốc, vẽ vài nét ở trong không khí, rắc chút Hiện Ảnh Phần, liền hiện ra một hình người phác họa đơn giản màu đen.

Tiếp theo liền thấy hình người đơn giản kia lộn nhào một cái trong không trung, nhảy đến trên bàn, đứng ở trước màn hình, lấy mũ của mình xuống, hướng mọi người khom lưng chào một cách ưu nhã, rồi lại đội mũ lên, hai tay mở ra, giống như người mẫu, bước từng bước trên không khí đến vai An Nhân, nhẹ nhàng ngồi xuống, một tay nâng cằm, ra vẻ trầm tư, sau đó dừng hình.

Một phút phát sóng trực tiếp, kết thúc.

Nhóm Hoa hữu: ☉ ☐ ☉ !!!

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Thế giới Ma Pháp giả tưởng

Editor: Thập Nhất Từ

Beta-er: Phong Vũ Tuyết Tuyết

Chương 32: Thế giới Ma Pháp giả tưởng.

【 A a a a a, dễ thương chết mất!!!! 】

【 Không cần nói gì nữa cả, tốc độ nhanh chút, mua hết!! 】

【 Minh chủ, cậu thật đúng là không có năng khiếu đặt tên! ‘Hiện Ân Thủy’ (nước hiện ân) là cái gì? Nếu tui tui không hỏi, người giả được phác họa đáng yêu như vậy có phải bị cậu yên lặng mà nuốt mất luôn không? Nâng cao số lượng bán ra như thế mà lại bị cậu giản lược mất tiêu là sao?! 】

【 Tui trăm triệu lần không nghĩ tới Minh chủ lại có thể ti tiện như vậy...】

【 Mỗi lần ra mắt tân được đều chỉ có vài tờ như vậy, ngẫm lại liền cảm thấy đau đến mức không thể thờ. 】

【 Minh chủ, cậu có biết khuyết điểm lớn nhất của cậu là gì không? Đó là Nhanh, Ngán, Ít. Cậu ẩn đi rất nhanh, phát sóng trực tiếp lại ngắn, mà số lượng tân được lại ít.】(Editor: Đừng nghĩ sâu xa như tui=))

【 Rất tán thành!!! 】

.....

An Nhân treo lên thông báo bán đấu giá xong liền offline, vừa mới ra khỏi phòng đã nghe được Phi Thác gọi cô: “Minh chủ, trong sân của cậu có cái gì này!”

An Nhân đi vào liền phát hiện, không biết từ khi nào ở góc Đông Nam của sân đã xuất hiện một hồ nước nhỏ có đường kính hai mét. Không cần suy nghĩ cũng đã biết là kiệt tác của ai.

Trào Nha này, mỗi khi rảnh rồi không có làm gì thì lại đi đào một cái đường nước ngầm dưới lòng đất, đem ruộng hoa liên thông với sân.

“Không có việc gì, chỉ là nhiều thêm một giếng nước nhỏ mà thôi.” An Nhân thuận miệng trả lời.

Phi Thác cạn lời, cái gì gọi là ‘chỉ là nhiều thêm một giếng nước nhỏ’? Một giếng nước nhỏ lặng yên không tiếng động xuất hiện trong sân chỉ trong một đêm, cậu còn không cảm thấy kỳ quái sao?!

An Nhân đi vài bước xung quanh hồ nước, đang cân nhắc tranh thủ thời gian tìm mua vài núi đá. Cô đem mọi thứ bên cạnh sửa sang lại một chút, làm nó trở thành một phong cảnh trong viện.

Cô ngẩng đầu nhìn một vòng xung quanh, cảm thấy trong sân có chút đơn giản. Ngoại trừ hoa cỏ ra thì một bóng cây đại thụ cũng không có. Có lẽ cô nên kiếm vài giống cây ăn quả để trồng, sang năm sẽ không cần đi mua hoa quả ở bên ngoài nữa.

Nghĩ liền làm, An Nhân trở về phòng tìm vài chủng loại cây ăn quả mà cô vừa ý.

Nhưng mà cô cũng không định đặt hàng trên mạng, mà chỉ có thể tự mình đến vườn trái cây xem mới có thể đánh giá được ưu khuyết.

Sau khi chọn vài loại cây ăn quả, An Nhân vừa định tắt trang web thì thoáng thấy được một tin tức có vẻ bất mắt.

Đấu đối kháng toàn lĩnh vực quốc tế lần thứ mười ba sắp diễn ra.

Đấu đối kháng toàn lĩnh vực quốc tế?

An Nhân tò mò nhấp vào, lướt qua những lời giới thiệu dạt dào tình cảm của chính phủ, ánh mắt bỗng dừng lại ở trước hạng mục thi đấu.

Đây là cuộc thi đấu quốc tế diễn ra cứ 5 năm một lần, bao gồm nghệ thuật, thể dục, y dược, trò chơi, máy tính, phát minh và sáng tạo, đối kháng quân sự cùng các lĩnh vực khác.

Trọng điểm chú ý của An Nhân đương nhiên là do thi đấu có liên quan đến y dược.

Những trị liệu sư từ cấp 3 có giấy chứng thực trở lên và các dược sư đều có thể báo danh. Đầu tiên tiến hành sơ khảo trong vòng một tháng, rồi từ trong đó tuyển chọn ra 20 vị tuyển thủ ưu tú để tham gia thi đấu quốc tế.

An Nhân không có hứng thú dự thi, nhưng xem người khác thi đấu lại có lợi với việc tăng trưởng kiến thức, mở rộng tầm nhìn.

Khi cô đang xem trang web, có tiếng đập cửa truyền đến, quay đầu nhìn thì lại phát hiện Hạ Lãm đang đứng bên ngoài cửa phòng đã mở: “Tôi vào được không?”

“Vào đi.” An Nhân lên tiếng, rồi quay lại nhìn màn hình.

Hạ Lãm đi đến bên cạnh cô, liếc nhìn trang web cô đang xem, hỏi: “Cậu muốn tham gia?”

“Không, tôi chỉ tùy tiện xem thôi.” An Nhân dựa trên lưng ghế sofa, ngửa đầu nhìn hân, “Tìm tôi có việc gì không?”

Từ góc độ của Hạ Lãm có thể thấy da thịt lộ ra phía dưới cổ áo như ẩn như hiện, đùi phải gập lên, những ngón chân trắng nõn mà mượt mà dạo lên tấm da thâm sắc của sofa.

Hạ Lãm thu lại tầm mắt, kéo ghế dựa ngồi bên cạnh cô, xác nhận thêm lần nữa: “Không tham gia thật à? Nếu cần thì tôi có thể giúp cậu lấy một cái thư mời, có thư mời rồi thì sẽ không cần phải tham gia sơ khảo nữa.”

“Không cần, cảm ơn.”

Hạ Lãm thấy cô thật sự không quan tâm nên cũng không nói nhiều, trầm mặc một lát rồi mở miệng: “Nếu cậu không tham gia thi đấu được sự lần này, vậy cậu có muốn nhận một đơn đặt hàng đặc biệt không?”

“Đơn đặt hàng đặc biệt?” An Nhân nhướn mày, rất có hứng thú, “Là đặc biệt như thế nào?”

“Đấu đối kháng toàn lĩnh vực quốc tế sắp bắt đầu, mà hạng mục thi đấu quan trọng nhất trong đó là Quân sự công phòng.

Có tổng cộng 12 quốc gia tham gia, 12 khu thi đấu, áp dụng chế độ tích phân. Số người dự thi là 200 người, người xem không giới hạn.” Hạ Lãm từ từ nói tiếp, “Chiến tranh thời hiện đại không chỉ về trang bị vũ khí tiên tiến, mà cũng cần đảm bảo về công nghệ thông tin, còn có thêm tinh thần lực và được vật chuẩn bị cho chiến đấu.

Khi kỹ thuật của hai bên không chênh lệch nhiều, lại ở trong tình huống không cho phép sử dụng những vũ khí có quy mô sát thương lớn. Tinh thần lực và được vật hỗ trợ tự nhiên sẽ trở thành điểm mấu chốt cho chiến thắng.

Trước đó là vấn đề chiến thuật mà Thống soái hai bên cần suy xét, tạm thời không nói. Trước đó khi Liên Minh phòng thư muốn thu mua với các đoàn đội được sự, đoàn đội của tôi cũng nhận được.

Năng lực của bọn họ tôi rất rõ ràng, ổn định có thừa nhưng sự sáng tạo lại không đủ, mà cậu lại có thể sửa cũ thành mới, không bám vào khuôn mẫu, cho nên tôi muốn hỏi cậu có muốn cung cấp vài loại được vật đặc biệt cho lần thi đấu này hay không?”

An Nhân nghĩ nghĩ, hỏi: “Nội dung thi đấu là gì?”

“Rút thăm chọn phe đối địch, ở chiến khu riêng biệt tranh đoạt pháo đài, nếu đoạt được pháo đài của một bên trước và thủ vững 24 giờ thì chiến thắng. Nếu pháo đài bị bên khác chiếm được, cũng thủ được 12 giờ, sẽ là chiến thắng của bên đó.

Điểm số cuối cùng được chia làm 3 cấp: Thắng hiểm (30 điểm), Ưu thế (60 điểm), Hoàn mỹ (100 điểm). Cấp bậc cho điểm được quyết định bởi trình độ hoàn hảo của pháo đài và nhân số thương vong của hai bên.”

An Nhân lại hỏi: “Còn về địa hình tác chiến?”

Hạ Lãm kích mở bản đồ, vẽ ra 12 vị trí thi đấu phân biệt, nói: “Chủ yếu là rừng rậm, thảo nguyên, vùng đồi núi, sa mạc và tuyết địa.”

An Nhân nhìn bản đồ, lâm vào trầm tư.

Hạ Lãm cũng không quá rầy, an tĩnh chờ bên cạnh, dùng ánh mắt thâm thúy tinh tế phác họa sườn mặt của ‘y’.

Một lát sau, An Nhân ngẩng đầu lên, lưu quang trong mắt lấp lánh cười nói với hắn: “Tôi không thể bảo đảm, nhưng có thể thử xem sao.”

Hạ Lãm khựng mặt lại, ánh mắt nhu hòa: “Như thế đã đủ rồi.”

An Nhân nhận nhiệm vụ mới nhưng không có bắt đầu làm ngay, mà là nghiên cứu hoàn cảnh của các khu thi đấu, sau khi xác định không có sai sót gì nữa thì mới lập ra kế hoạch luyện chế được.

Tuy rằng không có nhiều thời gian, nhưng An Nhân vẫn từ từ mà đổi mới cửa hàng như cũ, thậm chí còn nhân nhả đi đến vườn trái cây của người khác, chọn lựa giống cây ăn quả để trồng trong vườn của mình.

Hạ Lãm cũng không vội, mỗi ngày nhìn An Nhân bận rộn, thỉnh thoảng ở bên nhau tâm sự, uống trà, luyện công cũng là một loại tình thú.

Mấy ngày sau, đấu giá Ân Hiện Thủy đã kết thúc, có giá cao nhất từ trước đến nay: 48W/tổ.

Rất nhanh sau đó có những video kỳ quái thân kỳ xuất hiện trên mạng làm cho mọi người phát huy trí tưởng tượng vô hạn. Lợi dụng công dụng của thuốc nước mà ‘làm xằng làm bậy’, cũng vì lý do này mà có vài người còn xuất hiện trên đầu đề tin tức.

Trong đó có một kẻ dùng Ân Hiện Thủy vẽ súng máy, ăn mặc trang phục chiến đấu chạy đến cửa hàng thức ăn nhanh đánh cướp. Làm cho người bán hàng một phen kinh hoàng theo bản năng bảo cảnh sát, sau đó mới phát hiện súng mà đối phương cầm là một cây súng ảo được phác họa đơn giản, còn có thể nhìn thấy mạch ngân mơ hồ.

Cảnh sát nhanh chóng đuổi tới, sau khi nhìn thấy ‘vũ khí’ trên tay của ‘Tên cướp’ thì trên mặt xuất hiện rất nhiều biểu cảm đặc sắc.

Sau khi hiểu rõ tình hình diễn ra, cảnh sát nghiêm khắc phê bình người gây ra chuyện trước rồi tịch thu ‘Hung khí gây án’ của ‘Tên cướp’ —— cây súng được phác họa đơn giản.

Nhưng mà, cây súng máy chỉ có thể không chế từ người sáng tác nó, kế hoạch đem cây súng máy của cảnh sát thúc thúc có ý lợi dụng quyền chức ‘tham ô’ đến cuối không thể làm được. Nhưng bọn hắn lại nhảy bén tìm đến địa chỉ Hoa Hoa Thế Giới.

Video này phát đến trên mạng, làm vô số võng hữu cười đau bụng, bầu cây súng máy kia trở thành ‘Vũ khí trừu tượng nhất, phong tao nhất, kỹ thuật khoa học nhất’, và quan trọng hơn, khi sử dụng nó sẽ không cần bằng cấp dùng súng.

Những anh em có đam mê trang sức khác, mang một đôi cánh màu sắc rực rỡ thật lớn rêu rao trên phố. Khi cánh chim mở ra, độ dài khoảng hai mươi mấy mét, từ đầu đường đến cuối phố, làm vô số người kinh ngạc rớt cằm.

Có người đi học, ở trên không đưa cho thầy giáo một chuỗi dài từ nhỏ đến lớn, sắp thành hàng chữ “囧”, trong nháy mắt bùng nổ toàn trường.

Kinh hãi nhất chính là một nhà am hiểu hội họa tự do, hắn ta biết được bà cố nội bị con trai làm cho tức chết. Cho nên vào ngày hạ táng hôm đó, hắn ta đem di ảnh của bà cố nội trộm đổi thành ảnh mà hắn ta dùng Ảnh Hiện Thủy vẽ lại, rồi tẩm hình kia lên ở trước mắt bao người nở nụ cười...

Trừ lần đó ra, thì những cái như vẽ con chim nhỏ đưa thơ tình, rần rộ làm hình xăm linh tinh đều không được đề cử.

Cái tên ‘Thế giới Ma Pháp giả tưởng’ được lưu truyền rộng rãi. Vô số người trên mạng đi vào Hoa Hoa Thế Giới điên cuồng cầu mua Ảnh Hiện Thủy.

Mà lúc này, An Nhân đang vội vàng nghiên cứu chế tạo được vật chiến đấu, ngoại trừ đúng hạn đổi mới thì Hoa Hoa Thế Giới cơ bản vẫn luôn ở trạng thái không người giám thị.

Mọi người không tìm được Minh chủ, nhiệt huyết tràn đầy không có chỗ phát tiết, chỉ có thể dùng miệng lưỡi quây khu bình luận đến long trời lở đất.

Hoa Hoa Thế Giới lại nổi thêm một lần nữa, danh sách giao dịch lại bay lên thẳng tắp, không còn là cửa hàng yên lặng vô danh như trước kia nữa mà thăng cấp thành cửa hàng bốn sao.

oOo

Tạm ngưng đến khi tìm được "mảnh chân tình"

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Ta đến tận bầu trời

Editor: Phong Vũ Tuyết Tuyết

An Nhân đem một cái cái hộp thuốc đưa cho Hạ Lãm: "Nơi này có hàng mẫu của 12 loại dược vật, trước mắt tôi chỉ có thể cung cấp được khoảng như vậy thôi. Nếu mấy người định mua thêm thì ở trong khả năng chu cấp dược liệu, một tháng nhiều nhất cung cấp 40 phần."

Hạ Lãm mở hộp thuốc ra, kích hoạt chip mặt trong của cái rượu, lập tức hiện ra một màn hình ảo, bên trên có giới thiệu kỹ càng tỉ mỉ thuộc tính của 12 loại dược vật.

Nhanh chóng xem qua hết một lần, tia sáng kỳ lạ trong mắt hắn chợt lóe. Một lát sau, Hạ Lãm đóng màn hình lại rồi lấy ra một bình dược, phát hiện trên thân bình khắc ấn không phải là biểu tượng của Hoa Hoa Thế Giới mà là một cái trận pháp quái thú hình tròn.

Hắn nhìn về phía An Nhân với ánh mắt dò hỏi.

"Đó là trận pháp Vân Lân." An Nhân giải thích nói, "Tôi không định dùng danh nghĩa của Hoa Hoa Thế Giới."

Hạ Lãm nghĩ nghĩ rồi gật đầu nói: "Ừ, tôi đã biết."

Lúc trước khi hắn bị thương đã từng tuyên bố với bên ngoài là đang tĩnh dưỡng ở chỗ một vị trị liệu sư, hiện giờ vừa lúc có tác dụng.

An Nhân khen ngợi liếc mắt nhìn Hạ Lãm một cái. Người đàn ông này khiến cho người khác dễ chịu ở điểm chính là không hỏi nhiều, không kiêu căng, khiêm tốn mà lưu loát mà giúp cô giải quyết không ít phiền toái. Nếu không có như thế, chỉ sợ cô cũng không có cách nào giống như bây giờ mà yên tâm mở cửa hàng.

Còn Hạ Lãm thì lại bị cái liếc mắt kia câu dẫn thần hồn. Từ sau khi phát hiện ra tâm ý của bản thân thì nhất cử nhất động của người thanh niên này liền tựa như nam châm hấp dẫn hắn. Rất nhiều lần, hắn thiếu chút nữa không khống chế được tình cảm của chính mình. Hắn biết rõ bản thân mình muốn có

được y, nhưng y thì chắc chắn không có ý như vậy. Giới tính của hai người, trở thành chứng ngại lớn nhất trên con đường theo đuổi. Tuy rằng đồng tính yêu nhau cũng không hiếm lạ gì nhưng người tiếp thu được dù sao cũng chỉ là số ít. Nếu quá mức ép sát, có lẽ sẽ khiến cho đối phương phản cảm.

Hạ Lãm rất có kiên nhẫn, nhưng hẳn không xác định được định lực của mình có thể chống đỡ được đến ngày đó hay không.

"Hoa Hoa." Hạ Lãm khép hờn thuốc lại rồi đi đến bên cạnh An Nhân, nhẹ nhàng ôm lấy eo y, vô cùng tự nhiên mà kẻ sát lại gần mặt của y, dùng giọng nói trầm thấp nhẹ nhàng vang lên bên tai y: "Vất vả rồi."

An Nhân chỉ cảm thấy lỗ tai rung lên một đợt, thân thể hơi hơi ngửa về sau, đang muốn mở miệng nói thì Hạ Lãm đã thôi lui, giống như là chưa từng xảy ra chuyện gì, bình tĩnh như thường.

Kẻ mặt hành lễ* là nghi thức phổ biến hằng ngày ở thời đại này, vậy cho nên mới không có gì kỳ quái ư?

*Ở đây là chỉ cho những hành động ôm, hôn hay những cử chỉ thân mật nhưng không vượt quá giới hạn.

An Nhân âm thầm nói thầm một chút, rồi sau đó không hề nghĩ nhiều nữa. Nhưng mà cô nhanh chóng phát hiện ra, số lần Hạ Lãm hành kẻ mặt lễ với cô càng ngày càng nhiều, cho đến mức cô tập mãi cũng thành thói quen...

Trở lại phòng, An Nhân bỗng nhiên phản ứng lại, vừa rồi Hạ Lãm gọi cô là cái gì? Hoa Hoa?

Chỉ có hai tiền tố "Hoa Hoa" đứng trước, "Minh chủ" mới là xưng hô chính xác đại biểu cho địa vị cùng danh vọng!

An Nhân ngồi trước màn hình, liếc mắt nhìn sang khu bình luận của Hoa Hoa Thế Giới. Lúc này cô mới nhớ tới dường như lại đến lúc tuyên bố tân phẩm rồi, thời gian cách ngày tháng trước công bố cũng tiến vào thời kì đếm ngược.

Cô nhìn thời tiết hôm nay, trời trong nắng ấm, trời xanh không mây.

Okie!

An Nhân nhảy cẫng lên rồi sau đó nhanh chóng thay đổi một bộ quần áo khác, lấy những thứ cần thiết, cửa cũng không đi mà nhảy trực tiếp ra ngoài qua cửa sổ.

Dưới lầu, Hạ Lãm chỉ thoáng nhìn thấy bóng dáng y rồi đi, chờ đến khi hẳn ra khỏi tiểu lầu thì bóng dáng kia cũng đã biến mất ở cuối biên hoa.

Hạ Lãm: Có cửa lớn lại không đi, nhảy cửa sổ cái gì chứ...

Lúc này, nhóm Hoa hữu đang chờ trước phòng phát sóng trực tiếp tân phẩm, nhiệt liệt mà thảo luận các loại đề tài.

Khi thời gian đếm ngược kết thúc, màn hình phát sóng trực tiếp liền xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người.

Khu bình luận lập tức yên tĩnh lại.

An Nhân đứng ở trên đỉnh núi, tóc dài bay bay, trước mắt là trời đất rộng lớn, núi non trùng điệp.

【 Minh chủ lại muốn nhảy vực nữa? 】

【 Minh chủ, nghĩ thoáng một chút đi nào, thế đạo gian nan cũng không có gì mà không qua được, không cần cứ một lời không hợp liền nhảy vực như thế. 】

【 Nơi này là núi Tư Du à? Phong cảnh thật sự quá đẹp, như thơ như họa, làm nền cho Minh chủ đến mức phong thần tuần tú, tiên khí tung bay, khó trách sao Minh chủ lại luôn thích đến nơi đây tỏ vẻ như vậy. 】

【 Minh chủ, nhảy đi, tui đã làm tốt công tác gào thét chói tai rồi nè. 】

An Nhân chậm rãi vươn tay, trên tay cô bỗng xuất hiện một cái cây dài khoảng tầm 30cm, phía trước có hình mũi nhọn, phía sau thì rỗng, toàn thân trắng bạc.

【 Đây là cái đồ chơi quái quỷ gì thế!!! 】

【 Hình dạng của nó làm mị sinh ra một loại liên tưởng không thể nói, đặc biệt là khi nó được Minh chủ cầm trên tay. 】

【 Đúng là có điểm quá tục, làm hoa cúc người ta căng thẳng mà. 】

【 Minh chủ, sao cậu lại có thể làm ra loại dơ bẩn phá hư khí chất siêu trần thoát tục của mình như vậy chứ! Mau mau ném xuống, đổi lấy thanh bảo kiếm tuyệt thế nạm đầy kim cương nào. 】

【 Lầu trên quá thô tục, bảo kiếm gì mà nạm kim cương chứ? Muốn nạm cũng là nạm thạch ma pháp nhé! 】

【 Fan cuồng tỏ vẻ, cho dù thứ mà Minh chủ cầm trên tay có là gạch đi chăng nữa thì tui cũng cảm thấy soái cực kỳ. 】

...

An Nhân không để ý đến nghị luận của mọi người, cầm thứ đó trên tay nhẹ nhàng hoa động trước mặt. Sau đó một sợi sương màu trắng từ trong mũi nhon chảy xuôi ra ngoài, rồi nhanh chóng bành trướng dung hợp trong không khí, nháy mắt ngưng tụ thành hình một đám mây, nhẹ nhàng lơ lửng trước chân An Nhân.

【 !!! 】

【 Kẹo bông giòn hả? 】

【 Thật mềm mại, cảm giác muốn sờ một cái quá. 】

【 Minh chủ muốn làm cái gì thế? 】

An Nhân lại thay đổi sang một hướng khác, tựa như tạo bông vậy, bắt đầu chế tác đóa thứ hai, đóa thứ ba, từ thấp đến cao, sắp hàng theo trình tự cầu thang.

Tiếp theo, cô nâng bước mềm mại đạp lên trên đám mây thứ nhất. Đám mây hơi trầm xuống, rồi mới uyển chuyển nhẹ nhàng nâng cả người cô lên.

An Nhân bước đi về phía trước, bước lên đám mây thứ hai rồi chưa đợi đứng cho vững lại nhảy lên đóa thứ ba. Cứ thế mà quán tính mang theo đám mây trôi về phía trước.

Đôi tay An Nhân bay múa, từng đóa mây lớn nhỏ ngưng tụ lại trong không trung, uốn lượn mà lên tựa như thang trời. Cô tung mình lên cao, từng bước nhảy vọt, thân như gió tựa như ánh, thẳng tận trời cao.

Mười mét, hai mươi mét, ba mươi mét...

Dừng mây thành thang xếp từng bậc, thẳng tới trời xanh hời đường tình.

Thu trời đất vào lòng, nạp non sông vào mắt. [1]

Tốc độ của An Nhân càng lúc càng nhanh, nhìn lên không trung, ánh mắt kiên định, phăng phát như buông xuôi tất cả chuyện đời, một lòng cầu đạo.

Mà thang mây dưới chân loanh quanh lòng vòng, cao tới gần ngàn mét, giống như một cái cây cầu uốn lượn thẳng lên liên thông trời đất.

Không khí càng ngày càng loãng làm thân thể cô càng ngày càng trầm trọng. An Nhân hé miệng thở dốc, mồ hôi từ giữa trán chảy xuống, nhưng thể xác và tinh thần lại tự tại, vui sướng vô biên. Dùng hết một chút sức lực cuối cùng, tựa như tia chớp nhắm về phía cực hạn.

An Nhân mở rộng hai tay, thoải mái cười to.

Một màn này làm mọi người nhìn đến mức muốn nín thở, trong ngực hình như có một loại tình cảm mãnh liệt sắp phun trào. Thật sự muốn giống như y vậy, tự do tự tại với trời đất!

Đến cuối cùng, An Nhân xoay người một cách tuyệt đẹp, mặt hướng xuống đất, roi thẳng xuống.

Từng đóa mây mù từ trong tay phun ra ở trong không trung, lưu lại một quỹ đạo màu trắng thật dài giống như một con chim gãy đũa đơn cánh.

Thân không vật thừa, tâm không trở ngại. [2]

An Nhân thả người rơi xuống, chân bước trên mây màu, chân trần về trần.

Nâng tay lên múa may về phía sau, rồi từng đóa mây trắng tại phía sau lưng tràn ra.

-- Ta đến tự bầu trời, hoa nở khắp nhân gian.

【 A a a a a, ta chịu không nổi!!! 】

【 Sao lại có người có thể soái đến mức như thế chứ!!! 】

【 Tim nhỏ của mị, nó tựa như con thỏ cắn phải thuốc đang nhảy điên cuồng. 】

【 Trời mé, đã biết một Minh chủ như vậy rồi sau này tui còn có thể yêu người khác được nữa ư?! 】

【 Cả đời theo Minh chủ, những thần tượng khác dù sao cũng không thể nhập vào mắt tui được nữa. 】

【 Mỗi khi tui cho rằng Minh chủ đã tỏa sáng đến mức tận cùng rồi thì anh ấy sẽ tổng hội lần lượt đánh vỡ nhận thức của tui. Cho nên cuối cùng tui cũng

hiểu rõ được một chuyện, Minh chủ tỏa sáng, là không có cực hạn! 】

【 Haiz, tui từ bỏ gãy gậy. Minh chủ đại nhân, xin cho tui bồi anh độc thân cả đời. 】

...

Cái gì mà gọi là "Bồi anh độc thân cả đời" chứ? Lời này Hạ Lãm không thích nghe tí nào.

H các hạ: 【 Nam thân như vậy, nhất định sẽ có một nam thân khác làm ấm ổ chăn cho cậu ấy. 】

【 Người nào mà xứng để làm ấm ổ chăn cho anh ấy chứ! 】

【 Lầu trên chẳng lẽ là đang nói mình à? 】

【 Tôi nhớ ra anh rồi, anh chính là cái tên giàu có lần trước khen thưởng cho Minh chủ chứ gì. Đừng nghĩ rằng anh khen thưởng nhiều tiền như vậy là liền có thể bao dưỡng nam thân của chúng tôi! Nói cho anh biết, anh không có cửa đâu! 】

【 Ai dám nhúng chàm nam thân của tao, tao liền lấy dao nhỏ đâm chết hần! 】

【 Mụ nội nhà nó, cái tên H các hạ gì kia lần trước còn cảnh cáo người khác không được làm búp bê bom hơi hình Minh chủ. Còn lần này lại nói những lời như thế. Tâm tư dơ bẩn như vậy quả thực rõ như ban ngày! 】

【 Mẹ nó, như vậy cũng quá âm hiểm rồi! 】

...

Hạ Lãm bị chửi đến máu chó đầy đầu, lại còn bị những võng hữu nhảy bén nhìn thấu tâm tư, buồn bực đến mức không biết phải làm gì, chỉ mong rằng An Nhân sẽ không chú ý đến đoạn đối thoại này, miễn cho hần chưa kịp làm gì mà đã chết thảm.

Quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ vừa lúc thấy An Nhân khoan thai trở về, hần liền lập tức rời khỏi phòng, một bên phân phó Phi Thác chuẩn bị bữa tối, một bên đi về phía cửa lớn.

An Nhân tản bộ bước đến, mang theo một thân ánh mặt trời cùng mùi hoa từ xa tới gần, chậm rãi đi về phía Hạ Lãm.

Trong đầu Hạ Lãm lại hiện lên hình ảnh cuối cùng của buổi phát sóng trực tiếp, cất bước trên mây, bách hoa nở rộ. Siêu trần, thoát tục, phong thần tuấn tú.

Người như vậy, hần thật sự xứng đôi sao?

"Có chuyện gì à?" An Nhân đứng yên trước mặt hần, mỉm cười hỏi.

Hạ Lãm nhìn không được ôm y vào trong lòng, sau đó nháy mắt lại thả lỏng lực đạo, hơi hơi nghiêng đầu làm một cái hành lễ kẻ mặt với y, cảm nhận hơi thở lẫn nhiệt độ cơ thể của y, cũng khó khăn không chế bản thân không đụng chạm thân thể với y.

Nhẹ nhàng buông ra, Hạ Lãm bình tĩnh nói: Được mới của em thật tốt." Mà em cũng thật đẹp.

"Cảm ơn." An Nhân lướt qua người hần, một bên đi về phía trên lầu, một bên nói, "Tôi về phòng tắm rửa trước một chút, khi nào ăn cơm nhớ gọi tôi một tiếng."

Hạ Lãm nhìn bóng dáng của y, ánh mắt bỗng tối lại, bàn tay nắm chặt thành quyền. Lần đầu tiên tròn đời hần muốn trở nên càng càng mãnh liệt tín niệm.

An Nhân tắm rửa xong rồi vào Tinh Võng tuyên bố thông tin của tân được.

Ý Hành Vân, trung phẩm hai sao, có thể ngưng tụ trong không khí tạo thành thứ có sức nổi đặc thù. Hình dạng, kích thước lớn nhỏ lẫn sức nổi đều phụ thuộc vào sự điều tiết không chế tinh thần lực của mỗi cá nhân, dài nhất là có thể duy trì 30 phút. (Đặc biệt nhắc nhở: Những Hoa hữu có thể trọng vượt qua 150kg cảm phiền cân nhắc trước, trừ khi tinh thần lực đạt tới B cấp trở lên.)

oOo

[1] "Trúc vân thành thê thập giai thượng, trực đạt thanh thiên vấn tâm trình.

Thu thiên địa tại tâm, nạp hà sơn vu nhân."

Tạm dịch: "Dựng mây thành thang xếp từng bậc, thẳng tới trời xanh hỏi đường tình.

Thu trời đất vào lòng, nạp non sông vào mắt."

[2] "Thân vô trường vật, tâm vô trệ ngại."

Tạm dịch: "Thân không vật thừa, tâm không trở ngại."

(Phần dịch nghĩa bên trên hoàn toàn là do chủ nhà tự xử.-. Nếu có sai sót thì góp ý giúp tớ nhé ^^!)

Ta đã trở về, có còn ai thương nhớ?!

__Vẫn chờ "mảnh chân tình" như cơm bữa__

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Minh Chủ thích nhìn trộm rồi chạy

Editor: Lá màu xanh -

Beta-er: Phong Vũ Tuyết Tuyết

Ngày thứ hai sau khi tuyên bố tân dược, Hạ Lãm đem dược phẩm giao cho An Nhân rồi rời khỏi núi Tư Du, trở về thành phố Thương Minh để xử lý công việc.

An Nhân rảnh rỗi quản lý hoa điền của mình, dựa theo chủng loại và chất lượng để lập kế hoạch lại lần nữa. Hơn mười mẫu hoa điền, trong đó một phần ba chủng loại hoa cỏ có linh khí được cô đào tạo đã trưởng thành đến đời thứ ba. Còn những cây còn lại đến đời thứ hai đều được cô trồng thành bồn hoa rồi bán ra ngoài thị trường. Không lâu sau đó, toàn bộ hoa cỏ bên trong vườn đều được đổi thành mầm non mới trồng.

An Nhân tỉ mỉ đào tạo thành công Hồi Tiên Thảo và Tinh Vãn chuyển hóa thành linh phẩm sơ cấp. Tuy rằng số lượng rất thưa thớt nhưng chúng có thể đề cao phẩm chất khác của cây. Thứ nhất là có thể hấp thụ được linh khí bên ngoài để nuôi dưỡng đất trồng. Thứ hai là sau khi hoa nở, sẽ có vô số lông vũ kết thành quả tròn, theo gió phiêu tán, dung hòa vào trong nhụy của cây khác, có khả năng trợ giúp nâng cao sức sống của chúng.

Bận rộn cả một buổi sáng, loay hoay với mấy trăm gốc hoa cỏ, An Nhân nhìn qua những bồn hoa được trưng bày chỉnh tề trong sân rồi lại bỗng nhiên nghĩ đến cô nhi viện. Tình trạng của bọn họ coi như cũng khá ổn, nhưng quang cảnh lại quá mức vắng vẻ. Trong sân chỉ có mấy cây đại thụ lẫn cỏ dại thưa thớt.

Mặc dù trong khoảng thời gian ngắn cô không có cách nào chữa khỏi hết bệnh tật cho những đứa trẻ kia, nhưng có thể dùng hoa cỏ ẩn chứa linh khí để cải thiện hoàn cảnh xung quanh, thay đổi một cách âm thầm lặng lẽ mà điều trị khả năng hoạt động của bọn họ.

Nghĩ đến đây, An Nhân lập tức chọn ra một trăm bồn hoa cỏ, gọi một chiếc xe vận tải tới rồi chạy thẳng đến cô nhi viện.

Khi xuất phát thì cũng đã là đêm khuya cho nên An Nhân chỉ thông báo cho viện trưởng một tiếng rồi tự mình ra tay bố trí thật tốt. Lại trích ra mấy miếng đất, sau đó đưa cho viện trưởng mấy bao hạt giống nhỏ để sau này cho bọn trẻ có thể tự do gieo trồng.

Chờ đến sáng ngày hôm sau lúc bọn trẻ đã tỉnh dậy, khi đẩy cửa sổ ra chính là một bầu trời tràn đầy màu sắc, nhiệt liệt nở rộ dưới ánh nắng rực rỡ của mặt trời, theo gió mà tỏa ra muôn ngàn sức sống.

An Nhân không hề ngủ lại trong cô nhi viện mà tăng sáng ngày hôm sau cô liền trở lại núi Tư Du. Bận rộn cả một ngày nhưng lại không có chút nào mệt mỏi, ngược lại thân thể càng tràn đầy năng lượng, vì thế nên cô chuẩn bị điều chế trước tân phẩm chuẩn bị tuyên bố tháng sau.

Ban ngày xử lý hoa điền cô phát hiện ra nhiều Nhục Trầm Tê đã nở hoa, loại này cánh hoa rất dày, thường có thể ăn trực tiếp. Hương vị của nó ngọt ngào tinh tế, cực kì thích hợp để ủ rượu.

Tân dược mấy lần trước đó được tuyên bố đều thuộc loại giải trí, dường như có chút không đáng hoàng, cô nghĩ bây giờ cũng nên luyện chế vài loại dùng cho cường hóa thân thể rồi.

An Nhân hái Nhục Trầm Tê rồi tỉ mỉ xử lý một phen, cất chúng vào trong vò rồi bịt kín lại. Cô gọi Trảo Nha ra rồi hợp lực xây xong một hầm rượu dưới mặt đất tại biên giới trận pháp, đem hơn năm mươi vò rượu để vào đó.

Tại hậu cần căn cứ Sa Long, bộ trưởng Mạnh Châu đang chỉ huy thủ hạ thử nghiệm từng loại mẫu thuốc đến từ nhiều nơi khác nhau. Liên tục năm ngày, thí nghiệm gần ngàn loại dược vật, nhưng chân chính khiến hắn vừa ý lại chưa đến ba mươi loại.

Kho dự trữ thuốc của quân đội không thiếu gì các loại thuốc, hơn nữa mỗi năm đều sẽ đổi mới. Nhưng loại tân dược mà bọn họ thiếu bây giờ chính là loại phù hợp với chiến đấu và có tác dụng đặc biệt. Đa số dược vật trong nhiều lần giao chiến đã bị đối thủ biết rõ, có khả năng tạo nên tác dụng càng ngày càng nhỏ đi.

Đáng tiếc tốc độ nghiên cứu phát minh được vật mới mãi không có chút tiến triển, bên cạnh đó thực lực những y sĩ, dược sĩ trong đoàn đội cũng là tốt xấu lẫn lộn. Có một số dược vật có hiệu quả khá tốt, nhưng chất lượng lại không tốt, thậm chí còn rất khó coi; có một số thì phẩm chất rất tốt, nhưng lại không thực dụng; còn có một số ít còn lại là không có cách nào sản xuất với số lượng lớn, hao phí rất nhiều tiền tài nhưng lại chỉ có thể làm ra được hai ba phần.

Bộ trưởng Mạnh Châu thật muốn nói với bọn họ một câu: Đồ ăn hại, toàn bộ đều là kẻ ăn hại!

"Biến sắc? Giả chết? Phun sương?"

Mạnh Châu chỉ vào danh sách, chửi ầm lên, "Phun phun phun, phun cái cọng lông! Đây đều là đồ chơi của bao nhiêu năm trước rồi hả?!"

Sĩ quan phụ tá ở phía trước lau nước miếng trên mặt, rất bình tĩnh, vô cùng bình tĩnh, cực kì bình tĩnh mà tiến lên phía trước:"Thuộc hạ cảm thấy cái dược vật Biến Sắc kia vẫn có chút tác dụng đấy, thích hợp để ẩn nấp."

Mạnh Châu bưng bưng phần nộ:"Vừa rồi cậu không thấy thí nghiệm à? Người lính kia biến mình thành màu phân nhưng cũng không thể che dấu được chấn động tinh thần lực của cậu ta lẫn một thân mùi hôi khai nồng nặc!"

Sĩ quan phụ tá: "..."

Rõ ràng là sắc màu của cảnh vật xung quanh, làm sao lại là màu của phân rồi...

Mạnh Châu nhìn thời gian, trên mặt đầy lạnh lẽo, nói:" Tiếp tục thí nghiệm, hôm nay phải đem toàn bộ những dược vật này thí nghiệm một lần cho tôi! "

Sĩ quan phụ tá nhìn binh sĩ đang huấn luyện trong sân kia, lại nhìn mấy cái hòm thuốc chồng chất như núi bên cạnh một chút, không tự chủ dược mà giật giật khoe miệng.

Đúng lúc này, một người binh lính vào báo cáo:" Bộ trưởng, ngài Hạ Lãm phái người đưa hàng mẫu tới sở nghiên cứu Thương Minh."

"Hà?"

Mạnh Châu dừng một chút, đang muốn mở miệng thì lại nhận được báo cáo của một binh lính khác:"Bộ trưởng, đại sư Văn Thái phái người đưa đến rồi."

Mạnh Châu phút chốc đứng dậy, hạ lệnh:" Nhanh, mau đem dược của đại sư Văn Thái tới!" Dừng một chút, ông ta lại bổ sung, "Còn có dược của sở nghiên cứu Thương Minh nữa."

Cũng chỉ dược một lúc lâu, mấy người lính liền ôm hòm thuốc đi vào sân huấn luyện.

Mạnh Châu không thể chờ đợi dược mà đem cái hòm thuốc có hiệu "Văn Thái" mở ra, xem thoáng qua hết giới thiệu của một vài loại dược vật. Sau đó ông ta vô cùng mừng rỡ mà gọi mấy tên lính tới, ra lệnh cho bọn họ lập tức thí nghiệm.

Kết quả thí nghiệm khiến cho mọi người vô cùng hài lòng. Bảy loại dược vật, không có dược vật nào là không hoàn mỹ.

Mạnh Châu chậm rãi vỗ vỗ cái hòm thuốc, mặt mày hớn hờ nói:" Tốt rồi, để cho các binh sĩ nghỉ ngơi đi, ngày mai lại thử nghiệm những dược vật khác."

"Còn có dược vật của sở nghiên cứu Thương Minh..." Sĩ quan phụ tá còn chưa nói xong thì Mạnh Châu đã đi xa. Anh ta lắc đầu rồi hạ lệnh cho binh sĩ đem cái hòm thuốc tốt chuẩn bị cho ngày mai tiến hành thí nghiệm.

Cái hòm thuốc của An Nhân cùng hòm thuốc của sở nghiên cứu Thương Minh đều bị gom lại cùng chỗ với các hòm thuốc khác...

Lúc này, khu bình luận chính của Hoa Hoa Thế Giới đang tiến hành một trận so đấu kịch liệt về cấp độ cân nặng. Tại dòng giới thiệu công dụng của tân dược Ý Hành Vân, An Nhân đặc biệt ghi chú giới hạn cao nhất của trọng lượng cơ thể là 150kg. Nhưng mà nếu cô không ghi chú thì còn đỡ, đằng này ngược lại cái tiêu chuẩn kia đã làm khơi dậy lòng phản kháng mãnh liệt của những tên béo trong nhóm Hoa hữu.

Có người thét cao:【 Thể trọng của tôi là 159kg, chớ tranh giành với tôi, tôi muốn vì béo mà ra mặt! 】

【 Anh mới 159kg mà giỏi à! Tui đến tận 170kg đây này! 】

【 Nói miệng không có bằng chứng, đối chiếu xem ai béo hơn ai! 】

【 So thì so! 】

Chúng hoa hữu nhao nhao ồn ào, đều tỏ ra ai mới là người béo nhất thì sẽ đem phần dược vật đầu giá đầu tiên tặng cho kẻ đó. Vì vậy, các loại ảnh chụp các tư thế lần lượt dược upload. Tại nơi này là thời đại các sản phẩm giảm béo thịnh hành, những người thật sự vượt chỉ tiêu béo thật ra cũng không có nhiều. Nhưng sau khi đăng ảnh chụp lên thì mọi người mới phát hiện: Trên đời rõ ràng còn rất nhiều người không thích giảm béo, luôn luôn coi mập mạp mới là đẹp. < edit: đúng rồi!-, đây mới là chân lí >

Những hình ảnh này, một nửa đều có chiều cao ngoài hai mét, nhìn qua cũng không béo lắm. Tuy nhiên bốn, năm người khác, thật sự có thể coi là béo ra

phong cách, béo ra độ dày.

Một người trong đó có chiều cao 175 cm, nặng đến 222kg, trở thành kẻ thắng cuộc cuối cùng được tất cả Hoa hữu nhất trí tán thành, hơn nữa còn định ra hiệp nghị quân tử, do hấn dùng giá gấp hai mươi lần giá gốc để mua Ý Văn Hành đầu tiên.

Nhóm hoa hữu lần này vô cùng phối hợp, trong ngày đầu giá đó quả nhiên không có người nào quấy rối cả, để cho cái tên "Tiêm Tiêm tay heo" mập mạp chiếm được phần đầu tiên.

Vài ngày sau, "Tiêm Tiêm tay heo" đúng hẹn công khai thí nghiệm thuốc trực tiếp.

An Nhân tình cờ nhận được tin tức, tò mò chạy tới xem, vừa mới tiến vào phòng phát sóng trực tiếp liền thấy đầy bình luận: "Ha ha ha ha ha HAAA."

【 Ha ha ha ha, Trư ca uy vũ! 】

【 Trên đời này không còn ai có thể so sánh với Trư ca béo xuất sắc rồi! 】

【 Phong cách này quá đặc biệt rồi, Trư ca, nhảy lên nào, tặng 999 tệ tìm đường chết. 】

...

Trong video, một người béo không giống với đàn ông của nhân loại, cả người như ruộng được tưới nước đứng tại bên bể bơi, chẳng hề để ý mà nói với màn ảnh: "Vừa rồi chỉ là thí nghiệm, tôi đã nắm giữ được kỹ xảo rồi, mấy người cứ chờ đi, tôi lập tức sẽ tạo ra tuyệt chiêu!"

Nói xong, "Tiêm Tiêm tay heo" xoay người rồi tiến lên phía trước, hơn mười đám mây vụn vặt lẻ tẻ nổi lơ lửng, phân bố cao thấp.

"Tiêm Tiêm tay heo" làm mấy cái động tác nóng người khiến da thịt run lên bần bật, sau đó thở một hơi thật dài, trách móc một tiếng rồi lao theo thành bể nhảy xuống mấy đám mây phía dưới.

Đám mây vì phải nhận lấy một sức nặng không phải của người bình thường nên trầm xuống đất một cách mãnh liệt, sau đó cực kì kiên cố theo cách không thể giải thích mà nâng "tay heo" lên thành công, để cho hấn nhảy lên tầng thứ hai, tầng thứ ba, tầng thứ tư... Một cách liên mạch lưu loát, rất dữ dội...

【 CMN, đã nói rồi đây, đã nói là 150kg đâu? Sao lại bị một tên 222kg như hấn nhảy lên nhảy xuống thế? 】

【 Trư ca thuộc loại trâu bò rồi! Chẳng lẽ anh là một cao thủ cấp A không phải của thế giới này? 】

【 Đỉnh đỉnh đỉnh..... 】

"Ha ha ha." "Tiêm Tiêm tay heo" Thành công trèo lên đỉnh, đứng ở trên đám mây cao nhất đối diện với bức tường nhà mình, ngửa mặt lên trời cười to, "Quan sát thiên hạ, chỉ một mình tôi. Minh Chủ, cậu sai rồi, ai nói béo không thể lên trời? Tôi chính là minh chứng tốt nhất. "

An Nhân: "... " Có nên nhắc nhở hấn hay không..

"Ha ha ha ha, tôi béo, tôi kiêu ngạo, ha ha ha... Á!"

Tiếng cười bỗng nhiên gián đoạn, chân "tay heo" không còn mà từ trên xuống dưới, tầng tầng rơi xuống, rơi thẳng đến độ cao cách bể bơi chưa quá mười cen-ti-mét. Cả người hấn đều lồm vào trong đám mây, chỉ có tay chân lộ ra bên ngoài, tròn vo thành một quả cầu khổng lồ, bồng bênh đung đưa ở giữa không trung. Hấn run rẩy, có ý nghĩ muốn tránh thoát đi nhưng ngoại trừ lần được một điểm thì không có bất kỳ tác dụng thực tế nào.

【 Ha ha ha ha ha... 】

【 Mẹ ơi, chết cười tui rồi. 】

【 Trư ca dùng hành động thực tế đã chứng minh giảm béo là thực sự cần thiết. 】

【 Cảnh sát thúc thúc mau tới, nơi này có người cần cứu viện khẩn cấp. 】

Lúc này, vài người bảo vệ nhanh chóng chạy tới, dây thừng, gậy gộc đều lấy ra... vất vả lắm mới đưa hấn "vòng" đến bên cạnh bờ bể bơi. Một phen rồi loại trong tiếng cười rung đất của đám Hoa hữu.

Tuy nhiên, bọn họ cũng hiểu được chất lượng của đám mây này. Tuy Minh Chủ nhắc nhở rằng không thể vượt qua 150kg, nhưng 222kg cũng chưa thể chọc xuyên qua được. Bởi vậy cho nên có thể thấy được, ít nhất trên dưới 40 kg mới là an toàn.

An Nhân cũng nhin không được mà cười ra tiếng, tiện tay khen thưởng 9999 tệ tìm đường chết rồi sau đó rời khỏi gian phát sóng trực tiếp.

【 Hoa Hoa Minh Chủ khen thưởng Tiêm Tiêm tay heo 9999 tệ tìm đường chết 】

【 Ô? Tui vừa mới nhìn thấy gì nhĩ? 】

【 Có một Minh Chủ xuất hiện! 】

【 Minh Chủ, tân được lần sau lúc nào mới được tuyên bố? 】

【 Minh Chủ, ngày mai tui cũng trực tiếp, anh sẽ tới xem chứ? 】

【 Minh Chủ... 】

【...Chết tiệt, lại để cho anh ấy chạy nữa rồi, mỗi lần đều tới trêu chọc xong liền bỏ chạy! 】

【 Minh Chủ thích nhìn trộm rồi chạy, khó chịu! 】

【 Khó chịu +1 】

...

Lúc An Nhân ở trong nhà vui vẻ vì chuyện này thì bỗng nhiên nhận được tin nhắn của Hạ Lãm mời cô đi quan sát giải đấu của được sư ở bên bờ biển.

Bờ biển tuy là địa điểm không công khai, song tính toán thời gian thì hôm nay có lẽ đã đến lúc tiến vào giai đoạn trận chung kết.

An Nhân suy nghĩ một chút rồi liền đáp ứng lời mời của Hạ Lãm, nhân dịp này đi ra ngoài thư giãn một tí, thuận tiện đến trung tâm được liệu đạo chơi một vòng xem sao.

Bên kia, Hạ Lãm đã nhận được hồi âm, trong lòng có chút sung sướng, hiếm khi khen Phi Thác một câu: "Đề nghị của cậu không tệ, cuộc hẹn đúng là một biện pháp tốt giúp tăng tiến tình cảm."

Phi Thác: Sớm biết người mà ngài muốn mời là Hoa Hoa Minh Chủ thì tôi đã đề nghị các người đi nghe buổi giảng giải của giáo sư về hành vi của động vật hoang dã rồi!!!

oOo

Ta đã tìm được "mảnh chân tình đầu tiên"!

Những mảnh còn lại giờ đang lưu lạc nơi nào??? Q v Q

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Lần đầu tiên hẹn hò

Editor: Bạch Nạn công tử

Beta-er: Phong Vũ Tuyết Ngày hôm sau.

An Nhân đi ra khỏi tiểu lâu liền nhìn thấy xe của Hạ Lãm đậu ở ngoài sân, bên cạnh không có lấy một vệ sĩ khiến cô không khỏi nghĩ thầm, Phi Thác vậy mà lại có thể yên tâm để anh ta ra ngoài một mình. Sẽ không phải là lén lút trốn ra chứ?

Hạ Lãm không biết tâm tư nhỏ bé này của An Nhân, hắn đưa tay giúp cô mở cửa xe, im lặng đứng chờ một bên. Hôm nay Hạ Lãm mặc một thân âu phục màu xám nhàn nhã phối hợp với chiếc áo somi màu đen được cắt may tinh xảo, tôn lên dáng người thẳng tắp cao lớn của hắn, khí chất thành đạt vô cùng.

An Nhân ngồi lên xe, cài dây đai an toàn kĩ càng. Vừa mới ngẩng đầu liền thấy Hạ Lãm đưa một bộ kính râm tới trước mặt cô.

“Kính phòng ngừa nhìn lên.” Hạ Lãm nói.

An Nhân nhận lấy kính rồi cầm trên tay thương thức. Loại kính mắt này có thể phóng ra một loại xạ tuyến đặc biệt khiến cho dung mạo trở nên mơ hồ, ngăn ngừa người khác chụp lén. Cô không cho rằng với danh tiếng của mình trước mắt cần phải dùng đến loại kính mắt ngừa nhìn lén này, mà chủ yếu là do mức độ nổi tiếng của người đàn ông bên cạnh này quá cao nên mới cần dùng đến thôi.

Hạ Lãm khởi động xe, thuận tay chọn và yêu cầu đài phát một bài tình ca tê tâm liệt phế đứng đầu.

An Nhân nghe ca khúc, đôi tay đang luồn vào balo bỗng dừng lại một chút, sau đó đổi Tiểu Hồng Đào trong dự tính ban đầu thành Tiểu Tiên Cầu.

Tiểu Hồng Đào và Tiểu Tiên Cầu đều là một loại cây bô túi, nó có sức sống tràn đầy, rất có ích trong việc trang trí bàn học, cửa sổ, nội thất bên trong của xe điều khiển. Loại đầu là bông hoa nhỏ hình tròn màu hồng đào, loại còn lại thì tương tự như loại thực vật tiên nhân cầu gai thép.

Lấy bông hoa Tiểu Tiên Cầu ra rồi gỡ nắp chế trụ và bảo hộ Tiểu Tiên Cầu xuống, đặt cố định ở trên đài hệ thống.

Thấy Hạ Lãm nhìn qua, An Nhân giải thích: “Loại Tiểu Tiên Cầu này của tôi, có thể thanh lọc không khí, an thần sáng mắt.”

“Cảm ơn.” khước miệng Hạ Lãm hơi hơi gương lên.

Tâm tình thật tốt, hẳn sẽ không biết được An Nhân vốn dĩ chuẩn bị cho hẳn một chậu hoa Tiểu Hồng Đào đáng yêu non nớt, nhưng bởi vì hẳn lại mở một ca khúc làm ừ lỗ tai, cho nên mỹ nhân Tiểu Hồng Đào liền biến thành Tiểu Tiên Cầu gai thép.

Tốc độ xe ổn định cứ đều đều mà chạy, nhanh chóng đã chạy đến hội trường thi đấu lớn của được sư. Hai người một trái một phải bước xuống xe, hành động chỉnh tề đeo kính mắt phòng ngừa nhìn lên kiểu dáng “Tinh lữ” lên. Một người cao ráo rắn rỏi, một người thanh tú thông dong, khí chất hoàn toàn bất đồng, phong thái khó phân cao thấp, giống như hai vật sáng, hấp dẫn ánh mắt người qua đường.

Trận thi đấu lớn của được sư không mở ra đối với người ngoài, chỉ có thí sinh dự thi để thăng cấp và nhân viên viên chức liên quan mới có thể quan sát.

Lấy thân phận của Hạ Lãm, đương nhiên là cũng không bị hạn chế.

Hắn cùng An Nhân bước vào hội trường, tùy ý chọn một vị trí ngồi xuống, cũng không làm kinh động tới người khác.

Trận đấu vừa mới bắt đầu không lâu, thì trên khán phòng cũng đã rải rác mấy chục người ngồi. Ở phía trước là một cái vòng quay hình tròn, sáu người dự thi phân chia ra ở trung tâm vòng quay, mặt hướng về khán phòng, trước mặt là một màn hình ảo nửa trong suốt, trước người còn lại là bàn điều khiển vòng quay.

Nội dung thi đấu chủ yếu chia thành bốn mục: Phân biệt được, luyện chế, điều phối, chế biến được pha chế sẵn.

Lúc này đang tiến hành mục thứ nhất—— phân biệt được, yêu cầu thí sinh dự thi nhanh chóng phân biệt được những được liệu mà hệ thống ngẫu nhiên lấy ra, sau đó đem tên của được liệu viết lên trên giao diện, viết đúng cộng một điểm, viết sai trừ một điểm, thời gian là 7 phút.

Chung loại được liệu phong phú, phương thức tinh luyện khác nhau, cho dù có là bậc thầy đi chăng nữa thì cũng không dám nói bản thân có thể nhận biết hết tất cả được liệu trong thiên hạ.

Phân biệt được chính là khảo nghiệm kinh nghiệm của được sư, thị lực, trí nhớ, khứu giác và cả cảm giác tinh thần lực.

An Nhân mắt không dời mà nhìn chăm chăm vào vòng quay, mỗi lần xuất hiện một loại được liệu liền thầm đọc tên của nó. Nhưng do cách quá xa, không có biện pháp dùng khứu giác phân biệt, nên chỉ có thể dựa vào cảm giác của tinh thần lực.

Hạ Lãm ngồi ngay ngắn bên cạnh cô, lẳng lặng nghiêm túc ngắm nhìn sùen mặt của cô, một chút tình cảm trong lòng tùy ý lên men rồi dần lắng đọng lại.

An Nhân quan sát trận đấu, Hạ Lãm quan sát An Nhân.

Mục thứ nhất kết thúc, tiếp tục đến mục thứ hai, rồi đến mục thứ ba, quá trình yên tĩnh mà buồn tẻ nhưng An Nhân lại thấy thân thuộc, hơn nữa ở trong đầu không ngừng tiến hành đối chiếu phỏng theo.

Đến khi nghỉ ngơi giữa trận đấu thì cô cũng vẫn còn đang suy nghĩ, ngón tay không tự chủ mà vuốt ve. Hạ Lãm gọi hai ly đồ uống, đưa một ly cho cô, hỏi: “Có nhìn trúng loại được liệu nào không?”

“Có.” An Nhân nhanh chóng trả lời.

“Nhìn trúng cái gì hãy nói với tôi, tôi sẽ mua giúp cậu.”

An Nhân lập tức lấy cây bút từ trong túi ra, bắt đầu lưu loát viết ra tên được liệu, loay hoay một lúc liền kín cả một tờ.

Khước mắt Hạ Lãm mang ý cười, mười ngón tay đan lại chống dưới cằm, nghiêng đầu nhìn cô.

Sau khi viết xong, An Nhân từ vẽ trọng điểm vài loại được liệu rồi nhắc nhở hẳn: “Cái này, cái này, còn có cái này nữa, có nhiều hay ít thì bao nhiêu cũng lấy!”

“Được.” Hạ Lãm gật đầu.

“Cảm ơn.” An nhân cười tủm tỉm đem danh sách đưa cho Hạ Lãm rồi mới cầm đồ uống, thỏa mãn tựa lưng vào ghế ngồi như mới vừa hoàn thành xong một giao dịch lớn.

Hạ Lãm thấy bộ dáng tỏa mãn này của cô, ngón tay cảm giác có chút ngứa, rất muốn đem cô ôm vào trong lòng, từ trên xuống dưới, từ trái sang phải 360 độ không góc chết mà sờ nắn một chút.

Rất nhanh, kết quả trận đấu của ván cuối cùng sắp được công bố, thí sinh dự thi nhất định phải trong thời hạn, lấy tài liệu hiện có, phối chế ra một loại hoặc vài loại dược vật trung phẩm 2 sao trở lên, khảo nghiệm chính là dược sư đối với các loại dược liệu đã nắm chắc dược tính, vận dụng cùng kiểm dung.

Về phần An Nhân thật cường hạng, dù cho không có lô đỉnh, chỉ dùng kỹ thuật chế thuốc hiện đại đi chăng nữa thì cô cũng có thể trong thời gian ngắn điều chế ra dược vật trung phẩm hai sao. Chỉ là loại trung phẩm hai sao này chỉ phù hợp với tiêu chuẩn công nhận thông thường, khác với cấp bậc tiêu chuẩn trong nhận thức của cô.

Dù vậy cô vẫn nghiêm túc xem xong trận thi đấu, trên đài kia có vài vị thí sinh dự thi, phải trái đều là dược sư cấp 6, có thể từ giữa đông đảo các thí sinh trở hết tài năng, như vậy có thể đại biểu cho trình độ luyện dược của họ tốt hơn những người khác nhiều.

Đáng tiếc đối với cô mà nói thì những thứ này không có trợ giúp gì lớn. Mấy trăm năm tu luyện cùng kinh nghiệm luyện dược khiến cho trình độ của cô có chút áp đảo thời đại này.

“Đi chứ?” Hạ Lãm hỏi.

“Ừ.” An Nhân thẳng người đứng dậy.

“Còn muốn đi nơi nào không?”

“Trung tâm dược liệu.” An Nhân bước chân, đi nhanh về phía trước.

Hạ Lãm không nhanh không chậm theo sát sau lưng cô, lần đầu tiên cảm giác được truy đuổi bóng hình một người cũng là một loại hưởng thụ.

Hai người đi vào nơi đỗ xe, vừa mới chuẩn bị bước lên chột nghe thấy âm thanh trong trẻo lạnh lùng phía sau: “Ngài Hạ Lãm?”

Cơ thể Hạ Lãm dừng lại, cũng không quay đầu nhìn lại, còn An Nhân thì hơi liếc mắt một chút. Người đến là một thanh niên khoảng hai mươi tuổi, quần áo chần chu, giờ tay nhắc chân đều lộ ra vài phần quý khí cùng kiêu ngạo sẵn có.

Thanh niên thấy Hạ Lãm không để ý tới hần, cho rằng mình nhận sai người liền nhú nhú mày, rồi xoay người rời đi.

Sau khi lên xe, An Nhân hỏi: “Người nọ là ai vậy?”

“Quý Cảnh Trạch, cháu đích tôn của đại sư Văn Thái đại sư.” Hạ Lãm tùy ý trả lời.

An Nhân tới thời đại này đã được hơn một năm, đối với đại danh của đại sư Văn Thái chỉ mới nghe thấy. Ông ta là đại dược sư cấp quốc bảo của Liên Minh Tự Do, tuy rằng đã thoái ẩn, nhưng ở quốc tế vẫn có lực ảnh hưởng lớn.

“Vừa rồi sao lại không cùng hần chào hỏi một tiếng?” Loại tinh thần “tàn chương” giống như Hạ Lãm này không phải nên cùng đại sư Văn Thái tạo quan hệ tốt sao?

“Phiền toái.” Hạ Lãm rất tôn trọng đại sư Văn Thái nhưng đối với Quý Cảnh Trạch thì lại không có nhiều hảo cảm. Khoảng thời gian trước gã luôn tìm Elsa để hỏi thăm tình hình của hần. Đơn giản là thấy sau khi bị thương hần không hề xin sự giúp đỡ từ ông nội gã, ngược lại mặt khác lại đi tìm một vị “Đại sư lãnh đời”. Hần nhìn lựa chọn này của Quý Cảnh Trạch, không hề nghi ngờ là ông nội gã đối với hần từ bỏ.

Nghĩ đến đây, Hạ Lãm liếc nhìn An Nhân một cái, nếu để cho Quý Cảnh Trạch biết vị “Đại sư lãnh đời” này chỉ là một trị liệu sư cấp ba 22 tuổi, không biết gã sẽ có cảm tưởng gì đây?

Hạ Lãm khởi động xe, mang theo An Nhân đến thẳng trung tâm dược liệu.

Khi hai người vui sướng “hẹn hò” thì ở hậu cần căn cứ Sa Long, bộ trưởng Mạnh Châu lại cực kỳ không thoải mái, là do hần bị tướng quân Trịnh Khẳng hung hăng giáo huấn một trận.

Hôm nay tướng quân Trịnh Khẳng bỗng nhiên tới căn cứ thị sát tình huống thí nghiệm dược vật, tiện tay mở ra một cái hòm thuốc, phát hiện bên trong là 12 loại dược vật đều rất đặc biệt, vì thế lập tức gọi người đến thí nghiệm. Kết quả khiến người ta hết sức kinh ngạc, đó là dược vật này không chỉ có chất lượng rất tốt, mà còn có hiệu quả thực dụng không tầm thường.

Tướng quân Trịnh Khẳng lúc này gõ tay định ra giá của 12 loại dược vật, khiến cho Mạnh Châu lập tức bảo vị dược sư hạ đơn đặt hàng. Sau đó Mạnh Châu tròn tròn mắt, bởi vì trên cái hòm thuốc có một đồ đáng quái thú, kí tên là “Vân Lân”. Đặc biệt là chẳng ai biết Vân Lân là vị đại thần nào?

Hần nhanh chóng lật xem bản ghi chép, thế nhưng kết quả lại chẳng có tin tức của y. Không hề đăng ký tin tức? Như thế nào lại không có? Vì sao lại không có dược chứ?

Tướng quân Trịnh Khẳng âm thầm trừng mắt, Mạnh Châu sắc mặt cứng đờ như phân.

“Hạn cho ông trong vòng một ngày tìm được đại sư Vân Lân, nếu không ông CMN liền cắt xẻo cho tôi!” Tướng quân Trịnh Khẳng quăng lại một câu tàn nhẫn rồi phui tay rời đi.

"Mấy người đều nghe hết rồi đấy."

Trịnh Khăng tướng quân vừa đi, Mạnh Châu lập tức "nổi lửa" lên với thủ hạ: “ Trong vòng nửa ngày, mau tìm cho bằng được dược liệu của vị đại sư Vân Lâm này cho tôi!”

Đám thủ hạ thút thít khóc: Không phải là một ngày saooo...

“Vân Lâm” chính là danh hiệu của An Nhân, cái hòm thuốc là cô và Hạ Lãm cùng nhau đưa tới viện nghiên cứu Thương Minh, được người thống kê đăng kí dưới danh nghĩa của viện nghiên cứu, nhưng không có đánh dấu trọng điểm tên “Vân Lâm”. Kết quả mấy ngày sau, viện nghiên cứu thấy được vị trí đặt hòm thuốc, mà cái hòm thuốc của An Nhân lại xen lẫn cùng hòm thuốc của bọn hắn.

“Tra, mau tra nhanh cho tôi!”

Tiếng hét của Mạnh Châu gần như cuộn trào trong căn cứ.

An Nhân hoàn toàn không biết có người đang tìm cô, vội vàng nghiên cứu chế tạo tân dược, căn bản không nhớ rõ loại việc thi đấu quân sự công phòng lớn nhỏ này.

Mấy ngày sau, An Nhân vẫn còn chưa hết dự tính mà đã đi ra khỏi phòng luyện dược, lại tuyên bố tân dược.

Lần này tân dược dùng Nhục Trầm Tế làm vật liệu chủ yếu, phối nhiều loại dược liệu để ủ rượu Trầm Tế. An Nhân đăng nhập vào Hoa Hoa Thế Giới, mở video phát sóng trực tiếp ra, lần đầu tiên không hề làm ra vẻ, mà là quy củ nói: “ Tân phẩm lần này là một loại rượu thuốc, hy vọng mọi người sẽ thích.”

【 Ê????? Minh chủ không có đạo đầu tở về nữa à? 】

【 Minh chủ, anh đây là chuẩn bị bắt đầu dạng Bản Tin Thời Sự với mấy cái ý phù hợp à? Vậy mà còn giấu điểm mặc một bộ tây trang ra về người lớn nữa chứ? 】

【 Tui đau khổ chờ đợi một tháng, chờ anh mang tui bay đi mang tui đi tở về. Kết quả anh đặc biệt vậy mà lại không tở về, không đạo đầu nữa rồi.】

【 Nếu loại rượu thuốc này có thể làm Minh chủ bày trò khi say, tư thái dụ hoặc khi say, say tới mức phong hoa tuyết đại thì tui sẽ mua nó!】

【 Ê? Đề nghị này của lâu trên nghe được à nha, chẳng lẽ minh chủ định say lại thêm say...】

【 A a a, ngẫm lại còn có chút kích động, có thể múa thoát y mất hay không nha~~~~】

....

Về mặt An Nhân đen lại.

Bên kia Hạ Lãm lại có chút đứng ngồi không yên, bước nhanh đến cửa phòng của An Nhân. Cô không có đóng cửa, hẳn liền đứng ở cửa như hổ rình mồi, chỉ cần cô say, hẳn lập tức sẽ lao vào.

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Rượu Trầm Tế

Editor: Bạch Nhạn công tử

Beta-er: Phong Vũ Tuyết Tuyết

An Nhân đem một bình rượu trong suốt nhẹ nhàng đặt lên bàn trà nhỏ, trong bình chứa một loại chất lỏng như màu rượu vang, trong suốt. Bên cạnh còn bày một chiếc ly đế cao cùng một nụ hoa để trên ghế ngọc.

"Rượu Trầm Tế, trung phẩm ba sao, có khả năng cường thân kiện thể, bồi nguyên cố bản, đẹp da dưỡng nhan, kéo dài tuổi thọ." Giọng nói An Nhân nhẹ nhàng giới thiệu.

【 Minh chủ, tui biết là rượu thuốc của anh sẽ không bình thường như thế đâu, nói đi, sau khi uống xong sẽ có chuyện gì xảy ra? Biến thân? Biến tính? Hay là trực tiếp lên trời?】

【Đừng nóng vội, kịch bản của Minh chủ rất sâu, đại chiêu khẳng định còn đang ở phía sau.】

【Minh chủ, đến đây đi, Cheers!】

【Cheers!】

An Nhân: "..."

Có phải các người ăn uống đều rất kén chọn không thể? Công hiệu cường đại như kéo dài tuổi thọ vậy mà các người lại có thể thờ ơ.

An Nhân cầm lấy bình rượu, lập tức rót ra nửa ly rượu Trầm Tế, chất lỏng tinh khiết thâm thấu tán ra ánh sáng màu hổ phách.

Nâng ly rượu lên nhẹ nhàng lắc vài cái, An Nhân lại nói: "Rượu Trầm Tế còn có một tác dụng đặc biệt."

【Nhìn đi, quả nhiên muốn phóng đại chiêu rồi!】

【Tui nói rồi, Minh chủ ra tay tuyệt đối sẽ không chỉ bình thường như thế mà!】

【6666666】(Đỉnh đỉnh đỉnh)

An Nhân không nói, đối với đám người chỉ muốn nhìn cô chơi đùa này hoàn toàn hết cách.

Cô đưa ly rượu ra phía trước camera, ánh nắng ngoài cửa sổ xuyên qua mặt ly trong suốt, ánh lên ngón tay thon dài của cô một tầng sáng ôn hòa.

Tiếp theo, mọi người trong phòng phát sóng trực tiếp nhanh chóng nhìn thấy màu sắc của rượu Trầm Tế, từ nhạt thành đậm, từ nguyên bản màu hổ phách dần dần biến thành màu xanh da trời.

Rượu có thể đổi màu?

Chưa đợi mọi người nêu câu hỏi, thì ngay sau đó ở giữa video truyền đến lời giải thích của An Nhân: "Rượu Trầm Tế có thể kiểm tra trạng thái mạnh yếu của tinh thần lực. Tinh thần lực càng tinh khiết, màu sắc của rượu Trầm Tế càng trong vắt, khổng chế tinh thần lực càng mạnh, màu sắc biến hóa càng nhiều. Nếu màu sắc vẫn đục, chứng tỏ tinh thần lực không đủ tinh khiết, cần phải ngưng thần tĩnh khí, tăng cường rèn luyện tinh thần lực. Nếu trong rượu xuất hiện bọt khí, chứng tỏ tinh thần đang có dấu hiệu bạo loạn, hoặc là đang đứng sát ranh giới bạo loạn, cần phải lập tức dùng được vật để ổn định tinh thần lực, hoặc là tìm trị liệu sư tiến hành trị liệu sơ lược."

【Lại còn có thao tác thần kì như thế?】

【Một loại rượu lại có thể kiểm tra trạng thái mạnh yếu của tinh thần lực?】

【Màu sắc của Minh chủ sạch sẽ trong suốt, như vậy liền biết là khỏe mạnh vô cùng!】

【Tinh thần lực có vấn đề thì chỉ cần đến bệnh viện là có thể kiểm tra, sao cần phải dùng một loại rượu để kiểm tra chứ?】

【Ai đâu mà rảnh rỗi đến mức mỗi ngày đều chạy tới bệnh viện? Nhưng rượu thuốc thì bất cứ lúc nào cũng có thể uống, trạng thái tinh thần lúc nào cũng có thể suy đoán được.】

【Minh chủ có thể biến hóa thành bao nhiêu loại màu sắc?】

【Tôi cảm thấy ít nhất có thể biến ra một cái cầu vồng.】

【Minh chủ, liền biến cho chúng tôi xem một cái cầu vồng đi.】

An Nhân sáng suốt không nghe bọn họ xúi giục, nhưng cũng biến hóa ra ba loại màu sắc, màu sắc tinh khiết, thay đổi tự nhiên, không có chút tạp sắc nào.

Giờ phút này mọi người nhìn thấy rất đơn giản, nhưng chờ đến khi bọn họ thử nghiệm sẽ phát hiện ra có sự khó khăn trong đó. Duy trì độ tinh khiết của một loại màu sắc không khó, nhưng nếu muốn tự do biến đổi thì cần phải có kỹ xảo khổng chế cực cao.

"Kế tiếp thí nghiệm tình huống tinh thần bạo động." An Nhân giờ ly rượu hướng về phía cửa, đang chuẩn bị kêu tên Hạ Lãm, nhưng bỗng ý thức được thân phận của hắn không nên rêu rao, trong đầu nhanh chóng xẹt qua "Các hạ, tiên sinh, lão hạ, Tiểu ca" nhiều loại xưng hô, cuối cùng chỉ học ra hai chữ, "Lại đây."

【Lại đây! Giọng mệnh lệnh phát ra từ trong miệng Minh Chủ, thật là quá công mà!】

【Minh chủ đang gọi ai vậy?】

【Tầm cung nam thần vậy mà lại có những người khác!】

【Rốt cuộc là đồ đệ tiện yêu điểm nào? Mau đứng ra cho lão nương.】

...

"Đồ đệ tiện yêu điểm" Hạ đại thân đi tới.

An Nhân điều chỉnh màn ảnh một chút, mọi người chỉ có thể nhìn thấy rõ một bàn tay to xuất hiện ở giữa màn ảnh, tiếp nhận ly rượu từ trên tay cô.

【Mặt đâu? Có dám đem mặt lộ ra đây không?】

【Minh chủ, góc độ quay của anh có vấn đề rồi, tầm nhìn lệch đi quá nhiều!】

【MNNN, tui hiện tại hận không thể xé rách màn hình, nhìn thử xem tên nhóc kia rốt cuộc là ai?】

...

An Nhân không để ý mọi người căm giận bất bình hò hét, mà quay sang nói với Hạ Lãm: "Hoi dùng tinh thần lực của anh một chút."

Ánh mắt Hạ Lãm trầm xuống, rút tinh thần lực vào, chỉ thấy chất lỏng trong ly rượu vốn đang yên lặng bỗng nhiên như đạt tới điểm sôi mạnh nhất, một đám bọt khí từ giữa tỏa ra, ùng ục ùng ục quay cuồng không ngừng, càng ngày càng kịch liệt. Tuy nhiên chỉ trong một lát, trên ly rượu vậy mà xuất hiện nhè nhẹ vết rạn nứt khiến người xem kinh hồn bạt vía.

【CMN CMN, muốn bùng nổ, muốn bùng nổ rồi!】

【Minh chủ cẩn thận!】

【Mau tránh ra.】

Giữa hình ảnh, một bàn tay trắng nõn chậm rãi vuron ra, rồi lấy đi ly rượu từ bàn tay to kia.

Ngay sau đó liền thấy chất lỏng đang kịch liệt quay cuồng kia yên lặng một chút, rồi dần dần ổn định, cuối cùng xuất hiện ở trước mắt mọi người là một vùng tĩnh lặng màu tím nhạt, trong suốt, tinh khiết, giống như thạch anh tím cao quý mà điển nhã.

Lúc này, một ít Hoa hữu nhảy bén nhanh chóng ý thức được hai vấn đề.

Một là, người này đang đứng trước nguy hiểm bạo loạn tinh thần.

Hai là, người này vốn là cao giai cường hóa giả cho nên mới có được tinh thần lực tinh khiết như thế.

Cuối cùng kết luận là, bên người Minh Chủ có một cao giai cường hóa giả tùy thời tùy lúc đều có thể xảy ra bạo loạn tinh thần.

【Vừa rồi hù chết bảo bảo, còn tưởng rằng thật sự sẽ bùng nổ.】

【Minh chủ, anh đặt một nhân vật nguy hiểm như vậy bên mình làm cái gì chứ? Nhanh chóng tiến đi đi!】

【Tiến đi! Tiến đi!】

An Nhân buông Hạ Lãm ra, từ trên tay hắn lấy đi ly rượu, rồi quay sang nói với màn ảnh: "Lần này rượu Trầm Tê tổng cộng có 30 bình, giá trung bình là 7W. Sau này sẽ còn bán ra theo định kì cho nên mọi người không cần phải mua quá gấp."

【Minh Chủ làm buôn bán thật ngay thẳng.】

【Minh Chủ, anh không được như thế đâu, ứng phó với người mua tùy hứng mà xúc động, anh cần phải không từ thủ đoạn mà lừa gạt, dụ dỗ, tẩy não, để họ nhét vào túi tiền của anh đồng lớn rồi lại đồng lớn.】

【Không sai, anh phải đem hàng hóa thấp kém khen thành cao cấp, đem hàng hóa cao cấp khoe thành không bán nữa, lấy đen nói trắng, đem chua nói ngọt, dùng bất cứ thủ đoạn tội tệ nào mà khiến cho người mua tin tưởng rằng thứ họ mua được chính là vật sở hữu giá trị tuyệt thế.】

【Còn nữa, không thể chỉ dựa vào lời nói bán đồ vật sản phẩm đơn giản thế thôi, mà còn phải lợi dụng tất cả điều kiện tự nhiên có thể lợi dụng được. Ví dụ như bán manh nê, tàn bạo đùa giỡn nê, ca hát nê, đáng người thanh tú phóng điện nê... Mười phần nhan sắc xinh đẹp + ba phần thủy hóa, tuyệt đối có thể bán ra hiệu quả gấp ba mươi lần đó!】

【Minh chủ, nhiều xuân manh vô tri (ngây thơ ngu ngốc đáng yêu) mê sắc đẹp của anh như thế ở trước mắt, chỉ cần anh ngoắc ngoắc ngón tay, bọn họ sẽ ôm toàn bộ người gia nhập vào hậu cung của anh. Nhưng anh lại chẳng hiểu phong tình gì cả, làm cho mọi người không có một lời nhiệt liệt, lại không chỗ để "Tao".Anh nói thử xem, có phải là anh đã bỏ lỡ cơ hội tốt một giây đi lên đỉnh nhân sinh rồi hay không chứ?】

...

Bị một đám người mua "xúc động mà tùy hứng" chỉ điểm che lại lương tâm nhà buôn bán - An Nhân: "..."

Mấy người thật đúng là người mua tốt của tôi...

Nhưng mà, mấy người có nói thế nào đi chẳng nữa, thì thời điểm phát sóng trực tiếp nên kết thúc vẫn là nên kết thúc rồi.

"Cảm ơn mọi người đã quan tâm, hẹn gặp lại vào buổi tuyên bố tân dược lần sau." An Nhân nâng ly, hướng về phía màn ảnh, trong tiếng khóc thét tê tâm liệt phế ở bên kia liền đem ly rượu uống cạn.

Uống hết rượu, trên ly rượu vốn dĩ còn đầy rẫy vết nứt, lấy tốc độ mà mắt thường có thể nhìn thấy được khôi phục từng chút một như cũ, đợi cô buông ly, thì nó cũng đã hoàn hảo như lúc ban đầu.

Mà lúc này, phát sóng trực tiếp cũng kết thúc.

【Đội đã!!! Tui giống như nhìn thấy cái gì đó rồi!】

Âm thanh cuối cùng mang theo thắc mắc khép lại buổi phát sóng trực tiếp, biến mất vào trong hệ thống, bên tai còn phảng phất sót lại từng tiếng gợn gào "Minh chủ đừng mà" phản hồi.

Hạ Lãm cầm lấy chiếc ly trên bàn trà, tinh tế nghiên cứu một hồi rồi mới ngẩng đầu nhìn về phía An Nhân.

An Nhân giải thích: "Một loại kỹ xảo khống chế tinh thần, chỉ cần bản thân vật thể còn về hoàn chỉnh thì có thể nhanh chóng hồi phục lại."

Hạ Lãm gật gù đầu, nếu tinh thần lực của hắn không bị tổn thương thì hẳn là có thể làm được. Nhưng điều thật sự khiến cho hắn ngạc nhiên chính là, tinh thần lực của An Nhân chỉ mới tới cấp D, nhưng lại có thể khống chế tinh thần lực không thua gì cấp A.

"Bình rượu Trầm Tê này tặng cho anh, cảm ơn anh vừa rồi đã hỗ trợ." An Nhân lấy ra một bình rượu Trầm Tê chưa mở đưa cho Hạ Lãm.

Nhưng Hạ Lãm lại cầm lấy bình rượu trên bàn trà, quơ quơ nói: "Tôi lấy bình này."

Nói xong, lại thuận tay lấy đi ly rượu An Nhân đã dùng qua, bước chân nhẹ nhàng rời khỏi phòng cô.

Gọn sóng tuyên bố rượu Trầm Tê không kinh động gì nhiều, trước khi bán đấu giá cũng không có xảy ra bùng nổ lớn, nhưng mà 30 bình vẫn như cũ trong thời gian ngắn bị cán quét đến không còn.

Rượu Trầm Tê, cũng giống như tên, cần thời gian lắng đọng mới có thể phát huy được hương khí nồng đậm cùng giá trị chân chính của nó.

Thời gian thoáng một cái lướt qua nhanh, cuộc thi đấu đối kháng lĩnh vực toàn quốc tế cũng chính thức khai mạc.

Tất cả mọi người đều chú ý tới việc tiến triển của thi đấu, cho nên đồng thời chịu ảnh hưởng, shop online của An Nhân cũng tiến vào thời kỳ vắng lặng.

"Không bằng cùng tôi đi đến phòng chiến công thi đấu quân sự đi?" Hạ Lãm đề nghị.

An Nhân ban đầu cự tuyệt, nhưng lại nghe Hạ Lãm bổ sung: "Chiến trường là nơi sử dụng được vật trung phẩm cao cấp phổ biến nhất, hơn nữa chủng loại đa dạng, ngày thường khó gặp.", vì thế cô đồng ý.

Lần trước Hạ Lãm đem hàng mẫu 12 loại dược vật của An Nhân tới căn cứ, kết quả lại không nhận được phản hồi. Trong lòng hắn rất khó hiểu, cho nên đã phái người đi điều tra, mới biết được hòm thuốc của An Nhân được đăng kí dưới danh nghĩa của viện nghiên cứu Thương Minh, nhưng lại không đánh dấu danh hiệu "Vân Lâm", làm cho người của căn cứ tra không được thân phận "Vân Lâm" này.

Lúc ấy cách khai mạc chỉ còn vài ngày, Hạ Lãm liền không nhắc tới chuyện này, chỉ đem tình huống nói đơn giản cho An Nhân nghe một chút, còn lo lắng cô sẽ có điều khúc mắc, nhưng kết quả cô căn bản không nhớ rõ.

Vốn dĩ An Nhân cho rằng xem thi đấu tuyển chọn dược sư lần này cùng lần trước giống nhau, chỉ có hai người là cô và Hạ Lãm. Thế nhưng ai ngờ lại lấy thân phận khách quý, xem thi đấu công khai tổ chức thành đoàn thể ở ngoại quốc.

Đương nhiên trang phục này nọ đều là do Hạ Lãm chuẩn bị cho An Nhân. Cô bước lên máy bay tư nhân, liền nhìn thấy một đám vệ sĩ võ trang hạng nặng phía sau, mới ý thức được chỉ sợ không phải một lần điệu thấp chung đường.

Cũng may tâm tính cô bình thản, kinh ngạc ngắn ngủi qua đi, liền khôi phục lại trạng thái bình thường.

An Nhân ngồi trên ghế mềm, hai chân bắt chéo lại, nâng ly rượu, thân thể hơi nghiêng nghiêng, vẫn thường thức phong cảnh ngoài cửa sổ, hoàn toàn không thèm để ý ánh mắt của những người khác tập trung trên người cô.

Elsa làm trợ lý của Hạ Lãm nên lần này cũng đi theo ở giữa đội ngũ. Đối với việc An Nhân tạm thời gia nhập đội ngũ, cô cũng cảm thấy tò mò, cũng cảm thấy người này có chút quen mắt. Nhưng mà lại ngại Hạ Lãm ở đây, cho nên không tiện đặt câu hỏi.

Khi đang cân nhắc, lại chợt nghe Hạ Lãm gọi một tiếng: "Hoa Hoa."

Elsa:!!!!

Hoa Hoa? Hoa Hoa Thế Giới? Hoa Hoa Minh chủ?

Thanh niên này chẳng lẽ là Hoa Hoa Minh chủ ư?

Cô cũng là fan của Hoa Hoa Minh chủ. Đặc biệt vậy mà cô lại không có nhận ra trước tiên!

Kính mắt phòng ngừa nhìn lên đáng chết! Dám chắn tầm mắt tui, hu hu nam thần của tui!!

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: An Nhân hù dọa người

Editor: Bạch Nhạn công tử.

Beta: Lá Màu Xanh - Phong Vũ Tuyết Tuyết

Đối thủ lớn nhất mà quân sự của Tự Do Liên Minh muốn công phòng là đế quốc Charlie, cũng đúng là một trong hai nước lần trước đã phái cao thủ ngầm giờ trò với Hạ Lãm, thi đấu ở khu tuyển St.Bernard rừng nhiệt đới Hắc Nha.

Máy bay đáp xuống sân bay thủ đô St.Bernard, đoàn người Hạ Lãm dưới sự dẫn dắt của lễ tân đi ra khỏi sân bay.

Các phóng viên vây quanh bảo an đứng ở ngoài lối đi, như lang như hổ mà tranh giành chụp hình. Chỉ tiếc là mấy vị nhân vật trọng yếu đều đeo kính mắt phòng ngừa chụp lén, khiến cho hình ảnh bị nứt như hình vẽ bên trên gạch men.

Khi lên xe, Hạ Lãm liền quay đầu nói với Elsa: "Cô lên ngồi ở chiếc xe phía sau đi." Sau đó mang theo Phi Thác cùng An Nhân ngồi lên chiếc xe đầu tiên của lễ tân.

Sắc mặt Elsa khề đỏi, ngay sau đó nhanh chóng liền khôi phục bình tĩnh, xoay người đi tới một chiếc xe khác.

Phi Thác nhìn bóng dáng Elsa rời đi, rồi lại nhìn sang An Nhân ngồi ở bên phải Hạ Lãm, có chút muốn nói nhưng rồi lại thôi. Hạ Lãm biết hẳn muốn nói cái gì, đơn giản là cho rằng tại nơi như vậy không nên để một người không có chức vụ cụ thể như An Nhân thay thế vị trí của Elsa.

"Lần này ra ngoài dùng thân phận mới tới quan sát trận đấu, không liên quan đến cái khác" Hạ Lãm hiện tại đã không còn là thủ tịch nữa, nên hành động của hẳn cũng tương đối tự do, nhiệm vụ ngoại giao cũng không rõ ràng, cho nên không cần quá mức câu nệ: "Thả lỏng chút đi, Phi Thác."

Hắn làm sao có thể thả lỏng được đây?! Nơi này là St.Bernard, là nơi duy nhất trên thế giới không chấp nhận hôn nhân đồng tính, là quốc gia cấm thù đồng - tính - luyện - ái! Có Elsa bên cạnh ít nhất còn có thể che giấu một chút, nhưng thời điểm cùng An Nhân đứng cùng một chỗ, khó tránh khỏi việc bị người ta nhìn ra gian tình.

Thoáng nhìn hai người bên cạnh bình thản ung dung, bộ dáng công thụ phối hợp, nội tâm "mẹ già" Phi Thác cực kì nóng nảy. Thực rõ ràng, người chân chính quan tâm tới chuyện này, chỉ có một mình hắn!

Lễ tân đưa đám người Hạ Lãm tới khách sạn quốc tế lớn của thủ đô, lập tức liền có tiếp tân đón khách tới chiêu đãi, thu xếp chỗ ở cho bọn họ. Hạ Lãm chính đồn lại chỗ nghỉ ngơi, rồi liền gọi An Nhân, Phi Thác và Elsa đi tới nhà ăn dùng cơm.

Chỗ ở nơi khách sạn chủ yếu dành cho khách quý đến từ nhiều quốc gia, thường thường sẽ gặp phải vài người có tiếng tăm, nhưng bình thường đều chỉ là gật đầu hỏi thăm, xã giao vài câu, rất ít người nào chọn thời gian dùng cơm để quấy rầy.

Phục vụ dẫn mấy người Hạ Lãm tới vị trí bàn ăn đã đặt trước, một cái ghế dài tựa gần cửa sổ. Còn chưa đợi Hạ Lãm ngồi xuống, thì một giọng nói lộ vẻ ngả ngớn từ phía sau đã truyền đến: "Đây không phải là ngài Hạ Lãm sao?"

Hạ Lãm quay đầu nhìn lại, người vừa tới mặc một thân lễ phục hoa văn, ngực cài một chiếc khăn màu tím, trên ngón tay đeo chiếc nhẫn được khảm một viên đá quý màu xanh lớn, làn da được bảo dưỡng cực tốt, thoát nhìn chưa tới ba mươi tuổi. Nhưng Hạ Lãm biết, người này đã gần bốn, năm mươi tuổi, là cường giả chuẩn cấp S của đế quốc Charlie - Wieser.

"Ngài không phải là đang ở trong quốc tính dưỡng à? Không nghĩ tới lại có thể gặp nhau ở khu thi đấu, thật sự là khiến cho người ta bất ngờ." Wieser bình tĩnh đứng trước Hạ Lãm, khí thế cường đại không chút nào che dấu phóng ra.

Nếu đổi lại là trước đây, Wieser một thân chuẩn cấp S, tuyệt đối không dám kiêu ngạo mà khiêu khích Hạ Lãm như thế, nhưng kể từ khi hắn biết được

tinh thần lực của Hạ Lãm đã bị tổn thương, thì đừng nói cấp S, cho dù là một gã cường giả cấp A cũng đã có thể khiến cho Hạ Lãm chịu một chút đau khổ. Khí thế trên người Wieser phóng ra đều khiến cho sắc mặt của tất cả những người bên trong thay đổi, bao gồm cả Phi Thác, như gặp kẻ địch. Tuyệt đối là uy áp cường đại, làm cho bọn họ đến nói cũng không thể, chỉ có thể cứng ngắc bất động tại chỗ.

Dưới khí thế hùng hổ dọa người của đối phương, Hạ Lãm đứng bất động như núi, màu mắt thâm trầm nói: "Tác phong hành sự của quý quốc vẫn hèn hạ thô lỗ trước sau như một, đâm dao sau lưng không được, liền sửa dao thành súng?"

Sát khí trong mắt Wieser chợt lóe lên rồi biến mất, hạ giọng nói: "Hạ Lãm, cậu cho rằng mình vẫn là thù địch không ai địch nổi như trước kia sao? Chấp nhận sự thật đi, cậu đã trở nên vô dụng rồi. Một kẻ phế nhân nên có bộ dạng của phế nhân, không cần ở trước mặt tôi cố làm ra vẻ, nếu không coi chừng mất mạng trước khi về nước đấy."

Khi nói chuyện, tinh thần lực lại lần nữa tăng lên, ẩn ẩn hình thành một luồng khí xoay quanh thân Hạ Lãm. Những người khác nhìn không được liền lui ra sau một bước, sắc mặt đầy máu đỏ bưng.

Hạ Lãm nắm chặt nắm đấm, gân xanh toàn bộ nổi lên, cố gắng không chế tinh thần lực xao động trong cơ thể.

Wieser cảm nhận được biến hóa của Hạ Lãm, trong mắt tràn đầy hưng phấn, từng bước ép sát.

Hai mắt Hạ Lãm phát lạnh, đang cố gắng kiềm nén thì một thanh âm lười nhác đột ngột xen vào: "Vì sao còn chưa có đồ ăn? Tôi đói bụng rồi."

Không khí hai bên căng co kịch liệt, không hẹn mà cùng quay lại nhìn tới chỗ phát ra tiếng nói.

Chỉ thấy một thanh niên tuấn đạt ngồi trên ghế sofa, hai tay đan vào nhau, liếc mắt nhìn về phía Hạ Lãm: "Ngồi đi, không phải nói cá rồi ở khách sạn này ăn rất ngon à? Anh muốn để tôi chờ bao lâu vậy?"

Lông mày Hạ Lãm hơi giãn ra, kim hãm tinh thần lực, đang muốn tiến lên lại bị Wieser giành trước một bước.

Gã nhìn chằm chằm An Nhân từ trên cao xuống, cười lạnh nói: "Tôi cùng đại nhân của mấy cậu nói chuyện, cậu xía miệng vào làm cái gì?"

Lông mày An Nhân khẽ nhướn: "Ông có thấy rằng mình đang quấy rầy người khác dùng cơm không? Cũng không phải chủ tịch quốc gia, chúng ta cần gì phải chịu đói bụng để chờ ông nói hết chứ?"

"Cậu dám nói chuyện như vậy với tôi hả?" Wieser không dám tin trừng mắt nhìn An Nhân.

"Xin hỏi, tôi nói sai câu nào à?" Thái độ An Nhân chân thành xin chỉ giáo.

Ánh mắt Wieser rét lạnh, chợt đem uy áp tập trung trên người Hạ Lãm chuyển sang An Nhân, định cho tên tiểu tử không biết từ nơi nào đến này một chút giáo huấn. Ai ngờ tinh thần lực dồi dào chưa kịp đánh về phía đối phương, liền nghe "đình" một tiếng, cảm giác như đầu bị gõ một búa, khí tức liền biến mất hết.

An Nhân cảm muốn dựng thẳng ở giữa chén, dùng ngón tay trắng nõn điểm ở cuối cán muỗng, một tay khác chống cằm, không để ý mà nhìn chằm chằm Wieser.

"Hiện tại có thể phiền ông rời khỏi đây được không?" Thanh âm như gió mát mưa phùn, hơi lộ ra chút lạnh lẽo.

"Cậu... là ai?" Wieser thu liễm khí thế, cẩn thận hỏi. Liên Minh Tự Do từ khi nào lại xuất hiện một vị cường giả trẻ tuổi như thế?

"Đi không đổi tên ngồi không đổi họ." An Nhân bình tĩnh nói: "Tại hạ Văn Lâm."

Hạ Lãm: "..."

Phi Thác: "..."

Elsa bị soái ngục – ing..

Tuy rằng Wieser tỏ ra kiêu ngạo nhưng cũng không phải người dễ xúc động, thấy tình thế bất lợi, cũng không để bụng vấn đề mặt mũi, quyết đoán thu tay lại.

Gã liếc mắt thật sâu nhìn An Nhân một cái, chuẩn bị xoay người rồi đi lại nghe thấy thanh âm của An Nhân từ phía sau truyền tới: "Đúng rồi, sau này không cần tôi quấy rầy thời gian chúng tôi dùng cơm, nếu không, "coi chừng mất mạng trước khi về nước"."

An Nhân đem nguyên những lời ban nãy trả lại cho gã.

Khóe miệng Wieser hơi kéo, tăng thêm bước chân, không quay đầu lại mà rời đi.

Trong lòng Hạ Lãm lại cực kì ám áp, lần đầu tiên có người che chở như thế, cảm giác thực kỳ diệu. < beta: Cảm thấy thật "vi diệu"=)) >

Wieser vừa đi, ánh mắt mọi người nhìn về phía An Nhân đều không đồng nhất, tên nhóc kia nhìn thuần lương hiền lành vô hại như thế vậy mà lại là cao

thủ thâm tàng bất lộ?

An Nhân thấy biểu cảm vì diệu của mọi người, cười nói: " Vừa rồi chỉ là hù dọa ông ta mà thôi." Cô quơ quơ cái muỗng trên tay, ngay sau đó đem cái muỗng bỏ vào giữa chén thủy tinh chứa nước trong, dùng thanh âm chỉ có mấy người có thể nghe được mà giải thích: "Tôi đã thả ở trong nước một chút được tề đặc biệt, có thể thông qua thanh âm chấn động, tạm thời quấy rầy tần suất tinh thần lực, làm cho đối phương có ảo giác cảm giác bị cường địch giết, khó có thể chống lại."

Tất cả mấy người đều dùng một loại ánh mắt " Cậu đang đùa với tôi có phải hay không?" mà nhìn cô. Cưng nhiên lại chỉ cần dùng một loại được tề là có thể hù dọa một người là cường giả chuẩn cấp S, người nọ chính là chuẩn cấp S, chuẩn cấp S đấy! Nếu để Wieser biết được chân tướng, không biết gã sẽ ghen khuất thành bộ dạng gì nữa?

"Cậu... như vậy cũng quá mạo hiểm." Khi An Nhân cùng Wieser đối đầu, trái tim của Phi Thác như muốn ngừng đập. Với một cường giả cấp S ở ngay trước mặt, mà cô còn có thể tự nhiên trấn định như vậy, hẳn quả thật rất bá phúc cô.

"Không còn cách nào, nếu tôi mà không tỏ vẻ mạnh hơn một chút, thì sẽ không hù được hắn." Lúc ấy thấy Hạ Lãm bị chèn ép, An Nhân không chút suy nghĩ liền ra tay.

"Nếu bị ông ta phát hiện thì phải làm sao bây giờ? Chọc phải một gã cường hóa người chuẩn cấp S cũng không phải là một chuyện tốt đẹp gì." Phi Thác không khỏi lo lắng mà hỏi. Trải qua mấy tháng ở chung, ấn tượng của hắn với vị Minh Chủ này đã sớm thay đổi, tuy rằng không tán thành việc y cùng với Hạ gia ở bên nhau, nhưng sự trợ giúp của y đối với Hạ gia quả thực rất lớn.

An Nhân cười nói: "Bên người tôi không phải còn có một vị cường giả cấp S sao? Hà tất gì phải sợ một gã "chuẩn" cấp S nữa chứ?"

Phi Thác hơi bất mãn nhìn về phía y, biết rõ tình trạng hiện tại của Hạ gia, lại còn nói loại lời này không phải là chọc đúng chỗ đau của hắn sao?

Hạ Lãm lại nói: "Tôi tuyệt đối sẽ không để ông ta làm tổn thương tới người của ta."

An Nhân nhìn hắn: "Vậy vì sao vừa rồi anh lại nhẫn?"

Hạ Lãm nhẹ nhàng bâng quơ đáp lại một câu: "Không phải là tôi nhẫn, mà tôi đang tích góp giá trị của hận."

An Nhân bị hắn chọc cười.

Phi Thác và Elsa ngốc mạnh: Hạ gia vừa rồi là đang giỡn có đúng không? Loại ngôn ngữ trò chơi như "Giá trị của hận" này sao có thể phát ra từ miệng của người vốn trang nghiêm như Hạ Gia được chứ?

Một đoạn nhạc đệm không thoải mái đi qua, tâm tình mấy người dù nhiều hay ít cũng vẫn bị ảnh hưởng, dùng qua loa bữa cơm, rồi từng người trở về phòng.

An Nhân theo thường lệ trước khi ngủ giúp Hạ Lãm điều dưỡng tinh thần lực, trợ giúp hắn nhập định tu luyện. Điều dưỡng tinh thần lực xong, An Nhân bỗng nhiên hỏi Hạ Lãm: "Anh lúc trước nhẫn nhịn là đúng."

Hạ Lãm bình tĩnh nói: "Bởi vì cậu đã từng nói qua, tinh thần lực không thể tùy tiện vận dụng."

Hắn không cho phép bản thân mất khống chế, muốn trở nên cường đại hơn, tạm thời chịu chút chèn ép thì có ra sao? Một ngày nào đó, hắn sẽ trả lại gấp bội!

Trong mắt Hạ Lãm nhanh chóng hiện lên một tia sắc bén, khi quay đầu nhìn về phía An Nhân, tất cả cơn sóng cùng u ám đều khôi phục như ban đầu.

Mắt An Nhân loan ý cười, đột nhiên đưa tay sờ soạng lưng tung trên đầu hắn một hồi, khen: "Hạ gia thật ngoan."

Một đầu tóc rối, Hạ Gia nào đó được khen ngoan: "..."

Nhóc con, gần đây có phải là cần lúc nào làm cần, cưng nể ngay cả đầu của hắn cũng dám sờ!

An Nhân lại nói: "Anh yên tâm, tôi sẽ không để anh nhẫn nhịn lâu đâu, sớm muộn gì cũng có ngày tôi sẽ chữa khỏi cho anh, đến lúc đó để bọn họ có thể mở mang kiến thức một chút về thực lực chân chính của anh."

Tự tin trong mắt sáng rực, làm cho tâm hồn Hạ Lãm vui sướng.

Thấy cô đứng dậy chuẩn bị rời đi, Hạ Lãm đang mài móng chân liền trừng mắt: Sờ xong liền đi, tôi còn chưa có sờ lại đâu!

Nhưng mà, An Nhân đã bước chân nhẹ nhàng, lảng lảng đi rồi. < beta: này thì sờ đi=> >

Hạ Lãm nhìn cửa phòng đã đóng, hồi lâu mới thu lại tầm mắt. Khi hắn đang chuẩn bị tiếp tục luyện khí, bỗng nhiên phát hiện cái gì đeo trên cổ, cúi đầu vừa thấy, thế nhưng lại là khối Sí Luyện Chi Tâm mà hắn đưa cho An Nhân lúc trước.

Vì sao y lại muốn trả Sí Luyện Chi Tâm lại cho hắn? Chẳng lẽ không thích ư?

Hạ Lãm cẩn thận cảm lên, phát hiện giữa Sí Luyện Chi Tâm nhiều lên một cái phù văn kì quái, từ chỗ đó lộ ra một mùi hương tinh khiết.

Hắn nghĩ nghĩ, rồi gửi cho An Nhân một tin nhắn: 【Sí Luyện Chi Tâm?】

An Nhân: 【Tạm thời đặt ở chỗ anh, nó sẽ trợ giúp anh luyện khí, sau này nhớ phải trả lại cho tôi.】

Hạ Lãm vuốt nhẹ đá quý trong tay, trong lòng nổi lên từng trận gợn sóng, khóe miệng không tự chủ tràn ra một mặt ý cười ngọt lịm...

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Sẽ không hạnh phúc

Edit: **Lá Màu Xanh** - shingzeng102

Beta-er: **Phong Vũ Tuyệt Tuyệt**

Chương 38: Sẽ không hạnh phúc

An Nhân trở lại gian phòng của mình, nhưng cô không buồn ngủ, vì vậy cô lên mạng, đăng nhập vào Hoa Hoa Thế Giới, định nhìn thử những phản hồi đánh giá về rượu Trầm Tê.

Đầu giá đã chấm dứt vài ngày, những hoa hữu muốn trực tiếp cũng đã phát trực tiếp rồi. An Nhân đoán chừng phản ứng với rượu Trầm Tê chắc chắn sẽ không nhiệt liệt bằng vài loại tân dược trước đó.

Quả thật không ngoài dự tính, mấy bài trực tiếp có liên quan đến rượu Trầm Tê chỉ rải rác hai ba cái. Tieten tay ấn mở một video do một hoa hữu tên "Tra Tra" đăng tải, xuất hiện đầu tiên trong hình là một chàng trai trẻ tuổi khoảng hơn hai mươi tuổi.

Khuôn mặt hắn rất đẹp, tóc chải vuốt ngay ngắn rõ ràng, ngời nghiêm chỉnh, cực kì nghiêm túc và trang trọng. Phía sau hắn là một sảnh yến hội xa hoa vắng tanh, ngọn đèn sáng chói làm tôn lên nhân vật nổi tiếng ở giữa màn hình. Phía trước hắn lại trưng bày một bàn gỗ vuông cổ xưa, bên cạnh bày biện một một cái đèn bàn cổ không biết từ nơi nào đào ra, ánh sáng lúc sáng lúc tối mà chớp động lên. Trên mặt bàn, non nửa chén rượu Trầm Tê vẫn còn đó, nó cô độc lẻ loi trên mặt bàn.

Cái tạo hình này vừa ra, khiến tất cả mọi người quan sát trực tiếp phì cười. Càng làm cho người cười ngất chính là âm nhạc đang phát ra là một bản nhạc buồn rêu rất thảm thiết bi tráng.

Cái này chính là muốn gây sự nha!

【Chủ bá, nói ra chuyện xưa của anh đi! Chúng ta vì anh mà làm chủ.】

【Chủ bá, anh sẽ không định uống rượu tự vẫn đấy chứ! Ngàn vạn lần đừng có ý định đi tìm chết nhé, thế giới này vẫn còn rất tốt đẹp mà.】

【Chủ bá, anh xuất hiện như thế này tôi chấm anh 70 điểm, trừ mất 30 điểm vì trang phục của anh chọn không tốt. Áo ngủ trên người của anh tràn ngập thú nhô phần hồng ảm áp kia là cái quỷ gì? Tại nơi trang nghiêm này, một là anh để trần hai tay, lộ ra hình xăm rồng hổ báo của anh; hai là thay đổi một bộ y phục có thể lên trời xuống đất, một thân tang phục cao cấp chứ.】

【Lầu trên là một nhà tạo hình rất có thương thức.】

【Đề nghị chủ bá dựa theo đề nghị của lầu trên, điều chỉnh tạo hình của anh một phát, rồi một lần nữa lại lên sân khấu. Tôi khen thưởng anh 9999 tệ tìm đường chết.】

Chủ Bá "Tra Tra" không động đậy, khuôn mặt đẹp trai vẫn "trơ" ra, dùng thanh âm trầm trọng nói: "Hôm nay, tôi đem phương thức chính xác dùng để uống Trầm Tê Từ phổ biến cho mọi người. Hi vọng mọi người tiếp thu kinh nghiệm ba loại nguyên tắc cơ bản, chăm chú mà nghiêm túc thưởng thức mỗi một ly rượu Trầm Tê, tuyệt đối không lãng phí, không nhỏ ra, không choáng váng."

【Đỉnh đỉnh đỉnh!】

【Chủ bá, anh không đi làm phóng viên thông báo tin tức thì đúng là phí phạm nhân tài rồi! Cái biểu cảm này, cái ngữ điệu này, cái âm thanh cuốn hút này, quả thực quá tuyệt vời luôn đó!】

"Tra Tra" tiếp tục: "Tốt rồi, trước hết để cho chúng ta nhìn hiệu quả biểu hiện biến sắc của Trầm Tê Từ một lần."

Ngón tay hắn xếp thành hình hoa lan nhếch lên, ưu nhã mà giờ chén rượu. Bất quá một lát, chỉ thấy rượu bên trong chén từ màu hổ phách tinh khiết chậm rãi biến thành xanh biển lãnh diễm, rồi lại từ xanh biển biến thành màu xanh tím thâm trầm. Ngay tại lúc rượu bị chuyển sang màu thứ ba lúc, đột nhiên xuất hiện bọt khí phát ra tiếng vang ọt ọt ọt ọt ọt ọt, sắc rượu cũng theo tiếng đó chuyển sang màu xanh lá tảo ô nhiễm nặng, thỉnh thoảng còn tản mát ra làn khí kì lạ.

【Mẹ nó, chủ bá, anh bị bệnh cũng không nhẹ đâu!】

【Đây là bệnh nan y đấy!】

【Hay rồi, rượu thuốc biến thành bộ dạng quái quỷ này, còn ai dám uống sao!】

Tra Tra đỏ mặt hời lạnh, tay giờ chén rượu run nhè nhẹ, thật lâu mới gian nan mà nhỏ ra một câu: "Thật là tai ương, sắp xảy ra rồi!"

Vừa dứt lời, chỉ nghe "bộp" một tiếng, chén rượu yếu ớt đột nhiên nổ tung, nước rượu xen lẫn miếng thủy tinh phun ra đầy mặt và đầu cổ hắn. Cũng may trước đó hắn đề phòng, uy lực nổ cũng không lớn, không có tạo thành tổn thương gì, chỉ là trên mặt có mấy điểm sây sát.

【Rốt cuộc biết tại sao chủ bá lại phải dùng loại tạo hình này ra sân, bởi vì hắn sớm đã đoán được đây là một hồi bi kịch.】

【Chủ bá, hãy nén bi thương.】

【Chủ bá, tranh thủ thời gian đến bệnh viện kiểm tra, bảo trọng thân thể. Con đường nhân sinh còn rất dài, không được buông bỏ trị liệu.】

Tra Tra bình tĩnh mà lau mặt một cái, rồi nói với màn ảnh: "Buổi trực tiếp lần này của tôi chủ yếu là muốn nói cho mọi người biết, rượu Trầm Tế của mình chủ không thích hợp "bày đặt". Đặc biệt nhắc nhở những kẻ đang yêu đương khốn kiếp kia, đừng tự cho là lãng mạn mà cùng tình nhân hưởng dụng rượu Trầm Tế, tuyệt đối sẽ không hạnh phúc đâu đấy."

Nhưng trùng hợp hơn đó là, sau video trực tiếp này, một video trực tiếp về cảnh một thanh niên cùng bạn gái hưởng thụ bữa tối ánh nến lãng mạn, thưởng thức rượu Trầm Tế.

Người này hiển nhiên chưa xem qua video trực tiếp của Tra Tra, vừa mua được rượu Trầm Tế liền đắc chí gọi bạn gái đến, mỹ thực, rượu, hoa tươi, ánh nến, lễ phục, âm nhạc... Nguyên bộ đầy đủ hết, bầu không khí hoàn mỹ. Nhưng bi kịch phát sinh lúc bọn họ giờ chén rượu lên, rượu của người con trai biến thành màu đen, rượu của cô gái... cũng biến thành màu đen.

Lúc đó gói rượu Trầm Tế Tửu, An Nhân có để tờ giấy hướng dẫn bên trong hộp. Tinh thần lực không tinh khiết sẽ làm cho sắc rượu đục ngầu, nhưng nếu mà biến thành màu đen, vậy thì không chỉ là vấn đề của việc tinh thần lực không tinh khiết nữa mà còn có ý nghĩa là âm khí quá nặng, oán khí gia tăng, bình thường khẳng định làm không ít chuyện thất đức. Tuy rằng những người khác không rõ nguyên nhân, nhưng có một điểm rất rõ ràng, chính là có được tinh thần lực màu đen chắc chắn không phải dạng người tốt gì.

Bữa tối lãng mạn cứ thế bị hủy, nhưng hai người đều quên đóng trực tiếp. Đám bạn trên mạng gặm hạt dưa, thấy mùi ngon, đối với hai người tăng tăng lớp lớp ô ngôn uế ngữ cảm giác bội phục sâu sắc. Cuối cùng nhao nhao bày tỏ, chưa bao giờ thấy qua đôi cặn nam tiện nữ xứng đôi vừa lứa như thế này, chúc bọn họ cả đời hạnh phúc.

An Nhân im lặng mà đóng video, thật sự có chút đau lòng nhìn bọn họ lãng phí rượu Trầm Tế. Nửa chén rượu Trầm Tế có thể chống đỡ nửa năm tuổi thọ. Mặc dù chỉ là phẩm phẩm nhưng đối với tinh thần lực lẫn linh lực hiện giờ của người hiện đại mà nói, chính là vô cùng trân quý.

May ra, đằng sau mấy cái bài viết để lại cho An Nhân chút an ủi, một gã bạn trên mạng khóc lóc kể lể hắn mua rượu Trầm Tế còn chưa có uống một ngụm đã bị ông nội thuận tay lấy đi rồi. Còn có người trên mạng đối với hương vị cùng được hiệu của rượu Trầm Tế đánh giá rất cao. Những người này phần lớn là những người tuổi tác cao, là người già có kiến thức. Rượu Trầm Tế trên người bọn họ hiện ra hiệu quả bổ dưỡng cũng là rõ ràng nhất.

An Nhân nằm ở trên giường, trong lòng suy nghĩ, về sau nếu bán ra loại dược phẩm này, tốt nhất tăng một ít hạn chế. Ví dụ như chỉ áp dụng cho người ngoài 50 tuổi, thể chất suy yếu, mất ngủ nhiều mộng, tinh thần lực bất ổn,...

Ý niệm lóe lên rồi biến mất không hề xoắn xuýt, nhắm mắt lại, cô chậm rãi tiến vào trạng thái quên bản thân mà thuận theo tự nhiên. Thật ra, chính là ngủ rồi...

Ngày hôm sau, An Nhân đi theo đám người Hạ Lãm tiến vào rừng nhiệt đới ngoài năm dặm trấn Nghịch Phong, để tham gia nghi thức duyệt binh của Liên Minh Tự Do cùng đế quốc Charlie. Sau đó, chiến đội hai bên đều tiến vào khu thi đấu rừng nhiệt đới, ngăn cách tín hiệu với bên, bắt đầu mười ngày công thủ chiến. Nếu như một bên trong thời gian ngắn chiếm lĩnh cứ điểm cùng thành công thủ vững 24 tiếng đồng hồ, thì trận đấu sẽ được chấm dứt; còn nếu như mười ngày sau vẫn chưa phân ra thắng bại, thì cả hai bên đều không được tính điểm.

An Nhân không có hứng thú với nghi thức duyệt binh này, nhưng cân nhắc đến Hạ Lãm thì cô vẫn quyết định ở bên cạnh hắn.

Trần Nghịch Phong là một thị trấn khoa học kỹ thuật hiện đại hoá nhỏ, diện tích chỉ hơn một ngàn ki-lô-mét vuông, từ kiến trúc đến thiết bị hệ thống đều thể hiện trình độ công nghệ cao nhất St.Bernard.

Trong buổi duyệt binh, trần Nghịch Phong tụ tập hơn bốn mươi đại biểu quốc gia cùng khách quý. Vì hoàn cảnh đặc thù địa lý cùng ý nghĩa của ZZ nên bình thường không mở cửa cho bình dân.

Tiến vào đại sảnh rộng rãi, ánh mắt An Nhân lập tức bị hấp dẫn bởi hình 3D, màn hình làm việc trí tuệ nhân tạo, người máy mỹ nữ, bản đồ phương vị phong cảnh, người máy bồi bàn tự động.... Phảng phất như đang tiến vào một thế giới khoa học viễn tưởng.

Đối với kẻ nhưng sinh hoạt tại thời đại tu chân cổ xưa mà nói, hết thảy những thứ trước mắt không thể nghĩ ngờ là vô cùng mới lạ.

An Nhân tiến tới trước một cái màn hình làm việc, định nhìn một chút toàn cảnh rừng nhiệt đới Hắc Nha. Nhưng kết quả lại phát hiện, bên trên bàn điều khiển ngay cả một cái phím ấn cũng không có, hoàn toàn không biết phải sử dụng như thế nào.

Đang chuẩn bị quan sát động tác của những người khác, thì Hạ Lãm chậm rãi đi đến bên cô, vươn tay nhấn một cái, trước mắt lập tức xuất hiện một cái "Màn hình ảo".

"Muốn nhìn cái gì?" Thanh âm trầm thấp bên cạnh truyền đến, hô hấp ấm áp nhẹ nhàng lướt qua loạn tóc của An Nhân.

"Toàn cảnh rừng rậm Hắc Nha."

Hạ Lãm giúp cô mở bản đồ rừng rậm Hắc Nha, một vài bức hình vẽ rõ ràng theo thứ tự hiện ra, cảnh xa cảnh gần, góc độ không giống nhau, tọa độ cũng không giống nhau, cũng có thể tùy ý điều chỉnh.

An Nhân chú ý trọng điểm đến thực vật ở rừng nhiệt đới Hắc Nha, thực vật hoang dại bình thường nhưng so với cây được bồi dưỡng qua thì có tiềm chất cao, nếu như phát hiện giống tốt, có lẽ có thể nghĩ biện pháp mang một ít rễ cây cùng hạt giống trở về.

Lúc đang xem bản đồ, An Nhân bỗng nhiên cảm giác được hai ánh mắt bất thiện hướng về phía cô. Quay đầu nhìn lại, cô phát hiện cách đó không xa có một kẻ mặc lễ phục chói mắt giờ chén rượu giả vờ giả vịt mà hướng bọn họ ra hiệu.

"Không cần lo lắng." Hạ Lãm nói khẽ, "Tại trấn Nghịch Phong, hấn không dám xằng bậy."

Vì bảo đảm không có tí sơ hở nào, thì trong trận đấu, chỉ ít có hai người St.Bernard trấn thủ trấn Nghịch Phong. Quốc gia khác cũng có đại biểu đến đây xem thi đấu, nhưng không có người nào dám trong trường hợp này mà làm càn.

An Nhân một chút cũng không lo lắng, cho dù hấn có muốn xằng bậy đi chăng nữa, thì cô cũng có vô số biện pháp "Bình định lập lại trật tự". Tuy rằng tu vi bây giờ của cô giảm mạnh, nhưng cũng không phải là người mà một gã chuẩn cấp độ S có thể đối phó được. Huống chi trên tay cô còn có rất nhiều được vật kì quái.

Chín tiếng chuông vang lên, không trung truyền đến từng con pháo mừng. Trong đại sảnh bỗng xuất hiện một màn hình lập thể cực lớn, âm nhạc cũng mở lên, tuyên cáo nghi thức duyệt binh bắt đầu.

Đại biểu St.Bernard, Liên Minh Tự Do cùng đế quốc Charlie thay phiên nhau lần lượt lên đài đọc diễn văn. Song phương dự thi bày trận xuất hiện, nêu ra quân dung lẫn quân một phen, chào cờ, chỉnh quân, toàn bộ quá trình kéo dài hơn một giờ.

Hai đội ngũ dự thi từ hai phía khác nhau tiến vào khu vực tác chiến riêng. Sau khi đến địa điểm chỉ định, toàn diện phong tỏa khu thi đấu, công thủ chiến chính thức bắt đầu.

Ngày thứ nhất là thời gian nghỉ ngơi và hồi phục, song phương cũng sẽ không lập tức triển khai hành động tác chiến. Kế tiếp, màn hình bắt đầu hiện ra bản đồ quan sát chiến khu, đem hình dạng địa hình, phân bố chiến đội, vị trí cứ điểm,... từng cái hiện rõ ra.

An Nhân vốn không đếm xỉa tới, nhưng lúc màn ảnh chuyển qua phía trên cứ điểm thì ánh mắt của cô bỗng nhiên sáng ngời, chăm chú nhìn hai cột đá màu đen tại lối vào cứ điểm. Mặc dù chỉ là lóe lên trong chốc lát rồi biến mất, nhưng cô xác định chắc chắn, đó là Huyền Chân Thạch!

Hai cây cột Huyền Chân Thạch khoảng chừng năm mét!

oOo

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 39: Dính thuốc nước

Editor: **Nhokna** - nhokna

Beta-er: **Phong Vũ Tuyệt Tuyệt**

Chương 39: Dính nước thuốc

Xa xỉ, thật sự là quá xa xỉ!

Ở thời đại tu chân, Huyền Chân Thạch là loại đá ma pháp có khả năng bố trí trận pháp tốt nhất. Chôn vào đất có thể tích tụ linh khí, gắp nước nước có thể tịnh hồn, nạm vàng có thể trừ đuổi tà ma, chạm gỗ có thể dưỡng tâm, ngâm lâu vào nước lạnh có thể luyện thần.

(Ý ở đây, hình như là có sự khác biệt giữa việc nước lạnh ngâm lâu kiểu ủ rượu và việc nhúng sơ nó với nước sông hồ ao suối như rau muống luộc ăn sống=3=)

Ở cái thời đại thiên địa linh khí khô kiệt này, thế mà lại có người phí phạm của trời, đem nó đi làm cột trụ!

Nếu có thể, An Nhân nguyện ý dùng hoàng kim giá trị tương đương để đổi lấy hai cái cột trụ kia. Có nó, trận pháp tuần hoàn của cô có thể tăng phúc, thổ chất có thể thăng cấp, hoa cỏ có thể tiên hóa, nguồn nước có thể chứa linh khí, tu luyện có thể càng thành công!

Chỉ cần có hai cột đá cao năm mét này thôi, cũng đã đủ cho cô cải thiện vườn hoa lại từ đầu đến cuối!

"Làm sao vậy?" Hạ Lãm nhận thấy ra An Nhân có chút khác thường, nghiêng đầu nhìn về phía y.

An Nhân hỏi: "Sau khi trận đấu kết thúc, chúng ta có thể vào rừng Hắc Nha tham quan một chút không?"

Hạ Lãm yên lặng một chút rồi trả lời: "Nếu Liên Minh giành được thắng lợi, chúng ta liền có quyền thu gom chiến lợi phẩm trên chiến trường. Vũ khí trang bị của đội thua, đều sẽ trở thành chiến lợi phẩm của chúng ta."

Nói cách khác, nếu thua, hi vọng xem như vứt.

"Liên Minh có nắm chắc phần thắng trong tay mình không đấy?" An Nhân lại hỏi.

"Rừng Hắc Nha chứng kiến tràn ngập, nơi nơi đều là độc trùng độc thảo, là loại hoàn cảnh tác chiến mà chúng ta không am hiểu nhất. Dù chúng ta có thực lực quân sự mạnh hơn Charlie, nhưng mấu chốt của thắng bại chính là, chúng ta có thể khắc phục vấn đề nan giải này hay không." Giọng Hạ Lãm bình tĩnh thản nhiên, có cảm giác như hẳn không hề xem trọng kết quả của trận thi đấu này.

An Nhân nhú nhú mày, không tiếp tục đặt câu hỏi nữa. Cô vẫn là nên kiên nhẫn chờ trận thi đấu này kết thúc đi. Hiện tại, rất nhiều khu vực đã bị phong tỏa, nơi nơi đều có tai mắt, nên cô chắc chắn không thể im hơi lặng tiếng mà xông vào, chỉ đành dựa cột trước cửa, đợi thời cơ thuận lợi mới xuất phát vác cột nhà người khác đem đi.

Xem đến khi buổi lễ kết thúc, St. Bernard chuẩn bị ngo yển phong phú, cùng với những cung hưu nhân giải trí tự mình làm chủ một không gian.

Hạ Lãm uyển chuyển từ chối mời mời đến ngo yển, trực tiếp muốn về khách sạn. Trận thi đấu tiếp theo, ai cũng có thể ở lại khách sạn xem truyền hình trực tiếp, hoặc lựa chọn đến trấn Nghịch Phong ở để cảm thụ độ chân thực, cảm xúc chiến đấu mãnh liệt của nó.

Gỡ bỏ đi chức vụ của mình, hẳn hành động tự do không ít, không thích xã giao thì cứ bỏ.

Dọc theo đường đi, An Nhân đều hết lòng nhớ thương cây cột nhà người ta, âm thầm cân nhắc như thế nào mới có thể thuận lý thành chương mà đem nó lấy về đây.

Nếu là vũ khí trang bị, tác phẩm nghệ thuật linh tinh lang tang, thì cô còn có thể quang minh chính đại mà cùng đối phương tiến hành giao dịch. Nhưng vấn đề liên ở chỗ, nó chỉ là hai cây cột nhà "không chút nào thu hút", mi cầm vàng bạc châu báu chạy tới, hú người nhà người ta ra để xin một cây cột, người ta không nghĩ mi bị thiếu năng trí tuệ, cũng sẽ hoài nghi trong đó có mục đích kỳ quái nào đó.

Đang trong lúc suy tư, một tiếng còi chói tai từ xe sau truyền đến, theo sau liền thấy Wieser mở cửa xe thể thao màu đỏ tươi mới toanh, một tay đặt ở cửa trước, hướng bọn họ tươi cười nói: "Ngài Hạ Lãm tại sao không lưu lại dùng cơm? Chẳng lẽ là lo lắng có người không thức thời mà chạy tới tìm cậu phiền toái?"

Phi Thác giận: Cái tên "Không thức thời mà chạy tới tìm phiền toái" còn không phải là ông à!

Hạ Lãm mắt nhìn thẳng, trực tiếp coi ông ta như không khí, cũng lười liếc mắt một cái.

Wieser lại là không thuận theo, nhất quyết không buông tha: "Đội lát nữa về khách sạn cùng nhau ăn một bữa cơm chứ?"

Cái kẻ này rốt cuộc mặt dày khoảng bao nhiêu, mới có thể cảm thấy Hạ gia sẽ nhận lời mời của ông ta? Phi Thác đi xe chậm lại, ông ta cũng thả chậm tốc độ xe. Phi Thác tăng tốc độ xe, ông ta cũng cho xe chạy nhanh hơn. Phi Thác rẽ hướng khác, ông ta cũng cho xe quẹo. Trước sau cùng bọn họ bảo trì song song, giống như ruồi bọ đeo bám như thế nào bỏ cũng không xong, thường thường còn sẽ kiêu ngạo mà huýt vãi tiếng sáo.

An Nhân thật không biết ông ta đang làm âm ỉ cái gì? Còn có một chút phóng thái cường giả chuẩn cấp S không thể? Chẳng lẽ người có tinh thần lực càng cường đại thì trình độ thần kinh càng lệch lạc à? Nghĩ đến đây, An Nhân mờ mịt mà nhìn liếc qua Hạ Lãm, sau lại nhìn qua người kia rồi nhanh chóng thu hồi tầm mắt.

Thấy Wieser hoàn toàn không có ý thu liễm, An Nhân cũng không tính toán tiếp tục quẩn ông ta, ấn cửa sổ xe xuống, tùy tay ném về phía ông ta một món đồ. Wieser phản ứng nhanh nhẹn mà đem nó tiếp được, đồ vật bắt vào tay, mở bàn tay ra, chỉ còn lại một chút vệt nước, để sát vào mũi hít, không

có gì đặc biệt. Wieser cảm thấy như mình bị chơi, nhấn nút điều khiển, tiếng còi chói tai lại lần nữa vang lên.

Đang muốn phát tiết một phen, đột nhiên phát hiện không thích hợp, tay phải của ông ta thế nhưng quý dị mà giữ nguyên nhấn nút trên màn hình điều khiển, muốn buông cũng không thể buông được.

"Mẹ nó mẹ nó mẹ nó, sao lại thế này?!" Wieser đầy mặt kinh giận, dùng sức đi bẻ tay phải của mình, tốc độ xe không tự giác cũng thả chậm xuống dưới.

Phi Thác xem chuẩn thời cơ, nhanh chóng vượt qua ông ta, chạy giống như bay mà băng băng mà đi. Cách đến thật xa, mơ hồ còn có thể nghe được phía sau truyền đến tiếng còi thanh thanh không thôi.

"Đáng giận!" Wieser hét lớn một tiếng, trên tay dùng sức đè, như muốn đem cả cái màn hình điều khiển cùng nát. Tiếng còi biến mất, thay thế chính là tiếng điện tử cảnh báo càng thêm mãnh liệt: 【 nguy hiểm, nguy hiểm, thao tác hệ thống bị phá hư nghiêm trọng, mời lập tức tiến hành sửa chữa, nếu không hệ thống sẽ lâm vào tê liệt, đến lúc đó mời chủ xe tự gánh hậu quả xe hủy người vong. 】

Wieser: Chết tiệt, đây CMN là cái hệ thống điều khiển ngu ngốc quê mùa của nhà máy kẻ nào thiết kế thế hả!

"Cậu vừa mới ném cái gì vậy?" Hạ Lãm hỏi.

"Thuốc nước siêu siêu dính." Sắt thép đứt gãy sắt nhiều mảnh cũng có thể dính được, hơn nữa bảo đảm mười năm kiên cố xịn như mới, 100% ngăn chặn công trình bả đậu.

Đáng thương Wieser, nghĩ mọi cách xé không được lớp màng dính kia, từ đây có được một cái bao tay có một không hai..

Buổi tối, Hạ Lãm kết thúc luyện khí, đi về phòng tắm rửa, sau đó một thân thoải mái thông dong mà nhắn tin nhắn cho An Nhân: 【Lại đây cùng nhau xem thi đấu đi?】

Hai phút sau, An Nhân ôm gối đầu đi vào phòng Hạ Lãm, hai người ngồi trên ghế sofa, một bên ăn uống, một bên xem Liên Minh cùng Charlie thi đấu. Đêm đen không trăng lặng gió, muốn giết người thì buổi tối là thời cơ hành động tốt nhất, chỉ là bọn hắn hiện tại cũng không biết vị trí của nhau, đêm đầu tiên nhiệm vụ chủ yếu là điều tra. Đối với kỹ thuật quân sự, cái dạng chiến lược chiến thuật loại cao thâm này, An Nhân không có gì hứng thú, thứ cô chú ý chính là trang bị, được vật các loại trên người bọn họ, cùng với cách mà bọn họ sử dụng được vật.

Ngày đầu tiên quân sự hành động, liền không có gì kinh khủng đặc sắc mà trôi qua, không có nhiều ít trọng tâm cần xem xét, hai giờ sau, An Nhân nằm trên ghế sofa rồi ngủ luôn. Hai chân trần chạm tới eo Hạ Lãm, ông quần rộng thùng thình hơi hơi hướng về phía trước vén lên, lộ ra nửa cẳng chân trắng nõn.

Ánh mắt Hạ Lãm nhìn chăm chăm cẳng chân một lát, sau đó chậm rãi rời đi, nhìn eo, nhìn cổ, rồi dời đến tự mình nhìn môi mình. Tim bắt đầu đập loạn, trong cơ thể hình như có một ngọn lửa đỏ đang rực cháy, thiêu đến hẩn cả người nóng lên, miệng đắng lưỡi khô.

Hạ Lãm chậm rãi cúi người, hai tay chống ở hai bên sườn An Nhân, không chịu khống chế mà tới gần cô, gần đến có thể ngửi được hương cơ thể, cảm nhận được hô hấp của cô.

Người này hiện tại liền ở dưới thân hắn, không hề phòng bị mà ngủ say. Muốn mãnh liệt môi chạm môi, chạm đến người kia, dung tiến vào thân thể đó... Suy nghĩ một hồi, Hạ Lãm bỗng chốc đứng lên, bước nhanh vào phòng tắm.

Mở vòi ra, đôi tay chống ở trên vách tường, chỉ là ảo tưởng vậy mà làm hắn gần như mất khống chế, nước lạnh cũng dập tắt khô nóng rửa lửa trong cơ thể. Hắn chìm trong ảo tưởng, An Nhân là một thiếu nữ, cảm xúc mềm ẩm, hoàn mỹ phù hợp.....

Hạ Lãm đột nhiên phát hiện một vấn đề nghiêm trọng, nếu đối phương có một ngày thật sự tiếp thu chính mình, thì mình có vượt qua một bước cuối cùng này hay không?

Mang theo lòng tràn đầy nghi ngờ, Hạ Lãm liên tục mấy ngày, biểu cảm đều raadtts cứng ngắc, ánh mắt nhìn về phía An Nhân cũng trở nên lung lay. Nhưng mà, An Nhân cũng không có chú ý, bởi vì thế cục trên chiến trường dần dần trở nên bất lợi đối với Liên Minh. Ngày thứ ba, Charlie chiếm lĩnh pháo đài trước một bước. Hạ Lãm cũng tạm thời thu liễm tâm thần, chuyển chú tiếp thu biến hóa trên chiến trường. Như hắn đã lo lắng từ trước, hoàn cảnh trong rừng cây đã hạn chế binh lính Liên Minh phát huy toàn lực, thân thể, trạng thái lẫn tinh thần lực cũng đã chịu ảnh hưởng.

Hơn nữa Charlie trước tiên chiếm lĩnh pháo đài, bọn họ cần phải trong 24 giờ sắp xếp kế hoạch đoạt lại, nếu không, không nghi ngờ gì nữa, chính là thua cuộc. Màn chiến đấu tiếp theo vô cùng khốc liệt, binh lính Liên Minh triển khai toàn diện tiến công, một bên chính diện đột kích, một bên phái người lên vào bên trong pháo đài, phá hư hệ thống phòng ngự, giành giật từng giây mà chiếm trước tiên cơ. An Nhân gắt gao nhìn chăm chăm màn hình, tập trung hết sức cao độ. Mỗi khi binh lính đột kích cửa chính, trong lòng đều tự cấp bọn họ cổ vũ: Đập chúng nó đi, bạo nát luôn hai cây cột đó luôn đi!

Nhưng mà, bọn lính hiển nhiên đối với hai cây cột không có bất kỳ tư tưởng gì cả. Cửa chính đã vỡ nát, còn hai cây cột vẫn cứ đứng trơ trơ ra đó. Hạ Lãm bớt thời giờ nhìn cô một cái, trong lòng bỗng kỳ quái, người này bỗng nhiên sao lại cảm thấy có hứng thú với loại chiến đấu không có được vật phụ trợ này cơ chứ? Đặc biệt là chính diện nhìn thời gian chiến tranh, thân thái trong mắt hắn đặc biệt lóe sáng.

Đúng lúc này, An Nhân đột nhiên vỗ cái đùi lên gối ôm, vỗ tay bốp lớn một tiếng: "Làm tốt lắm!"

Hạ Lãm theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy pháo đài cửa chính, cây cột trụ phía bên phải bị một quả bạo phá đạn đánh trúng, vỡ thành mấy mảnh lớn, nhưng cửa lớn lại không có chút nào buông lỏng.

Hạ Lãm nghĩ nghĩ: "...". Bạo phá đạn đánh oai phù đầu thôi mà, có cái gì tốt.....

Chờ đến khi một vòng công kích kết thúc, hai bên tiến vào thời gian ngắn ngủi nghỉ ngơi chinh đốn đội ngũ, thì An Nhân bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Hạ Lãm, hỏi: "Xem thế cục hiện tại, Liên Minh dường như sắp thua rồi?"

"Quả thật tình hình không quá lạc quan." Tuy rằng Hạ Lãm đã dự tính trước là trận thi đấu này có khả năng sẽ rất gian nan, nhưng lại không nghĩ tới thể bại sẽ đến nhanh như thế. Không chỉ có bởi vì hoàn cảnh nhân tố, ở phương diện được vật phụ trợ của Liên Minh cũng không bằng Charlie. Hạ Lãm suy đoán, Charlie hẳn là được nước Yavah âm thầm giúp đỡ.

An Nhân nhìn sang thời gian, thời gian 24 tiếng, chỉ còn lại có 10 giờ.

Cô bỗng nhiên đứng lên, nói với Hạ Lãm: "Xem vậy có chút mệt mỏi, tôi trở về nghỉ ngơi một hồi, trong vòng ba tiếng không cần gọi tôi."

Nói xong, cô liền rời khỏi phòng Hạ Lãm, nhưng cũng không phải đi nghỉ ngơi, mà là thay đổi một bộ quần áo, thuê một chiếc xe, rồi một mình một người chạy tới trấn Nghịch Phong.

Cây cột đã bị bạo phá, hiện tại cô thuận tay lấy mấy khối "Phế vật liệu đá", chắc là sẽ không có người nào để ý đi..

oOo

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Chuyển bại thành thắng

Editor: Con trym nhỏ xinh - ConTrymNhoXinh

Beta-er: Phong Vũ Tuyết Tuyết

An Nhân dùng giấy thông hành khách VIP thuận lợi tiến vào trấn Nghịch Phong, quen cửa quen nẻo mà âm thầm vào phòng vệ sinh, ăn một viên đan được Ân Hình, rồi chạy thẳng đến rừng Hắc Nha.

Bên ngoài rừng Hắc Nha phủ đầy camera, người thường chỉ cần đến trong khoảng 50 mét thì lập tức sẽ bị phong tỏa. An Nhân vận chuyển phép quy tức, che dấu tinh thần lực, rồi lấy tốc độ cực nhanh xuyên qua phòng tuyến giám sát.

Lúc này đang là đêm khuya, thời hạn phòng thủ 24h cùng Charlie chỉ còn lại 9h. An Nhân ẩn mình trong đêm, dựa vào đường đi chỉ thì bên trong bản đồ mà tăng tốc chạy về hướng pháo đài.

Xa xa thỉnh thoảng truyền đến từng tiếng nổ vang, âm thanh cũng không quá liên tiếp. Rõ ràng hơn mà nói, có lẽ là trước mắt hai bên vẫn đang tương đối bình tĩnh nghỉ dưỡng sức, hoặc cũng có thể là do quân Liên Minh chọn phương thức ẩn mình để đánh tập kích.

Cho dù là loại nào thì đối với An Nhân cũng đều có lợi. Trong màn đêm tối tăm, cô bước đi tựa như một u hồn, lặng yên không tiếng động len vào chiến trường một cách gian xảo khó lường. Càng đi vào sâu bên trong, chứng khí bốn phía càng trở nên nồng đậm. Thân hình An Nhân nhanh nhẹn tựa như tên nhon, phá vỡ thảm khói độc màu xanh, tiến thẳng vào trong.

Đi một lúc lâu thì hình dáng của pháo đài mới dần dần xuất hiện trong tầm mắt cô. Cửa phía bên phải của Huyền Chân Thạch đã gãy lìa, tro bụi rải rác trên nền đất.

An Nhân lắc mình một cái, nhảy vọt lên đóng đá xếp chồng lên nhau bên cạnh. Tay phải vung lên, thu toàn bộ Huyền Chân Thạch trên mặt đất vào nhẫn trữ vật, một khối đá vụn cũng không bỏ. Sau đó, cô nhìn về phía cây trụ chỉ còn gần nửa đoạn cố định trên nền đất cùng với cây trụ Huyền Chân Thạch còn nguyên vẹn phía bên phải.

Trong phạm vi bán kính 50 mét trên đỉnh đầu cô có ít nhất ba người theo dõi, đi trên mặt đất theo những đoạn thạch có lẽ sẽ không khiến người khác chú ý. Nếu trắng trợn mà dọn cột đá nguyên vẹn kia đi có thể sẽ khiến người khác chú ý.

An Nhân suy nghĩ một hồi, rồi cuối cùng cũng không từ bỏ khối Huyền Chân Thạch to mà nguyên vẹn như thế kia. Cô lấy ra một con dao mỏng hình dáng kỳ lạ trong nhẫn trữ vật, rồi bỗng nhiên phóng vào cột đá bên cạnh, sau đó dùng thuật pháp điều khiển dao mỏng, cứng rắn moi nó ra khỏi nền đất.

Từ bên ngoài nhìn vào, cột đá vẫn như trước hoàn hảo không tổn hại gì. An Nhân không vội đem nó đi, mà là chạy vào rừng cây, từ một chỗ sơn thể trung moi ra một hòn đá có thể tích sắp sì, giờ tay chém xuống, nung đá thành trụ. Ngay sau đó đem nó di chuyển đến cửa pháo đài, nhanh như chớp mà treo đầu dê bán thịt chó.

An Nhân tựa như một nghiệp vụ vận chuyển thành thạo, chưa đến nửa giờ liền đem cột đá chất lượng hoàn hảo của người ta mà đổi thành một khối bã đậu vô ích.

Huyền Chân Thạch tới tay, vốn là làm xong liền trở về. Nhưng rồi cô lại nghĩ, nếu đã tới đây chỉ bằng đi dạo xung quanh một chút, nói không chừng còn có thể phát hiện thêm một ít thảo dược lẫn cây cỏ tốt.

An Nhân cũng không nán lại liền tung người bay vọt, bắt đầu càn quét rừng Hắc Nha.

"Đội trưởng, gần hết thời gian rồi, kế tiếp chúng ta nên làm gì bây giờ?" Sâu trong rừng cây, một chiến sĩ Liên Minh nhỏ giọng nói.

"Tinh thần thăm dò của đối phương quá lợi hại, chúng ta căn bản không có cách nào tới gần pháo đài. Chỉ dựa vào uy lực nổ và mức độ phá hủy của đạn pháo, ngay cả phòng ngự ta đều không phá được."

"Mặt khác, các huynh đệ đều liều mạng tạo cơ hội cho chúng ta mà chúng ta chỉ có thể giương mắt nhìn. Đúng là tức chết tôi rồi!"

"Nếu không có biện pháp tránh tinh thần thăm dò của bọn chúng, trận chiến này chúng ta thua là điều không còn nghi ngờ gì nữa."

Các chiến sĩ Liên Minh lo lắng mà nghị luận nhưng vẫn không có chút tiến triển nào, sĩ khí xuống đến mức thấp nhất.

Một trận gió gào thét lướt qua, lá cây rung động kêu xào xạc. Chiến sĩ đang nghiên cứu chiến thuật cũng chỉ tùy ý lướt qua, không phát hiện một hiện tượng lạ nào.

An Nhân nháy mắt lướt nhanh đến mấy chục mét, chỉ coi mình là một người râu ria qua đường, hoàn toàn không có một chút ý định âm thầm trợ giúp.

"Cao Nghị, cậu có biện pháp gì hay không?"

Cao Nghị? Cái tên này khiến cả người An Nhân đang bay nhanh bỗng nhiên ngừng lại.

"Thâm Hải, có phải cậu hỏi lộn người rồi không thể? Tên nhóc này mà có thể có biện pháp gì ư?"

"Văn Mậu, anh có ý gì thế, Thâm Hải làm sao mà hỏi lộn người được? Không biết lần trước là ai đã đánh cuộc với tui rồi thất bại, kết quả là vinh quang mà cõi trần chạy nhanh quanh sân thể dục một vòng."

"Sao cậu lâu lâu cứ lấy chuyện này ra chọc tôi hoài thế?"

"Ai kêu đáng người anh tốt như vậy, làm tui nhớ mãi đến bây giờ không quên nha."

"Đệt mợ, tốt nhất là cậu nên cầu nguyện sau này không có nhược điểm nào nằm trên tay tôi đi."

"He he..."

An Nhân đứng trên một cành cây, quan sát hơn mười mấy tên chiến sĩ Liên Minh.

Cao Nghị? Văn Mậu? Đây không phải là khách quen của Hoa Hoa Thế Giới sao? Mua Nhập Mộng Đan và Tịnh Tâm phấn theo định kỳ, còn xưng là có mấy trăm huynh đệ cùng mất ngủ. Hóa ra bọn họ là binh lính ở quân danh, khó trách huynh đệ nhiều như vậy.

"Chỉ còn lại 7 giờ.. " Thâm Hải trầm trọng nói, "Tập hợp tất cả huynh đệ còn tinh thần lực, tấn công phá hủy hoàn toàn hệ thống của pháo đài."

Trình độ tổn hại của pháo đài cũng chấm điểm tiêu chuẩn vào vòng trong. Nếu hệ thống pháo đài bị tấn công đến mức phá hủy hoàn toàn thì hai bên đều không phân thắng bại, tỉ số là 0.

"Vậy mà lại có thể bị Charlie bức đến 'ngọc nát đá tan', như thế này cũng quá ngẹn khuất đi!" Cao Nghị rất khó chịu.

"Nhiệm vụ thi đấu lần này chủ yếu là thu thập thông tin, dụ cho Charlie phát huy toàn bộ thực lực, lộ con át chủ bài của họ ra khi chuẩn bị nghênh chiến với nước Yavah. Chỉ cần giữ vững không để bị thua cuộc thì mục đích của chúng ta coi như là đạt được."

"Dù sao tôi không muốn thua bởi mấy người đó, thù lần trước bọn hán phái người đánh lên Hạ Lãm chúng ta còn chưa đáp lại đâu!"

"Không còn cách nào, thứ có thể sử dụng chúng ta đều dùng qua. Chỉ còn lại..." Thâm Hải tiện tay mò mẫm trong túi hành quân, động tác đột nhiên ngừng lại. Về mặt kỹ dị mà từ trong túi lấy ra một bình dược đen nhánh, trên thân bình còn khắc quái thú hình tròn kỳ lạ.

Cao Nghị đưa tay đoạt lấy: "Tinh Thần Phân Thể Hoàn? Đây là cái gì? Chúng ta có trang bị loại dược này sao?"

Thâm Hải nhú mày, hẳn nhớ gói thuốc rõ ràng bên trong chỉ còn lại dược tề kháng tính và trị liệu, bình dược này từ đâu xuất hiện? Nhìn hình dáng thân bình thì lại có một loại cảm giác quen thuộc đến kỳ lạ.

Cao Nghị mở nắp bình, đảo ra một viên, bất chấp tất cả mà trực tiếp ném vào trong miệng.

"Chờ đã!" Thâm Hải không kịp nấn lại đành trở mắt nhìn hấn đem một viên được lai lịch không rõ ảnh nuốt vào bụng.

Trong chốc lát, đồng tử Cao Nghị co rút lại, tinh thần lực kích động điên cuồng. Ngay sau đó liền có một đạo hư ảnh chậm rãi tách ra khỏi người hấn, ngưng tụ thành một thể năng lượng hình người.

Thâm Hải, Văn Mậu cùng với tất cả các chiến sĩ khác đều ngơ ngác mà nhìn chăm chăm Cao Nghị cùng thể năng lượng bên cạnh hấn.

Tinh thần phân thể, thật sự đúng là tinh thần phân thể!" Văn Mậu kích động nói, "Mấy người dùng tinh thần lực quét thử xem, dao động tinh thần của Cao Nghị đã biến mất hoàn toàn!"

Tất cả tinh thần lực sở hữu đều chuyển dời đến thể năng lượng bên kia, Cao Nghị trở nên không còn cảm giác tồn tại, hầu như là không phát hiện bên cạnh còn có một người.

Các chiến sĩ đều có suy nghĩ nhảy bèn, lập tức hiểu điều này đại biểu cho việc gì.

Bọn họ vốn dĩ không có cách nào lên vào pháo đài, cũng bởi vì tinh thần thăm dò của đối phương quá mạnh mẽ, có thể nhanh chóng xác định vị trí của bọn họ rồi tiến hành phòng ngự. Hiện giờ có tinh thần phân thể, dẫn dắt sự chú ý của đối phương rồi đi, rồi bản thể bọn họ có thể lặng yên không tiến động mà tiến vào pháo đài.

"Cao Nghị, cậu có thể khống chế tinh thần thể sao?" Thâm Hải hỏi.

Cao Nghị nhắm mắt lại, giây tiếp theo, thể tinh thần bên người hấn bỗng nhiên biến mất rồi xuất hiện cách đây 50 mét, liên tục thuần di mấy lần, ngày càng linh động.

Một phút sau, Cao Nghị mở mắt ra, trán hơi đỏ mồ hôi, vui mừng khôn xiết nói: "Đồ tốt, tuy rằng khống chế liên tục có chút tổn sức, nhưng khoảng cách xa nhất có thể đạt được là một ngàn mét. Hơn nữa nó có thể cảm nhận được đồ vật, mà tôi cũng cảm nhận được, cứ như là thêm một đôi mắt vậy."

"Mịa, có thứ trâu bò như thể mà sao không lấy ra sớm?!" Văn Mậu hung hăng trừng mắt Thâm Hải.

Thâm Hải suy nghĩ: Quân hấn làm gì? Mẹ nó, ai biết trong túi mình vốn trống rỗng lại xuất hiện một bình được trâu bò như thể chứ?

"Được rồi, loại chuyện nhỏ như thế để trở về rồi nói." Cao Nghị đem được trong bình đồ ra. Tổng cộng 11 viên, cộng thêm hấn là 12 chiến sĩ, 12 tinh thần phân thể, như vậy là đủ rồi!

An Nhân ở trong rừng Hắc Nha đại khái quét sạch một vòng, sau đó theo đường cũ trở về trấn Nghịch Phong, không hề lưu lại. Mang theo Huyền Chân Thạch cùng hơn mười loại thảo dược quay về khách sạn bọn họ ở.

Từ khi rời đi đến trở về khoảng gần bốn giờ đồng hồ, trời cũng đã sắp sáng.

Đang chuẩn bị tắm, Hạ Lãm bỗng nhấn qua cho cô bốn chữ:【Thể cục có biến.】

Tâm tình An Nhân cực kì tốt nên cũng nhấn lại cho hấn bốn chữ:【Lập tức tới ngay.】

Vui vẻ tắm xong, thay một bộ áo ngủ thoải mái, An Nhân tinh thần vui vẻ mà đi vào phòng Hạ Lãm.

Hạ Lãm thấy trên mặt cô ánh lên ánh sáng lấp lánh mà kìm nén muốn chọc ghẹo một phen. Chỉ mới có ba bốn giờ không thấy, y tựa như đã làm SPA toàn thân, giá trị mỹ lực tăng lên đến mấy phần trăm.

Chắc hấn mới vừa ngủ ngon một giấc nhỉ?

Hai người thanh thân ngồi trên sô pha, cùng nhau xem Liên Minh từ đường cùng mà phản công.

Trong video, mười hai chiến sĩ thành công lên vào pháo đài. Chưa đến một giờ liền tắt hệ thống phòng ngự, đoạt được quyền khống chế pháo đài. Cùng binh lính Charlie đại chiến một hồi, cuối cùng đuổi họ ra khỏi pháo đài.

Tinh thể chuyển biến bất ngờ khiến mọi người mở rộng tầm mắt. Chiến sĩ Liên Minh cuối cùng đã sử dụng được vật gì mà lại khiến đa số mọi người đều không để ý. Cho dù là chiếu lại video thì chỉ có thể nhìn thấy một cái bình đen nhánh. Nhưng hiệu quả lại làm tất cả kinh hãi một phen.

Tinh thần phân thể, tinh thần phân thể được phân chia có thể qua mắt tinh thần thăm dò, bản thể có thể che dấu hành tung. Nếu như toàn bộ hai trăm binh sĩ Liên Minh sử dụng loại được này, thì chẳng phải mình hai trăm đối với bốn trăm người sao, như thế này không phải gian lận à?!

Nhưng trên thực tế mà nói, Cao Nghị còn chưa phát huy hiệu quả chân chính của tinh thần phân thể, một cái chỉ là căn bản, bảy cái mới là mức cao nhất.

Người trong cuộc là Charlie trước mắt còn không biết chiến sĩ Liên Minh làm như thế nào mà tránh được tinh thần thăm dò, lặng yên lên vào pháo đài.

Khoảng cách thắng lợi chỉ còn các một khoảng nhỏ, vậy mà trong hai ba tiếng cuối cùng lại bị người ta bạo cúcv. Việc này đối với người khác vốn đã không thể chịu đựng được, huống chi là người Charlie xưa nay tính tình nóng nảy.

Phải ghen khuất, chiến sĩ Charlie dựng pháo đài đột kích, phần nộ nổ ầm ầm vào cửa pháo đài.

Ầm vang một tiếng lớn, cửa vẫn kiên cố đứng thẳng nhưng cây cột bên trái lại ầm ầm điên cuồng rơi đá vụn xuống.

Đội bụi mù tan hết, vốn là cột đá màu đen bóng loáng tuyệt đẹp đã biến thành một cây màu đen xen nhay. Vết rạn loang lổ, giống như trụ đá vỡ được ráp lại. Thân trụ còn khắc mấy chữ to xiêu xiêu vẹo vẹo bắt mắt: Bản tôn đã từng đến đây.

Toàn bộ người xem tập thể ngơ ngác.

Bạn đang đọc truyện *Trở Thành Nam thần Nữ Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.